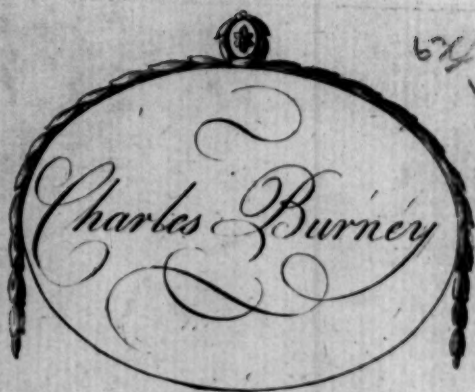

120

H. Buxton (R.)

624.d.3
1-2.

Grammatica Busbeiana

AUCTIOR & EMENDATIOR, i. e.

RUDIMENTUM

Grammaticæ Græco-Latinæ

METRICUM.

IN USUM

Gal 10 99 d

Scholæ Regiæ Westmonasteriensis.

QUÆ in prioribus Editionibus ad calcem adjecta,
suis jam locis inferuntur.

L O N D I N I :

Typis J. REDMAYNE, apud quem prostant ; & apud
B. BARKER ad Insignia Collegii Westmonasteriensis.

MDCCXXII.

3

630
1

GRAMMATICA BUSBEIANA

Auctior & Emendatior, *i. e.*

RUDIMENTUM, &c.

Isfum est Grammaticæ metricis lenire laborem

Præceptis ; neque enim mentem effugientia vanum est

Principia, in causâ puerorum, adstringere vinclis :

Lingua tenax, quæ vix animus capit, ut citò promat.

Notum id sit primum : Linguae documenta Latinæ

Sub Graio didicit Romana iuventa magistro.

Græca elementa ; & Græca vocabula totius artis ;

Græcæ & formæ omnes ; Græca Acci-que-dentia vocum :

Cuncta ferè sunt, salvo Idiomate, Græco-Latina.

Si nihil excipitur, generalis Regula servit

Plerumque alterutri, data per compendia, Linguae.

Grammatica humanæ docet Ars elementa loquelæ

Bis duo ; Litera, Syllaba, Vox, Sententia quid sint.

Litera, principium est ; pars integra, Syllaba, Vocis ;
Vox, animi signum ; Sententia, adhæsiō Vocum.

Pars prima, Orthoepæa ; secunda, Profodia, passim ;
Tertia & Etymologia ; Syntaxisque suprema est.

ORTHOEPEIA.

Literulis rectam Orthoepæa dat ore figuram
Ortho-quidem-graphia est rectè quæ scribit eandem.

Literæ.

Litera Romanæ Dialecti deno-novena est.
Spiritus ex imo est H pectore, Græcula Z Y,
K nota antiquis, U dupla ignota Latinis,
Omnes Angliaco numerantur in Alphabeto ;
Litera Græci etiam duodena bis Alphabeti.

A.B.C.D.E.F.G.I.L.M.N.O.P.Q.R.S.T.V.X.

a. b. c. d. e. f. g. i. l. m. n. o. p. q. r. s. t. v. x.

A, α, a.	B, β, ε, b.	Γ, γ, Γ, g.
Δ, δ, Δ, d.	E, ε, ε.	Z, ζ, ζ, z. ds.
H, η, ē.	Θ, θ, θ, th.	I, ι, i.
K, κ, c.	Λ, λ, l.	M, μ, m.
N, ν, n.	Ξ, ξ, x. cs.	O, ο, ō.
Π, π, ω, p.	P, ρ, ρ, r.	Σ, Σ, σ, ε, s.
T, τ, τ, t.	Υ, υ, y.	Φ, φ, ph.
X, χ, ch.	Ψ, ψ, pf.	Ω, ω, ō.

*Unica majorem, diversa figura minorem
Exprimit : Ultima s concludit litera vocem.*

Litera

Litera, Vocalis vel Consona ; prima duarum
Vocalis, dat sola sonum ; dat Consona junctim.

Prima elementa, manu formata vel ore, putantur
Consona bis septem numero ; Vocalia quinque.
Consona Græca decem ἑπτὰ septem, vocalia septem.

Literulis tribuunt Chaldæi nomina Græcis :

Ἄλφα,	βῆτα,	γάμμα,	δέλτα,	ἑψιλὸν,
ζῆτα,	ῥῆτα,	θῆτα,	ιώτα,	κάππα,
λάμβδα,	μῦ,	νῦ,	ξῖ,	ὀμικρὸν,
πί,	ῥῶ,	σίγμα,	ταῦ,	ύψιλὸν,
φι,	χι,	ψῖ,	ὠμέγα:	

Primus Agenorides elementa bis octo Pelasgis
Intulit ; è patriâ Phœnicum gente profectus.

A. B. Γ. Δ. E. I. K. Λ. M. N. O. Π. P. Σ. T. Υ.

Bis duo Naupliades, tot cura Simonidis auxit.

Ξ. Θ. Φ. Χ.

Η. Ω. Ζ. Ψ.

Nominis initium dat Litera Græca Latinæ :

Author & Evander fuit, & Carmenta Prophetis.

Maxima pars se prodit Hebræâ ab origine natam :

Singula sed proprias sibi quasdem Natio cudit.

Ordo novus penè omni in Gente, aliûsque character ;

Nec numero sunt æquo elementa, nec una potestas.

Initio, I cum vocali fit consona ; sic U. jus. vis.

C, vel G, præiens e, vel i, selenius effert. cera, cibus, gena, gigno.

Prævia vocali ti syllaba, sibilat ut si. titio.

Liquitur u post q, g, s ; queo, languco, fuesco.

Græca sonum, nisi Γ, sibi constans Litera servat.
 At Γ, si sequitur Γ, Κ, Ξ, Χ, sonat ut Ν;
 Migrat enim in γ γ; γ, κ, ξ, χve sequente.

ἄγγελος, ὄγκος, λυγέ, ἑγχος.

Vocalis longa est, Η, Ω; brevis est Ε, Ξ Ο: longa Ω.
 Analoga est Ο; sed analoga est duplex Α Ξ Ε, longa Η:
 Mutua quas in se mutat variatio vocum.

Ancipites Α, Ξ Ι sunt, Ξ Υ; nota ex carminis usu.

Porro noncupla Muta est: Septupla Semisonora

β, γ, δ, ε, ζ, η, θ, ι, κ, λ, μ, ν, ξ, ο, π, ρ, σ, τ, υ, φ, χ, ψ.

Consona in ore Latino; sed bis quadrupla Græco.

l, m, n, r, s, x, v,

λ, μ, ν, ρ, σ, ζ, ξ, ψ.

Muta sibi postponit e, Semisonora præaptat.

b, be, &c. sed f, ef.

l, el, &c.

Litera ter triplex in se triplici ordine transit:

Tres tenues sunt, tres mediae, tres asperæ: Ξ omnes

c, p, t. κ, π, τ.

b, g, d. β, γ, δ.

f, k, q. φ, χ, θ.

Organa producant tria: Κ, Γ, Χque palatum:

Π, Β, Φque labra: Ξ Τ, Δ, Θ motio lingua:

Has ἀντιστοιχῶς in se cognatio transfert.

L vel r liquida est; x vel z dupla Latinis:

Et M, Nque liquefiant Græcis: Ψque duplatur,

Σ proprii est juris, nullâ sub classe priorum.

Litera, si præeat vocalis, pura vocatur;

Ceu reus: impura est, præeat si consona; ceu rus.

Litera radicalis inest ab origine vocis;

Qualiter As: flexu servilis adhæret; ut As-sis.

Litera cui princeps, subjecta Vicaria legi est.

Carminis & sermonis initia, vocis & omnis
 Emphaticæ, & Propriæ, insignit Majuscula Prima.

Litera Romanis nomen notat Officium & Rem,
 A. velut Aulus, Cos. Consul, Sestertius H S.

T. Tītus. & Mam. Mamercus, F. Flavius, & M.
 Marcus, & Id. Idus, N. Nonas, Kque Calendas,

Absolvo A. C. Condemno, dein Non Liqueat NL.
 C. Caius, Cn. Cneius, Respublica RP.
 S. P. Q. R. vexillis inscripta, Senatus
 Romanus Populusque, L. Lex, Urbs condita & U.C.
 Litera dupla auget numerum sic Consulibus Coss.
 Plurima & una notat, ceu D. Decius, Decimus, Dii.
 Diphthongus, sonus est vocali ex duplici mistus :
 Trinæ sunt Propriæ ; binæ impropriæque notantur.
 Ætas, aio, aurum, musæum, inobedio, cuiquam.

æ. ai. au. ê pro ei. ê pro au. ui.

Ore plateasmus Græcorum protulit amplo
 Sex proprias ; referente sonum discrimine clarum.

ai, au, ei, di, oi, u.

αιδις, αιχλω, ειπων, ευρη, μοιξα, μυσκ.

Tres quæ præcedunt vocales Præpositivæ ;

æ, s, p.

Atque duæ Subjunctivæ quæ deinde sequuntur.

i, u.

Sex etiam impropriæ ; facili non ore sonandas.

Tres, ut Litera simplex ; tres, ut Litera duplex,

æ, η, φ. σγματις, μέση, λόγω. ηυ, αυ, υ. ηυχμω, αυτες, υος.

PROSODIA.

Qualis Syllaba sit ; quæ Confectaria puncta :
 Quid Pes ; quid Carmen, quotuplexq ; Prosodia monstrat.

Syllabæ.

Syllaba, vocalis sola est ; vel consona juncta a, ab.
 Vocali ; vix plus Sex-litera. Pars, cavè, membri stirps.
 Syllabici temerè à reliquis avulsa recedat.

Ut distinguatur cujusvis Syllaba vocis,
 Claudat vocalis ; nisi consona bina sequatur,
 Cui prior est liquida, aut duplex, similisve sequenti.
 M n vocali liquida hæret dupla sequenti.

6 Rudimentum Grammaticæ

Divide compositum in sua componentia membra.

Attica sic Græcè geminatio distinguenda est.

Punctula promendæ sex auxiliaria vocis ;

Spiritus, Accentus, cum Tempore, Apostrophus, Hyphen
Dialysis : quibus additur Hypostia stole Græca.

Spiritus.

Utrique H olim fuit aspiratio linguæ.

Ἡεκατόν.

Nunc nota spirandi primis vocalibus instat,

Picta super Græcis, Cornuta imitamine Luna.

Asper spiritus est dextrum ['], Lenisq; sinistrum ['] ὀξεύς.

Cornu. Vox ferè ab initio lenem induit omnis. ὀξεύς.

At regit initiales P vel T spiritus asper :

πίς, ὕλη.

Cum duo P coeant ; lenis prior, asper ἔ alter.

μύρρα.

Si tenuem vocali orbem aspirata sequatur

ἰφ' ῥ.

Aspera fit : πῖ, χῖ, binæ simul aspirantur. πῖθ' ἔπος, νύχθ' ὄλω.

Flexu si perit aspera, porro mota retròve,

σπίξ, περὶ.

Literam utrobivis tenuem aspiratio mutat.

περὶχω, σπρίξω.

Syllaba vix coit aspera bina in simplice voce.

Ante θ, at κ, π facit Antistoichia, χ φ.

ἔχθρ, ἰφθός.

Vocibus aspera si præeat nota Græco-latinis,

Crebrò mutari solet in f, h, rariùs in v. super, hora, vesper.

Tempus.

Syllabici est in voce soni duratio, Tempus.

Linea curva (^), brevis nota ; longi recta recumbens (-)

Temporis est : sed curva cadens rarissima longi. (^)

Quantitas Vocalium.

Vocalis ferè corripitur nisi triplice causâ,

Naturâve, sitûve, vel usu longa putetur.

Naturâ diphthongus, item dupla Syllaba in unâ

Longa situ, sequitur quam consona bina duplèxve

Longa usu, veteres quam produxêre Poetæ,

Unica

Unica longa breves exæquat Syllaba binas.
 Muta liquēntque brevem communem reddere gaudent
 Ante duas mutas vocali Syllaba clausa,
 Vatribus ut libitum est, pariter communis habetur.
 Producta ex brevibus tribus una, licentia vatum
 Libertas nimia & cauto fugienda Poetæ.

Pes, Versus mensura; Pedis sed regula, Tempus;
 Syllabæ enim Tempus Pedibus discrimina ponit.
 Pyrrichius pes est bibrevis, de nomine Pyrrhi; vīā
 Spondæus pes, ritu à sacrificante, bilongus; pōllēx
 Dactylus à digito, longus bibrevisque, trinodo. fābūlā
 Quadribrevis Proceleusmaticus demurmure nautæ. cēlēritēr
 Syllaba quem dupla constituit, pes quadruplus; & quem
 Tripla, bis est pes quadruplus; atq; ita quintuplus ordo.
 Ordo pedum anteiens solet ingeminare sequentem:
 Indè pedes omnes, bis quinquaginta, ter octo.

Pyrrichius cum Spondæo conjunctilis, ambo
 Integri vel dimidii, partum omnibus edunt.

Spondæus dupla Syllaba longa, & Dactylus una
 Ante breves geminas, primo usu imitabile carmen,
 Si feni, longum; si quini sunt, breve pangunt.
 A sex id metris titulum, hoc à quinque capeffit.
 Illud enim Hexametrum est, hoc Pentametrumque
 vocatur,

Hæc duo legitimâ mensurâ ut scandere possis
 Tertia cuique pedi ponatur Syllaba finis;
 Longa ex postremis nisi nota sit una duabus.
 Syllaba ne superet vocis cujusque, supremam
 Vocalem elides h vocalive sequenti.
 M cum vocali pariter præeunte peribit;
 Dicitur illa quidem Synalœpha, sed hæc Ecthlipsis.

Hexametri quater initio pes servit utervis;

Dactylus

Trimetrum purum.

Iamb. 0-. 0-, 0- 0-, 0-, 0-,

Troch. -0. -0. -0. -0. -0. -0,

Alterutrum est, si prima fit ultima Syllaba, carmen.

Trimetrum mixtum.

Pes feryit, si par mensura, loco unius alter.

Sic Anapæstum Spondæus vel Dactylus æquat Bōrčās

Sic Tribrachys respondet Iambo sive Trochæo. Nēbūlā

Schema pedes tantum analogos suo in ordine ponit.

---. ---. ---. 0-.
 Iamb. 00-. 000. 00-. 000. 00-. 0-.
 *-00. *-00. 0-, * rarius.

Troch. -00. --. 000. --. 000. -0,
 000. -00. -00. -0,

Ut loco in impare, ita in pare, vult pede Comicus uti.
 Fit Scazon, si Spondæo prior exit Iambus.

--. 0-: fiunt 0-. --.

Sappho & Phalæcus pedibus cecinere Trochæis,
 Ex suâ uterque incude, suo & de nomine, carmen:
 Quinque pedes, undena aut Syllaba condit utrumvis;
 Transpositis primo pede postremoque, bi-unum.

Sapph. -0. --. -00. -0. -0.

Phal. --. -00. -0. -0. -0.

Carmen Adoniacum solet ad tria Sapphica poni.

-00. -0.

Carmen, si fini quid abundet, Hypercatalectum est:
 Si desit, Catalectum: si neutrum, Acatalectum est.

Quinque solent Angli ex pedibus componere versum:

Pes regi ab accentu potius quam tempore gaudet;

Concinnè metrum rhythmo claudente supremum.

Nulla impar capit accentum, nisi Syllaba prima,

Accen-

Accentus.

Accentus proba syllabici est modulaminis index ;
Vocis membra Gravis premit ultima : tollit Acutus
Tertia retro à fine, secunda, vel ultima membra.

diéspiter

benefácis

benefit.

Altera dextra Sagittula [`] decidit, altera læva ['].

Ultima Circumflexus, vel penultima signat

Tantum longa; sono medio, junctisq; figuris [^] manūs,
diērum.

Juncta simul, veluti [~] dupla Temporis, est nota Græcis.
Cuspis enim nota prisca [^]; recline est Sigma, moderna [~]

Prima tono afficitur cujusvis syllaba vocis:

angelus.

Quæque sed afficitur penultima longa Latino. Plutarchus.

Oxytona est, cui fine gravis vel acutus adheret,

αὐτῆς, τίς.

Nempe gravi similis sub fine notatur acutus ;

Nullum passa tonum sub fine, barytona vox est,

βαρυτόν.

Syllaba enim defecta tono gravis omnis habetur.

Solum à fine vocatur dictio circumflexa ;

Προσῳδῶν.

Sin mediam nota possidet, ante-est-circumflexa.

Μέσση.

Apostrophus.

Index elisæ vocalis, Apostrophus hæret [']

'ft. Plaut.

Rarius initio ; bene fini ; ut comma supernum:

στ. Theogn.

Et monet è brevibus senis abradier unam.

men' νύχθ'

ε, ο, α, ι, αι, οι.

Hyphen.

Voces interjecta duas nota copulat Hyphen. [-]

ante-malorum. Virg.

Dialysis.

Dialysis, punctis in vertice scripta duobus,

Vocalem à fociâ resolutam i separat, aut ü.

aurai, Virg.

fūavis, Mart.

Hypodiaſtole.

Comma velut medium unius, Hypodiaſtole, vocis. δ, π quod.

Sunt

Sunt etiam interstincta quietis stigmata ; nempe
Octonus claudit sermonis membra character.

Comma parum [,] plus semi-que-colon [;] plus quoq;
Colon [:]

Totum Periodus [.] Cum puncto curva, Rogandi
Signum est [?] Mirandi, cum puncto linea recta [!]
Parathesis duo semiquadrata [] includere dictum
Visa, quod est dignum expositore ; Parenthesis ambo
Curva sibi opponit latera (), haud referentia textum.

*Puncta eadem Græcis, præter duo ; stigma Rogandi est
Colon dimidium [;] vice cuius, stigma supernum [·].*

Literulas tabula exponit, brevitate ligatas ;

τὸ	ὁ	τ	δια	δι	οὐτ	οὐτ
πρ	πρ	πρ	ει	ει	περι	περι
πρ	πρ	πρ	εἰς	εἰς	σὺν	σὺν
τῶν	τῶν	τῶν	ἐπὶ	ἐπὶ	σὺν	σὺν
τον	τον	τον	εὐ	εὐ	σὺν	σὺν
τὴν	τὴν	τὴν	καὶ	καὶ	σὺν	σὺν
τῶν	τῶν	τῶν	κατὰ	κατὰ	σὺν	σὺν
ταῖς	ταῖς	ταῖς	μαρ	μαρ	ταῖς	ταῖς
τοὺς	τοὺς	τοὺς	μεν	μεν	τρ	τρ
			μένος	μένος	ὦ	ὦ
ἀπὸ	ἀπὸ		μετὰ	μετὰ	υἱ	υἱ
γὰρ	γὰρ		οἷον	οἷον	υἱ	υἱ
γεν	γεν		-ος	-ος	υἱ	υἱ
δὲ	δὲ		οὐκ	οὐκ	ὕπ	ὕπ

ETYMOLOGIA.

Facta ex literulis quotuplex fit Dictio ; quot sint
Casus, & Numeri, & Genera, & quot Tempora ; quotque
Personæ ; quot sintque Modi ; Etymologia dicit.

Dictio-

Dictiones.

Plures constituunt, aut unica syllaba vocem.

Octo sunt Voces, generalia Symbola rerum :

Articulus, Nomen bene cum Pronomine, Verbum

Cum Participio : quinque hæc variantia finem.

Adverbium, Præpositio, Conjunctio, flecti

Nescia ; Particulæ Sermonis, non ita Partes.

Accidentia Dictionum.

Species & Figura Vorum.

(guram ;

Vox Speciem duplicem omnis habet, triplicemq; Fi-

Illa est vocis Origo ; sed hæc est Fabrica vocis.

Primitiva, Volo ; Derivativa, Voluntas.

Grammaticæ partes Derivativa per omnes

Usum Primitivæ observat ; raro recusat.

Do vox est Simplex ; Condo, Composita ; Recondo

Vox Decomposita est : quam duplex sola Latinis

Constituit Præpositio. Sed multipla Graius

Nomina plurimi-compositum coacervat in unum.

Analogia & Anomalia Vorum.

Omnis vox inflexilis, est vel Analoga, normæ

Consona ; vox vel Anomala, normæ dissona : porro hæc

Heterostoicha est, si voci sua litera differt :

Sin genus, aut numerus, casusve ; Heteroclita dicta est.

Vox quoque Contracta est, cui bina ligatur in unam

Syllaba ; perque Synæresin id fit, vel Crasin ; illa

Servat & unit Vocales ; hæc mutat & unit ;

Ut cui cui ; manisque manûs : Lingvasque per ambas,

Finis contractus plusquam incontractus in usu est.

Per crasin unitâ tolli de voce recusat καὶ γὰρ Matth. 16.18.

Spiri-

Spiritus; haud rarò duplus: imò lenis & asper. ὀυμδ; Aristoph.

Spiritus comes accentus medianus adheret. ἰγῆμα.

Vox omni in casu, proque omni, Technica servit.

hominibus est nomen

Barbara vox, nec Græco exit nec fine Latino. Ἀδαν.

Bis dupla vocalis, bis quadrupla Consona, rectis

a, e, o, u.

c, l, m, n, r, s, t, x.

Ultima flexilibus Romanæ litera Linguae:

Quintupla sed Vocalis, quintupla Consona Græcæ.

α, η, ι, υ, ω.

γ, ς, σ, ξ, ψ.

Declinatio.

Flexilibus, Casus, Numerus, Persona, Genusque
Conveniunt; & ab his fit Declinatio membris.

Casus.

Casus propositæ est de fine novatio vocis.

Casus sex: Rectus, Vocis primus status; omnes

Obliqui, reliqui: Titulos sex Verba dederunt;

Nominat, & Gignit, Dat, & Accusat, Vocat, Aufert.

Numerus.

Uniusve rei est Numerus, plurisve Character.

Sex casus repetunt Numeri duo; Singulus unam

Rem signat; plures Pluralis: quando duorum

Mentio fit, numero usus in his [duo & ambo] Duali est;

Dictio sic Græcis inflexa Dualiter omnis.

Persona:

Principis, aut Possessivi est Pronominis index.

Personæ tres; Prima loqui Persona Secundæ

Dicitur; & de quâ fit sermo, Tertia habetur.

Genus.

Accedit propriè voci Genus, ut nota Sexus.

ARTI-

ARTICULUS.

Articulus vocum est nexus : Demonstrat & alter Nomen quod sequitur ; quod & anteit, Respicit alter. Nempe [Hic] Præpositivus ; sed [Qui] Subjunctivus ; Demonstrativusque Relativusque vocatur.

Græcis sunt [ὁ] & [ἡ] [ἐς] : egregio prior & venit usu.
Spiritus Articulos utrosque supernotat asper.
Accentum fugiunt ὁ, ἡ, οἱ, αἱ *Præpositivi,*
Sed reliqui recti quartique notantur acuto ;
Circumflexus amat Genitivos atque Dativos.

Declinatio Articuli.

	N.	G.	D.	Ac.	Ab.		N.	G.	D.	Ac.	Ab.
S.	M. Hic			hunc	hōc	P.	hi	horum	his	hos	his
	F. hæc	hujus	huic	hanc	hâc		hæ	harum	his	has	his
	N. hoc			hoc	hōc		hæc	horum		hæc	
S.	M. Qui			quem	quo	P.	qui	quorum	quibus	quos	quibus
	F. quæ	cujus	cui	quam	quâ		quæ	quarum	vel	quas	vel
	N. quod			quod	quo		quæ	quorum	queis	quæ	queis

Vult Nomen[Quis]uti Articulus[Qui]flectier; at cum Ecce- alius- si- vel ne- prævenit, ordine primo
 Fœmineum -æ per -a amat verti, Neutrumq; secundo.
 Aliquis-a ; Ecquis-a ; Nequis-a ; Siquis-a.

	N.	G.	D.	Ab.	Ac.		N.	Ac.	G.	D.		N.	G.	D.	Ab.	Ac.
S.	M. ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν		D.	τὸ	τοῖν			Pl.	οἱ	τοῖς	τοῖς	τοῖς	
	F. ἡ	τῆς	τῇ	τὴν			τὰ	ταῖν				αἱ	ταῖς	ταῖς	ταῖς	
	N. τὸ	τῶ	τῷ	τὸν			τὸ	τοῖν				τὰ	τοῖς	τοῖς	τοῖς	
S.	M. ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν		D.	ὦ	οῖν			Pl.	οἱ	οῖς	οῖς	οῖς	
	F. ἡ	τῆς	τῇ	τὴν			ἃ	αῖν				αἱ	αῖς	αῖς	αῖς	
	N. ὁ	τοῦ	τῷ	τὸν			ὦ	οῖν				ἃ	οῖς	οῖς	οῖς	

Compositum ὅς, crebrum usu ; flexumque deinceps.

NO.

N O M E N.

Nomen signum Entis; seu sit Res, seu sit Idæa.
 Duplex est: Substantivum, intellectile per se,
 Vique suâ stabile est: quo nititur Adjectivum,
 Quod, nec stare potest, nec significare, remotum.

Nomen utrumque Appellativum est, dicier aptum
 De multis; Proprium, de solo dicier uno;

Propria Romanis tria; Græcis ponitur unum.
 Prænomen suus est Personæ cuique character;
 Familiæ, Cognomen; Gentis, nomen avitum est:
 At † Gentilitium medium tribus inserit usus:

Ut Caius † Julius Cæsar, Marcus † Tullius Cicero.

Genera Nominum.

1°. A significatu.

Nomina, Mas quibus innuitur, vel Fæmina, sexu
 A simili Genus accipiunt conforme. Quaternum est:
 Masculeum Genus; ut Numa: Fæmineum; ut Cleo-
 patra: (mas:

Vel Commune duorum; ut homo; seu fæmina, seu
 Sic vates, civis, pugil, incola, fur, canis, ales:

Cui genus, ut proprii sexûs sit mentio, certum est.

Neutrum est; quo nec mas, nec fæmina dicitur; ut fel.

At placuit Vocum Authori, promiscua sexu

Addere defectis omni genera omnia rebus. hic lapis, hæc
virtus.

2°. A Terminatione.

Vocum à fine Genus sua Declinatio monstrat:

Substantiva unum Genus, aut Commune duorum

Admittunt; commune trium Genus, Adjectiva.

B

Decl-

Declinatio Substantivorum.

Flectendi Substantivi data quintupla forma est :
 Duplex est Parisyllaba ; & Imparisyllaba, triplex :
 Incontracta etiam, triplex Contractaque, duplex.

Distinctio Declinationum.

-Æ dat Prima ; Secunda dat-i ; sibi Tertia vult-is ;
 Quarta dat -ûs ; dat -eî, Genitivo, flexio Quinta.
 -Ou, -ns Prima ; Secunda etiam -s ; dare Tertia vult-û ;
 Quarta -uû aut -oû ; in genitivo -sû. Ultima forma.
 -Ou vel ab -u, vel ab -ns primæ est ; ab -os -ovve, secundæ.
 Fine duas peperit contracto Tertia formas.

Genera Nominum

Per quinque Declinationes.

Vox in -a Fæminea est Primæ, Vox aut in -us aut -i
 Masculea est ; sed in -um formæ vox neutra Secundæ.

*Mascula in -u, -us ; Fæminea -n vel -a, nomina Primæ.
 Omnia in -û sunt Mascula ; in -ov sunt Neutra Secundæ.*

Tertiæ ut omne Genus ; sic omnes sunt ferè Fines.
 Consona septemplex ; Vocalis tripla Latinis. (poem-a.
 La-c, me-l, re-n, co-r, pe s, capu-t, ar-x : mar-e, ferm-o,

Consona tantum quintupla ; vocalis tripla Græcis.

Μῆ-ν, ἄρ-η-ρ, ἥρω-s, νύ-ξ, φλέ-ψ, μέλ-ι, νάπ-υ, νόημ-α.

Mascula sunt-er, -or, -os, -o. Fæminea -aus -is, & -as, -es,
 -X, -s & impurum, polysyllabon in -do vel in -go ;

Sic verbale -io. Neutra -en, -ar, -ur, -t, -c, -us, -e, -l, -ma.

Venter, honor, mos, ordo. Laus, lis, pietas, nubes, arx, mens, arundo, ima-
 go, lectio. Lumen, jubar, jecur, caput, lac, rus, mare, animal, poema.

Mas-

Mascula -αν, λω, -ων, ωω, -ηρ, -ωρ, -υρ, simul ης, -ως, -Εις, -υς, -ξ, -ψ. *Femineæ* -ειρ, -ιν, -της, -ις, -υς, -ηδών, Sic -ας, -άδος. *Sunt Neutra* -αι, -ατος; *Vocalis*; -αρ, aut -ορ.

Τιτάν, μιλῶ, λίων, μόσυν, ἀσὴρ, πρῶτος, ψιδυρ, σὶς, ξίως, κλῆς, πῦς, ὄνυξ, θῶψ. χεῖρ, ῥηγμὶν, γλυκύτης, χᾶεις, χλαμύς, ἀλγυδὼν, λαμπάς, κρέας, γάλα, μέλι, νέκταρ, ἄορ.

Mascula in -us; *Neutra* in -u sunt *Nomina* quartæ:

Mascula in -us *Græcæ* sic quæque *barytona* formæ:

Femineæ, accentu sed quæ signantur acuto.

Femineum -ω tantum numero contractile primo est,

Per numeros reliquos variabile more secundæ.

Fæmineum -es formæ est quintæ contractile nomen:

Mascula sunt sed in -ης, -εύς, -us *Græcæ* omnia quintæ:

Femineum exit in -ις: *Neutrum* -ος; sed -ι rarius usu est,

Sic -υ. *Quibus purum* -ος *Genitivo* flectitur omni.

Fines & Genera Græco-Latinorum,

per quatuor Declinationes Latinas.

Græco-Latina genus *Græcum* sibi pleraque servant:

Pauca novum tamen accipiunt, ut charta domusque.

Mascula in -as -es primæ; at in -e muliebria sic -a.

Mascula sunt sed ab -es in -a quædam versa Latinis.

stigmatias, cometes. epitome, musa. planetes -eta.

Omnia in -eus sunt *mascula*, in -on sunt *neutra* secundæ.

Theseus, Ilion.

Mascula in -an, -en, -in, -on, -es, -ūs; *paucula* in -as, -is,

Tertiæ. In -o formæ muliebria singula quartæ.

Titan, splen, delphin, Memnon, Chremes, Pessinus; adamas, Simois. Sappho.

Regulæ Casuum.

Neutra volunt recto similes inflectere casus

Quartos & *quintos*; *plurales* quos in -a claudunt.

18 Rudimentum Grammaticæ

Casus Singulares.

Genitivus.

Purum -er e fervat ; ab impuro -er sed e litera dem-
pta est.

Nempe puer pueri, liber & vult reddere libri.
At Liber, gener, & focer, & polysyllaba pauca
In -ter & in -ber amat per e saluum flectere casus.

Presbyter, Mulciber.

-A purum, aut post ρ δ & manet invariaturum
-A quoque de duplici quod dat contractio simplex.

οἰκία οἰκίας οἰκία μὲν

Formam [familiās] propè Græcam imitata Latina est.

Γαστήρ, Δημήτηρ, θυγάτηρ, μήτηρque, πατήρque
Ex -epos amittunt suum ε ; -δ loco e mutuatur ἀνὴρ :

Obliqui hinc casus numero geminantur in omni,
Non quintus primus pluralis neve dativus.

Ex his trina tamen, γαστήρ μήτηρque πατήρque
Non ultra primum sunt ingeminata Dativum.

Perdit o voxque κύων, quintum κύων excipe primum.

θυγάτης -τέρος -τέρος ἀνέρος ἀνδρός.

κύων -νός, ὃ κύων.

Dativus.

Finibus α η ω subscript iōτα Dativus,
Quod passim elisum contractio subdit eisdem.

Accusativus.

Flumina in -is, nec -i quarto, nec variantia sexto :
His quoque plura, sitis, ravis, vis, tussis, amussis.

-Is vel -us impurè si flexile sit, nec acutum

Quarto in -z vel -v vult ; quod si sit flexile purè

-N solum facit, accentu quocunque notatum,

Vocalemque sui recti mutare recusat.

Voca-

Vocativus,

Est similis recto. Ex -us & -os dat e forma secunda,
Propria vox in -ius deponit -us ordine quinto;
Virgil-ius-i. Pompe-ius-i.

Sic vox filius. Una deus vos, ô deus, effert.

-As, -ns, -i quinto in Casu finale recidunt.

Vox in -tis vel -tis vel Gentis vox facit, -ns -a.

Sic ἔ composita ex μετεῶν πωλῶque τειβῶque.

Vox in -us duplicem vult quintum reddere -ση -σα.

σηματίας -α, πλάτης -η, στέπης -α, κλέπτης -α, Σωθής -α,
μεωμέτης -α, βιβλιοπώλης -α, παιδοτερίτης -α, ληστής -ση -σα.

Corripitur longa in quinto correpta secundo

De rectis -ην, -ων, -ης, -ωρ. Quinto -ας -ανος -αν dat.

Flexilis in -ντῶ vox quinto perdere vult -τῶ :

Nonnunquam -ας αντῶ de recto tollere vult ε.

-Ην atque -ὼν fines vix corripuntur acuti.

Vult tamen -ων, -ωνος breviare Πόσειδον Ἀπολλων

Et Πλάτων cuius recto utitur Atticus Author.

Τέρην -εν, Μίμων -ον, Μήτηρ -ες, Νέστωρ -ος, μέλας -αν, Αἶας -ης -ν,
φρὴν -ὼν, χθὼν -ὼν.

Flectit ab -ῆρ -ῆρῶ σωτήρ vox unica σωτήρ.

-Is vel -us oxytona est nisi vox amittere vult -s :

Adjectiva at in -ὺς tollunt -s finis acuti.

Sic ἔ Propria in -is muliebria substantiva.

Diphthongus perdit : πῦς ὤς ε servat, ὁδῆςque

Κτείςque; sed -eis -εντος quintum bis finit in -ει -εν.

Perdit ἀναξ ἔ; ὠ facit ὠ referendo Dativum

-Ης -εος in quinto longam sibi corripit -es dans.

Ἀσπίς -ις, sed πατεῖς -ι. χλαμύς -ὺς, τέρεψις -ι, βόπρυς -υ, πολὺς -ὺ,
βειπηῖς -ι, πλάκεις -ει -εν, ἀναξ ἄνα, Λεχὼ -οῖ, Σωκράτης -ες.

20 Rudimentum Grammaticæ

Ablativus.

Sextus cum dandi casu velut unus, ubivis
Negligitur Græcis, casusque Latinus habetur :
Sola enim in -o casus facit ambos forma secunda ;
Sed reliquæ variant : iidem pluraliter ambo.

Neutra -al, -ar, aut -e volunt -i sexto ; ita multa
Animal, calcar, mare. (secundo

Casu non crescentia, in -im & finalia quarto :
fitis-im-i.

At jubar & far flectuntur per -e Analogia sexto.

Casus Plurales.

Sæpe -eis -is non -es gaudet formare vetustas,
Ut parteis partisve, recens quos respuit usus.

Genitivus. (grant.

In monosyllabon -ûm, -arum -orum dissyllaba mi-
Cœlicolûm, Deûm.

Sextus ab -i vult neutra in -ia, omnia flecti in -ium vult.
mare-i-ia-ium.

Impurum -x vel -s, sic parisyllabon -es, -is,
Flectit-ium; ut merx, mons, nubes, piscis ; simul as, bes,
Vas vadis, os, glis, lis, vis, cor, nix, nox, caro, mus ; plus.

Fines -ebs, -eps, -ops, -fex, -spex, -um flectere malunt :
Cœlebs, Princeps, Cyclops, artifex, aruspex.

Hæc quoque hyems, vates, juvenis, panisque, canisque.

Dativus.

Tertius è primo fit ; -i nempe in -ibus, -que transit.

Finis -ς solet in -ς, solet -ϕ flectier in -ψι. Ἀναξι, Ἀεϕι

T perit, εἰς δ, ς, ν : sed manet ante -σι recti

Diphthongus ; sed in his αἰς ως perit, εἰς facit ωσι.

-Εντι vel -οιτι facit pluraliter -οι vel -οσι.

Εὖς βουσι, πλὰ καὶ εἰς-εντι οἱ, λίων-οιτι-οσι.

Syncope

Syncope pro detricto e reponit α; ut ἀνδράσιν ἀνδρεί.

Γαῖρ γαρεῖ parit mirum γαῖρσι Dativum.

Anteeat si vocalem -σι, capeffere gaudet

N sibi ἐφελκυστὶν: εἰς τοῖν καὶ casu attrahit omni.

ἄνθρωποις: εἰς τοῖν ἀνδρες.

Contractio Casuum.

In Declinatione Imparisyllabica.

Ex -uīs -ūs, -ee & -ē, contractos Tertia fines
Protulit; & formas flectendi nominis auxit.

Quartâ

Contrahit u crasis omni in casu; deme Dativum:

Bis dempto u, casus per -ibus pluraliter exit:

Quædam in -ubus, dempto i, propter discrimina vocum.

Arcus, artus, partus, &c. -ubus. quia arx, pars, &c. -ibus.

Sic quercus, lacus, veru, &c. -ubus.

-Us & in -icafu Veteres vertēre secundo. ornati, tumulti. Ter.

Vox * anuīs legitur, sed anūs contracta probatur:

Primo etiam legitur contractio prisca dativo.

* Ter. domuīs, Varro. metu pro metui, Virg. vestitū, Ter.

Quarta per -us, tres plurales Inflexio casus

Græca plicat: totidem in numero sed utroque Latina.

Nomina in -us aut -w: formæ accensentur eīdem.

Būs βόα βῦν quarto in primo v cetera flectunt.

Diphthongus primam servat, variatque secundam

Vocalem; sine in contracto eadem inde remigrat.

Ex -oos, -ūs; -oi εἶ -ci; -ia εἶ -w sed nomen in -w vult,

βūs, βοός: ἰ-α βῦν, βέες-α, εἶς.

Quintâ

Quintâ

S, fine ut prisco demptum est, itâ fine moderno.
 Communi incontractus -ei genitivus in usu est:
 Sed contracta diēs forma est, contracta diēque.

Cicero. Virg.

Cæsar. Sal. Hor.

Truditur omnis in e ferè casus; carmine saltem.

Et numero patrius capit er servile secundo.

Quinta Ἔ ab -ns; Ἔ ab - Ἔ ferè casus contrahit omnes.

Ex - Ἔ , - Ἔ ; ἔ Ἔ -ei; -ea Ἔ -n; plica singula format.

Ex -ees aut -eas -eis pluralis; -ee -nque dualis.

Fines extinguunt Vocalem, quæ præit, -oiu, - ω v.

Vox in -is, -i, - $\epsilon\upsilon\epsilon$, -us, -u in -ei primo contracta Dativo,

Tres numero casus itâ amat formare supremo.

T Græcum per y vult mutari in Græco-Latinis:

Servaturque per omnes invariabile casus.

Cotys-yis, Liv. -yi, Tac. -yn, Liv. Halym, Cic. Cotye, Capy, Liv.

Declinationes Substantivorum.

Decl. 1^a.

Stigmatias, Cometes,
 Epitome, Musa.

Σπυγματίας, Τελώνης,
 Ἐπιτομή, Μῦσα.

	N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.		N.	G.	D.	Ab.	Ac.	V.
	a	es	e	am	a	â		as	ης	ῃ	ῶ	ων	α
				em	e, a	e, â				ῇ	ῶ	ων	η
S.	e	es	e	en	e	e	S.	η	ης	ῇ		ων	η
	a	e	a	am	a	â		a		ῇ		ων	α
P.	e	orum	is	as	e	is	P.	αι	ων	αις	ας	ας	αι
Dual. NAV. a. GD. αιρ.													

Decl.

Decl. 2da.*Dominus, Vir, Sceptum, Ilion.*

Κύριος, Σκήπτρον.

	N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.	N.	G.	D.	Ac.	Ab.
S.	us	i	o	um	r	o	ος	υ	ω	ον	ε
	r			um	um		ον				ον
	um			on	cn						
	on										
P.	i	orum	is	os	i	is	οι	ων	οις	υς	οις
	a		a	a	a	is	α	ων	οις	α	α

Dual. NAV. ω. GD. οιν.

Decl. 3^{ia}.*Heros, Corpus, Nubes,
Rete, Phillis.*Ἡρώς, Σώμα,
Λέων.

	N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.	N.	G.	D.	Ac.	V.
Ses	o-s	is	i	em	s	e	ω-s	ος	ι	α	ς
	us	oris	ori	us	us	ore	α	τος	πι	α	α
	es			em	es	e	ων	οντος	οντι	οντα	ον
	e	is	i	e	e	i					
	es	um	ibus	es	es	ibus	es	ων	σι	ας	es
	ora	orum	oribus	ora	ora	oribus	τα	των	σι	τα	τα
Pes				es	es		οντες	οντων	εσι	οντα	οντες
	ium	ibus				ibus					
ia			ia	ia	ia						
Si-s	dis, dos	di	dem, dai	de							

Dual. NAV. ε, τε, οντε. GD. οιν, τειν, οντειν.

Decl.

Decl. 4ta, five 1ma Contractorum.

Casus, Cornu, Sappho.

Βότρυς, Λεχών.

N. G. D. Ac. V. Ab.						N. G. DAb. Ac. V.				
S.	ης	ης	ι	η	ης	S.	υς	υς	υ	υ
	η	ης		η	η		ω	ός	οι	όα
	ο	οις	οι	οα	οα			ος	οι	ω
P.	ης	ης	ι	ης	ης	P.	υς	υς	υς	υς
	ης	ης	ι	ης	ης		υς	υς	υς	υς
	ης	ης	ι	ης	ης		οι	ω	οις	ος

Dual. NAV. υέ, ω. GD. υοιν, οιν

Decl. 5ta, five 2da Contractorum.

Res

Σωκράτης, Τάχθ.

N. G. D. Ac. V. Ab.						N. G. DAb. Ac. V.				
S.	es	* eis	ei	em	es	S.	ης	eos	ει	εα
		* ês		em			ος	ος	ει	η
		ει * ê					ος	ος	ος	ος
P.	ees	ezrum	eebus	ees	ees	P.	ees	έων	εσι	εας
	es	erum	ebus	es	es		εις	έων	εις	εις
							εα	ω	εα	εα

* rarius.

Dual. NAV. εε, η. GD. έοιν, οιν.

Βασιλεύς, Πρέσβυς, Ἄστυ, Τέρψις, Σίνηπι.

N. G. DAb. Ac. V.					NAV. G. DAb. Ac			
S.	εὐς		έα	εὖ	P.	εες		εας
	υς	εος	υν	υ		εις	έων	εις
	υ		υ	υ		η		
	ις		ιν			εες		εες
		εως		ι		εις	έων	εις

Dual NAV. εε. GD. έοιν, εων.

Adje.

Adjectiva.

Formæ Adjectivi tres ; tricatalectica prima ;
Dicatalecta secunda ; monocatalecta suprema est.

Vox in -us aut -r primæ formæ : -is sola secundæ :
Tertiæ in impurum ferè -s vox definit, aut -x.

Vox in -ος, -ας, -εις, -ων, -ους, primæ formæ ; at in -ης, -ις,
-ις, quævis, -ος, -ους, -ων, -ως, vox composita secundæ ;

Tertia Græca pares fines complexa Latine.

In substantivum quamplurima desita formæ

Postremæ occurrunt Græcæ, & non pauca secundæ.

Nomen in -er deponit e ; ut ater flectitur atra :
Deme miser, prosper, tener, asper, adulter, & alter,
Et liber, lacer ; & quæ in -fer composita vel in -ger.

Pauca in -ius flectunt genitivum ; ut solus, & ullus,
Nullus, uter, neuter, totus, simul unus, & alter.

Apocope ex -ius -i facit ; ex ius crasis ius ;

Neutrius ut neutri ; sic alius fit aliis ;

-Os purum, vel -ρος parit -α ; parit ἄλλος & ἄλλο.

Nomen -εος, vel -οος ; vel compositum -πλος effert

Femineum -η, non -α, quamvis sit flexile purè.

Declinationes Adjectivorum.

Bonus. Decl. I^{ma}. Καλός.
N. G. D. Ac. V. Ab. NAV. GD. N. G. DA. Ac. V.

S.	M.	us	i	o	um	e	o	Du-	-al.	ὁς	ῶ	ῶ	ὄν	ῆ
	F.	a	e	e	am	a	ā			ἡ	ῆς	ῆ	ἡν	ῆ
	N.	um	i	o	um	um	o			ὄν	ῶ	ῶ	ὄν	ὄν
P.	M.	i	orum	os	i		ω			οἷν	οἷ	οἷς	ῆς	οἷ
	F.	e	arum	is	as	e	is			αἷν	αἷ	αἷς	ας	αἷ
	N.	a	orum	a	a		ω			οἷν	αἷ	οἷς	αἷ	αἷ

Ater, atra, atrum, G. atri, atra, atri, &c. ἄγριος, ἀγρία, ἀγρίον. G. οἱ, αἱ, αὐτοῖς.
Sol-us-a-um, G. -ius, D. -i, &c. Καθαρός, ὁς -αῖ ὄν, G. οἱ, αἱ, αὐτοῖς. D. οἷς, αἷς, αὐτοῖς.

26 Rudimentum Grammaticæ

	Sing.		Dual.		Plur.
	N.	G.	Dab.	Ac.	V. NAV. GD. NV. G. Dab. Ac.
M	πάντες	πάντων	πάντα	πάντες	πάντων
F	παῖδες	παίδων	παῖδες	παῖδες	παῖδες
N	πάντες	πάντων	πάντα	πάντες	πάντων
M	ἐν	ἐν	ἐν	ἐν	ἐν
F	ἐν	ἐν	ἐν	ἐν	ἐν
N	ἐν	ἐν	ἐν	ἐν	ἐν
M	ὅν	ὅν	ὅν	ὅν	ὅν
F	ὅν	ὅν	ὅν	ὅν	ὅν
N	ὅν	ὅν	ὅν	ὅν	ὅν
M	ὅν	ὅν	ὅν	ὅν	ὅν
F	ὅν	ὅν	ὅν	ὅν	ὅν
N	ὅν	ὅν	ὅν	ὅν	ὅν

	Decl. 2 ^{da}		Tis.
	NV. G. Dab. Ac. NAV. GD. NV. G. Dab. Ac.		
S.	C. is is i em		τις vos vi
	N. e e	Du-al.	τί τί
P.	C. es es		ves vds
	N. ia ium ibus ia		va va

ὅτις ἡ τις ὅτις ; ὅτις ἡ τις ὅτις ; ὅτις ἡ τις ὅτις , &c.

	S.		D.		P.
	N. G. Dab. Ac. V. NAV. GD. NV. G. Dab. Ac.				
C.	ην		εν		εν
N.	εν	εν	εν	εν	εν
C.	ην		ην		ην
N.	ην	ην	ην	ην	ην

Ἐνδοξος, Ἀδακρυς, Εὐδαίμων.

S.

D.

P.

	N.	G.	DAb.	Ac.	V ⁿ .	NAV.	GD.	NV.	G.	DAb.	Ac.
C.	ος				ε			οι			ος
N.	ον	υ	ω	ον		ω	οιν		ων	οις	α
C.	υς			ω				υς			υς
N.	υ	υος	υϊ	υ	υε	ύοιν		υα	ύων	υσι	υα
C.	ων			ονα				ονες			ονας
N.	ον	ονος	ονι	ον	ονε	όνοιν		ονα	όνων	οσι	ονα

Dicatalecta vicem alternant cum tricatalectis.

αἰώνι-ος-α-ον, 2 Theff. 2. 16. ὁ καὶ ἡ αἰώνι-ος, Rom. 6. 23.

Felix.

Decl. 3^{ia}.

Ἡλιξ.

	NV.	G.	D.	Ac.	Ab.	NAV.	GD.	NV.	G.	DAb.	Ac.
S.	ς	cis	ci	cem	ce vel ci			ς	ης	ει	ης
P.	ces	cium	cibus	ces	cibus	κα	καίν	κας	κων	ξι	κας
	cia			cia				κα			κα

Comparatio vocum per gradus.

Vocibus inclusi gradus est extensio sensus,
Impropriè Substantivis, propriè Adjectivis.

Adjectiva trium graduum; Gradus ut Positivus,
A quo Com-que-parativus; Super-et-lativus. dur-us-i-ior-issimus.

Casus

28 Rudimentum Grammaticæ

Casus in -i positivus -ior fit, & -issimus : -er fit -Errimus ; in paucis -ilis -illimus. -Us sibi purum Signa magis vel maximè habet ; sed cætera rarò. Quinetiam purum -us paucis -ior -issimus effert.

niger -errimus, facilis, humilis, similis, illimus ; pius, magis pius, maximè pius.

Piissimus, Cic. Strenuior, Plant. Strenuissimus, Tac.

Σ Vox Græca suum finem positiva recudit

In -περΘ. Εῖ -ταυτες : ex -ὕς -ίων etiam fit, Εῖ -ισος.

αλληλ-δες, ὁπτες, ὁπατος : γλυκ-ὕς, ὑπτες, ὑπατος, -ίων, -ισΘ.

Si brevis est penultima, flectitur -ὠπερΘ. ex -ος.

σιθ-δες, -ὠπτες, ὠπατΘ.

-Ἐσπερος αἰδοῖος, λαλος -ισπερος, ἥσυχος optat

-ΑἰπερΘ ; ἀσμενΘ. Εῖ duplum -έσπερΘ. -αἰπερΘ. effert.

Quædam neutrali aut plurali sine moventur ;

Ut μέλ-αι, -αν, -περος Εῖ -ταυτες, Εῖ τέρετες, -περος ex -λω.

-Σταν ab -ίων ; ταχύς ex ταχίων uti vult dare δαίσιων.

Substantivum & in -o se comparat ut Nero rarum, Græcis plura ; -Θ. -ίων -ισΘ. velut αἰχΘ. ; ut ante

Σ quoque se variat, βασιλευ-ς -περΘ. Εῖ -πατΘ. optat.

Verba gradus capiunt Græcos, vix ulla Latinos ;

Φέριπτες a φέω, unum à * detero deterior fit. * Priscian.

Deficit interdum vocum gradus unus & alter ;

Nempe senex senior ; novus atque novissimus effert.

Syncope voci etiam mediæ infert detrimentum :

Dextimus à dexter, se φιλατατΘ. à φιλΘ. affert.

Bini sunt fines gradui qui comparat -ων -ον

Syncope v tollit, vocales Εῖ Crasis unit

In quarto primo in recto quartoque supremo.

Ex -οα ut ante fit -ω, simul ex -οες aut -οα -υς fit.

Typus Comparativi in -or & -ων.

Melior.

Ἀμείνων.

NV.	G.	D.	Ac.	Ab.	NAV.	GD.	N.	G.	DAb.	Ac.	V
S	or	oris	i	eme	vel		ων		ονος	ονι	ονα, οα, ω
us				us	i		ον			ον	
es				es		Du-al.	NV.				
F	um	ibus		ibus	one	όνοι	ονες, οες, υς		όνων	οσι	ονα, οα, υς
a				a			ονα, οα, ω				ονα, οα, ω

Est etiam graduum variatio Anomala multis.

	ἀμείνων		
	ἀρείων	ἄρις	⊗
	κρείων	κράπς	⊗
Ἀγαθός	λῶϊων	λῶϊς	⊗
	λῶων	λῶς	⊗
	βελπίων	βέλπς	⊗
	βέλπερος		
Καχός	κακίων	κακίς	⊗
	χείων	χείρις	⊗
	χερείων		
Μέγας	μείζων	μέγας	⊗
	μικρότερος		
	μειότερος		
Μικρός	μείων	μείς	⊗
	ἐλάσων	ἐλάχς	⊗
	ῥήσων	ῥήκς	⊗
Ὀλίγος	ὀλιζων	ὀλίγς	⊗

Bonus, melior, optimus.

Malus, pejor, pessimus.

Magnus, major, maximus.

Parvus, minor, minimus.

Πολύς

Πολύς

πλείων

πλείους.

Ῥάδιον

ῤάων.

ῤάους

A gradibus res aucta gradus augescere mandat.

Proximus, proximior. μείζων, μείζοντες. ἐλαχιστος, ἐλαχιστότερος.

Forma duplex vocum Linguâ est Heteroclita in omni,
Vocum, quæis Numerus, vel quæis Persona notatur.

Adjectivum Numerale.

Unum est vox numeri ; & quot habent à Cardine
nomen.

Flexum Unum numero primo ; reliqua omnia manca :

At quot ab ordine nomen habent, Analogia flectit

Cardo significat princeps Numerale ; sed Ordo

Significat Monadem distinctâ in fede locatam.

Ūnus

Εἷς.

	N.	G.	D.	NV.	G.	DAb.	Ac.
S.	M. us			Eis	ένος	ένι	ένα
	F. a	ius	i, &c.	*μία	μιάς	μιά	μίαν * ab ἰος ἰα.
	N. um			έν	ένος	ένι	έν.

N. ἕδεις, ἕδεμία, ἕδεν. G. ἕδενός, ἕδεμιάς, ἕδενός, ἕδενός, ἕδενός. Sic μὴδ εἷς.

Construitur cum plurali pluraliter unum.

Una mœnia, Sal. unis nuptiis, Ter.

Duo, Ambo.

Δύο, Ἄμφω.

	NV.	G.	DAb.	Ac.	NAV.	GD.	D.
D.	M. o	orum	obus	os	δύο	δουῖν, δουῖν f.	δυσί
	F. e	arum	abus	as	ἄμφω	ἀμφοῖν	
	N. o	orum	obus	o			

Aptota occurrunt duo & ambo, ἐν δύο ἔ᾽ ἄμφω.

Tres.

Tres.				Τρεῖς.			Τέσσαρες.			
	NAV.	G.	DAB.	NAV.	G.	D.	NV.	G.	D.	Ac.
P.	C.	es		εῖς	ωγ	ισι	ες	ωγ	σι	ας
	N.	ia	ium	ibus			α			α

Spiritus Accentusque dato à Paradigmate noti.

Literæ Numerales.

Septemplex numeros majuscula Litera signat ;
I, V, X, L, C, D, M : Duplicata duplâtque

I, 5, 10, 50, 100, 500, 1000. II, 2. XX, 20.

Litera : De majore minor se, si præit, aufert. IV, 4. IX, 9.

Græca minuscula litera calculat ordine trino :

Nempe novem monas ; octo decas ; centuria septem

Amplificat : triplici inseritur nota in ordine triplex :

Sex Σταῦ ; nona-decas Lamed ; -centuria Sanpi. ς, 4, ϥ.

Coppa αλογον signum ; vanu, non βαῦ, hectas Hebraea est.

Litera quæque supra puncto insignitur acuto :

Punctum literulis subscriptum Millia ponit.

α', β', γ', δ', ε', ζ', η', θ', ι', κ', λ', μ', ν', ξ, ο', π',

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80,

ι', ρ', σ', τ', υ', φ', χ', ψ, ω', ϥ.

90, 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900

α, β. Εϛ.

1000, 2000.

Quosdam etiam signat numeros Majuscula Græcis ;

Unus Ἰῶτα ab ἰος, Π quinque à πεντε, decem Δ

Α δέκα, et H centum ex Ηεκατὲν, de χίλιοι et X

Mille notat, sic M à μύριοι est decies X.

Si quas Π claudat, monas omnis fit nota quina.

[Δ] 50. [Η] 500.

Ordine Literulis numeri signantur Homëro.

ι, 9. κ, 10. ρ, 17. ω, 24.

Syllabus assiduum memorat Numeralia in usum.

Cardinalia.

Unus εἷς, duo δύο, tres τρεῖς, quatuor τέσσαρες, quinque πέντε, sex ἕξ, septem ἑπτά, octo ὀκτώ, novem ἐννέα, decem δέκα, undecim ἑνδεκά, duodecim δωδεκά, δεκάδεκα, δεκάδεκα, δεκάδεκα, δεκάδεκα.

Copula majori postponit adempta minorem.

Tredecim τρεισκαίδεκα, δεκατρεῖς, quatuordecim τεσσαρεσκαίδεκα, δεκατέσσαρες, quindecim πεντεκαίδεκα, δεκαπεντεκαίδεκα, sedecim ἑκαταίδεκα, septendecim ἑπτακαίδεκα, octodecim ὀκτωκαίδεκα, novendecim ἐννεακαίδεκα, viginti εἴκοσι, viginti unus εἴκοσι εἷς, &c. triginta τριάκοντα, quadraginta τεσσαράκοντα, quinquaginta πενήκοντα, sexaginta ἑξήκοντα, septuaginta ἑβδομήκοντα, octoginta ὀγδοήκοντα, nonaginta ἐννήκοντα, centum ἑκατόν, ducenti διακόσιοι, trecenti τριακόσιοι, quadringenti τεσσαράκοι, quingenti πεντακόσιοι, sexcenti ἑξακόσιοι, septingenti ἑπτακόσιοι, octingenti ὀκτακόσιοι, nongenti ἐννακόσιοι, mille χίλιοι, duo millia διαχίλιοι, &c. decem millia μύριοι, viginti millia δισμύριοι, triginta millia τρισμύριοι, &c.

Ordinalia.

Primus πρῶτος, secundus δεύτερος, tertius τρίτος, quartus τέταρτος, quintus πέμπτος, sextus ἕκτος, septimus ἑβδομος, octavus ὀγδών, nonus ἕννα, decimus δέκατος, undecimus ἑνδέκατος, duodecimus δωδέκατος, decimus tertius τρισκαίδεκατος, decimus quartus τεσσαρεσκαίδεκατος, decimus quintus πεντεκαίδεκατος, decimus sextus ἑκαταίδεκατος, decimus septimus ἑπτακαίδεκατος, decimus octavus ὀκτωκαίδεκατος, decimus nonus ἐννεακαίδεκατος, viciesimὸς εἴκοστος, viciesimus primus εἴκοστος πρῶτος, viciesimus secundus εἴκοστος δεύτερος, &c. trigiesimus τρεῖς, tricesimus τεσσαράκοι, quadragiesimus πενήκοι, quinquagesimus ἑξήκοι, sexagesimus ἑβδομήκοι, septuagesimus ὀγδοήκοι, nonagesimus ἐννήκοι, centesimus ἑκατόστος, ducentesimus διακοστος, trecentesimus τριακοστος, quadringentesimus τεσσαράκοι, quingentesimus πεντακοστος, sexcentesimus ἑξακοστος, septingentesimus ἑπτακοστος, octingentesimus ὀκτακοστος, nongentesimus ἐννακοστος, millesimus χίλιος, bis millesimus δισχιλίος, &c. decies millesimus μυρίος, vicies millesimus δισμυρίος, &c.

Cardo

Cardo parit signum in-plex, -plus Numerales; vel in-nus: Augmentat primum paria; associatque secundum.

-Πλῆς, -πλάσιⓈ. *Græcis nota primi; nulla secundi est.*

Temporis Ordo parit triplex genus: Unius anni Anniculus; decies & in -ennis, ter quoque in -imus.

Unius & mensis signum dat menstruus, -estris

Cætera. *Signa dies quot in -αῖⓈ desita Græcis:*

Μῶν, ἑῷ ἔτος reliqua exponit: διετὴς, δι-que-μῶνⓈ.

Vix signum est Græcis sociale; diale Latinis.

Substantiva in -io, vel -tas; in -αῖς, omnia Græca.

Cardinalia.

1°. Sim-plex, -plus. *Απλῆς. Du-plex, -plus. Δι-πλῆς, -πλάσιⓈ.

Tri-plex, -plus, &c. Τρι-πλῆς, -πλάσιⓈ, &c.

2°. In-nus. Unus, binus, trinus, quaternus, quinus, senus, septenus, octo-nus, novenus, denus, &c.

Ordinalia.

1° Annalia.

Anniculus αὐτετὴς, biennis bimus διετὴς, triennis trimus τριετὴς, &c.

2° Menstrualia.

Menstruus μῶναιⓈ, bimestris δὲμῶνⓈ, trimestris τριμῶνⓈ, &c.

3° Dialia.

Biduanus διδιπλεῖⓈ, triduanus τριπῶⓈ, &c.

Substantiva.

Unitas, duas, ternio, trias, &c. μονὰς, δυὰς, τριάς, &c.

Nominum Divisio.

Nominis in varias divisio multipla classes

Se fundit: Gentile; velut Brito. Quod rogat; ut quis?

Quod negat; ut neuter. Quod distribuit; velut omnis.

Quæ reddit vox; ut talis. Vox partis; ut alter.

Sensu indefinito; aliquis: sensuque minuto,

In-lus, & in-la frequenter; in-unculus, -uncio raro.

In-llum et -olum vel -ulum. *Græcis quamplurima, in*

34 Rudimentum Grammaticæ

-Υμος, Εῖ -ᾱς, -ῶς *Mascula*. In -ίσκη, Εῖ -υλλίς, Εῖ -ίχνη,
-Αῖνα vel -ανὼ *Femineæ*. -ίχνηιον, -ύλλιον, -εῖον,
-Ἄσιον, et permulta in -ιον sunt *Neutra*; sed ortum
Ex -ιον interdum est -ιδιον quoque, βιβλίον ut effert
Primò βιβλίον, inde alia et vox βιβλίδιον fit.

puerulus, puellula, homunculus, homuncio, labellum, palliolum, scutulum.
παιδίον, Ἡρῶν, Ζηῶν, Διονῦς; παιδίσκη, παλίσκη. θάνα, θανά,
ἀκάνθων; παλίσκη, κρεῦλλον, κορδαῖον, ἀσγείον, παιδίον, σπείον, &c.

Est Patronymicum vel Avo vel de Patre dictum.

Mascula sunt in -ιδης, in -άδης, in -ίων Εῖ in -είων.

Manat -ιδης ab -ος -υ Genitivi: ut Ἰνέσσοις effert

Νέσσοις: sed -άδης ex -υ quod -ιος dat, Εῖ -ας -ης.

² *Ναυπλῖς ut dat Ναυπλιάδης, Εῖ ³ Βορέαδης fit*

Α βορέας; sic ⁴ Ἰπποτάδης ex Ἰππότῃ ortum.

Longa -ιάδης poscit penultima, ceu ⁵ Φαέδωρ.

Dat Φαέδωντιάδης; ab -ιδης dat -ίωνque Poeta.

Α Κεῖν Εῖ Κεῖν, ut Κεονίδης Κεονίωνque creantur:

Ἀτρεΐδης atque Ἀτρείων facit Ἀτρεὺς Ἀτρεῦς.

¹ Νέσσοις. ² Ναυπλῖς. ³ Βορέας. ⁴ Ἰππότης. ⁵ Φαέδωρ.

Faminei fines -ίς Εῖ -ᾱς sunt; -ίην Εῖ -ώνη.

Omnes ex vocis Genitivo principis orti.

Νέσσοις, Ἰλιάς; Ἀδρασίην, Εῖ Ἰλαειώνη.

Νέσσοις-ίς, Ἰλί-α-ς; Ἀδράς-υ-ίην, Ἰλαει-υ-ώνη.

Appellativis Propriorum forma tributa est:
Lemniades Lemni popularis, epósque Maronis
Nomine ab Æneæ Æneis. Sic dicta Ἀφροδίτη
Κύπρις Diva potens Cypri, non inde creata.

P R O N O M E N.

Pronomen titulo Personæ est triplicis auctum.

Sunt tria Substantiva, quibus forma unica flexûs:

Undecim & Adjectiva, bimembris queis sua forma est.

Græca

Græca duplex ; hæc Substantivi, illa Adjectivi.

Prima, ego, nos, tantum : tu, vos, persona secunda :
Tertia, Pronomen reliquum ; cum nomine quovis.

Porrò fui & suus ambo Reciproca ; Possessoris,
Qui præit aut sequitur verbum, spectantia casum.

Sex Græcis, septem sunt Primitiva Latinis.

Ego, tu, fui ; is, ille, iste, ipse.

Ἐγώ, σὺ, ἐγώ ; ἐκεῖνος, ἐτός, αὐτός.

Personas omnes capiunt ipse, αὐτός, ἐαυτῷ.

Græca decem ; septem sunt derivata Latina.

Hæc iterum aut Possessiva ; aut Gentilia dicta.

Poss. Meus ἐμός ; tuus σός ; suus ὁς, σφέπερος ; noster
ἡμέπερος, νωίπερος ; vester ὑμέπερος σφωίπερος.

Gent. Nostras ἡμεδαπός ; vestras ὑμεδαπός.

Compositum est isthic tantum triptoton ; et illic.

Græca Reciproca simplicia ; ἐ, ὅς. Sunt tria ab αὐτός

Composita, ἐ triplici Pronomine Substantivo :

Sunt etiam tria ab ἐτός, ἐ à tribus Adjectivis.

ἐμωτῷ, σεαυτῷ, ἐαυτῷ. τολιχῷτος, τοιῷτος, τοσῷτος.

Declinatio Pronominis Substantivi.

N.	G.	D.	Ac.	V.	Ab.	N.	G.	D.	Ac.	V.
Ego	mei	mihi	me		me	Ἐγώ	ἐμῷ ἐμῷ ἐμῷ	ἐμῷ ἐμῷ ἐμῷ	ἐμῷ ἐμῷ ἐμῷ	
Tu	tui	tibi	te	tu	te	Σὺ	σῷ σῷ σῷ	σῷ σῷ σῷ	σῷ σῷ σῷ	σύ
	Sui	sibi	se		se	Οὗ	οῷ οῷ οῷ	οῷ οῷ οῷ	οῷ οῷ οῷ	
nos	nostrum-ri	nobis	nos		-bis	ἡμεῖς	ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν	ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν	ἡμῶν ἡμῶν ἡμῶν	
vos	vestrum-ri	vobis	vos	vos	-bis	ὑμεῖς	ὑμῶν ὑμῶν ὑμῶν	ὑμῶν ὑμῶν ὑμῶν	ὑμῶν ὑμῶν ὑμῶν	ὑμεῖς
	sui	sibi	se		se	σφεῖς	σφῶν σφῶν σφῶν	σφῶν σφῶν σφῶν	σφῶν σφῶν σφῶν	
		νωί νωί	νωί		νωί		νωῖν νωῖν	νωῖν νωῖν	νωῖν νωῖν	
	Dual. NA.	σφῶν σφῶν	σφῶν		σφῶν	GD.	σφῶν σφῶν	σφῶν	σφῶν	
		σφῶν σφῶν	σφῶν		σφῶν		σφῶν σφῶν	σφῶν	σφῶν	

Declinatio Pronominis Adjectivi.

Decl. 1ma.

N.	G.	N.	G.
S. Ille, illa, illud. illius, &c. Ἐκεῖνος -η-ο, -η-ης-ε, ἔς.			
Huc refer meus -a -um. V. mi pro mee. Ἐμὸς -ῆ -όν, ἔς.			
ut bonus, καλός.			
S.N. Ipse, ipsa, ipsum. G. ipsius, &c. αὐτός -ῆ -δ. G. -ε-ης-ε, &c.			
Οὗτος casu omni fieri ex ὁ videtur ἔς αὐτός ;			

N.	G.	D.	Ac.	Ab.	NV.	G.	D.	Ac.
S. M. Is			eum	eo	Οὗτος	τέτε	τέτω	τέτον
S. F. ea	eius	ei	eam	eā	αὐτῇ	ταύτης	ταύτῃ	ταύτῃ
N. id			id	eo	τέτο	τέτε	τέτω	τέτο
M. ii	eorum		eos		ἑτοι	τέτοις	τέτῃς	
P. F. ēē	earum	eis, iis	eas	eis, iis	αὐταί	τάτων	ταύταις	ταύτῃς
N. ea	eorum		ea		ταῦτα	τέτοις	ταῦτα	
Dual. NAV. τέτω, ταύτα, τέτω. GD. τέτοιν, ταύταιν, τέτοιν.								

Articulus Qui ; nomen Quis ; pronomen Is, Ille,
Iste capit pro m, d neutrum, respuit Ipse ;
Quod, quid, id, illud, & istud, & ipsum. Sumere mavult
Ante d is vel quis n pro m, quendam & eundem.

Hæc tria neutrum in -o flectunt ἑτος, ἐκεῖνος ἔς αὐτός :
Sic in compositis ἑτος : nec -ον excidit usu.

Decl. 2da.

N. G.

S. hic hæc ἔς hoc, nostras, -atis, ἔς. ut fælix.

Compositum.

S. N. Isth-ic-ac-oc. Ac. -unc-anc-oc. Ab. -ôc-âc-ôc. Pl. isthæc.

Ἐγώ τῃς

S. Σεαυτῃς ἡς ἑ, ᾧ ἡ ᾧ, ὃν ἢν ὁ. P. ᾧν, οἷς αἷς αἷ. ἔς αἷς αἷ.
Ἐαυτῃς, αὐτῃς

Empha-

Emphatica hæc sunt-met,-te,-pte,sic-cine vel-ceparelca.

Egomet, túte, nostrápte, hiccine, bisce.

Quis-que,-píam,-nam,-quam; Qui vult-dam,-cunq;-libet,-vis

Primitiva gradum admittunt Pronomina summum.

Tuissimus, Cic. ipssimus, Plaut. αὐτότατος, Aristoph.

Spiritus τὸ *tonus ante-dato ex paradiymate scitur.*

HETEROGENIA, id est,
Variatio vel Generis, vel Genitivi.

Variatio Generis.

1º Masculina alienæ Terminationis.

Mascula, neutro fine ; lien, cum pectine, ren ; sol ;
Furfur, item turtur, vultur ; salar ; & lepus ; & mus.

Mascula,fæmineo;dens,fons,mons,pons.Tudes,ames,
Cespes, item fomes, gurgēs, cum limite, merges.

Pes, paries, palmes, poples, cum stipite, termes,

Trames : merities, formæ vox unica quintæ.

Callis, caulis, collis, follis, mensis, & ensis,

Fascis, fustis, piscis, postis, sentis, & unguis,

Et torris, vectis, vermis, simul orbis, & axis :

Et vox in -nis ; ut ignis : item sanguis, lapis, & glis.

Vomisque & vomer, mugilque & mugilis, atque

As cum compositis in -is omnibus ; ut centussis :

Sic pars assis in -ans, vel in -ens, vel in -unx ; itidem bes.

As valet uncias 12. sextans 2. quadrans 3. triens 4. quincunx 5. semissis 6.

septunx 7. bes 8. dodrans 9. decunx vel dextans 10. deunx 11.

Adde frutex, caudex, codex, cimexque, latexque.

Grex, murex, pollex, pulex, forèxque, culèxque,

Ramex, & vertex, & apex : fornixque, calixque.

Plura sed his præbet Lectori rarior usus.

38 Rudimentum Grammaticæ

2° Fæminina.

Vannus, humus facit -i ; tribus-ûs ; sic porticus, Idus,
Sic acus, & manus : unica sed domus -i facit aut -ûs,
Additur his caro, quæque à talis talio nata est.
Arbor, cos, dos ; cum tellure, salus, palus, incus,
Servi-que-tus, virtusque, juvenus atque senectus.

3° Neutralia.

Suber, acer, filer ; uber, iter, ver ; junde cadaver,
Tuber ; item cicer, & piper, & fiser, atque papaver.
Æquor, marmor, cor ; æs ; vas-sis, & os-sis, & os-ris.
Omne etiam nomen casu invariabile ; ceu fas.

4° Communia.

Omnibus his commune genus ; plerumque sed hæc sunt
Mascula ; adeps, finis, torquis, pulvis, cinis, anguis,
Vepres, linter, margo, rudens, scrobs, pampinus, obex,
Index, calx, cortex : Hæc fæminea ; ut colus, alvus,
Grando, filex, corbis, rubus, & lux, carbasus, imbrex.
Plura utriusque notæ, genera in diversa feruntur.

Neutrum aliquando legis, nomen commune duorum.

silvæ aratri. Ovid.

Sunt, quæ neglecto proprio generale capeffunt
Et genus affini ductum de nomine sumunt.

¹ Fæmineum capit, Urbs aut Insula, Gemma vel Arbor,

² Masculeumque genus sibi Mons, Fluviusque cooptat.

Hinc nomen vel in ³ -um per Synthesin est muliebre.

¹ Narbo pulcherrima, *Mart.* ² Summus Oeta, *Sen.* ³ Dejecta Ilion. *Ovid.*

Adjectiva sui, genere omni fine vel omni,
Vim Substantivi capiunt ; ut mascula bis sex

Mensis Nomina : fæminea ; ut * quartana, † curulis.

Januarius, &c.

* febris

† Sella

'H s i x-

Ἡ διαμέλειος, id est, γράμιον; Ἐρμηος, id est, γῆ.

Neutrum, uti Substantivum, antiquâ lege receptum est.
bonum, malum. ἀγαθόν, κακόν.

Heterogenia Nominum Græcorum.

In genera hi fines alieni mascula vadunt :

Ἰχθύς, φτεῖρ; ὄφις, ὕψις, αἴς, λῆς, λῆς, leo, pannus.

*Nomina masculine non pauca gerentia fines,
Feminei generis, vel neutrius esse jubentur.*

*Feminei generis sunt; ἀσβολος, ἀτραπός, ἄμμου,
Ἀσφαλτος, βασις, βιβλος, βύσσοςque, γνάθοςque.*

Et δοκός, ἔρδος, ἡπειρος. δύλος. adde κίλδο.

Λιμός, νῆπος. ὀδός. πλίνθος. ῥάβδοςque, νόσοςque.

Et σόρος, ἑσπερος, & σάμνος. ψήφοςque, τριβοςque.

Φρύς; ἔσλων, εἰώνque, λαγώνque, σαγώνque, χιώνque,

Σινδών, χθών, σαγών; γαῖρη, κῆρ, nubila ἔσπερος.

Αὐλαξ, πλάξ, κλίμαξ, σῆρξ, θείξ, μέσιςque, κύλιςque,

Σμῶδις, σίξ, χρίνις; φλῶξ, νῆξ, αἰτυξque πτέρυξque.

Ἐδῆς, κλεῖς, αἰδῶς, ἡώς, φῶς, pustula; φλῆψ, ὄψ.

Sic γῆρυς, γένυς, ἔχελυς, ἄρκυς nomina quartæ.

Neutrum; ἑλῶρ, ὕδωρ, ἦρ, κῆρ, πῦρ, σκῶρ, σῆς, ὕς, φῶς.

Paucula, ceu γνώμων, κίων, communia habentur.

Πίδαξ feminine est; βῆξ, ἄμπυξ mascula; raro.

Masculum est αἰών, ἀνδρῶν; muliebre, Ποῖς.

Variatio Genitivi in tertiâ Declinatione.

Tertia dat varios Genitivi Inflectio fines.

-Is crebrò manet; -es vel -e sic parisyllabon -is fit.

Adde -is, -nis, -dis, -tis, -fis; -s fit -dis, -tis, & -is, -ris:

Sol, fermo, cor, lac, as; laus, lis, grus simul, & mus.

Vox

Vox capit -is, quam -c, -l, -n, -r litera claudit,
Impurum -s -tis : glans, -dis ; frons, lénisque -tis, & -dis.

Purum -s non pauca solent inflectere per -tis ;
Qualia in -as pietas : lis ; cos, dos ; nomen & in -pos
Ceu compos ; & in -es abies, ariésque, quiésque,
Interpres, paries, feges, & teges ; adde salúsque
Servi-que-tus, virtusque, juvenus atque senectus.
Præpes, hebes, locuples, teres, & veges Adjectiva,
Græcum in -a -tis capit, ut problema, -tis : adjice lac-tis.

Pes, merces, hæres : cassis, cuspis, lapis in -dis,
Præs, itidem custos : fraus, laus, incusque, palusque.

Multa sed -es per -itis variant ; velut ales, & ames.
Cespes, cocles, eques, fomes, cum gurgite, limes,
Et merges, miles, palmes, poplésque, pedésque,
Et stipes, termes, trames, tudes, atque satelles,
Veles. Item dives, fospes, comes, hospes ; & in -stes
A sto : ses, -sidis à sedeo, sic -cors uti cordis.

S post b, m, p, capit i, ceu trabs trabis, & stirps
Stirpis, hyems hyemis : post c, g, clausum & in x quod
Monstrat Primitivum, [a duco] ut dux ducis ; & rex
[A rego] regis. At x crebro in -cis versa, velut pix :
Rariùs in -gis, lex, rex, grex, cum remige, conjux.
-Ebs, simul -eps, ferè & -ex, si vox monosyllaba non sit,
E facit i ; cœlebs, princeps, ut & auspiciis auspex.
Excipe sed vervex vervecis ; & aucupis auceps.
Orta sed à capite ut præceps -cipitis dare malunt.

Nomen in -ut sibi format -itis ; cum simplice complex.
-S per -ris variant flos, mos, os, ros ; Ceres, æs, glis ;
Mas ; & tellus ; neutra & in -us monosyllaba ; ceu rus.

Flectitur -us per -oris, neutris; corpúsque, decúsque.
 Fœnus item faciñus, frigus, littúsque, nemúsque,
 Et pignus, pectus, pecus: & cum stercore, tempus.
 Robur, ebur, femur. Una lepus vox mascula tantúm.
 Sic omne Adjectivum in -or -us quod comparat -oris.

Non pauca inflectunt -us -eris; ceu fœdus, acúsque,
 Funus, onus, genus, & munus, pondus, latus, ulcus,
 Rudus, olus, cum fidere, opus, cum viscere, vellus.
 Et vulnus; scelus; adde Venus; pulvisque, cinis-
 Verte-ter in-tris; ut accipiter: -ber & in-bris; ut imber.

Accipit -o -nis, bubo: at post d, g, fit -inis; ceu
 Ordo, margo: sic homo, turbo & Apollo: -men & -cen
 Lumen, tibicen, gluten, cum pectine, pollen,
 Et sanguis, caro carnis. Et as, os, s geminat; grus
 Et fus -s perdit; & his far, fel, mel, consona dupla est.
 gruis, suis, assis, ossis, farris, fellis, mellis.

Græcorum placet in compendia stringere fines:

Additur -os, -τος; -Σ fit -tos, -δος, -vos, -δος, -os, [α] -ντος:

Ξ in -ως, -γς, -χς, κτος: -ψ in -τος, migrat Θ -πος:

Μαρτυρ, σωμρ; χαρς, φως, ἀρς, κóρς, ἄλςque γήαςque:

Σάρξ, τίτλις, Θ όνυξ, Θ ἀναξ: φλέψ, denique λαίλαψ.

Pauca in -αρ accipiunt τ flexu; ut ἄλειαρ, ὄνειαρ,

Ἡμαρ, ἔδαρ, δέλειαρ, σέαρ Θ φρέαρ, ἦπαρ et ἔδαρ;

Σκῶρ σκατός, ὕδαρ ὕδαλΘ: et πῦς, ἔς; ποδός, ὠτός.

Hæc sed Anomala sunt; nix et nox, bosque, senexque,
 Flectere amant nivis, et noctis, bovis, et senis: Addas
 His iter itineris, tanquam de nomine * prisco. *itiner.

Contractum ex -ως, -γς, diversum à simplice flexum:

Accipit; ut φῶς missum in -τος; νῦς in νοός. -Ας, -ῆς,

-Υς servant vocalem immotam: qualia Θωμᾶς,

Ἰανῆς, Διονῦς; sacrum in ῆς, sic nomen Ἰνσῆς.

Pauca barytona in -ας; veluti κλέας et Ἀχείπας.

42 Rudimentum Grammaticæ

H E T E R O C L I S I S.

Variatio Accidentium in Nominibus.

Vox Heteroclita triplex est. Vox fine Redundans, Deficiens Casu, aut Numero. Varians sibi Flexum.

Græca Heteroclita non sunt multum aliena Latinis.

R E D U N D A N T I A.

1° In Nominativo.

Multiplices recti fines opulencia Linguæ Parturit; ut lanio, lanius; sic vespera, vesper; Segnitia, -es; honor, -os; rubor, -edo; senecta, senectus.

At Vocum Græcis immanis turba redundat;

Θῆς, Διῖν; ὕδωρ, ὕδωρ; γένος, γένος; ἔθνος, ἔθνος; Χερσὼν, χερσὼς, χερσὼς; ἄθλον, ἄθλον, ἄθλον.

Græca sibi fines geminant mutata Latinis; Delphin, delphinus, Cassis sic Cassida gignit: In rectum Genitivus enim quartusque remigrat.

Græca secundus item in rectum fert nomina casus;
Ἀ μάρτυρ fit ὁ μάρτυρ; ἂ δμῶς δμῶς, ὁ δμῶς.

2° In Obliquis.

Nomina sunt etiam obliquos geminantia casus: Laurus in -i, raro -ūs; sic pinus flexa Maroni. Quercus in -ūs, raro -i. Colus, -i; sed Tullius -u dat: Jecinoris jecorisque jecur. Θέμις -ισ -ιδοςque, Τίγεις -ιδος vel -ιος. Sunt Græco-Latina Poetis, Propria; queis formam generalem exempla ministrant: Atrides -is & -æ; Æneas aut -am facit aut -an. -A simul -e variat quinto sextoque Thyestes. Theseus se per -eī aut -eos, & per -eum aut -ea flectit. Vultque Chremes -is & -etis, quinto Comicus -es, -e. Phyllis, Phylli -dis & -dos, -dem sibi duplicat & -da; -Des

-Des pluraliter aut -das : Dido -onis & -ûs dat.

Denique vult -is -eî & contractè -î ter dare Achilles.

Ultima forma placet Græcis, sed prima Latinis.

Festa etiam in -lia flecte -lium, quandoque -liorum.

Bacchannalia

Paucula amant duplici sexto distinguere sexum

-Abus & -is, anima, & dea, filia, nata, equa, mula.

Flecte -matis -matibus, neutrum polysyllabon in -ma.

Epigramma

Vox Deus -ii vel -eî, -iis vel -eis Pluraliter effert.

DEFICIENTIA.

1° Casu.

Aptota.

Aptoton Casus manet uno fine per omnes ;

Ut Pondo, & vox omnis barbara, technica seu vox.

Monoptota.

Contentum casu Monoptoton flectitur uno ;

Ut nauci ; inficias eo ; ad inci-que-tas redigo ; sic

Ingratiis : duo Græco-Latina ergoque, dicisque.

Multa per -u, vel -ui, dat declinatio quarta.

permissu, despiciatui.

Diptota.

Nomina sunt Diptota duos referentia casus ;

Ut tabi tabo ; & spontis sponte ; impetis & vult

Impete ; jugeris & dare jugere ; verberis & sic

Verbere : sed numero hæc duo sunt perfecta secundo.

Suppetiæ, & nihil, & dica vult quartum addere recto.

Et verbalia in -um -u quæ vulgò dicta Supina.

Trip-

Triptota.

Tres casus Triptota ferunt : Hæc fine sub uno ;
 Fas, cæpe, instar, ador ; plurali ex ordine grates.
 Quid pariter quarto, quî debes flectere sexto.

Tetraptota.

Hæc recto & quinto Tetraptota carentia casu :
 Nempe dapis, ditionis, opis, frugisque, precisque,
 Et pecudis, sordis, vicis ; ordine sana secundo.
 Hisce Jovis vulgò cui rectus Jupiter addas.
 Vox & in -u dandi casu orba est ; sola Poetis
 Flexa et in -ûs ; sed, deme gelu, pluralis in usu est.
 Mille secundo et tertio eget, per cætera sanum.
 Vox sui eget recto et quinto, numero una in utroque.

Pentaptota.

Traduntur quinto defecta vocabula casu ;
 Nemo ; et ego : quinto nec ego vox prorsus abhorret.
 2º Numero. Singularia.

Propria vix numerum transcendunt Nomina primum
 Signa individuae naturæ ; ut Apollo, Diana.
 Nomen item vitii polysyllabon, aut virtutis :
 Sic ferè in -as, -ia, ut improbitas, prudentia ; in -esque
 Flexuræ quintæ ; ut rabies : sed resque diésque,
 Integra nomina sunt : Similes nec paucula casus
 Tres flectunt numero, ut facies, aciésque secundo.

Humanæ ætatis quoque signa ; juvena, senectus :
 Signa metalli & in -um, velut aurum ; sic quoq; fructus
 Terræ orti, ut cicer ; hisce fabis deme, hordea, avenæ.
 Quali-que-tas abstracta, ut amaror ; vel liquor, ut lac.
Græci etiam numero haud flectunt elementa secundo.

Pluralia.

Festa deûm numero tantum contenta secundo ;
 Ut Floralia : Sic etiam loca multa ; ut Athenæ.

Catalogi exhibeant specialia manca sequentes.

Singularia.

Aër.	Forum, -a, -is.	Metus, -us.	Rus, -ra.
Æther.	Fuga, -æ, -as.	Murmur, -ra.	Salum.
Ævum, -is.	Gloria, -æ, -as.	Muscus.	Salus.
Æs, -ra.	Gluten.	Mustum, -a.	Sanguis.
Alvus -os.	Hilum.	Nemo.	Sitis.
Barathrum.	Humus.	Nihilum.	Situs, -us.
Bilis, -es.	Hyems, -es.	Orichalcum, -a.	Soboles,
Callum.	Jubar.	Os, -ra, -ribus.	Solum.
Cœnum.	Jus, -ra.	Pallor.	Solum, -a.
Culpa, -as.	Justitium,	Pax, -ces.	Tabes.
Cutis, -es.	Labes, -es.	Pituita, -as.	Talio, -um, -es.
Electrum, -a.	Lethum.	Pix, -ces.	Tellus.
Ebur, -a.	Limus.	Plebs.	Thus, -ra.
Fama, -as.	Lues.	Pontus.	Venia.
Fames.	Lutum.	Proles { homi-	Vesper.
Far, -ra.	Lux, -ces, -cibus.	Propago { nis.	Ver.
Fel.	Mare, -ia.	Profapia, -as.	Vinum, -a.
Fimus.	Mel, -la.	Pubes.	Viscum.
Fœnum.	Meridies.	Pus.	Vitrum.

Pluralia.

Acta.	Cunabula.	Liberi.	Plagæ.
Adversaria, .	Cunæ.	Licia.	Præcordiæ.
Ambages, -e.	Cupediæ.	Lustra.	Præstigiæ.
* Annales, -i.	Divitiæ.	Magalia.	Primitiæ.
* Antes.	Excubiæ.	* Magnates.	* Primores, -em, -i.
Antix.	Exequiæ.	* Majores.	* Proceres, -em.
Apinæ.	Extæ.	* Manes, -ium,	* Pugillares.
Argutiæ.	Exuviæ.	Manubiæ.	Quisquilix.
Arma.	Facetiæ.	Mapalia.	Reliquiæ.
Aromata.	Fori.	Mariscæ.	Scapulæ.
Artus.	Fasti.	Minæ.	Scopæ.
Blanditiæ.	Fauces, -e.	Mœnia.	Scruta.
Bellaria.	Feriæ.	Munia.	Tenebræ.
Calendæ.	Gerræ.	Nonæ.	Telqua.
Cancelli,	Idus.	Nugæ.	Thermæ.
* Cassēs, -e.	Ilia.	Nuptiæ.	Tonsillæ.
Castra.	* Indigetes, -em.	Officiæ.	Tricæ.
Clitellæ.	Induciæ.	* Optimates, -em.	Triones.
Cœlites, -e.	Inferiæ.	Palpebræ.	Valvæ.
Compedes, -e.	Insidiæ.	Palearia, -ar.	Vergiliæ.
Compita.	Lactes.	* Penates.	Vindiciæ.
Crepundia.	* Lemures.	Phaleræ.	Utres, -em, -e.

Hæc [*] Nota Masculina.

Singularia.

Αἰδώς.	Εὐδία.	Κῆρ.	*Οψ.
Αἶσα.	*Εσπερος.	Μελίς.	Πειθός.
*Λορ.	*Εαρ.	Νέκταρ.	Πόντος.
Βύξ.	*Ηχώ.	*Οπς.	Φειδός.
Εἰρήνη.	*Ηπερ.	*Οξύς.	*Ωψ.

Duale.

*Οσσ.

Pluralia.

Κλώδις.	Μεγιστάνες.	Πεπιδίς.	*Ενπεα.	Κτέρτα.	Τέρτα.
---------	-------------	----------	---------	---------	--------

VARIANTIA.

1°. Flexum.

Sunt, quæ duntaxat variant, Heteroclita, flexum.
 Gaudent -i vel -e pro libitu variare Poetæ ;
 Sicut in his, clavis, navis, febrisque, cutisque ;
 Sic etiam *occipiti cæco ; sic † de mare pleno. *Perf. † Ovid.

Ista boum bobus medium u, quod servit, omittunt.
 Vis vires parit ; & vix primo inventa Dativo est.

2°. Genus.

Paucula cum Numero variant Genus ; altera duplant.
 Nempe, dies primo communis, mascula vox est
 Plurali numero. Sal Masculæ, Fæmineæ Halec
 Integra : sed pro condimento Neutra, triptota est.

Hæc pelagus, virus, vulgus numero integra primo
 Masculæ ; sed numero neutra et triptota secundo.

Carbas-us ut dat carbas-a, sic urbs Pergamus, & mons
 Taygetus ; plura & Græcæ loca Anomala Gentis.

Postulat -i cælum, si vox sit plurima. Rastrum,
 Frænum, sibilus, & jocus, & locus, -i vel -a præbent.
 Delicium atque epulum poscunt pluraliter -æ ; sic
 Nundinum ; item vox balneum, habens quoque balnea.

Tripli

Est

Est generis penus & specus, at manca utraque flexu.

Bis fit Anomala in -ectilis, -ectilia, una supellex.

Vox domus est formæ quartæ, pariterque secundæ.

NV. G. D. Ac. Ab. NV. G. DAb. Ac.
S. dom-us, -i-ūs, -ui, -um, -o-u. P. -us, -orum-uum, -ibus, -os-us.

HETEROCLISIS Græcorum.

Præceptis quædam præiere inspersa Latinis;

Plura sed hæc. Bina est Heteroclis: Altera formæ

Contractæ; ut πλαγίαις facit -ῖς, facit ὁσίων ὅς-ων,

Græcis propria: Formæ Simplicis altera; seu vox

Deficiens, vel vox Varians, vel sine Redundans:

Deficit ἄλς; variâtque γωνῇ; ῖς bisque redundat.

Est τὸ ἁγεῶν aptoton, ἔ est ἡ δὲ monoptoton.

Λᾶς ἔ -αν diptoton. μαρτυς -ω ἔ -σι triptoton:

Sic βρέτας, ἔ δέμας, ἔ λέπας, ἔ σέβας, et σκέπας, ἥδης,

Κῶας; sic μῆχαρ, τέκμορ, ὕπαρ, ἄλκας, ἐέλδωρ.

Nomina pauca genus variant, ἔ paucula duplant:

Ἡ ὅδς ἔ τὴ ὅδα, ὁ ζυγὸς τὰ ζυγά, ὁ διφρεὺς οἱ, τὰ.

Substantiva Typus dat Anomala: Zδςque γωνίque

Χεῖρ, γάλα, sic δορυ, sic γόνυ, ἔ ἀ κλέθ. omnia facta.

Rectum multiplicat, tres obliquos duplicat Zδς;

Recta γωνῇ, genere et flexu ἔ tono Anomala, ab -ωξ-ης.

Χεῖρque, semel genus; et diphthongum -αι bis per -ε mutat;

Et γάλα triptoton casus sibi sumit ab -αξ -χλος:

At δορυ cum γόνυ tergemino se schemate flectunt.

Compositum ἀ κλέθ obliquos bis contrahit omnes.

Quantum -εία aut in -έν crasis aut in -εία bene stringit.

48 Rudimentum Grammaticæ

	N.	G.	DAb.	Ac.	V.
S.	Zδ's	Zλωδ's	Zλωι	Zλωα	Zεϋ
	Zλω	Δις	Διι	Δία	
	Δις, &c.				

	N.	G.	DAb.	Ac.	V.	NAV.	GD.
S.	ἡ	Γυνῆ γυναι-ης	-κι	-κη	γυναί	D. τῷ	ταῖν
		Χεῖρ χειρ-ος	-ι	-α	χείρ		χειρῶν
P.	αἱ	-ης	-ων	-ξι	-ης		
		ες	-ων	χειρσι-ας	-ες		

	N.	G.	DAb.
S.	Γάλα	γάλακ'ις	γάλακπ, &c.
	τὸ Δόρυ	δόρυος, δρυος, δόρυαπ	δόρυι, δρυι, δόρυαπ, &c.
	Γόνυ	γόνυος, γυνος, γόνυαπ	γόνυι, γυνι, γόνυαπ, &c.

	N.	G.	DAb.	Ac.	V.
S. Ἡρακλ.	-έης	-έος-έως	-έει-έει	έεα-έη vel -έα	-έες-είς
	-ῆς	-έος-ῶς	-έει-ῆι	-έα-ῆ.	-έες

Quartæ αἰδώς, ἡώς formæ muliebria tantum
Singula sunt; quartum & casum ambo circumflectunt.

HETEROLOGA quæ variant.

1°. Significationem.

Est vox, cum numero mutat quæ, ceu nova, sensum;
Ut rostrum, fortuna, facultas, mos, opis, ædes,

2°. Genus & Significationem.

Nomen idem mutare genus, mutabile sensu,
Sæpe solet; ceu calx, vas, stirps, acus, unio, ficus.

HETE

HETEROSTOICHIA.

Simplex Composito vocalem in nomine mutat ;
Ars, ut inertia ; sic caput, occiput ; his lege plura.

Par Heteronymia est Græcis : Heterologon ; ut ὁπλίς :
ἄλς genus & sensum alterat : Heterostoichon ἀγώνωρ.

HETEROCLISIS Adjectivorum.

Contractum quadriforme genus, simplexque triforme est.
Forma Adjectivi casus contracta per omnes
Holopathes : in -εος ; vel -οος ; vel -έας ; vel in -ήας.

N.

G.

Χρυσ-εος ὄς, ἐν ἡ, εον ἔν. ἐν ἔ, ἐν ἡς, ἐν ἔ. &c.
Ἀπλ-όος ὄς, ὅν ἡ, ὄον ἔν. ὅς ἔ, ὄν ἡς, ὅς ἔ.

Τιμ-ήας ἡς, ἡέσσι ἡέσι, ἡέν ἡν. ἡέντος ἡέντος, ἡέσσης ἡέσσης, ἡέντος ἡέντος
μελil-όας ἔς, ὀέσσι ὀέσι, ὀέν ἔν. ὀέντος ὀέντος, ὀέσσης ὀέσσης, ὀέντος ὀέντος

Ἡμους est et Oligopathes et Anómala ; sic σῶς.

Sing. N. Ἡμους. G. -ος. D. -ει. Pl. N. Ἡμῶς. Ἡμῶν.

Sing. N. σῶς. Ac. σῶν. Pl. Ac. σῶς, σῶν.

Simplicis Adjectivi tripla Heteroclita forma est.

1°. Redundantia.

Substantiva suis geminant finem Adjectivis ;
Qualia in -us, vel in -is duo de se nata bacillum,
Arma, animus, nervus, frænúmque, jugúmque, dederunt.

Rectus in -er, vel -ris ; celeris celer, acer & acris.

Adjectivum in -or, aut in -e sextum terminat, aut -i.

Infinita redundant Græca, ut ἀεργός, et ἀργός ;

Ἀργός -ήτος, -έτος : natum à πῦρ, -πῦρ -ποδα duplat.

50 Rudimentum Grammaticæ

2°. Deficientia.

Sunt, quæ deficiunt, generum Adjectiva duorum;
Qualia in -es sunt, ut locuples: neutralia rarò.

Fæmineum in -trix, plurali solo ordine neutrum est.

Sunt Aptota, ut tot, quot, nequam; à Cardine voces
Usque ad centum ἕκατόνque, à πέντε et quatuor, omnes.

Maecte Monoptoton, sic maecti nomen, & expes.

Triptoton volupe est; & utrumque necesse necessum.

Flexile tantundem Genitivo, & flexile quarto.

Plus primos nec vult sextum nec habere dativum.

Sunt etiam quinto defecta vocabula casu;

Quod negat; ut nullus. quod percontatur; ut ecquis.

Infiniitum, aliquis. signum generalius, omnis.

Pronomen: meus & nostras & noster omiſſis.

At contra Veterum Authorum proba lectio suadet.

Græca duorum etiam generum sunt manca, φιλέλλην:

Uniusque, καὶ αὐτῶ: *et numero* ἰσχυρα

Deficit, et casu ἀλλήλων *Plurale triptoton.*

Δεῖνα priore usum numero est, Aptoton utroque.

G. Ἀλλήλων, D. οἷς, αἷς, οἷς. AC. ες, ας, α.

S. N. AC. Voc. Δεῖν-α, G. -ος, D. -ι, vel S. P. Δεῖν-α.

3°. Variantia.

Sunt quoq; quæ variant communem Heteroclita flexum.

Pauper, dives, sospes-e vult, memor -i, dare sexto;

His pluralis in -um Genitivus, & Adjectiva

Lectio plura dat, à quibus i perit; ut sapientum.

Tres numero variant primo πολὺς & μέγας; *omni*

Sed numero casus πολλοί, μεγάλοι *que ministrant.*

Fæmineo τῶνδε, et μέλδε omni Heteroclita casu est.

S. N.

S. N. Πολύς, πολλή, πολύ. G. πολλ-ῆς, -ῆς, -ῆς. D. -ῶ, -ῆ, -ῶ.

Ac. πολῶ, πολλῶ, πολύ, V. πολύ, πολλή, πλύ. Ἑῖς.

S. N. Μέγας, μεγάλη, μέγα. G. μεγάλ-υ, -ης, -υ. D-ω, -η-ω.

Ac. μέγαν, μεγάλυν, μέγα. V. μέγα, μεγάλη, μέγα. Ἑῖς.

S. N. Τάλα, μέλα, -αίνα, -αν. G. -αν, -αίνης, -ανος, Ἑῖς.

PROSODIA NOMINIS.

Spiritus.

Vocalis ρυ vel ρπ praevia quævis

Aspera; si precedant ρκ sic ε et ο spirant.

Et voces quibus est specialis syllaba prima

Qualiter αἰμ-υλ, ἄπ-, ἐκ-ε, ἑδ-η, ἑῶ-;

ἑῶ-εφ, ἑφ-ανδ, ἥσ-υχος, ἥβ-η, ἱε-ρός, ἱππ-;

ἱδρ-ώς, ἱμ- sive ἱσ- cum vocali; ἱτ-ὸ et ὀπλ-ον;

Ὀμ- sine φ. Tabula ostendit specialia pauca.

A.

*Αἶθερς mollis.

*Αγι, sanctus.

*Αγιδς purus.

*Αἶδης orcus.

*Αδρδς adultus.

*Αας mare.

*Αλυσίς catena.

*Αλων area.

*Αμαζα plaustrum.

*Αμυλαζ certamen.

*Απαλδς tener.

*Απας omnis.

*Απλό, simplex.

E.

*Εδιδς suavis.

*Εδ, sedes.

*Εδων dos.

*Εκτωρ Hector.

*Ευερδς focer.

*Εκων spontaneus.

*Ελη calor solis.

*Ελκ, vulnus.

*Ελικών Helicon.

*Εαλλω Græcus.

*Ελ, palus.

*Εξ sex.

*Εορτῆ festum.

*Επτα septem.

*Εταῖρος focius.

*Ετερος alter.

*Ετοιμος paratus.

H.

*Ηδυς suavis.

*Ηκισ, minimus.

*Ηλιξ coævus.

*Ηλι, fol.

*Ηλ, clavis.

*Ημέρα dies.

*Ημειρος quietus.

*Ημισυς dimidius.

*Ηγία, ἱγ habena.

*Ηπαρ jecur.

*Ηρα Juno.

*Ηρωος Heros.

*Ἥτων minor.

I.

*Ιχανδς idoneus.

*Ικίτης supplex.

*Ιλαρός hilaris.

*Ιλα, propitius.

O.

*Οδς via.

*Οἶ, qualis.

*Ολμ, mortarium.

*Ολ, totus.

*Ορος terminus.

*Ὁς τις iste.

Ω.

*Ὡρα hora.

*Spiritus affertur vocis duplus unius ; ut vox
Una eadem ēson & ēson : diversa, oīō. & cīō.*

T E M P U S.

Longa usu vatum vox est monosyllaba quævis,
Excipe vir, quis, is, es ; bis, cis, ter ; nec, per, in, an, vel.
Et que, ve, ne Encliticas, voci quæ semper adhærent.
Quam quoque vocalem b, d, t consona claudit, ab. ad.
Quamvis naturâ producta sit ante plicata ;
Ut flo, flas, flat ; item fleo, fles, flet ; item scio, scis, scit.

S Y L L A B Æ.

Ultimæ Longæ.

Postremæ longæ ; -en nisi neutra, -as, -es, simul -os, -i,
-U, -c, -us quæ crescit in -udis, & -uris, & -utis,
-Ac sextus casus ; sextus vel tertius -is, -o.
-As sed -adis brevis est ; -es, -itis. Seges adde, tegēsque:
Hæc quoque præpes, hebes, teres, & veges, Adjectiva.
lien, carmen, majestas, nubes, honos, gummi, cornu, halec, incus,
tellus, virtus. musâ -is, domino, lampas, miles.

Ultimæ Communes.

-O casu in recto communis ; vox & in -inta
Ut Quadraginta : in -pos -par Composita, uti compos
Compar. Cor, fel, mel. adde his dissyllaba pauca,
Nempe mihi, tibi, vel sibi ; vel duo, & ambo, vel octo.
Ante-ultimæ longæ.

-Onis ab -o ; sic -oris ab -or ; sic -alis & -aris,
tyronis, honoris, animalis, calcaris.

Ex -al & -ar ; sic -arum, -orum ; sic -abus, & -obus.
musarum, dominorum, duobus -abus.

Proprium in -al, vel in -ar, vel in -or breve crescere
gaudet. Hannibalis, Cæsaris, Hectoris.

Quædam appellativa in -or ; arbor, marmor & æquor.
Semper

Semper i vocales inter, v sæpe, priorem

Extendit : prope r sæpe utraque tenditur; aut m.

Caius, major, pravus, stiria, ripa, curia, rupes, limes, miles, pumex, mugil.

Turba licet variet; memori tamen utilis est lex.

CATALOGUS Brevium Irregularium.

V inter duas vocales.

Avis, avus, avena. Brevis. Cavus. Favus. Gravis. Juvenis. Levis.

Novus, novem, noverca. Severus. Ovis. Bovis. Jovis. Aveo. Caveo.

Faveo, foveo. Juvo. Lavo, levo. Moveo. Ovo. Paveo. Voveo.

I vel U prope R.

Lubricus, luridus. Quirites. Tribus, tribunal, tribunus, tribulus, tripudium : tri-præpositivum; ut tridens.

Frico. Rigeo, rigo. Tribuo. Vireo. *Comp.* -rigo.

Crumena, curulis. Defrutum, frutex. Lemures. Nurus. Purpura.

Rudens, rudis, rutilus. Spurius.

Furo. Rubeo. Saturo. Trucido.

U prope M.

Camurus, cucuma, cucumis, cuminum, cumulus. Humus. Incolomis, Mutilus. Numerus, numisma. Tumulus, tumultus.

Autumo. Tumco. Sumus.

Quævis vocalis sita fines ante sequentes :

Da-ma, cloa-ca, loque-la, state-ra, auri-ga, culi-na,

Vi-ta, rube-do, pena-tes, vi-tis, aga so, lupa-nar,

Do-num, querce-tum, fi-lum, manti-le, cana-lis,

La-bes, compa-ges, se-des, farta go, legu-men,

Fi-nis, re-mus, ahe-nus, ava-rus, na-sus, avi-tus,

Stella-ris, cochlea-re, fena-tor : finibus hisce

Deme superlativa in -imus polysyllaba ; signa

Ordinis & Numeralia : vox in -inus nota si sit

Materiæ; aut ex Adverbio, nota Temporis : aut ex

Verbo in -itus quam gignit -uîque -didique -stitique,

optimus, decimus, faginus, crastinus, genitus, traditus, præstitus.

Et fevi : citus adde, litusque, datusque, ratusque,
confitus.

Et fatus, & status ; & rutus à -ruo ; verbo -ilis orta, ut
Flebilis ; omne minutivum, sive in -la vel in -lum.
togula. palliolum.

CATALOGUS brevium Irregularium.

-ca.	Alica. Brassica. Fabrica, fulica. Manica, mantica. Pedica, pertica, plica. Tunica. Vomica.
-la.	Copula, crapula. Fabula, fibula. Gula. Macula, mola. Regula. Simila. Tegula, tragula. Ulula.
-ra.	Camera, cumera. Hara, hederà. Litera. Mora. Opera. Patera, purpura. Sera. Vespera, vipera. Phalera.
-ga.	Caliga.
-na.	Buccina. Fœmina, fiscina, fuscina. Gena. Machina. Pagina, patina. Sarcina. Trutina. Apinæ. Minæ.
-ta.	Amita. Cucurbita. Navita, nota. Orbita, Rota. Semita.
-do.	Cado. Edo.
-tis.	Cutis. Ratis. Sitis.
-num.	Laganum. Nundinum.
-tum.	Fretum. Lutum.
-lum.	Nihilum. Poculum. Salum, sæculum, solum, speculum, spiculum, stabulum, stragulum.
-lis.	Gracilis. Humilis. Parilis. Similis, sterilis, strigilis.
-bes.	Hebes.
-go.	Ego. Ligo. Ago. Lego-is, ligo. Nego. Rego, rigo, rogo. Tego.
-men.	Column. Regimen. Spécimen. Tegimen.
-nis.	Canis, cinis. Juvenis.
-mus.	Animus. Calamus. Domus. Fimus. Humus. Nemus.
-nus.	Acinus, anus, asinus. Bonus. Circinus, cophinus. Dominus. Facinus. fraxinus. Galbanus, geminus, genus. Hebenus. Manus. Onus. Pampinus, penus, platanus. Sirus, sonus. Terminus.
-rus.	Barbarus. Camarus, creperus. Ferus. Herus, humerus. Numerus, nurus. Streperus. Torus. Uterus.
-fus.	Carbasus. Pegasus.
-tus.	Agnitus, arbutus. Catus, cognitus. Halitus. Impetus. Latus-eris, Metus. Vetus.
-ris, -re.	Hilaris. Mare.

Ante-ultimæ Communes.

Litera muta, sequensq; brevem, præiensq; liquentem,
Trêsve breves, primam communem reddere possunt.

Unica

Unica vox genus & variat pariliter tempus,
 Neutra ut idem brevis est, sed mascula tenditur idem.
 Communis Genitivi in -ius penultima habetur :
 Deme utriusque atque alterius, contractum & alius.

Ante-penultimæ Longæ.

Syllaba queis tensa est quovis prior ordine, voces,
 Ne frustra omnino sit Tyro, tabella ministrat.

Acet-abulum.	Map-alia.	Fan-aticus.	Id-oneus.
Vin-aceus.	Ar-aneus.	Aqu-atilis.	Fav-onius.
Vern-aculus.	Libr-arius,	Mon-edula.	Cic-onia.
Sex-aginta.	Coloc-asium.	Cent-esimus.	Patrim-onium.
Co-agulum.	Pal-atium.	Nov-itius.	Tent-orium.
			Pec-ulium.

Mensuram sibi Græco-Latina vocabula servant. aër.

Ultima corripier solet e per a versa Latinis. Syllaba.

Syllaba composita, aut derivativa tuetur
 Vocis, quâ manat, tempus, nec flexio mutat,
 Consona de binis nisi ubi una amota recedat :
 Quippe amota brevem vocalem deferit ; ut trabs :
 Mamma, mamilla etiam breviat, signumque sigillum.
 At -x vocalem longam resoluta manentem
 Conservat ; pax ut pacis. Sin flexio mutat,
 -Ex ut -icis, brevis est penultima ; ut obicis, obex.
 Corripe fax, nex, grex, remex, nix cum pice, fornix,
 Styxque, calixque, larixque, salixque, varixque, filixque,
 Appendix, histrix, coxendix, cum duce, conjux,
 Crux, nux, trux ; cum Cappadoce, atque Allobroge,
 (præcox.

Irregu-

56 Rudimentum Grammaticæ

Irregulares Derivativæ.

Longæ. tegula, regula, sedes, à tego, rego, sedeo.

Breves. fides, pejero, dejero, pronuba, innuba, sopor, à fido, juro, nubo, sopio.

Communes. connubium à nubo.

QUANTITAS in Græcis Syllabis.

Longæ Ultimæ.

-As, -av, -iv ; crebrò -up, -ex ; dicatalecta et in -is, -iv ;

-Ts, -w : vox et in -a finita dualiter omnis.

-As prima in quarto forma pluraliter addas.

Post longam, geminâsve breves is flexa per -idos.

A post a, vel e ; post ai, ei, vel i ; facta vel ex -G.

Αἰεΐας, Τίπιν, ῥηγμῖν, Ἰδου, χαεῶ, ἀκτῖς, ἰν, φόρυς, ω ; μέσαι, κνημῖς, πλοκαμῖς, Σεληνάα, δια, Αἰωνάα, χεῖα, σφία, ὁμοία.

At post diphthongum -ex solet breviarier ; -as sic

Flexa in -άδος, -τρία et ex -της ; -εα que quæ venit ex -ης ;

-Εἰα Adjectivi pariter quod flectitur ex -ύς.

Urbs aut officium Ἀνπόχεια vel ἀγγελία.

Corripitur vox tripla in -ια ; ut μία, πότνια, δια.

μοῖα, χιλιάς, ἑλπίς, ἀλφειά, ὄξεια.

Penultimæ Longæ.

Anceps vocalis longis intexta duabus.

Propria nomina in -ίων, -ίης : pleraque in -άτης.

-ἴης, -ῖον, -ίτη, -ίτην desita, et -ίξ.

Post vocalem etiam vel polysyllaba in -ατος.

Ἀμοίαν, Μαχάων, Θάς, Εὐρεῖας, Θεοσίης, Εὐνίκη, Ἀφροδίτη, Ὑσμίνη, Πλουτίξ, αἰία, Ἄα.

Græca brevis tantum tabula est, sed larga Latina.

EXTEN-

EXTENSIO Particularium.

A	Pagina.	seculum	Nidor.	Nodus;
	pagus.	sedulus,	Obliquus.	Obex.
Acer.	palus-i.	semita.	Pediculus.	otium.
alea.	papilio.	sepes.	Picus.	Poculum.
area.	prosapia.	serius.	pileus.	pomum.
ater.	Qualus.	strenuus.	pituita.	populus arbor.
Baro.	quatuor.	Teda.	posticum	procerus.
basium.	Radix.	temo.	pudicus.	proles.
brachium.	ramex.	teter.	Sibilus.	prosa.
Caligo.	rapum.	Veles.	stipes.	Robur.
carex.	Staturus.	velox.	Tibia.	Scopa.
carica.	Tabum.	vesica.	Vestigal.	scrofa.
caseus.	talus.	vindemia.	vestigium.	solus.
cicada.	trames.	volemum.	vibex.	forex.
contagium.	Vagina.	I	viburnum.	Tophus.
crates.		Antiquus.	vicies.	Vomer.
Fabula.	E	Clitellæ.	viginti.	U.
facundus.	Cepe.	craticula.	vineæ.	Aculeus.
flagitium.	ceritus.	convicium.	vipera.	Culeus.
fragum.	cerussa.	Fibula.	Umbilicus.	cunæ.
frater.	clemens.	ficus.	O	Fuligo.
Halec.	creber.	filius.	Adorea.	Gluten.
Gratia.	diæterium.	fastidium.	Boletus.	Judex.
Janua.	Eruca.	fastigium.	Codex.	jugera.
Lamina.	Feralis.	Idus.	comis.	jugis.
lanugo.	feria.	ilex.	copia.	Nugæ.
laterna.	Gleba.	ilia.	copula.	Pugio.
Maceries.	Leno.	Lacinia.	Dolium.	pupillus.
malus <i>subst.</i>	lethum.	liber-a, um.	Fomes.	pugillares.
manes.	Nequam.	libum.	Gloria.	Suber.
materia.	Penula.	licium.	Locusta.	Tuber.
maturus.	penuria.	lilium.	lodix.	Uber.
matuta.	Rete.	linea.	lorica.	Y
meracus.	rheda.	litera.	lorum.	Hybernus.
Omasum.	Sebum.	Mendicus.	Meles.	Tyro.
opacus.				

A I Y Longæ.

A	Ααδς populus.	ιεβς sacer.
Ἀαγυς infractus.	Ναπυ sinapi.	ιδυς rectus.
αἰερ aer.	Ῥαδς ramus.	ἱλας benevolus.
αἰρης sacerdos.	I	ἱλμ agmen.
αἰτη noxa.	Ἀκόνιτον aconitum.	ἱλιον Ilium.
Δανδς sænus.	Ἐνίπυ minæ.	ἱλυς limus.
Ῥαδς ramus.	Ἱατρς medicus.	ἱπια salix.

ἱχθς

ἰχώρ sanies.
 ἰωχμός tumultus.
 Κίον columna.
 ὑρίδι urtica.
 Πέδιον calceus.
 πίδαξ fons.
 Σάριον apium.
 σκίπων baculus.
 ῥυτίς junctus.
 Φιλήτης fur.
 Χελιδὼς frænum.

χελιδὼν hirundo.
 χίλιοι mille.
 χιλὼς cibus.
 χλιδὴ mollities.
 Ψιδὼς tenuis.
 Τ
 Ἀὐτὴ clamor.
 Γύης dentale.
 Ἐνυὼ Enyo.
 Θαλύστια primitiæ.
 Θυᾶς Thyas.

θύλακθ sacculus.
 Κίνδυνθ periculum.
 Λύπη tristitia.
 Μύωθ luscus.
 Ξωδὲς communis.
 Ὀλοθυγὴ ejulatus.
 Σκύτθ corium.
 Ὑαλθ vitrum.
 Ψυχὴ anima.
 Ψύχθ frigus.

A I Υ Communes.

Α Ἀρης Mars.
 Ἀαθθ nocens, innocens. Καλὸς bonus.
 ἄορ ensis.
 Ἀπόλλων Apollo.
 ἸΗΣΟΥΣ JESUS.

Υ Ξύλον Lignum.
 ὕδωρ aqua.

CATALOGUS brevium Irregularium.

A terminalis post ρ.

Ἀγκυρὰ anchora ; Γέφυρα pons ; Ὀλυγὰ far.

I vel Υ prope ρ.

Ἐειρθ hædus ; Κεῖρον liliū, κειτὸς selectus, αἰ-, ἰει- præpositivum. Ἀχυρθ palea ; Ἐρυμα propugnaculum ; Λιγυρὲς stridulus ; Μινυρὲς querulus ; Πυρετὸς febris ; Ρύπος sordes ; Σευρεθὼ malleolus ; Τρυφάλαια galea, τρυφὴ delicia, Τύρανθ tyrannus. Ψιδυεῖζω susurro.

Υ prope μ.

Μύλαξ saxum, μύλη mola, μύρον unguentum, Ψίμυδος cerussa.
 -ίκη Δίκη jus ; Ἐλίκη ursa major.

ACCENTUS.

Non ita Græcorum est facilis doctrina Tonorum.
 Sunt voces Atonæ, tonò egentes : bis putà quina.

ὀ, ἦ, οἶ, αἶ, ἔκ, εἶ, ὦς, ἐν, εἶς, ὅκ.

Sunt etiam Enclitice, accentum quæ amittere ; vel quæ
 In finem antecurrentis amant transmittere acutum.

Hæ

He sunt ; τίς casus Indefinita per omnes :

Singula per tres ὅ Pronomina Substantiva, ὅ

Σφωέ, σφε, σφισι, σφᾶς, σφώ. Πῆ, ποδι, ποί, ποτὶ, ὡς, πῶ,
Τοί, γέ, τε, πῶς, νῦν, πέρ, κα, καί, ὅ νύ, ῥα, sæpius ὅ δὴν.

Præsens φημι, εἰμι, excepta est persona secunda.

Emphasis accentum tamen in pronomine servat.

ἰουῖος ἔστ. Mat. 13. 52. ὅτι δὲ φημι, 1 Cor. 7. 29. σκληρὸς εἶ, Mat.
25. 24. ἴδωσω σοι, Marc. 6. 22.

Amittunt, si piēta tono præit ultima ; quòd si

Anteit Encliticam, postrema gravis fit acuta.

Post præacutam etiam accentum monosyllaba perduñt.

πῶς µε, Matth. 12. 18. δὲ µε 27. 46. µήτις µε 12. 48.

Transmittunt, si piēta accentu est tertia ; vel si
Circumflexa secunda præit, finisve Trocheus.

ἄνθρωπος τίς, Luc. 16. 1. σῶµά µε, Matth. 26. 26. µίσῃς τίς,
Theoc. Id. 2. 144.

Entona vox proprio una tono vult pingier uno.

Incontracta acuit monosyllaba dictio finem.

χαίς

Circumflexa hæc βῆς, γαῶς, δρῶς, λῆς, µῆς, ναῶς, ῥῆς, πῶς,

Πᾶς, ὡς, πῶρ, σκῶρ, ὤς ; monosyllaba litera, ceu µῶ.

Piēta tono longa ante brevem vult circumflekti.

Ultima si longa est ; poterit nec tertia acutum,

Nec circumflexum accentum bene ferre secunda.

µῦσα, µέσης. ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Nullaque acutum in fine gerit, nisi quæ venit ante

Encliticam : aut quæ interrogat : aut quæ prævia puncto est.

τίς, ποῦν εἶς ; Anthol. θεόν. Joh. 1. 2.

Rara toni, encliticæ adventu, aut variatio sedis.

ἥπις, ἥπιν, ἄπιναν.

Denique nec sedem aut speciem vox recta tonorum

Mutat in obliquis ; nisi prævia regula suadet.

λόγος, λόγος. ἀγγελος, ἀγγέλος. πατήρ, πατέρας. σωτήρ, σωτήρας.

Sic quasi sine breves α, οι, exturbare recusant

Sedibus

60 Rudimentum Grammaticæ

Sedibus accentum primis : nisi reddere longos

Mandat possibilis modus aut contractio fines.

μῦσαι, ἄγχιλοι: λελέχει, πινύσαι, εὐνοοί, εὐνοί.

Simplicium Composita tonos revocare jubentur :

Composito Oxytoni quoties manet ultima longa,

Et manet Accentus ; nisi sit monosyllaba simplex.

καλός, φιλόκαλος. βασιλεύς, φιλοβασилεύς. χεῖρ, αὐτόχειρ.

NOMINA OXYTONA.

Substantivum.

In -ατός, -εδών, -ώ, -άν, -ήν, -ιν, -ήρ, -εύς, -άς -άδης, -τύς,

Atque -υός, vel in -ών mensisque locique : Εἶ in -ωτός,

-Ωνός, Εἶ -ωπός, Εἶ -ωρός, Εἶ in -μός, e non preeunte.

Nomen in -ανός avis, vel manans fonte latino.

Barbara quovis sine Hebraea ab origine multa.

νεωτός, σπηιδών, λεχών, πτάν, αὐχλὼ, ῥηγμὶν, χερσκήτης, βασιλεύς, μονάς, ἐδητός, ὑός, ἐκαπμβαιών, ινμφών, Πακτωλός, οἰωνός, Ἀσωπός, σιμωνός, ὀφθαλμός, φασιανός, Ἀπαρίος. Σιών, Δαβίδ, Ραββί, Φαρί.

Adjectivum.

In -υός, -λός, -νός, -πός, -ρός, -τός; vel -ύς, -ής, quod -έος dat.

Finibus Εἶ Substantiva his, compositaque multa

Adjectiva acuas. Graduum omnes excipe voces.

Sic ἴπ in -ιν. seu materia, seu signa coloris.

Intra bis denum Numerales Εἶ ab ordine dictum.

λευκός, καλός, κανός, χαλεπός, ξηρός, κλειτός, ὄξύς, ἀληθής.

δοκός, πηλός, αἰμής, σκοπός, ἀργός, πατὴς, φιλομαθής, &c.

γλυκ-ύς -ύπερος -ίων -ύταλ. -ισ, λίθιν, κόκκιν, ὀρώτ, &c.

Compositum in -βοσκός, -κλειτός, -κλυτός, -ηρός, -αγωγός.

-Ποιός, -πηρός, -αργιβός, -αρωρός, -αιιδός, et -ωδός,

-Εργός, et -ερρός, et -ωρρός, et -ωρός, et -ηρός, et -ολήρός.

χοιροβοσκός, τηλεκλειτός, δεικλυτός, κνηρός, παιδαγωγός, ὄργαν.

ποιός, ναυπηρός, χειρτομοιός, ἐπαγωγός, φιλαισδός, τραγωδός, συνερ.

ρός, ὑπερρός, κωρρός, πυλωρός, κητερός, ἐφολκός.

Nomina

Nomina Paroxytona.

Vox in -ίλ@, -λέ@, -ίσκ@, -ύλ@. Finalia in -ήρης,
-ήκης, -ώκης, aut -ώδης: Quot ab ἥ-της et ἔρχ@,

Et κῆ-της, μέγας, ἑλεγχος, composita per -ης sunt;

Sic etiam producta Latinis -ά-της et -ά-τον.

ὄργιλος, ἀργαλῆος, νεανίσκος, ἀγκύλος, τεύχεος, ἀμφήκης, ποδῶκης, π-
τρώδης, κακῶδης, χαλκίγχις, μαχαλῆτης, παμμιγῆδης μακροστελῆδης.
Πιλάτος, μανδάντον.

Vox in -ιον, nata oxytono, est præacuta trimembris:

σπεύδης, σπεύδιον; πῦς, πυλῶς, πυλῶν.

Multa Paroxytono orta. In -ί@ Propria, et Tribrachys vox:

βίβλος, βιβλίον. Ὀδῖος.

Sæpe ut -ί-της, sic finis -ί-της præponit acutum.

νεφείτης-ίτης.

Nomina Proparoxytona.

Compositum triplex ab ἔρω-que, γέλω-que, κίε-que

δύσπερος φιλόγελος, μονόκερος.

NOMINA Circumflexa.

-As aut -ūs sensum minuentia; quædam Ἐ in -ᾱ -ās

Nomina, et -ᾱν -ῆς -αῶ Hebræica; sic et ἸΗΣΟΥΣ.

Ζηζῶς, Διονῦς. ἄλλῶ, Θωμᾶς, Σατᾶν, Μωσῆς, Ἡσαῶ.

Nomina Ante-circumflexa.

Nomina in -οῖ@, et -ῶ@; substantiva et in -ῖν@;

Compositum et cui finis in -ῶτ@ et -ῶχ@ et -ῶλιξ.

Signa dieque quoto numeralia desita in -ᾶ@.

μελοῖ@, ἀδῶ@, γλασίν@, πηλικῶς, σκηπῶχος, ὀμῶλιξ, δευτερά@.

ACCENTUS Casuum.

Circumflectit in -ῶν genitivum formula prima:

Prima, secundaque cum genitivis usque dativos

Nominis Oxytoni, numero omni circumflectit.

καμηλῶν: ποιη-ῶς ἕραν-ῶς ἦ, ῥ, ᾶν, οῖν, ᾶν, ᾶς, οῖς.

Vox monosyllaba, qua genitivo tenditur, omnes

Plurales in -ν circumnotat atque duales.

Excipe δᾱς, κεᾱς, πᾱς, πᾱς, ῆς, δυῖς, Τρῶς; et φῶς lux.

At casus, vel in -ῶ, vel -ι, vel -σι notantur acutè.

Regula per reliquos casus generalis in usu est.

πᾱς πεδῖν ποδῶν; ποῖς ἰοῖ; πόδα-ες αἱ.

-Ηρ -ερος amissâ vocali hâc lege notatur;

Ast -αι pluralis gerit in penultimâ acutum.

Penacuunt e manens etiam μήτηρ θυγάτηρque.

πατὴρ πατρὸς πατέρι; μήτηρ μητέρι; θυγάτηρ θυγατέρι.

Si sit Metathesis, vel Syncope, vel Paragoge;

Par tonus hisce, γόνυ et δόρυ; Ἐ hisce κῶνque γῶνque.

Ut γένος, δειρὸς, κῶος, alloclitônque γῶαυρος.

Ex gravibus nulla accentûs nota facta duobus.

Ex gravi acutôque omnis acuta fit; ex et acuto

πίχῃ πίχει, κινῶν -ὦν.

Que gravi; vox circumflexa fit; à vóos ut ῥῆς.

Ex ᾱα αἱ, ὦω ὠque duales. Recto -eos -ῆς fit,

Quarto et ὅα ὦ, ex εὖς quinto εὔ venit, οἱ venit ex ὠ.

μῆα μῆ, νόω νό, λῆα -ᾶ, χῆσις χῆς, βασιλεῦ λεχῆ.

Quintus ab -ων -ονος aut -ωνος polysyllabus, inque -ερ

Retro agit accentum, sic vult -es ab -ης præacuto.

Neutrum in -ον Adjectivi etiam polysyllabon ex -ων.

Bis duo in -ης per -α flexa tonum revocare jubentur.

Ἀγαμέμνων, Τελαμών, πᾶτερ, εὐδαμών, Σάκεες.

ἀκκῆτα, δῆποτα, θυρόπα, μητρίτα.

Dittona sunt vario accentu parisyllaba. Si vox
Propria, Substantiva etiam, sensuque rogandi est,
Ante gerit tonum: amat sed vox contraria finem.

βῆλος βηλός, βεῖτος βεγτός, πόις ποιός.

Vocis et ejusdem est duplex tonus; ἄορ et ᾰορ:

Isque frequens si vox sensu sit duplici; φᾱς, φῶς.

Specialia Oxytona.

A

Ἀγαθός bonus.
 ἀγκῦν cubitus.
 ἀγορά forum.
 ἀγός dux.
 ἀγυὰ vicus.

ἀδελφός } frater.
 ἀδελφεός }
 ἀδελφή soror.
 ἀεὶδς aquila.
 αἰγιαλός littus.
 αἰδώς pudor.
 αἵμασά sepes.

αἰχμή cuspis.
 αἰὼν ævum.
 ἀκὴ acies.
 ἀκμή vigor.
 ἀλαζὼν jactator.
 ἀλκή robur.
 ἀλλήληδς clamor.
 ἀλωά arca.

Ἀμαζὼν Amazon.
 ἀμνιός agnus adultus.
 ἀμολγός mulgendi tempus.
 ἀνδρακισά carbo.
 ἀνδρείας statua.
 ἀνεψιδς confobrinus.
 αἰοιδός poeta.
 ἀρεά comminatio.

ἀρειός tenuis.
 ἀεργός otiosus.
 ἀρετή virtus.
 ἀρηγὼν auxiliator.
 ἀρνεός agnus adultus.
 ἀρχός princeps.
 ἀσπός uter.
 ἀστραπή fulgur.
 ἀτραπός } via.
 ἀτραπτός }

αὐλή stabulum.
 αὐλός tibia.
 ἀφνειός opulentus.
 ἀφρός spuma.
 Ἀχαιός Achæus.
 ἀχλύς tenebræ.

B

βαῖος parvus.
 βίος arcus.
 βιοτή vita.
 βλαστός blasus.
 βοηθός auxiliator.
 βυός collis.
 βυθός profunditas.

Γ

Γαλέος felis.
 γαμβρός gener.
 γενεά generatio.
 γεραιός senex.
 γοργός velox.
 γυνή mulier.

Δ

Δαλός fax.
 δεξιός dexter.
 διός duplex.
 δολιχός longus.
 δραχμή drachma.
 δωρεά donum.

E

Εἰκὼν imago.
 ἐκὼν spontaneus.
 ἑκατὼν centum.
 ἐκυρός focer.
 ἐνός mutus.
 ἐνιαυτός annus.
 ἐρετή festum.
 ἐπτά septem.
 ἐριγνύς furia.

E

ἐρινός } caprificus.
 ἐρινέος }
 ἐξαπὰ finis.
 ἐπεός verus.

Z

Ζυγός jugum.
 ζωός vivus.
 ζωή vita.

H

Ἡδονή voluptas.
 ἡϊὼν littus.
 ἡλεός stultus.
 Ἡώς Aurora.

Θ

Θαμνιός frequens.
 Θεός Deus.
 θερμός calidus
 θηλή papilla.
 θησαυρός thesaurus.
 θοός velox.
 θουλή sacrificium.
 θυρεός scutum.

I

Ἰδρώς sudor.
 ἱλός limus.
 ἱμάς lorum.
 ἱξός viscus.
 ἱξός lumbus.
 ἰός sagitta.
 ἰχός robur.
 ἰχθέρ sanies.
 ἰχθύς piscis.

K

Καιρός Tempus.
 καλλονή pulchritudo.
 κανθός angulus oculi.
 κανὼν regula.
 καπνός fumus.
 καρπός fructus.
 κενός vacuus.

καρυνός

κερουνός fulmen.

κεφαλή caput.

κηρός cera.

κιβωτός arca.

κλαδὶν ramulus.

κολίς vagina.

κολοβός mutilus.

κολοιός graculus.

κολῶς tumultus.

κομψός elegans.

κοριορπὶς pulvis.

κορυζή vertex.

κραταιός fortis.

κραιδί hordeum.

κρημνός præcipitium.

κρίς aries.

κυβός gibbosus.

κωφός surdus.

Λ

Λαγός } lepus.

λαγῶς }

λαγών ilia.

λαιμός guttur.

λαιός lævus.

λαός populus.

λειμὼν pratum.

λινός torcular.

λιτή preces.

λοβός pars infima auris.

λοιγός pestis.

λοξός obliquus.

λωτός lotus.

λοχός infidiæ.

Μ

Μαζός mamma.

μηρός femur.

μικτός merces.

μειχός mæchus.

μοιαχός monachus.

μορμὼν larva.

μορφὴ forma.

μοχλός vectis.

μυελός medulla.

μυχός pedetrale.

Ν

Ναός templum.

νεβρό hinnulus.

νέος novale.

νεφρός ren.

νύς nurus.

νωδός edentulus.

Ξ

Ξαντός flavus.

Ξηδός rufus.

Ξυρός novacula.

Ο

Ὀβελός veru.

ὀβολός obolus.

ὀδός via.

ὀδός dens.

ὀϊζὺς miseria.

ὀκτώ octo.

ὀκλός tractus.

ὀλοός perniciosus.

ὀμφαλός umbilicus.

ὀμφή divina vox.

ὀπή foramen.

ὀπιός comes.

ὀπιή ungula.

ὀργή ira.

ὀρθός rectus.

ὀρυμγός strepitus.

ὀδός pavementum.

ὀλή cicatrix.

ὀρξ cauda.

ὀραιός cælum.

ὀχετός canalis.

Π

Παιδιά lusus.

παιαός vetus.

παιαιή palmus.

πυρεία gena.

πατρία patria.

πατρώος vitricus.

πεζός pedes.

πλαγγός ciconia.

πινδρός fœcer.

πειτερός columba.

πιδός gubernaculum.

πιμελή pinguedo.

πλειών annus.

πλευρὸς ὃ πλευρὸν latus.

πληθύς multitudo.

ποινή pœna.

πολὶς canus.

πρεσιὰ areola.

πρωϊός matutinus.

πτελός ulmus.

πτερόν ala.

πτωχός pauper.

πυγμή mensuræ genus.

πυρὸς rogos.

πυρετός febris.

πυρός triticum.

πυρὸς fax.

Ρ

ῤιδός scutum.

Σ

Σειρξ catena.

σηκός stabulum.

σινδών sindon.

σιγῶν maxilla.

σιμός simus.

σκαίς lævus.

σκηνή scena.

σκηπτός fulmen.

σκευή apparatus.

σκιά umbra.

σκολὶς tortuosus.

σκοπιὰ specula.

σφός loculus.

σφός sapiens.

σπιθαμή spithama.

σπιδός cinis.

σπογγία spongia.

σταυρὸς crux.
 σταυρὴ uva.
 στερεὸς solidus.
 στα porticus.
 στρατὰ exercitus.
 στρουθὸς passer.
 στρεπτός colluvies.
 στρεπτός } hara.
 στρεπτός }
 στρεπτός malleolus.
 ὄτλη otium.
 σωρὸς cumulus.

T

Τραπὴ crates.
 Τραπὴ N. Urbis.
 τρώων, τρώων pavo.
 τελαμών lorum.
 τροχὸς rota.
 τροχὰς cursus.

τριβὸς parvus.
 τυρεὸς caseus.
 τυρῶν procella.
 Φ
 Φειδὸς parvus.
 φοινικὴ palma.
 φλοιὸς cortex.
 φολκὸς strabo.
 φοξὸς acutus.
 φρερὸς custos.
 φυ-ή tribus.
 φωλεὸς caverna.

X

Χαλκὸς æs.
 χαλινὸς frænum.
 χειμῶν hyems.
 χρεὼν debitum.
 χελιδὼν hirundo.

χηλὴ forceps.
 χθελὸς hesternus.
 χιλὸς cibus.
 χιτῶν toga.
 χιών nix.
 χλαμύς chlamys.
 χελὴ ira.
 χορδὴ chorda.
 χορὸς chorus.
 χρυσὸς aurum.

Ψ

Ψιττακὸς psittacus.

Ω

Ὠκεανὸς oceanus.
 ὠὸν ovum.
 ὠτειλὴ vulnus.

Paroxytona.

A

Αἰόλος varius.
 ἄκρος extremus.
 ἄλλος alius.
 ἀντί- contrarius.
 cum compositis.
 ἀπλὸς simplex.

E

Ἑννέα novem.

H

Ἡλίκος quantus.

Θ

Θυγάτηρ filia.

I

Ἰπὺς circumferentia.

ἰκείον tabulatum.

K

Κόλ- mancus.

Λ

Λάλ- loquax.

M

Μήτηρ mater.

μόν- solus.

μυεί- infinitus.

N

Νυμφί- sponsus.

Ξ

Ξέν- hospes.

O

Ὀλίγ- parvus.

ὅλ- totus.

ὀσέον os.

Π

Παρθέν- virgo.

πίπυς pinus.

πλήρης plenus.

Σ

Σκορπί- scorpius.

Φ

Φίλ- amicus.

Proparoxytona.

A

Ἀργίλ- argilla.
 ἀύλοον itabulum.

B

Βέσσανος invidus.

E 2

Δ

Δάκτυλος digitus.
 μερίδιος meridianus.

E

E	Λ	Π
Εἵκελ⊗ similis.	Λοῖδορ⊗ convitiosus.	Πέλωρ⊗ ingens.
ἔτερ⊗ alter.	M	παράγω⊗ deductivus.
ἔωλ⊗ hesternus.	Μάρμαρ⊗ albus.	πάρεργος alienus ab opere.
ἐχάεργ⊗ procul arcens.	μίσμερ⊗ anxius.	πειεργ⊗ curiosus.
K	O	πολύσερ⊗ operosus.
Κόνδυλ⊗ digiti articulus.	Ὅμιλ⊗ agmen.	πύματος ultimus.

Circumflexa.

Τυμνῆς miles levis armaturæ.

Δααπλῆς terribilis.

Ante-circumflexa.

Γ	κοῖλ⊗ cavus.	πανῆρρος vaser.
Γαῦρ⊗ superbus.	κῶδος gloria.	Σ
Δ	κακῆρ⊗ maleficus.	Σῖτος panis.
Δῶλ⊗ manifestus.	Λ	σκόλον spoliū.
δῖν⊗ vortex.	Λᾶας lapis.	σπίλος macula.
δῖ⊗ divinus.	M	σῦκον ficus.
E	Μῖμ⊗ mimus.	Φ
Ἐκείν⊗ ille.	μῖτος odium.	Φᾶερ⊗ pallium.
ἐπαῖερ⊗ focius.	Π	φαῦλ⊗ pravus.
Θ	Πεῖ⊗ mitis.	φύλον tribus.
Θῆερ⊗ impetuosus.	πράγμα } actio.	X
K	πράξις } actio.	Χῆερ⊗ viduus.
Κᾶλον lignum.	περ⊗ }	

Dittona.

Βί⊗ vita.	Νόμ⊗ lex.	Πόρηερ⊗ laboriosus.
Βιός arcus.	Νομός pascuum.	Πονηέρ⊗ improbus.
Θέα spectaculum.	Παιδία pueritia.	Τρόχος cursus.
Θεά dea.	Παιδιά lusus.	Τροχός rota.

Dialectus.

*Distat communi Dialectus quintupla linguae ;
Attica Rhetoribus, sed Ionica grata Poetis :
Vocales solet illa plicare, hæc solvere gaudet :
Atticus utitur ω ; sed Ioni acceptior est η ;
Doribus α ; queis Bæotis pari ε̄ Æolis ore est.*

*At vix Æolicus, non est Bæoticus Author ;
Utraque sed libris Dialectus testibus orba est.
Reſſe igitur, ſparſâ in populos ſub Doride, utramvis
Tyro legit ; niſi ubi Æolidem ſibi adoptat † Ionis :*

Retrahitur tonus, & † lenitur ſpiritus aſper.

ῥέλαθ. Od. E. v. 260. ῥέρε. Herod. p. 8. l. 25.

*Authores propriæ Dialecto principe gentis
Uſi omnes, aliena ſuis idiomata miſcent.
Tyro igitur, ſuus unde author fuerit, bene norit.
Una tamen, varia ex Dialecto, verſio vocis.*

** Ἀγταμυς. Homer. Theocr.*

Effrangi canonem omnem exturbat jure Poëſis.

DIALECTUS L I T E R A R U M.

Attica.

Atthis o in ω mutat, σ εῖ in τ, ρ ſimul in σ.

1 Γλῶττα, 2 λεῶς, 3 ἄρπην, ex γλῶσσα, εἶ λαός, εἶ ἄρπην.

1 Ifoc. 2 Soph. 3 Phocyl. v. 1.

Ionica.

Vult α in η aut ω : α η ε vult in α vertere Ionis ;

Demit ε nonnunquam, vel in η transfert ε ſolutum.

Ω in ο tranſit ; ο η εῖ in ω ; σ vertitur in δ. (εἰπαεος ;

1 Θωῦμα, 2 παῖγμα, 3 εἰπαεος pro παῖμα, εἶ παῖγμα, εἶ

Fit μέγεδος 4 μέγαδος, fit εἶ 5 ἐρπὴ trunca ab ἐορπὴ ;

Et pro κλεῖς 6 κληῖς, ζωὴ 7 ζοὴ, ὀσμὴ εἶ 8 ὀδμή.

Contractam 9 χλωεὺς dedit incontracta χλωνεὺς.

Lenis vix unquam aſpera fit, crebro aſpera lenis.

Una 10 χιτὼν ſed facta κιδὼν alternat utramque.

1 Herod. p. 6. l. 7. 2 p. 5. l. 20. 3 Hom. Iλ. α'. 183. 4 Herod. p. 12. l. 24. 5 p. 8. l. 6. 6 Hom. Iλ. ν'. 168. 7 Herod. p. 8. l. 25.

8 p. 21. l. 17. 9 Phavor. 10 Herod. p. 3. l. 15.

68 Rudimentum Grammaticæ

Dorica.

*Doris per gentes diffusior ore præemplo
Vexat literulas, n ω facit α; o vel u ω.
Ut ποιῶν¹ ποιῶν, ἀρῶτο: dialectica² ἀρῶτος;
3 Μῶσα ἔ³ 4 παρρησίας pro μέτη πο. μετρίσque.
Nonnunquam alternis α ἔ³ o se transvertere malunt,
Τέσσαρ⁴ sic⁵ περ⁶, ἔ³ contra εἰς⁷ εἰς⁸ format.
Ou facit oi, γ it in δ, π vel ρ meat in κ.
Ex μῶσα ut⁹ ῥῖσα, ex γῆ μῆτηρ propria fit vox
8 Δαμάτηρ, μικρὸς dat⁹ 9 μικρὸς, ὅποι¹⁰ 10 ὅποι¹¹.
Aspera in aspiratam aliquando it, nempe θ in χ;
Σ, sumpto quasi x, fit ξ; ζ solvitur in σδ.
Ὅρι¹² facit¹³ ὅρι¹⁴, mutataque μεζὸς
Vox effert¹⁵ μεζὸς, κλεις transformatur ἔ³ in¹⁶ κλει¹⁷.
Ὅρι in¹⁸ ὅρι; ὡν¹⁹ μεῖς; ἡὸς mutatur in²⁰ αἰὼς.
A πόλις atque²¹ πόλις contracta Theognidis usu.
Ζῆνι²² fit²³ ζῆν²⁴, ζῆν²⁵, ζῆν²⁶, δῆν²⁷, δῆν²⁸: fit Ζεὺς quoque²⁹ Δδὺς³⁰ βδδὺς.
¹ Theoc. Id. 1. 7. ² Id. 8. 5. ³ Id. 1. 20. ⁴ Id. 1. 23. ⁵ Id. 14. 16.
⁶ Id. 4. 10. ⁷ Id. 1. 144. ⁸ Id. 7. 32. ⁹ Id. 5. 66. ¹⁰ Id. 15. 32.
¹¹ Id. 5. 48. ¹² Id. 3. 16. ¹³ Id. 15. 33. ¹⁴ Hom. Il. α'. 268. ¹⁵ Hef.
ἔγ. 6. 175. ¹⁶ Sapph. Frag. αἰὼς. Pind. Schol. ¹⁷ 774. ¹⁸ Pherecyd.
vid. ¹⁹ Eustath. p. 1387. l. 28. ²⁰ Hefych. ²¹ Comici vet.*

Dialectus ARTICULI.

*Attica postponit casus ὁ δὲ pro δὲ per omnes;
Ἦ δὲ, 2 παδὲ. At pro τῷ 3 τῷ 4 τῷ; τῶν Dorica 5 πῶν;
Ex οἱ 6 τοῖ; αἱ 7 ταῖ; τῆς 8 τῶς. Τοῖς 9 τοῖσδεσι vates.
Atque¹⁰ αὖν αὖν; atque¹¹ ὅς ὅς facit. Ὡς πνι verò
Reddit Ion¹² οἱ, plura ἔ³ pro τῆς τῶς effert.
Ὡς πνι - πνι¹³ ὅς πνι dedit, οἱσιν atque¹⁴ ὅς οἱσιν.
¹ 2 Aristoph. ³ Theoc. Id. 5. 39. ⁴ Id. 1. 29. ⁵ Id. 22. 161. ⁶ Id. 1.
80. ⁷ Id. 7. 59. ⁸ Id. 1. 92. ⁹ Hom. Od. φ'. 93. ¹⁰ Il. α'. 554. ¹¹ Il.
γ'. 279. ¹² Herod. p. 26. l. 20. ¹³ p. 305. l. 11. ¹⁴ Hom. Il. ο'. 491.
Dia-*

Dialectus NOMINUM.

*Attica flexura est duplex, & Ionica duplex;
Altera contracta, incontractaque altera vocis.*

ATTICORUM Declinatio duplex.

Masculina in -us, neutra -ov, sunt prima; -as, neutra secunda.

Prima Declinatio.

Omnis in -ω casus, neuter vel masculus, exit:

Alteruter finis, si binos excipis, idem est.

Ante ω si venit α, vel si longa α, per e versa est.

	N.	G.	D.	Ac. V.	NAV. GD.	NV. G. D. Ac
S.	Λε-ως Ανωγ-εων	ω	ω	ων ων	D. ω ω	Pl. ω ω

*Ω vice ο, non à fine tonum, ut vult Regula, ponit.
Propria in -os ita flexa Poetis pauca Latinis.*

Androgeos, Virg.

Secunda Declinatio.

Consona vocales præbet detrusa ligandas.

	NAV.	G.	D.	NAV. GD.	NAV. G. D.
S	Kέρ-ας αος ως	αλος αῖ α	απ αῖ α	D ατε αε α	άτων αῖν ων

Extrito τ, α, quæ præcedit, e reddit Ionis.

Κέρει, Herod. p. 330. l. 13.

Syncope nomen in -is truncat, Crasis Attica plectit.

S. N. "Ερει. Pl. ἔρ-ιδες, -ιδας; ἔρεις. Gal. 5. 20.

S. N. Κλείς. Pl. κλῆ-δες, -δας; κλείς. Apoc. 1. 18.

70 Rudimentum Grammaticæ

IONUM Declinatio duplex.

Declinatio prima.

-Εὖς, -ης, -ις raro, incontractile pariturit -η.

N. G. D. Ac. V. NAV.GD. NV. G. D. Ac.

S.	Βασιλ-εὖς	η	νι	ηα	ες	D.	ηε	ήοιν	Pl.	ηες	ήων	εὖσι	ηα
	Ἀρ-ης											ησι	
	Πύλ-ις												

Declinatio secunda.

Nomen in -ις vel -ι propriam habet contractile formam,

N. G. D. Ac. V. NAV.GD. NV. G. D. Ac.

S.	Πόλ-ις	ις	ι	ι	D.	ιε	ιοιν	Pl.	ιες, ις	ιων	ι	ιας, ις	ι
	Σινη-ις								ις, ι			ιας, ις	

Vocis ναῦς, duplex Dialectus flectere plures

Communi solet ex usu, quam Regula, casus.

Atthis α reddit ε; -η, -ως: sed Ionis α in η sibi format.

N. G. D. Ac. GD. N. G. D. Ac.

S' Ναῦς. ²νεώς. ³νήος. ⁴νηϊ. ⁵ναῦν. D' ⁶νεοῖν. P' ⁷νηες. ⁸νεῶν. ⁹ναυσί. ¹⁰ναῦς.

Flexio Thucydide casus allata per omnes.

Thucyd. ¹156. A. ²162. C. ⁴156. A. ⁵162. C. ⁶255. A. ⁷162. B. ⁸156. B. ⁹157. B. ¹⁰156. A.

Herod. ³1. 17. ⁴1. 25.

Dialectus CASUUM.

Genitivi.

Quinte -η. Atthis -εως, ¹ἡέως à ἡέος orta est.

-Qu in -εω prima; -ων in -έων dat Ionis ubique.

¹ Thuc. II. A.

³ Γύγας

3 Γύγω à γύγξ, 4 ἀνδρέων effertur ab ἀνδρῶν.

Doricus -υς facit -ευ, -ω-οι; χεῖλῃς uti 5 χεῖλεus

Redditur, 6 θυμῷ 6 θυμῷ, χαριλῆςque 7 χαριλῶϊς.

Primæ -υς -αο vel -α; primæ -ῶν -άων facit aut -ᾶν.

8 Ἀγείδαο ex Ἀγείδῃ, 9 Ὑλῃ dedit 9 Ὑλῃ;

Pro μεσῶν 10 μεσῶν 11 μεσῶν. Deinde Poeta

-Ου producit in -οιο, duale -οιν efficit -οιιν;

Ut βιότῃ 12 βιότῃ, ποδῶν dat versa 13 ποδῶν.

Haud aliter rectus quoque mutat in 14 -οιι. -οιι.

Dativi.

Addit Ion -αις -οις -ι; sed -υς facit ἥσιν simul ἥσιν;

Pro πέτρῃς 15 πέτρῃσι venit, βλεφάρῃς 16 βλεφάρῃσι;

Σχίζῃς, ναυπηλῃς dant 17 σχίζῃς, 18 ναυπηλῃσι.

Mutat i sed per -εσι, aut etiam -εσι, licentia Vatum;

A παντὶ ut pro πᾶσι facit 19 πάντοσιν Homerus.

Accusativi.

Atticus -η quinta -ην facit, -εις pluraliter -ῆς -υς;

Ut βασιλῆς 20 βασιλῆς, et ἀγυῆς reddit 21 ἀγυῆς,

Et 22 Δημόδῳ -η -ην. Dat Ion primæ -ην -εα, Γύγῃ

23 Γύγῃ; datque -ω -ην, sic Ἰὼ migrat in 24 Ἰὼν.

Corripit -ας primæ Doris, ceu 25 πύχνας ἐγείρει.

-Ους fit -ος -ως, εἰφῶς 26 εἰφῶς, sic 27 παρδέν-ος ex -υς.

3 Herod. p. 4. l. 14. 4 p. 282. l. 40. ἐφοτμίαν Hom. Il. α'. 495. πᾶσι

Herod. p. 26. l. 4. 5 Theoc. Id. 7. 20. Εὐμήδους. Id. 5. 134. 6 Id. 2. 61.

7 Pind. Pyth. Od. 4. Ant. 5. 8 Hom. Il. α'. 203. Αὐγείας Theoc. Id. 25. 7.

9 Id. 13. 7. πολυδάμα Id. 10. 15. 10 Id. 7. 37. 11 Id. 16. 29. ἀχμηπῶν

Hom. Il. α'. 152. Αἰολιδῶν Pind. Pyth. Od. 4. Stroph. 4. 12 Anthol. Tetrast.

13 Il. ξ'. 228. 14 ὁμοίως pro ὁμοῖος Il. δ'. 315. 15 Theoc. Id. 9. 26. 16 Anthol.

Tetrast. Βαρδάρῃσι Herod. p. 3. l. 33. 17 Hom. Il. α'. 462. 18 He-

rod. p. 1. l. 10. 19 Il. α'. 228. 20 Aristoph. 21 Demosth. contra Mid.

22 Thuc. 244. D. 23 Herod. 3. 28. Δεσπότης p. 30. l. 9. 24 p. 1. l. 16.

25 Theoc. Id. 21. 1. 26 Id. 1. 26. 27 Id. 1. 90.

Dia-

Dialectus ADJECTIVI.

*Adjectiva pares Dialectos Substantivis,
Per casus parili variatos sine, capessunt.*

Flectit Ion¹ -εα ab -εα; πέρω facit Atticus² -εινα.

¹ἑρῆα Herod. p. 45. l. 41.

²Apollon. Ἀρῶναι.

Dialectus Comparationis Irregularis.

	Att.	Ion.	Dor.	Dor.
Ἀγαθός	¹ κρείττων	3 κρέσων	6 κάρρων	9 βέντης G.
Μικρός	² ἥττων	4 ἴσων	7 μήων	
Μέγας		5 μέζων	8 μάσων	

¹Hebr. 1. 4. ²Demost. ³Herod. 16. 30. ⁴200. 36. ⁵7. 2. ⁶Plut. Lycurg. ⁷Bion Id. 5. 9. ⁸Theocr. Id. 12. 113. ⁹Id. 5. 76.

Dialectus Adjectivi πολὺς.

*Vox πολὺς in varias mutatur Anomala formas;
Perque Heteroclisin, ἔῤ Dialectos, perque Figuras:
Non tantum in metrico, sed ἔῤ in sermone pedestri.*

Declinatio Poetica.

S. N. Πολ-ύς. G. -έῤ. D. -έῤ. Ac. -ύν. V. ύ.

P. N. V. -έες, -έες. G. -έων. D. -έπ, -έεσσ. Ac. -έα, -έες.

Comparatio Figurativa. πλείων ἔῤ πλέων.

Dialectica. πλεῦν I. πλήων D.

Declinatio Comparativi Gradus.

Ionica S. N. πλέων, πλέον. ¹πλεῦν. G. ²πλεῦρος. Ac. ³πλεῦρα.

P. N. ⁴πλεῦρες. G. ⁵πλεύνων. Ac. ⁶πλεῦνας.

Poetica Ac. ⁷πλέας.

Dorica S. N. ⁸πλήων. G. πλήον G. ἔῤ.

¹Herod. 60. 35. ²26. 38. ³350. 33. ⁴22. 2. ⁵276. 35. ⁶28. 35.

⁷Hom. 1A. β. 129. ⁸Bion. Id. 5. 3.

Dialectus Numeralium.

¹Δύω A. ²δυῶν A. I. ³δυεῖν A. ⁴τέτταρες A. ⁵πέντε I. ⁶έκτες D. ⁷πίπυρες P. ⁸πέμπτε D. ⁹Εἴητι D. ¹⁰Ὀγδώνηται. ¹¹Διξὸς, ¹²τεξὸς I.

¹Hom. Ιλ. α'. 16. ²Herod. 26. 7. ³Thuc. 255. A. ⁴Xenoph. ⁵Herod. 63. 26. ⁶Theoc. Id. 14. 16. ⁷Hom. Οδ. π'. 249. ⁸Herod. 362. 26. ⁹Theoc. Id. 4. 10. ¹⁰Herod. 49. 1. ¹¹67. 38. ¹²44. 7.

Dialectus PRONOMINUM.

	N.	G.	D.	Ac.	NA.
S.	¹ Εγώ A.	⁴ ἐμεῖο I.	⁸ ἐμὴν D.	¹ ἀμέ D.	⁹ αἶμε D. ¹⁰ ἀμμε
	² ἐγὼν D.	μέο			
	³ ἐγώνη D.	⁵ ἐμεῦ D. ⁶ μεῦ			
		⁷ ἐμεοθεν P. ⁷ ἐμέθεν			
P.	¹¹ ἄμμε D.	¹³ ἡμέων I.	¹⁶ ἄμιν	¹⁹ ἡμέας I.	
	¹² ἡμμε I.	¹⁴ ἄμῳ D.	¹⁷ ἄμμιν D.		
		¹⁵ ἡμείων P.	¹⁸ ἄμμι		

¹ Thuc. 139. C. ² Theoc. Id. 1. 14. ³ Eust. 641. 51. ⁴ Herod. 34. 32. ⁵ Hom. Ιλ. α. 88. ⁶ Theoc. Id. 2. 28. ⁷ Hom. Ιλ. β. 26. ⁸ Theoc. Id. 2. 244. ⁹ 11. 42. ¹⁰ Pind. Ol. Od. 9. Epod. 4. ¹¹ Theoc. Id. 5. 67. ¹² Herod. 57. 24. ¹³ Hom. Ιλ. γ. 101. ¹⁴ Theoc. Id. 2. 158. ¹⁵ Hom. Οδ. ω. 258. ¹⁶ Theoc. Id. 5. 106. ¹⁷ Id. 1. 15. ¹⁸ Id. 1. 102. ¹⁹ Herod. 8. 22.

74 Rudimentum Grammaticæ

	N.	G.	D.	Ac.	NA.
S.	¹ τὸ	⁴ σέο I.	⁷ τοὶ D.	¹⁰ τῶν D.	D
	² Τύνη	⁵ σεῦ D.	⁸ τῆν D.	¹¹ τῷ D.	
	³ Τύχα	⁶ πῶ P.	⁹ πῶν I.		
P.	¹³ ὕμμε D.	¹⁴ σέθεν P.			
		¹⁵ σέθεν			
		¹⁶ σέθεν			
		¹⁷ σέθεν			
		¹⁸ σέθεν			
		¹⁹ σέθεν			
		²⁰ σέθεν			
		²¹ σέθεν			
		²² σέθεν			
		²³ σέθεν			
		²⁴ σέθεν			
		²⁵ σέθεν			
		²⁶ σέθεν			
		²⁷ σέθεν			
		²⁸ σέθεν			
		²⁹ σέθεν			
		³⁰ σέθεν			
		³¹ σέθεν			
		³² σέθεν			
		³³ σέθεν			
		³⁴ σέθεν			
		³⁵ σέθεν			
		³⁶ σέθεν			
		³⁷ σέθεν			
		³⁸ σέθεν			
		³⁹ σέθεν			
		⁴⁰ σέθεν			
		⁴¹ σέθεν			
		⁴² σέθεν			
		⁴³ σέθεν			
		⁴⁴ σέθεν			
		⁴⁵ σέθεν			
		⁴⁶ σέθεν			
		⁴⁷ σέθεν			
		⁴⁸ σέθεν			
		⁴⁹ σέθεν			
		⁵⁰ σέθεν			
		⁵¹ σέθεν			
		⁵² σέθεν			
		⁵³ σέθεν			
		⁵⁴ σέθεν			
		⁵⁵ σέθεν			
		⁵⁶ σέθεν			
		⁵⁷ σέθεν			
		⁵⁸ σέθεν			
		⁵⁹ σέθεν			
		⁶⁰ σέθεν			
		⁶¹ σέθεν			
		⁶² σέθεν			
		⁶³ σέθεν			
		⁶⁴ σέθεν			
		⁶⁵ σέθεν			
		⁶⁶ σέθεν			
		⁶⁷ σέθεν			
		⁶⁸ σέθεν			
		⁶⁹ σέθεν			
		⁷⁰ σέθεν			
		⁷¹ σέθεν			
		⁷² σέθεν			
		⁷³ σέθεν			
		⁷⁴ σέθεν			
		⁷⁵ σέθεν			
		⁷⁶ σέθεν			
		⁷⁷ σέθεν			
		⁷⁸ σέθεν			
		⁷⁹ σέθεν			
		⁸⁰ σέθεν			
		⁸¹ σέθεν			
		⁸² σέθεν			
		⁸³ σέθεν			
		⁸⁴ σέθεν			
		⁸⁵ σέθεν			
		⁸⁶ σέθεν			
		⁸⁷ σέθεν			
		⁸⁸ σέθεν			
		⁸⁹ σέθεν			
		⁹⁰ σέθεν			
		⁹¹ σέθεν			
		⁹² σέθεν			
		⁹³ σέθεν			
		⁹⁴ σέθεν			
		⁹⁵ σέθεν			
		⁹⁶ σέθεν			
		⁹⁷ σέθεν			
		⁹⁸ σέθεν			
		⁹⁹ σέθεν			
		¹⁰⁰ σέθεν			

¹ Theoc. Id. 1. 2. ² Hom. Il. 2. 485. ³ Theoc. Id. 5. 69. ⁴ Herod. 3. 18. ⁵ Theoc. Id. 2. 126. ⁶ Hom. Il. 2. 180. ⁷ Theoc. Id. 1. 146. ⁸ 2. 11. ⁹ Herod. 194. 38. ¹⁰ Theoc. Id. 1. 5. ¹¹ Id. 1. 56. ¹² Id. 5. 145. ¹³ Id. 5. 111. ¹⁴ Hom. Od. 7. 7. ¹⁵ Od. 3. 318. ¹⁶ Theoc. Id. 1. 116. ¹⁷ Hom. Od. 2. 109. ¹⁸ Herod. 13. 6. ¹⁹ Theogn. 1100.

	N.	G.	D.	Ac.
S.		¹ εὖ I.		
		² εὔ D.		
		³ εὖθεν P.		
P.	⁴ σφέες I.	⁵ σφέων I.	⁶ σφὶ I.	⁷ σφέας I.
				⁸ σφὶ D.

Atticus addit i vocum finibus εἰς Θ., οὐκ εἰς Θ.

S. N. ⁹Ουτοὶ ⁹αὐτῶν ⁹τεπ. G. ⁹τεπῆ. D. ⁹τεπῶν ⁹ταυτῶν. A. ⁹τεπῶν. P. N. ⁹ταυτί. G. ⁹ταυτῶν, &c. I. ¹⁰ταυτίαν. I. ¹¹Ὡς ¹²αὐτοὶ ¹³ταυτῶν ¹⁴ταυτῶν ¹⁵ταυτῶν. ¹⁶Εμεῶν ¹⁷Εμεῶν. ¹⁸Σεῶν ¹⁹σεῶν. ²⁰Εἰς ²¹εἰς. ²²Εἰς ²³εἰς. ²⁴Εἰς ²⁵εἰς. D. ²⁶Τῆνος ²⁷τῆνος ²⁸τῆνος ²⁹τῆνος. ³⁰τῆνος ³¹τῆνος ³²τῆνος ³³τῆνος. ³⁴ἀγὼς ³⁵πὸς ³⁶ὕμνος. At. ³⁷Εχεῖν. I.

Dorica ³⁷μὲν vel ³⁸νῆν πρότερον αὐτὸν ponit εἰς αὐτὴν.

¹ Hom. Od. 2. 17. ² Il. 2. 427. ³ Il. 2. 114. ⁴ Phavor. ⁵ Herod. 3. 19. ⁶ 2. 1. ⁷ 2. 21. ⁸ Theoc. Id. 4. 3. ⁹ Aristoph. ¹⁰ Herod. 12. 17. ¹¹ 74. 43. ¹² 98. 34. ¹³ 4. 14. ¹⁴ 2. 30. ¹⁵ 26. 43. ¹⁶ 9. 30. ¹⁷ 10. 33. ¹⁸ 11. 11. ¹⁹ 29. 17. ²⁰ 29. 18. ²¹ 187. 22. ²² 9. 17. ²³ 3. 35. ²⁴ 6. 20. ²⁵ 309. 42. ²⁶ Theoc. Id. 1. v. 4. ²⁷ 1. 28. ²⁸ 8. ²⁹ Id. 2. 60. ³⁰ 40. ³¹ Id. 1. 71. ³² Id. 2. 153. ³³ Id. 1. 11. ³⁴ Id. 5. 108. ³⁵ Id. 2. 116. ³⁶ Pind. Pyth. Od. 7. Epod. ³⁷ Theoc. Id. 1. v. 58. v. 143. ³⁸ v. 43. v. 151.

V E R B U M.

Verbum significat vario cum tempore motum :
Copulat & voces ; sine quo sententia nulla est.

Divisio Verbi.

Distinguit verbum, cum sensu triplice, triplex
Litera : -m, Substantivi ; sed -o, -rque character
Verbi Adjectivi ; inclusum cui nomen inhæret.

Lego, legor, curro, ægroto, sequor.

Activum per -o, Passivum -or, mutabile scitur :
Neutrum in -o, Deponens in -or, immutabile perstat :
Fini utriusque pari est sua significatio dispar ;
Passio in o, aut interna includitur actio ; contra
Actio in -or : neq; enim Commune imitabile verbum est.
Flexio sed pariles fines par conjugat ambos.

Bis duo in -ω & -ομαι affinia Græca Latinis.

λέγω, γράφω, ποσώ, λέγομαι, ἔπομαι.

Præter & hæc, Genera occurrunt quamplurima Verbi :
Est Primitivum lego, Derivatam uti Causor,
Nupturio, Meditativam : Inceptivum, Adolesco ;
Est Imitativum, Patriſſo ; Frequentativum,
Rapto ; Minutivum, Cantillo. Cætera missa.

Accidentia Verbi.

Casus, Persona, & Numerus, communia Verbo ;
Propria sunt Modus & Tempus ; summusq; Character
Verbi, sive est Actio, sive est Passio, Motus.

Ut Modus indigitat, quali sit Motio sensu ;
Sic tempus Morula est, quâ durat motio Verbi.

Qua-

76 Rudimentum Grammaticæ

Quadrupla forma Latina Modorum, *quintupla Græcæ est*.
Ostendit quod sit; Jubet, ut sit motio; dicit
Possibilem; ut Numerum, sic Personam infinitat.

Signum Possibili triplum inest, volo, debeo, possum.
Si Verbum innuitur cave vel fac, Mandativus.
Sin nota votiva o si, utinam, Modus Optativus;
Post voces varii sensûs sit Subjunctivus.

Forma Modi una eadem planè tot servit in usus.
cave putes Cic. fac appareant. Ter. o si referat. Virg. Utinam sit. Ter.

*Græci autem, si clausula vel si vocula reëtrix
Anteeat, quintum interponunt Subjunctivum.*

Bis tria sola Latinis, *ter tria Tempora Græcis*:
Præsens, Præteritum triplex, duo utrisque Futura:
Græca Indefinita duo, citò postque Futurum.

Vult Indefinitum omni pro tempore sumi.
Perfectum est monstrante modo, Præsensque Jubente;
Possibilique Modo, vel Subjungente Futurum.
Participium tempus verbi cui jungitur optat.

Tempora censentur primi tria, totque secundi
Ordinis: ut quod & est; & quod fuit; & quod erit: sic
Vix quod erat, fueratque prius; fueritque quod olim;
Dicuntur Præsens, Perfectum, moxque Futurum.

Bina, Imperfectum, Plusperfectumque Latinum
Possibili sunt usa Modo; Primumque Futurum
Monstranti duntaxat, Possibilique Secundum.

*Græcè Imperfectum, Plus-perfectumque prioris
Septa Modi cohibent: tria seque Futura coercunt
Usque modo à mandante: à subjungente nec * usque.*

** δίδω Joh. 17. 2. ἡγουμένους 1 Cor. 13. 5.*

Includit sensum per tempora cuncta futurum
Possibilis Modus; & Perfectum aliquando Futuri,

Per.

Perfectique Futurum etiam vice fungitur ; unde
Primum Infectum dicitur, Exactumque Secundum.

Ufus personæ verbo discrimina ponit :
Personale triplex Persona, sed unica flectit
Verbum Impersonale per omnes tertia formas.

Conjugatio Verbi Personalis.

Conjugat omne ferè una eadem variatio Verbum :
Flectio enim triplex ; per membra Criteria, prima ;
Perque Modos cum Temporibus fit proxima ; perque
Personas numero tres omni, tertia forma.

Verbum S U M ; Εἶμι.

Sum Verbum prius est Naturâ, & crebrius Usu :
Conficit omne etiam, incluso cum nomine, verbum.

Lego, legor ; i. e. sum legens, sum lectus.

Commodat & Linguae passivum tempus utrique.

Forma Latina refert se Græcâ ab origine natam :
Plurima sunt Defecta in utroque, & Anomala, verbo ;
Εἶμι ab εἶω : Sum ab εἶω, φύω, fio ; membra cooptat.

Terminatio TEMPORUM.

Litera tripla Latina, & quadrupla Litera Græca

o, m, i.

ω, ν, μ, μω.

Personas omnes per & omnia tempora flectit,
Simplicis aut Contracti omnis parisinia Verbi.

PARADIGMA Generale.

Sum, ero, fui.

PARADIGMA Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præf.	Sum	es	sim	esse	
Imperf.	eram		essem, forem		
1 Fut.	ero				
Perf.	fui		fuero	fuisse	
Plusq; p.	fuero		fuissem		
2 Fut.			fuero	fore	futurus

PARADIGMA Personarum.

	1.	2.	3.		1.	2.	3.
	Sum	es	est		sumus	estis	sunt
		es, esto	esto			este, estote	sunto
S.	-m	-s	-t	P.	-mus	-tis	-nt
	-o	-is	-it		-imus	-itis	-unt, int 2. F.
	-i	-isti	-it		-imus	-istis	-erunt, -ere.

Part'cipium Ens migrat in folius Nominis usum :
 At cum præposito ab, præ, s mediam interponit.
 absens, præsens.

PARADIGMA Generale.

Εἰμι, ἔσμαι, ἦν.

PARADIGMA Temporum & Modorum.

	Ind.	Imper.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Præf.	Εἰμι	ἴδι, ἔδι,	είλω	ὦ	εἶναι	ὦν
Imperf.	ἦν	(ἔσ)				
1 Fut.	ἔσμαι,		ἐπιμίλω	ἔσμαι	ἔσδι	ἔσμενος
Plusq; p.	ἦν					

PARA-

Paradigma Personarum.

Sing.			Dual.			Plur.		
1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
μ. Εἰμι	εἶς, εἶ.	ἑστί		ἑστων	ἑστων	ἑσμεν	ἑσθε	εἰσι
	ἰδι & c.	ἑστω		ἑστων	ἑστων		ἑσθε	ἑστω
-ην	-ης	-η		-ητων	-ητων	-ημεν	-ητε	-η
ν.-μην Ind.	-το	-το	-μεδον	-αδον	-αδω	-μεθα	-ατε	-ντο
-μην Pot.	-ο & c.							
ω. ὦ	ῆς	ῆ		ῆτων	ῆτων	ὦμεν	ῆτε	ὦσι
-ομαι	-η	-ε	-όμενοι	-εαδον	-εαδοι	-όμεθα	-εατε	-οι
μαι.	-μαι	-η	-η	-αμεδοι	-ααδον	-ααδοι	-αμεθα	-αατε

Verbum in O; & in Ω.

Verbum in -o; simplex, impurum est; contractile, purum.

Omne per -is verbum incontractum, Analogia flectit: Sola brevem -is tendit triplex contractio finem.

Omne in -ao, vel -eo, vel -io finale Latinis;

Omne in -άω, vel -έω vel -ώ finale ita Græcis:

Ex -αῖς, αῖς; -εῖς, ἐς; -ῖς, ῖς contractio format;

-ᾶς ab -ᾶεις fit; ἔῃ -ἔς ab -ἔεις fit; οἷς ab -οῖεις fit.

Ratio Contrahendi.

Post a, silent -i, vel -u, vel -e: par contractio post e.

Post i, perit similis; vel -e nuda, vel ante -re, clausa.

Contrahe -ao, -o; sed -aa, -e. Forma incontracta filetur Romæ exul; prius ut desueverat, exul Athenis.

Am-ais-as, auit-ant, -ae-a. mon-eis-es, eunt-ent, -ee-e.

aud-iis-is, -ie, -i. ierem-irem. am-ao-o, -aem-em.

Contrahitur Thema solum, Imperfectumque per omnes Personas Græcum: Mutilum est Paradigma Latinum.

80 Rudimentum Grammaticæ

Verbi -ao bina omnis se syllaba trudit in unam,
Nec primam monstrantis -eo, nec contrahit ullam
Possibilis Præsentis. -io Præsentis omittit
Primam etiam personam, pluralémque supremam:
Imperfecti nec possibilis; reliquas -io stringit.

In se vocalem præcurrentem ω contrahit omnem.

Ou vel -o post α dat -ω; retinent α cetera cuncta.

Perdit ε verbum in -εω; εε in ει, εο in ε bene transit.

Post ο, brevis plicat ε, longa ω; reliqua omnia dant οι.

Ou ab ορ fit, Ω -ὦν ab -ὄει facit infinitus.

Τη-άω, οἶλ-έω, χεῦτ-όω-ὦ, πη-άεις ᾄς, -όομαι-ῶμαι.

Φιλ-έεις εἶς, εἰ-εις, -έομαι-ῶμαι.

Χεῦτ-όεις οἶς, οἰ-εις, -ήπην, ᾤπην, -όειπ, -ῶειπ, -όειν -ῶν.

Verba in -io occurrunt tribracha incontracta bis octo:

Hæc; capio, cupio, facio, fodio, fugioque,

Et jacio, quatio, rapio, sapio, parioque,

Atque orior, morior, gradior, patior, duo prisca

Tantum in Compositis lacio, specio; per i cuncta

-Am flectunt aut -ebam aut-unt velut audio saluum.

-As pauca ex-eo, plura sed ex -io flectere gaudent.

capio-iam-iebam-iunt.

Beo, creoo, meo, screeo; calceo, cuneo, galeo, laqueo, lineo, nauseo, enucleo.

Allevio, amplio, ascio, brevio, concilio, crucio, excorio, expio, fascio, frasio,
furio, hio; initio, latio, luxurio, nuncio, pio, propitio, radio, repudio, satio,
saucio, socio, somnio, spolio, tripudio, vario, vitio; ferio, glorior, inficio,
insipio, præmio, spatior, suavior.

Formatio Temporum Latinorum.

Præsens est Thema totius Systematis, à quo
Proximiùs, duo Summa; remotiùs, Omnia fiunt.

Principalia tripla Latinis, *quadrupla Græcis*;
Præsens Perfectum ambobus, Primumque Futurum: &
Græcis Alterum: ut à Themate immediata propago.

Cetera

*Cætera sunt cognata suo utpote principe nata.
 Imperfectum etenim præsentis tempore natum est.
 Binaque sic binis Indefinita Futuris.
 Plusquam perfectum Perfecti est denique proles.
 Sed nonum tempus Paulo post nempe Futurum,
 Nec vult Cognatum nec Principiale vocari;
 Quod non prima parit, parit at persona secunda.*

Litera quæque Latina Character, f nisi vel z,
 Fit thematis; quæ in perfecto fit sæpe f, u, x.
 -O facit -ebam imperfecto; facit -amque futuro.
 A sed contractum aut e, -bam sibi postulat & -bo.
 Rursum -o potest promptè fines formare Modorum.
 Mandat -e; Possibilis fit in -am; per -ere Infinitus;
 Possibile Imperfectum ex -bam se conjugat in -rem.
 Tempora prima Modos dare cætera visa per omnes.

Formatio Perfecti verisimillima.

Perfectum bene de Præsentis sine creatur.
 Ex -o fit -i: tria servile u vocalibus indunt;
 Scilicet ex -ao, -ai, -avi provenit, ex io, -ii -ivi;
 Ex -eo, -ei fit -ui. Contra, sententia vulgi
 Imperat ex casu contracto ducere tempus.

Popularis.

-O mutatur in -i; contractum -o transit in -avi;
 Effer -eo per ui; sed -io fac rursus in -ivi.

Perfectum primo genitum sibi quintupla format
 Tempora; bis duo Præterita, exactumque Futurum;
 Ex -i ut -eram vel -erim vel -ero, simul -isse vel -issem.

CONJUGATIO Generalis.

Flectitur -O, per -is, -am, -i, primum Paradigma Latinis;
-Ω sed per duo bis summaria tempora Græcis.

Formatio Temporum Græcorum.

Litera prævenit -ω Presentis, ut antè Latini,
Singula quæque nisi ε, εϛ ϛ, σque : sed hæ tres
Primi signa characteristica trina Futuri.

Si præit -ω dupla ; sola duarum est prima, character.

Hinc de -πλω, -λλω, -μνω perit ultima consona flexu.

Principis ε cognati idem solent esse character

Si brevis aut anceps α Characteristica verbi est,

Contrahitur Presens Imperfectumque per omnes

Personas ; Verbum Contractum atque inde vocatur ;

Cetera ab Accentu sunt dicta Barytona verba.

Gaudent -νω, -γω, -χω, -σω ; per -ξω ; perque -χα flecti :

Fines -πω, -εω, -φω, -πλω ; per -ψω ; perque -φz : porro

-τω, -δω, -δω, -ζω, purum -ω ; per -σω ; perque -χz : demum

-λω, -μω, -νω, -ρω, -μνω ; per εϛ -ω̄ ; per item -χz. Futuri

Sed -μω finale in perfecto vult dare -μνχz.

Contractis utrobique sua est penultima longa.

νίμω, τίμνω, -μῶ, -μνχz. τιμ-άω, -ήσω, -νχz.

-Ω, finis Thematicis, finisque utriusque Futuri est.

Post liquidam in primo, vel in unoquoque secundo

-Ω circumflexum est. Ante -ω finale, character

Explicitus σ primi est, implicitusve Futuri :

-ω itaque, in quo σ quasi plexum est, solvitur in -σω.

λέγω λέξω, λαγῶ. νίμω νιμῶ, φεζέω φερίσω, τίρπω τίρψω, ὄρω ὄρσω.

A The-

*AThemate ut primum sic, Linguâ in utrâque, Futurum
Poſtremum ſolet à Perfecto tempore naſci.*

*Temporibus dupla cognatis mutatio : finis,
Verbo utrique ; at principii, ferè propria Græcis.
Imperfectum format -ον ex -ω ; deque Futuris,
Primum Indefinitum in -α tranſit ; in -ον que ſecundum :
Plusperfectum & in -αν vult ex Perfecto in -α reddi.*

*Augmentum initio eſt ; vel Temporis, auctio prima
Vocalis ; vel e Syllabicum, cui conſona præſit :
Format ἄγω velut ἦχα ſibi, παίδωque πέπευχα.
Sic ago vult egi, tendo formare tetendi.
Crebrò Syllabici augmenti, vix Temporis, uſus.*

*Conſona ſi ſimplex, liquidæ vel prævia muta
Orditur verbum, ſibi ſumens e Auctile ſignum,
Præſicitur Perfecto, Paulo-poſtque-Futuro.
Fit tenuis quoties verbi aſpera conſona prima eſt.
λέγω, λέλεχα, λελέξομαι. γράω, γέγραφα, γεγράφομαι.
Præcedit duntaxat e Cognata omnia, nudum.
ἔλεγον, ἔλεξα, ἐλελέχην.*

*Quòd ſi prima brevis, vel α verbum anteiverit anceps,
Auctio mutat e in η ; rarò ει : ſed α ſemper in η : ο
Semper in ω : deinde αι facit η ; ſic ω facit ex οι.
Nuſquam i poteſt in diverſam mutarier aut υ.
ἐγείρω ἤγειρον, ἔχω ἔχον, ἀκούω ἤκουον, οὐρύττω οὐρυστον, φύω φύοντα,
ἰχθύω ἰχθυον, ὕβειζω ὕβειζον.*

*Emphaſis augmenta interdum conduplicat ambo.
Τν tantum præponit e ; μν liquidæ repſunt μ ;
Verba duo ex ω, κ, primam ; vix plura reduplicant.
δωῖαμαι, ἐδωάμην, ἠδωάμην. γνῶω ἔγνωχα ; μνάομαι μέμνημαι ;
πῆῥαω πέπνηχα, κλάομαι κέκλημαι.*

84 Rudimentum Grammaticæ

Conclusum est monstrante modo signum Auctile; solum id Perfecti modus omnis habet, propriusque futuri.

ἔλεξα λέξον λέξαιμι, &c. λέλεχα-ε-οιμι, &c. λελέξουαι λελεξοίμην, &c.

Compositum cum Præposito media auctio tendit:

Rara est Præpositi; dupla rarior auctio verbi.

Præposito sua vocalis perit ante sequentem;

Præter $\omega\epsilon\theta'$ $\epsilon\theta'$ $\omega\theta'$: σ , vocali apposta, duplatur.

καπαλέγω καπαλέλεχα: καπαδάδω καπαδάδον & καπαθύδον.

καπιχῶ καπιέχω, πιειέχω: ἀπὲρρίπῳ ἀπὲρρίπῳ.

Verbum in Or.

-R fert Activa in Passivam tempora vocem;

-O fit -or; & -m, -r; mandans modus accipit & -re.

Infinitus, -e vertit in -i; ἔρ de simplice trudit.

Perfecti & Plusperfecti, exactique Futuri

Defectum, Sum & Part'cipium complere jubentur.

Leg -o -or; -am -ar; -e -ere. amar -e -i. leg -ere -i. Lectus sum vel fui, eram vel fueram, ero vel fuero.

Verbum in -Ουγ.

Tempora ab Activis paribus Passiva creantur.

-Ω fit -ουγ; sed -ήσουγαι, -ήσουγαι utrique Futuro:

Indefinitis, fit -α -θῶ; fit -ον -ῶque, duobus;

Prævia $\xi\theta'$ $\downarrow$ in χ mutantur θ' in ϕ .

Præteritis fit -ῶν, -μαι, -μην, triplus ordine finis,

Ex -or, -α, θ' -εν. Præsens Perfecti consona versa est

Aspera χ , γ fit; ϕ , μ ; κ vertitur in -σ.

At κ post longam ex puro -ω liquidamque peribit.

λέγω-ομαι. λέξω-χθήσμαι. λεγ-ᾶ-ήσμαι. ἔλεξα-χθῶ, ἔλεγον-ῶ
-ῶμην. ἔλεξα-γμαι. ἔλεξε-χην-γμην, τέτυχα-μμαι. πέπειχα-σμαι
πιπίην-χα-μαι, νενίμην-χα-μαι.

Ut

Ut κ Perfecto, sic σ deponz Futuro.

$\pi\acute{\eta}\sigma\alpha\mu\epsilon\iota\varsigma$ $\epsilon\pi\acute{o}\iota\eta\sigma\alpha\mu\epsilon\iota\varsigma$.

Perfecti Passivi etiam persona secunda

Ex -αι, vult in -ο rite modum formare jubentem ;

Vult in -ουσι Tempus citò post formare futurum.

$\lambda\acute{\alpha}\lambda\epsilon\varsigma$ -αι -ο, -οι.

Perfecta in -υσι non purum, defecta duobus

Possibili & Subjunctivo, complere lacunas

Per verbum εἰμι & Participium optant, more Latino.

ἔτιμι & Participium pro verbo servit ubivis.

Regulæ PERSONARUM.

Personæ Activæ.

Technica personas o, m, i tripla litora format :

-O per [-i] -s, -t; -mus, -tis, sed [per -u] -nt bene flecti

Propria contractis ante -o vocalis adhæret.

Prævia -m, -s, -t, -mus, -tis, -nt, litera flectit.

-I; pro -s, -sti; pro -tis, -stis; proque -unt, capit -erunt.

Ex a per e vult personas formare Futurum.

Εἰμι docet similes voce omni flectere fines.

-Ω, -ν, -α, vel -αι solet Personam claudere primam,

Sigma secunda capit quod tertia rejicit à se.

Εἰμι sed εἰς, εἶ, ἔστι parit sui anomala juris.

Prima deest Verbi Activi Persona Dualis.

Indefinitis ita Passivisque duobus.

-Τον, -τον dant reliquas binas, tres -υδν, -τε, -τι plures,

Ante -αι diphthongum ei servat pluraliter εἰσι.

Tertia quæque Dualis in -νν, Pluralis & in -ν.

Finit Monstrantis cognata & cuncta Potentis.

Longam diphthongumve sequens -ν vertitur in -των;

86 Rudimentum Grammaticæ

Format ab εἰς uno personas εἰς jacentes,
 Verso -σι in fines -τω, -τον, -των, atque -τε, -τεῖ ;
 Subjungens longam numero ὅς voce optat in omni ;
 Singula item persona secunda ὅς tertia, tanquam
 Ex ei Monstrantis trusum sibi subdit Iota.
 Ex -μαι, -σαι ; ex -ῶ Pluralis tertia fit -ῶ.
 Tertia siue in -ε siue in -ι per v ἐπελκνῶν, ante
 Vocalem claudi capit, ut sonus haud sit hiulcus :
 Consona si sequitur, v rariùs intercedit.

ἐπιπρᾶν αὐτὸν, Mat. 1. 25. ἀφ' ἑαυτοῦ αὐτὸν, Mat. 4. 11. εἶναι διὰ. Ιλ. γ. 61.

Diphthongo -οι præcunte per -εν pluralia finit.
 Indefinitum prius unum postulat -αι.
 -Ω ὅς -ον, -εν fit ; -x primo -u, deinde -iva infinito.
 -Ω ὅς -ον, -ων fit ; -x primo -as, deinde -ως participioque.

Personæ Passivæ.

Activum fines passivos Schema resingit ;
 Vertitur -is per -eris vel -ere, & -t per -tur, ubique :
 -Mus per -mur ; -tis perque -mini : his -or finibus usum est.
 -Ar sed & -er ; -ris ; -tur : pari & ordine cætera format.

Ex -μαι fit -σαι, -ται ; -μεδον, ὅς -δον, -δον ; -μεδα, -δε, -ν)
 Ex -ῶ sed -το, -το fit ; -μεδον ὅς -δον, -δον ; -μεδα, -δε, -ν)
 Ω ὅς c, si præeat μ vel ν, non variantur ;
 Ritè sed in reliquis personis n ὅς e sunt.

-Σω, -το σ amittunt, vocales contrahit Atthis.

Ex -αι vel -ει fit ut η, -εο -ε fit, -αο -ο fit.

Ο, cum vocalis præeat, prætexitur ab σ.

Pro -το Potens -σ facit, reliquis variatio constat.

-Ην ut in εἰς supra pluraliter exit in -ν.

Perfecti

Perfecti & Plusquam Perfecti.

X, prope μ , γ fit, cùm σ mutatur et in ξ ;

Φ , prope μ , μ fit, cùm σ mutatur et in ψ ;

Ambæ, si sequitur tenuis τ , attenuantur.

Σ pro χ , fini, nisi $-\tau\alpha$, præponitur omni.

Γ pro ν , prope μ , in μ convertitur, aut σ :

Per reliquos fines in ν redit, unde profectum est.

Tertia perfecti pluralis, ab impuro, $-\mu\alpha\iota$,

Per Participium plurale $-\mu\epsilon\nu\alpha\iota$ fit et $\epsilon\iota\sigma\iota$.

Præteriti Plusquam Perfecti per $-\mu\epsilon\nu\alpha\iota$ $\eta\sigma\alpha\nu$.

Si $-\eta\sigma\iota$ sit purum, vel $-\mu\alpha\nu$, penultima primæ

Personæ fines manet invariata per omnes;

$\Sigma\alpha\iota$ $-\tau\alpha$ nec amittunt σ , ne contractio fiat.

Modi reliqui, eorūque Personæ.

Mandans Passivus contractum & ex eo format,

Hinc $-\alpha\delta\omega$; $-\epsilon\delta\omega\tau\eta\kappa\epsilon$, $-\epsilon\delta\omega\tau\alpha\iota$; $-\epsilon\delta\epsilon$, $-\epsilon\delta\omega\tau\alpha\iota$ que.

Inde $-\alpha\delta\omega\mu\epsilon\nu$, $-\alpha\delta\omega\mu\alpha\iota$, $-\epsilon\delta\omega\mu\alpha\iota$, $-\epsilon\delta\omega\mu\epsilon\nu\alpha\iota$ que sequuntur.

Ex $-\eta\nu$, $-\eta\sigma\iota$ facit Mandans, post δ facit $-\eta\pi$,

Hinc $-\eta\tau\omega$; $-\eta\tau\omega\tau\eta\kappa\epsilon$, $-\eta\tau\omega\tau\alpha\iota$; $-\eta\tau\epsilon$, $-\eta\tau\omega\tau\alpha\iota$ que.

$-\epsilon\iota\mu\epsilon\nu$, $-\omega$, $-\eta\sigma\alpha\iota$, simul $-\epsilon\iota\sigma$ exinde sequuntur.

Perfecti ex $-\tau\alpha$ facit $-\delta\omega$, $-\delta\omega\tau$, $-\delta\omega\tau\alpha\iota$, atque $-\delta\epsilon$, $-\delta\omega\mu\epsilon\nu$.

Ξ ψ , fit χ , ϕ ; σ post liquidamque siletur.

Ex $-\mu\alpha\iota$ sed puro fit $-\mu\alpha\nu$, $-\mu\alpha\iota$, $-\alpha\delta\alpha\iota$ que, $-\mu\epsilon\nu\alpha\iota$ que

$\eta\iota$, $-\omega$ Possibilis penultima prædita puncto

Per numeros omnes personas prævenit omnes.

Ω Subjunctivi penultima circumflexa

Ex n facta, fit n rursus, μ vque remotis.

Ex ω facta manet sine invariabilis omni.

$\Sigma\alpha\iota$ quoque σ perdit, contractio format et η ω .

Musa, tace; nam Tyroni Typus omnia ponit

Ante oculos Latii & Græci primordia Verbi.

Uniformitas omnium Verborum

Forma Verbi,		Per				
		Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Simplicis.	Leg-					
Incontracti.	Ama-	-o	-e	-am	-ere	-ens
	Mone-					
	Audi-					

		Per					
		Sing.			Plur.		
		1	2	3	1	2	3
Simplicis.	Leg-						
Incontracti.	Ama-	-o	-is	-it	-imus	-itis	-unt
	Mone-						
	Audi-						

		Impe-			
		Sing.		Plur.	
		2	3	2	3
Simplicis	Leg-				
Incontracti.	Ama-	-e -ito,	-ito	-ite -itote,	-unto
	Mone-				
	Audi-				

in-ο & -ω Simplex & Contrahibile. Modos.

Ind. Imp. Pot. Sub. Inf. Part.

Λέγ-						
Τιμά-						
Φιλέ-	-ω	-ε	-οιμ	-ω	-ει	-ων
Χρυσό-						

Personas -cativi.

Sing. Dual. Plur.
1 2 3 2 3 1 2 3

Λέγ-								
Τιμά-								
Φιλέ-	-ω	-εις	-ει	-εῖον	-εῖον	-ομεν	-ετε	-εσι.
Χρυσό-								

-rativi

Sing. Dual. Plur.
2 3 2 3 2 3

Λέγ-						
Τιμά-						
Φιλέ-	-ε	-έτω	-εῖον	-έτων	-ετε	-έτωρ.
Χρυσό-						

Conjugatio Verbi in -o & -ω.

Paradigma Generale Verbi.

Simplicis.	Lego,	-is ;	legam ;	legi.
	Λέγω,	-εις ;	λέξω ;	λέλεχα.
Contracti.	Am-o	-as ;	-abo ;	-avi.
	Mon-eo,	-es ;	-ebo ;	-ui.
	Aud-io,	-is ;	-iam ;	-ivi.
	Τιμ-ῶ,	-ᾶς ;	τιμήσω ;	πῆμυχα.
	Φιλ-ῶ,	-εῖς ;	φιλήσω ;	πεφίληχα.
	Χρυσ-ῶ,	-οῖς ;	χρυσώσω ;	κεχρυσώχα.

Paradigma Temporum & Modorum.

Verbi Simplicis.

	Indic.	Imper. Pot.	Infin. Part.
Præs.	Leg-o	e	am ere ens
Imperf.	leg-ebam	erem	
1. Fut.	leg-am		
Perf.	leg-i	erim	isse
Plusq; p.	leg-eram.	issem	
2. Fut.		ero	lecturus.

Indic.

	Indic.	Imperat.	Pot.	Subj.	Infin.	Part.
Præf.	Λέγ-ω	ε	οιμι	ω	ειν	ων
Imperf.	ἔλεγον					
1. Fut.	λέξ-ω		οιμι		ειν	ων
1. Indef.	ἔλεξα	λέξ-ον	αιμι	ω	αι	ας
2. Fut.	Λεγ-ῶ		οἶμι		εῖν	ῶν
2. Indef.	ἔλεγον	λέγ-ε	οιμι	ω	εῖν	ῶν
Perf.	λέλεχ-α	ε	οιμι	ω	έναι	ώς
Plufq; p.	ἔλελέχ-ειν					

Verbi Contracti.

	Indic.	Imp.	Pot.	Infin.	Part.
Præf.	<i>Am-o</i>	<i>a</i>	<i>em</i>	<i>are</i>	<i>ans</i>
	<i>Mon-eo</i>	<i>e</i>	<i>eam</i>	<i>ere</i>	<i>ens</i>
	<i>Aud-io</i>	<i>i</i>	<i>iam</i>	<i>ire</i>	<i>iens</i>
Imperf.	<i>am-abam</i>		<i>arem</i>		
	<i>mon-ebam</i>		<i>erem</i>		
	<i>aud-iebam</i>		<i>irem</i>		
	<i>amabo</i>				
1. Fut.	<i>moneto</i>				
	<i>audiam</i>				

Indic.

	Indic.	Imper.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Præs.	Τιμ-ω̃	α	ω̃μι	ω̃	α̃ν	ω̃ν
	Φιλω̃	ει	οι̃μι	ω̃	ει̃ν	ω̃ν
	Χρυσ-ω̃	υ	οι̃μι	ω̃	ει̃ν	ω̃ν
Imperf.	ἐπιμυν					
	ἐφίλυν					
	ἐχρυσυν					

Paradigma Personarum.

Verbi Simplicis.

	1.	2.	3.		1.	2.	3.
P. Ind.	S. ο	is	it.	P.	imus	itis	unt.
Imperat.	S.	e,ito;	ito.	P.		ite,itote;	unio,

	1.	2.	3.		1.	2.	3.
ω	Indic. ω, εις, ει.	ἔλον, ἔλον.	ομδν, επε, υσι.				
	2 Fut. ῶ, εῖς, εῖ.	ἔιτον, εῖτον.	εῖμδν, εῖπ, ὕσι.				
	Subj. ω, ης, η.	η̃τεν, η̃τον.	ω̃μδν, η̃τε ωσι.				
Imperat.	ε, ἔτω	ε̃τον, ἔτων.	ε̃τε, ἔτωσαν				
	ον, ἀτω	α̃τον, ἀτων	α̃τι, ἀτωδ				
μι	οιμι οis οi	οĩτον οĩτην	οĩμδν οĩτε, οĩεν				
	αιμι αιis αι	αι̃τον αι̃την	αι̃μδν αι̃τε αι̃εν				
ν	ον ες ε	ε̃τον ε̃την	ομδν επε ον				
α	Indef. αs ε	α̃τον α̃την	α̃μδν α̃τε α̃ν				
	Perf. αs ε	α̃τον α̃τον	α̃μδν α̃τε α̃σι				
ν	ειν εις ει	ει̃τον ει̃την	ει̃μδν ει̃τε ει̃σαι.				

Verbi Contracti.

	1.	2.	3.		1.	2.	3.
Præf.	o	as	at		amus	atis	ant
Indic.	eo	es	et		emus	etis	ent
	io	is	it		imus	itis	iunt
S.				Pl.			
Imp.	a,ato; ato e,eto; eto i,ito; ito				ate,atote; ete,etote; ate,ilote;		

	Sing.			Dual.		Plur.		
	1.	2.	3.	2.	3	1	2	3
Præf.	ω,	ᾱς,	ᾱ	ᾱτον,	ᾱτον	ωμυ,	ᾱτε,	ᾱσι.
Indic.	ῶ,	ῆς,	ῆ	ῆτον,	ῆτον	ῆμυ,	ῆτε,	ῆσι,
	ω,	οῖς,	οῖ	ῶτον,	ῶτον	ῶμυ,	ῶτε,	ῶσι
Imperat.	α,	ἄτω	ᾱτον,	ἄτων		ᾱτε,	ἄτωσιν.	
	ει,	εἴτω	ῆτον,	εἴτων		ῆτε,	εἴτωσιν.	
	υ,	έτω	ῶτον,	έτων		ῶτε,	έτωσιν.	
Pot.	ῶμι	ῶς	ῶ	ῶτον,	ῶτην	ῶμυ,	ῶτε,	ῶεν.
	οῖμι	οῖς	οῖ	οῖτον,	οῖτην	οῖμυ,	οῖτε,	οῖεν.
Subj.	ῶ	ᾱς	ᾱ	ᾱτον,	ᾱτον	ωμυ,	ᾱτε,	ᾱσι.
	ῶ	ῆς	ῆ	ῆτον,	ῆτον	ῆμυ,	ῆτε,	ῆσι.
	ῶ	οῖς	οῖ	ῶτον,	ῶτον	ῶμυ,	ῶτε,	ῶσι.
Impf.	ων,	ας,	α	ᾱτον,	ἄπλω	ωμυ,	ᾱτε,	ων.
	εν,	εις,	ει	ῆτον,	εἴπλω	ῆμυ,	ῆτε,	εν.
	υν,	υς,	υ	ῶτον,	έπλω	ῶμυ,	ῶτε,	υν.

Uni-

Uniformitas omnium Verborum in

Forma Verbi.

		Ind.	Imp.	Pot.	Inf.
Simplicis	Leg-				-i
Incontracti.	{ Ama-	-or	-ere	-ar	-eri
	{ Mone-				
	{ Audi-				

Per
Indi-

		Sing	Plur.
		1 2 3	1 2 3
Simplicis.	Leg-		
Incontracti.	{ Ama-	-or, -eris -ere, -itur	-imur -imini -untur
	{ Mone-		
	{ Audi-		

Impe-

		Sing.	Plur.
		2 3	1 2 3
Simplicis.	Leg-		
Incontracti.	{ Ama-	-ere-itor, -itor	-imur -imini -untor
	{ Mone-		
	{ Audi-		

-or & -ομαι Simplex & Contrahibile.

Modos.

	Ind.	Imp.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Λέγ- Τιμᾶ- Φιλέ- Χρυσό-	-ομαι	-ε	-οίμην	-ομαι	-εσθαι	-όμεν

Personas

-cativi.

	Sing.			Dual.			Plur.		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3
Λέγ- Τιμᾶ- Φιλέ- Χρυσό-	-ομαι-η-εται			-όμενοι-εσθον-εσθον			-όμενοι-εσθε-ον		

-rativi

	Sing.		Dual.		Plur.	
	2	3	2	3	2	3
Λέγ- Τιμᾶ- Φιλέ- Χρυσό-	-ε	-έσθω	-εσθον	-έσθων	-εσθε	-έσθωσαν

G

Con.

Conjugatio Verbi in -o & -ομαι.

Paradigma Generale Verbi.

Simplicis. { *Leg-or ; -eris ; legar ; lectus sum.*
Λέγ-ομαι, -η ; λεχθήσομαι ; λέλεγμαι.

{ *Am-or ; -aris ; -abor ; -atus sum.*
Moa-eor ; -eris ; -el-or ; -itus sum.
Aud-i-or ; -iris ; -iar ; -itus sum.

Contracti. { *Τιμ-ῶμαι, -ᾶ ; τιμηθήσομαι ; πέπνημαι.*
Φιλ-ῶμαι, ῆ ; φιληθήσομαι ; πεφιλημαι.
Χρυσ-ῶμαι, -οῖ ; χρυσώθησομαι ; πεχρύσωμαι.

Paradigma Temporum & Modorum.

Verbi Simplicis.

	Indic.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præi.	<i>leg-or</i>	<i>ere</i>	<i>ar</i>	<i>i</i>	<i>ctus</i>
Imperf.	<i>leg-ebat</i>		<i>erer</i>		
1. Fut.	<i>leg-ar</i>				<i>endus</i>
Perf.	<i>lectus sum vel fui</i>		<i>sim vel fuerim</i>	<i>esse vel fuisse</i>	
Plusq;p.	<i>eram vel fueram</i>		<i>essem vel fu- issem</i>		
2. Fut.			<i>ero vel facro</i>		

Indic.

	Indic.	Imper.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Præf.	λέγ-ομαι	ε	οίμην	ωμαι	εαται	όμενος
Imperf.	ἐλεγχόμην					
1 Fut.	λεγήσομαι		οίμην		εαται	όμενος
1 Ind.	ἐλέγξην	λέξ-ητι	είην	ᾧ	λῶαι	εις
2 Fut.	λεγήσ-ομαι		οίμην		εαται	όμενος
2 Ind.	ἐλέγξην	λέξ-ητι	είην	ᾧ	λῶν	ς
Perf.	λέλεγμαι	ξο	ήμενος	ᾧ	χθαι	γμένος
Plurq;p	ἐλελέγμην					
P. p. F.	λελέξ-ομαι		οίμην		εαται	όμενος

Verbi Contracti.

	Indic.	Imper.	Pot.	Inf.	Part.
Præf.	<i>Am-or</i>	<i>are</i>	<i>er</i>	<i>ari</i>	<i>atus</i>
	<i>Mon-eor</i>	<i>ere</i>	<i>ear</i>	<i>eri</i>	<i>itus</i>
	<i>Aud-i-or</i>	<i>ire</i>	<i>iar</i>	<i>iri</i>	<i>itus</i>
Imperf.	<i>am-abar</i>		<i>arer</i>		
	<i>mon-ebar</i>		<i>erer</i>		
	<i>aud-iebar</i>		<i>irer</i>		
Fut.	<i>am-abor</i>				<i>andus</i>
	<i>mon-eor</i>				<i>endus</i>
	<i>aud-iar</i>				<i>iendus</i>

	Ind.	Imper.	Pot.	Sub.	Infin.	Part.
Præf.	1 μ- ὤμει ὤ Φιλ- ἔμει ἔ Χρυσ- ἔμει ἔ	ἄμει οίμει οίμει	ᾤμει ᾤμει ᾤμει	ᾤμει ᾤμει ᾤμει	ᾤμει ᾤμει ᾤμει	ᾤμει ᾤμει ᾤμει
Imperf.	ἐπιμῶμει ἐφιλῶμει ἐχρυσῶμει					
Perf.	πεπῆμ- ημει πεφιλ- ημει πεχρυσ- ημει	ἤμει ἤμει ἤμει	ᾤμει ᾤμει ᾤμει	ᾤμει ᾤμει ᾤμει	ᾤμει ᾤμει ᾤμει	ᾤμει ᾤμει ᾤμει

Paradigma Personarum.

Verbi Simplicis.

I. 2. 3.			I. 2. 3.		
Pr. Ind.		or eris, ere. itur			mur imini untur
Imper.	S.	ere, itor. itor	P.		imini, iminor. untor
		r ris, re. tur			mur mini n:ur

S.			D.			P.		
1.	2.	2.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
ομοι	εσσι, η.	εσαι	ομοιον	εσιν	εσιν	ομοια	εσιν	οιται
ομιλυ	εσσι, υ.	ετο	ομιλιον	εσιν	εσιν	ομιλια	εσιν	οιται
γμοι	ξαι	κται	γμεθον	χθον	χθον	γμενια	αθι	γμενοι
γμιλυ	ξο	κτο	γμεθον	χθον	χθον	γμενια	αθι	γμενοι
ωμοι	η	ηται	ωμεθον	ησιν	ησιν	ωμενια	ησιν	ωιται
ωμιλυ	ω	ωται	ωμεθον	ωσιν	ωσιν	ωμενια	ωσιν	ωιται

မ၊ ခေါ်သော ပြိုင်ငံ။ ကန်၊ ကန်ပြိုင်ငံ။ နီဝ၊ နီဝပြိုင်ငံ။ စာ၊ စာပြိုင်ငံ။

Verb

Verbi Contracti.

	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præs. Ind.	or aris, are. atur			amur	amini	antur
	eor eris, ere. etur			emur	emini	entur
	ior iris, ire. itur			imur	imini	iuntur
S. Imper.	are, ator. ator				amini, aminor. antor	
	ere, etor. etor	Pl.			emini, eminor. entor	
	ire, itor. itor				imini, iminor. iuntor	
I. Fut.	or eris, ere. itur.			imur	imini	untur

	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præs. Ind.	ᾠμιαι ᾠ ᾠτο	ᾠμεθον ᾠδον ᾠδον	ᾠμεντα ᾠδαι ᾠν						
	ἔμιαι ἡ ἔμιτα	ἔμεθον ἔδον ἔδον	ἔμεντα ἔδαι ἔν						
	ἔμιαι οἱ ἔμιτα	ἔμεθον ἔδον ἔδον	ἔμεντα ἔδαι ἔν						
Imperat.	ᾠ ᾠδαι	ᾠδον ᾠδαι	ᾠδαι ᾠδαι						
	ἔ ἔδαι	ἔδον ἔδαι	ἔδαι ἔδαι						
	ἔ ἔδαι	ἔδον ἔδαι	ἔδαι ἔδαι						
Pot.	ᾠμιαι ᾠο ᾠτο	ᾠμεθον ᾠδον ᾠδον	ᾠμεντα ᾠδαι ᾠν						
Subj.	ᾠμιαι ᾠ ᾠτα	ᾠμεθον ᾠδον ᾠδον	ᾠμεντα ᾠδαι ᾠν						
	ᾠμιαι ἡ ᾠτα	ᾠμεθον ᾠδον ᾠδον	ᾠμεντα ᾠδαι ᾠν						
	ᾠμιαι οἱ ᾠτα	ᾠμεθον ᾠδον ᾠδον	ᾠμεντα ᾠδαι ᾠν						
Imp.	ᾠμιαι ᾠ ᾠτο	ᾠμεθον ᾠδον ᾠδον	ᾠμεντα ᾠδαι ᾠν						
	ἔμιαι ἡ ἔμιτα	ἔμεθον ἔδον ἔδον	ἔμεντα ἔδαι ἔν						
	ἔμιαι οἱ ἔμιτα	ἔμεθον ἔδον ἔδον	ἔμεντα ἔδαι ἔν						

Verbum Medium.

Nascitur ambiguum ex opulento Idiomate Verbum
 Vox media; Activo & Passivo à Schemate, fines
 Sumit; ab Activo tamen omnia tempora format.

-Ω fit -ομαι; -ον, -όμεν; -α & -άμεν; -ῶ postulat -ῆμαι

λέγ- λέξ-ομαι. ἔλ-εγ-ον-όμεν. ἔλεξ-α -άμεν. λέγ-ῶ-ῆμαι.

Perfectum Medium format nota sumpta Futuri

Activi alterius: Thematis penultima versa est;

At fit enim η; ε, οι; dissyllabique Futuri

Activi breve e factum ο; velut factum οι prius ex ei.

φαίω ex φ-είω πένητα, πηδῶ ex πείδω, πίποδα. λεγῶ, λέλω

Persona antedatis conformes sunt; sed & -ῆμαι

Ex -έομαι tanquam contractum flectier optat.

Inde -οίμεν, -εῖσθαι dat & ἄμενος ordo Modorum.

Indefinitum Primum Mandans ab -αμεν dat

-Αι -αδῶ, -αδοῦque, -αδῶν, -αδε, -αδῶνque.

Inde -αμεν, -ομαι, -αδαι, -άμενοque sequuntur.

Tempora prima duo, & cum primis prima Futuris

Indefinita, Activo fere prædita sensu;

Cetera, Passivo: vix est contrarius usus.

³ At regimen Passiva Activum imitata leguntur.

¹ λέγωμαι, ἐλεγχόμεν ² λέξομαι, ἐλεξάμεν.

³ Ἐν τῇ ἀποστολῇ ἡ ὁρὴ μου Matth. 21. 37 ἐν τῇ παλαιᾷ ἡμῶν ὁ Κύριος Act.

13. 47. ἐκλεξάμενος ἀνδρας πέμψαι Act. 15. 22.

Perfectum crebro Medium, Activum in Thema transit;

Nempe καλέηται, καλέησω; -ων, hinc fingitur ex -ως.

Paradigma Generale.

Λέγομαι,	-η;	λέξομαι;	λέλογα.
Τιμῶμαι,	-α;	τιμήσομαι;	τέπμα.
Φιλέομαι,	-ῃ;	φιλήσομαι;	πέφιλα.
Χρυσῶμαι,	-οῖ;	χρυσώσομαι.	

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Subi.	Inf.	Part.
Præf.	Λέγ-ομαι	ε	οίμην	ωμαι	εἶναι	όμεν
Imperf.	ἐλεγχόμην					
1. Fut.	λέξ-ομαι		οίμην		εἶναι	όμεν
1. Indef.	ἐλεξάμην	λέξ-αι	ύμην	ωμαι	αἶναι	άμην
2. Fut.	λεγ-ῶμαι		οίμην		εἶναι	όμεν
2. Indef.	ἐλεγχόμην	λεγ-ῶ	οίμην	ῶμαι	εἶναι	όμεν
Perf.	λέλογα	ε	οίμι	ω	έναι	ώς
Plusq.p.	ἐλελόγην					

	Sing.			Dual.			Plur.		
	1	2	3	1	2	3	1	2	3
F. 2.	ἡμαι	-ῇ	-εῖται	-ήμεθον	-εἶσιν	-εἶσιν	-ήμεθα	-εἶσθε	-εῖν
		-ασθ							
I. 1.	ίμην	vel -α	-α	ήμεθον	-ασιν	-άσιν	ήμεθα	-ασθε	-αντο
		-ω							
Imp erat.	-αι, -άτω			-ασιν	-άσιν		-ασθε	-άσθε	

Verbum Deponens.

Non aliud quàm Passivum, Paradigma Latinum est;
Cum participiis in utrâvis Voce duobus.

102 Rudimentum Grammaticæ

Texitur ex Medio & Passivo Schemate Græcum;
 Bis ~~duo~~ dat Medium; Passivum, tempora septem:
 Vix Themate ex uno se Cognata omnia formant.

Sæpe solent Veteres passivum inducere sensum;
 Præcipue Participio: idque imitabile caute.

Comitor. *Justin.* dignor. *Cic.* bella matribus detestata, parentibus abominatus. *Hor.* Oblita mihi Carmina. *Virg.*

Paradigma Generale.

Sequor -eris, -ar, secutus sum.

Δίχμαι, δέχομαι, δέδεχμαι.
 Πρωταίνομαι, πύσσομαι, πέπυσσμαι.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Pr.	Sequ-	or -ere	-ar	-i	sequens
Im.	sequ-	ebar	erer		
F.i.	sequar				secuturus, sequendus
Per.	sum Secutus vel fui		sim vel fuerim	esse vel fuisse	
Pl.p	eram vel fueram		essem vel fuissem		
F.2			ero vel fuero		

Δίχμ

	Ind.	Imper.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Præf.	Δέχ- Πυνθαίν-ομαι		οίμην	ωμαι	εάσαι	όμηνος
Imp.	ἔδεχόμην ἔπυνθαίνομην					
1. Fut.	δέξῃσ-ομαι		οίμην		εάσαι	όμηνος
1. Ind.	ἔδεξάμην	δέξῃσ-ητι	εἴην	ᾧ	ἦναι	ας
Perf.	δέδε- τέτυ-	γμα ^{σο} σμα ^{το}	γμένος ^{ειν} σμένος	ᾧ	χθαι αται	γμένος σμένος
Plq.p.	ἔδεδεγμην ἔπετύσμην					
P p. f.	δέδεξ- ομαι		οίμην		εάσαι	όμηνος
1 Fut	δέξ- τευσ-	ομαι	οίμην		εάσαι	όμηνος
1 Ind.	ἔδεξ- ἔτευσ-	άμην	δέξ- τευσ- αι	άμην	ωμαι αται	άμηνος
2 Fut.	πυθ- ἔπυθόμην	ῥμα	οίμην		έαται	εμηνος
2 Ind.		πθ- ῥ	οίμην	ᾧμαι	έαται	εμηνος

Ver-

Verbum in -μι.

Verbum aliud Linguae exundantia protulit in -μι,
 Ortum ex contracto; mutata -ω in -μι, brevique,
 In longam, initioque locatur Io'a; ut ἰω vox
 Formatur ἰμμι, εἰω-que ἰμμυ. Sed ingeminatur
 Simplex consona prima per ι, anteiensve liquentem;
 Aspera fit tenuis, venit unde τίδμυ δίδμυ
 Ex δῖω atque δῶω. Duo tempora deinde sequuntur;
 Nempe Imperfectum à Thematis -μυ refingitur in -ω.
 Ex imperfecto duplicatio dempta secundum
 Parturit indefinitum Activum: indè recusum
 Ex -μι -μμι, ex -ν -μνυ formatur voce sequenti.
 Praeceditque brevis penultima primitiva.

Nil sibi praefigi Thema Hyperdissyllabon optat,
 Indefinitum neque vult nisi ab -ωμι secundum.

Cetera sunt censenda Barytona tempora, verbo
 Sumpta ex desueto, quod in -ω redeunte -μι, versâ
 Inque brevem longâ duplicatio dempta reponit.
 Indefinitum primum ἦν & ἔδμεν & ἔδμεν
 Perfecti x habet pro σ formante futurum.

Simplicia & Monstrante modo ferè clausa quiescunt:
 Subjunctivum adhibent tamen his sua prima futura.
 Per reliquos nonnulla Modos compôsta vagantur.

Ἰννο τίδμεναι ἔδμεν, ἔδμεν, ἔδμεν ἔδμεν, Ἰννο Nazian. Poem.
 61. v. 295. Ἰννο Pind. Nem. Od. 5. Ant. 1. κατὰ δὲ μὲν & Pind.
 Ol Od. 6. Ep. 2.

Pròque τίδμεν τίδμεν venit, pròque ἦν fit ἔν.
 Hoc genus, innumera est Verborum copia; manca
 Perfecto medio, Indefinitoque secundo.

Passivo

Passivo; pariterque secundo omni orba Futuro.
Integra sola ab -άω tan.ùm una aut altera forma est.

Personæ Activæ,

Persona ex -ω secunda facit -s tertia sed -σι

Primum extra numerum, capitur penultima Verbi
Desueti, numeroque modi Mandantis in omni.

ισι -ον -ων -σι -σι. ισαι. ηδισι. ηδισαι.

Tertia pluralis facit -αι vel -ει vel -ου.

Indefiniti manet ultima longa secundi

Activi: excipe εδν εδων, simul λω; tria tantum.

Ex -ω vel ex -ν se format mandans Modus in -σι.

Pro -σι sed hæc duo bis ponunt -, δισ, τρις, ες, εδς.

Inde -ων -ειν -οιν tripla forma Potentis

Tertia pluralis per ε -ν formatur ab -ων.

Ω Subjunctivi contracto sine movetur,

δεν
λαδ. 363.

Et per Personas manet invariabile ab -ωσι;

Factum at ab -ν parit -ν, fines nisi -ων -σι sequantur.

-Ναι format præeunte brevi triplice infinitum.

Indefinito penultima longa secundo est.

Hæc δειναι, δειναι, diphthongus format ε ειναι.

Participia -ας -εις -ους formant Præsentia fines.

Indefinita hinc duplicatio dempta reformat.

Personæ Passivæ & Mediæ.

Regula personas format generalis ut antè,

Ex -μαι -μιν -το; brevis præiens manet invariata.

Ex -μαι -μιν -το fit, tunc -ων -ων -ωνque perosque:

Tripla præit diphthongus αι ει οι μινque Potentis.

Sèque per -α -η -ω penultima flectit in -ωσι;

Ante tamen liquidam μ vel ν non variatur.

Corri.

106 Rudimentum Grammaticæ

Corripitur longa Activa penultima vocis

Voce in Passivâ, penultima longa Futuro

Sola manet Medio, Indefinitoque priori.

Perfectum quoque in -ειν alienum -ει servat in -ειν.

Præsentis penitùs formam Perfecta sequuntur,

Perque modos omnes, per personasque Modorum.

Ausi contractum Thema sunt duplicare Poetæ,

A δὲ ut δίδω venit, unde ¹δίδω - δα, ²δίδωque.

Hinc tres in numero ³primo imperfecta creârunt

Personas ita contractas; ⁴pluraliter unam:

Personamque Modo simul in ⁵Mandante secundam.

Par aliquando Modo Contractio in ⁶Infinito.

Indè ⁷Futurum etiam ex δίδω deductile primum.

¹Il. 1. 164. 7. 270. ²Eust. 744. 18. ³ἐπιδει 2 Cor. 3. 13. ⁴ἐπιδειν Act. 3. 2.

⁵ἀνείκα Act. 12. 7. ἐπιδει 1. Tim. 5. 22. δίδω Theoc. Id. 1. 143. pro quo

δίδω Doricè Pind. Ol. Od. 1. Ep. 3. vide Schol. ⁶δίδων pro quo δίδω

Doricè Theoc. Id. 29. 9. ⁷διδώμεν Hom. ⁸ὀδ. 9. 358. δίδωμεν ⁹ὀδ. 11. 313.

ἐπιδειν 2 Cor. 10. 18.

Vox Activa.

Paradigma Temporum Principalium.

¹ ἴσμε	γίγνω	² ἴσμεν.
Τίδμε	γίνω	τίδεμεν.
Δίδμε	δίδω	δίδμεν.

Paradigma Temporum differentium à Barytonis.

¹ ἴσμε	² ἴσμεν	³ ἴσμεν.
Præs. Τίδμε Imperf. ἐτίδμεν	Ind. 2. ἐθίμεν.	
Δίδμε	ἐδίδμεν	ἐδίδμεν.

Para-

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Præf.	ἰς- ημι	-αδι	αἶω	-ω	-έναι	-άς
Imp.	ἰς-ω					
Ind. 2.	ἔς-ω	ἔτιδι	αἶω	ἔω	ἔέναι	ἔας
Fut. 1.	ἔσθ- ω		-οιμι	-ω	-εἶν	-ών
Ind. 1.	ἔσθ- α	ἔσθ-ον	-αμι	-ω	-ει	-ας
Perf.	ἔσθ-α	-ε	-οιμι	-ω	-έναι	-ώς
Plufq;p.	ἔσθ-αειν					
Præf.	τίθ- ημι	-επι	-είω	-ῶ	-έναι	-είς
Imp.	ἔτιθ-ω					
Ind. 2.	ἔθ-ω	θές	θείω	θῶ	θέναι	θείς
Fut. 1.	θήσ- ω		-οιμι	-ω	-εἶν	-ών
Ind. 1.	ἔθ-ωα					
Perf.	τίθει- α	-ε	-οιμι	-ω	-έναι	-ώς
Plufq;p.	ἔπθει-αειν					
Præf.	δίδ- ωμι	-οδι	-οίω	-ῶ	-έναι	-ός
Imp.	ἔδιδ-ω					
Ind. 2.	ἔδ-ω	δός	δοίω	δῶ	δέναι	δός
Fut. 1.	δέσ- ω		-οιμι	-ω	-εἶν	-ών
Ind. 1.	ἔδ-ωα					
Perf.	δέδ-ω-α	-ε	-οιμι	-ω	-έναι	-ώς
Plufq;p.	ἔδεδ-ω-αειν					

Para:

Paradigma Personarum.

Sing.				Dual.			Plur.		
	1	2	3	2	3	1	2	3.	
Præf.	1 ^α -	ἡμε	ἡς	ἡσι	α-			ασι	
	Τιθ-	ἡμε	ἡς	ἡσι	ε-τον-τοι	μῆς	τε	εἰσι	
	Διδ-	ωμε	ως	ωσι	ο-			ῶσι	
Imp.	1 ^α -	λυ	ης	η	α-				
	τιθ-	λυ	ων	ω	ε-τον-τιν	μῆς	τε	συν	
	ειδ-	ων	ως	ω	ο-				
In. 2.	1 ^α -	λυ	ης	η	η-				
	ειθ-	λυ	ης	η	ε-τον-τιν	μῆς	τε	συν	
	ειδ-	ων	ως	ω	ο				
Impe-	rativi.								
Præf.		ἵστα-	σι						
		τιθ-	τι						
		διδ-	σι						
In. 2.		τω	των	των			τε	των	
		σι	σι						
		ειθ-	ειθ-	σι					
Poten-	tialis.								
Præf.		ἵστα-							
		τιθ-	τι						
		διδ-	σι						
In. 2.		τω	των	των			τε	των	
		σι	σι						
		ειθ-	ειθ-	σι					
Sub-	junctivi.								
Præf.	1 ^α -	ῶ	ῶς	ῶ	ᾱ-			ᾱσι	
	τιθ-	ῶ	ῶς	ῶ	ῆ-			ῆσι	
	διδ-	ῶ	ῶς	ῶ	ῷ-			ῷσι	
In. 2.		τω	των	των			τε	των	
		σι	σι						
		ειθ-	ειθ-	σι					

Vox Passiva.

Paradigma Generale.

ἴσθαι	συνίσταμαι	ἴσταμαι.
τίθεμαι	πενθίστομαι	πένθεμαι.
δίδωμαι	δοδίστομαι	δέδεμαι.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Pr.	ἴσθαι	απο	αἴμην	-ομαι	αἰσθῆναι	-αἰσθόμενος
Imper.	ἴσθην		αἴμην		-εσθαι	οἰσθόμενος
Fut. I.	συνίσταμαι		αἴμην		-εσθαι	οἰσθόμενος
Ind. I.	ἴσθην	σύν-ητι	-εἶναι	-ῶ	-ῆναι	-εἶς
Perf.	ἴσθαι	-ισθαι	-αἴμην	-ομαι	-εσθαι	-αἰσθόμενος
Pl. q. p.	ἴσθην		οἴμην		εσθῆναι	οἰσθόμενος
P. p. F.	ἴσθην		οἴμην		εσθῆναι	οἰσθόμενος
Pr.	τίθω	-εσθαι	-εἶναι	-ῶμαι	εσθῆναι	-εἰσόμενος
Imper.	τίθην		οἴμην		-εσθαι	-εἰσόμενος
Fut. I.	πενθίσταμαι		οἴμην		-εσθαι	-εἰσόμενος
Ind. I.	τίθην	πέν-ητι	-εἶναι	-ῶ	-ῆναι	-εἶς
Perf.	τίθω	-εἶσθαι	-εἶναι	-ῶμαι	-εσθαι	-εἰσόμενος
Pl. q. p.	τίθην		οἴμην		-εσθαι	-εἰσόμενος
P. p. F.	τίθην		οἴμην		-εσθαι	-εἰσόμενος
Pr.	δίδωμι	-ισθαι	οἴμην	-ομαι	δοῦναι	-διδόμενος
Imper.	δίδωμι		οἴμην		-εσθαι	-διδόμενος
Fut. I.	δοδίσταμαι		οἴμην		-εσθαι	-διδόμενος
Ind. I.	δίδωμι	δοδ-ητι	-εἶναι	-ῶ	-ῆναι	-εἶς
Perf.	δίδωμι	-ισθαι	οἴμην	-ομαι	δοῦναι	-διδόμενος
Pl. q. p.	δίδωμι		οἴμην		-εσθαι	-διδόμενος
P. p. F.	δίδωμι		οἴμην		-εσθαι	-διδόμενος

Vox

Vox Media.

Paradigma Generale.

Ἰσμεν	ἴσμεν	ἴσμεν.
Τίθεμεν	τίθεμεν	τίθεμεν.
Δίδομεν	δίδομεν	δίδομεν.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part.
Pr.	ἴσμεν	-ασθαι	-αίμεν	-ώμεν	-άσθαι	-άμεν
Im.	ἴσμεν					
I. 2.	ἴσμεν	ἴσθαι	ἴσμεν	ἴσμεν	ἴσθαι	ἴμεν
F. 1.	ἴσμεν		-οίμεν		-έσθαι	-έμεν
I. 1.	ἴσμεν	ἴσθαι	-αίμεν	-ώμεν	-άσθαι	-άμεν
Pr.	τίθεμεν	-εσθαι	-είμεν	-ώμεν	εσθαι	-έμεν
Im.	τίθεμεν					
I. 2.	τίθεμεν	τίθεσθαι	τίθεμεν	τίθεμεν	τίθεσθαι	τίμεν
F. 1.	τίθεμεν		-οίμεν		-έσθαι	-έμεν
I. 1.	τίθεμεν					
Pr.	δίδομεν	-οσθαι	-οίμεν	-ώμεν	-άσθαι	-άμεν
Im.	δίδομεν					
I. 2.	δίδομεν	δίδεσθαι	δίδομεν	δίδομεν	δίδεσθαι	δίδομεν
F. 1.	δίδομεν		-οίμεν		-έσθαι	-έμεν
I. 1.	δίδομεν					

Personas ex Barytono Paradigmatē formes.

Verbum Impersonale.

Verbum Impersonale inflectit tertia solum
Singula; personis tamen omnibus una cohæret.
Tertia * pluralis cum nomine congruit olim.

* Signa, quæ oportent Ter. And. Aët. 3. Sc. 2.

Verba Activa creant Neutro non paucula sensu,
Ut confert ; formæ & Passivæ, ut fertur ; & orta
Plurima sunt Neutris Passivi finis, ut itur.

Oportet, oportebat, &c. Ὀρεῖ, ἔχρω, &c.

Heterostoichia Verbi Simplicis in Perfecto.

Consona mutatur : -go, -cto, vel -ho vertitur in -xi,
Junge quibus coquo, dico, duco, struo, fluo, vivo :
Deme leg-o, -i. Tria, spargo, mergo, tergo ; sed octo,
Claudo, lædo, ludo, plaudo, divido, rado,
Rodo, trudo, solent -go, vel -do reddere per -si.

Mitto misi. Uro, gero, cedo, premo geminant s.

-Po dat -psi : & duo, nubo, scribo ; & quatuor in -mo,
Como, demo, promio, fumo ita flectere malunt.

Græca Futuri in Perfectum conversa Latinum.

Litera, -ξω, -σω, -σω ; -xi, -psi, -si : mutua forma est.

-Sco, -no, -vi faciunt ; nosco ut novi, sino sivi.
Sperno solet spreui, sterno sibi poscere stravi.

Vocalem -i mutant pauca hæc Perfecta supremam.

-I fit -ui post l simplex : pariter fremo, pinso,
Sterto, gemo, strepo, texo, tremo, vomo, -ui beneformant.

Pono vult posui ; genui, à geno, sumere gigno :

Vult & -ui rapio, sapio ; & meto messui habere.

Hæc -ivi pariunt, arcesso, capesso, lacecco,
Et cuplo, peto : quæro quæsiui ; tero trivi.

Consona sæpe perit ; Vocalis prima novatur.

Findo, fundo, linquo, scindo, vinco suum n,

Rumpo m perdit : frango vult reddere fregi ;

Quin & ago, capio, facio, jacio, e parit ex a.

Verba duas tredecim gaudent geminare priores;
 Qualia sunt hæc; curro, posco, pendo, tendo;
 A disco didici, pupugi dat litera dempta
 A pungo; at tetigi à tango, à pello pepulique.
 Cum medio i cado dat cecidi, cædoque cecidi,
 Atque cano cecini; medium e sibi fallo fefelli,
 Et pario peperit sumit. Fit sisto stitique.
 Syllaba negligitur dupla rarò ut retia tendi.

Plurima contractæ formæ uti simplice gaudent,
 Ex -ao contracto, lavo vult lavi, & juvo juvi.
 At crepo, -ui; domo, -ui; frico, -ui; mico, -ui; plico, ui vult:
 Sic seco -ui; sono, -ui; tono -ui; veto -uique; necoque
 Non renuit necui, sed amat formare necavi,
 Consona in his, do, sto, repetita dedique, stitique.

Ex -eo fit veo -vi. Fleo, vel neo parturit -evi,
 Prandeo, vel sedeo, video, vertunt -deo per -di;
 Pendeo habere pependi, mordeo vultque momordi;
 Spondeo habere sponsondi, tondeo vultque totondi.

Consona se mutat; -geo ut impurum, cadit in -si.
 Augeo, frigeo, lugeo, luceo, flectitur in -xi.
 Ardeo, rideo, suadeo, amant -deo vertere per -si:
 Hæreo & hæsi, & mulceo mulsi, & torqueo torsi,
 Vult maneo mansi, jubeo vult flectere jussi.

Ex -io perditur -i; ut venio format sibi veni.
 Impurum -cio fit -si; sed post n, -cio fit -xi;
 Sarcio sic sarfi format, sic vincio vinxi.
 Haurio item hausi, sentio sensi, sepio sepsi:
 Amicio amicui: falio salto falii dat.

Heterostoichia Verbi Compositi.

Mutatur vocalis a, quam multis, in e ; carpo,
Fallo, etiam scando, spargo, pario ; patro, capto,
Arceo, jacto, sacro, lactoque, & farcio ; danino,
Tracto; prædamno deme, & pertracto, retracto.
Partior, & gradior : prisca & duo, cando, fatiscor.

Juro, deiero, peiero ; sic halo dare anhelio,
Mando -as commendo, patior dare perpetior vult.

Prima etiam Thematis vocalis se per i mutat ;
Cædo, lædo, quæro, cado, rapio, cano, tango.
Et sapio, statuo ; atque egeo, lateo, taceoque,
Et teneo ; & falio : atque habeo, si demitur unum
Posthabeo ; sed displiceo à placeo additur unum.

Hæc ago, emo, capio, frango, jacio, premo, pango,
Atque rego ; sedeo ; prisca & lacio, specioque ;
Et fateor ; cum præposito & facio : omnia primam
Vocalem Thematis, non Perfecti, per i mutant.
Adde lego ; si non præeat per, præ, re, sub, aut trans.

Aufer ab his composta ; supersedeo, coemoque,
Circumago, cogo, dego, perago, fatagoque,
Oppango, circumpango, depango, repango.
Syllabicum abjiciunt pergo, surgo, thematis re.
Quod tamen in Perfecto & pergo & surgo resumunt.

A calco, salto composta per u variant a :
Excludunt a sed ex causo, quatio, lavo, claudio :
Cludo tamen legitur. Natum à plaudio o facit ex au.
At relavo, applaudo retinent sibi simplicis usum.

Heterostoichia Perfecti in Composito.

Simplicis aufertur geminatio ; deme creata
A disco posco, à cano natum ut concino verbum

114 Rudimentum Grammaticæ

Se per .ui, sic compesco dispescoque flectunt.
 A pungo composta solent adsciscere punxi.
 A lego sic intelligo diligo negligo -lexi.
 A sto nata stiti dant, à do flecte -didique
 Flecte -dedi venun- pessun- circun -do satis -do.¹

Infinitivi Simplicis & Compositi.

Flectitur ex orior modus Infinitus oriri.

Heterostoichia

Augmenti & Temporum Græcorum.

Sunt, quibus initio augmentum est defectile ; ut ¹ αω :
 Crebrius in ² Plusquam perfecto augmenta silentur.

Post ³ δὺς & ⁴ ὦν media in verbo solet auctio poni.

Pauca modos retinent augmentum verba per ⁵ omnes.

¹ αὖν Apollon. Ἀργοναυτ. 2. ² πεπιήκεισαν Marc. 15. 7. Ἰδὲ καὶ Ibid. 14. 44.
³ οὐτρεῖς ὕντο Polyb. lib. 3. ⁴ ἐννεγέτησι Aristoph. Plut. vide Hebr. 11. 5.
⁵ ὁπὶ Mat. 18. 17. εἰ ποί Dem. εἰ πω Mat. 2. 13. εἰ πέν Heb. 7. 9. ὁπὼν Jo. 20. 20.

Ex diphthongis ει, αι. i demitur ante liquentem ;
 Demptum ex ει sed i prima indefinita resumunt :
 Deque Futuro α per η, aut η extendere gaudent ;
 Sic Thematis vertunt ε per ει, νέμω ut sit ἐναιμα.
 Prima Futura, Indefinitaque prima reponunt
 Ex -ρω Activo Passivum -θήσομαι -θήσω.

σπείρω σπείρω ἔπειρα, ἴαλλω ἴαλλω ἔηλα, φαίω φαίω ἔφηναι,
 νέμω νέμω ἐναιμα, νομῶ νόμομαι ἐνεμήδω.

Καίω vel κλαίω suum i vult per υ flectere in -εύω.
 Multa à -ζω in -ξω ; pauca in -γξω flectier optant ;
 Quædam per -πω & -ξω ; à -σω paucula per -σω.

Κεῖζω κεῖξω, κλάζω κλάγξω, ἀρπάζω ἀρπάσω & ἀρπίζω,
 πλάσσω πλάσω.

Crebra secundi etiam mutatio facta Futuri est :
 Η, ω, αυ, αι, ε, vult Thematis penultima verti

Per

Per brevem α : se simul u in ο ; ε ε in υ ; ε ε in ι mutanti.
E quibus illasum suum ε quædam in α vertere nolunt.

λήθω λαθῶ, πρῶγω πραγῶ, παύω παῶ, καίω καῶ, πρέπω τραπῶ,
αἰέω αἰοῶ, φάγω φυγῶ, λείπω λιπῶ ; sed λέγω λεγῶ, βλέπω
βλεπῶ, φλέγω φλεγῶ, &c.

Ante tamen liquidam ει, cū sint dissyllaba verba,
Verti in α vult ; sed quando trisyllaba, vult in ε verti :
Perfectum Activum suum ε ει ε conjugat æquè :
Sic Perfecta etiam Passiva, Futuraque prima.

Formant ει vel ε, quæque his sunt cognata duobus.

απαίρω απαίρω, ἑαπαίρω, ἑαπαίρωμαι, ἑαπαίρωμαι, ἀπαίρωμαι
ἑαπαίρωμαι ; ἐγείρω ἐγείρω, ἕγερω, ἕγερω, ἕγερμαι, ἕγερμαι, ἐγείρωμαι
ἐγείρωμαι ; ἑτάλω, ἑτάλω, ἑτάλωμαι.

At verba in -ζω -σω, primo formata Futuro

Per -σω, -ζω faciunt -θῶ, -γῶ formata secundo.

φεσζῶ -σω -θῶ, ὀρύσσω -ξω -γῶ.

Undecies quoque bina Futuri elementa secundi

B, φ, sumuntur pro ω tenui, ἀντίστοιχα.

B βλάθω, χαλύθω, κρύθω, -θῶ. φ. ἀπθω, βλάθω,
δρύθω, δαθῶ, δρύθω, ῥάθω, ῥίθω, σκάθω, -φῶ.

Omnia in -ίνω, aut -είνω, dissyllaba tollunt

N medium ex Perfecto : et plurima flexa per -ηκx

Vocalem cupiunt Perfecto extrudere primam,

Passivoque futuro primo et utroque creatis ;

N tamen abreptum revocant aliquando Poetæ.

κείνω κίκειω, κειθήσομαι ἐκείθω, τείνω τέτανα, τεθήσομαι ἐπέθην,
τέμνω τέτυκx, τιμνήσομαι ἐτιμήθω, ἐκρίνθην.

Eu suum ε, Perfecti Passivi ante-ultima, crebrò

Abjicit : -αίνω, -υνω, vult -νω reddere per -σμεν.

φούγω πέφυγα, φαίνομ πέφασμαι, μολύνω μεμόλυσμαι.

Paucula in -ω parum, sua cū penultima longa est,

Σ capiunt ; sua cū brevis est, σ pauca recusant ;

Sunt, quæ σ capiunt renuuntque, biformia verba.

αἰέω ἤκισμαι. δέω δέδισμαι. κλείω κέκλισμαι & κέχλισμαι.

116 Rudimentum Grammaticæ

Ex $\tau\epsilon\varsigma$ - bisyllabicum triplex vult reddere $\tau\epsilon\alpha\mu\mu\epsilon\iota$.
 $\tau\epsilon\acute{\iota}\pi\omega$, $\tau\epsilon\acute{\iota}\rho\omega$, $\tau\epsilon\acute{\iota}\phi\omega$.

Primum saepe Futurum, et saepius inde profectum
 Indefinitum in $-\delta\eta\nu$ est, quod perdit, et est quod
 Sumit σ ; quod et η in ϵ vertit; et η vel ϵ format.

$\epsilon\sigma\omega\delta\eta\mu$, $\epsilon\mu\eta\delta\eta\mu$, $\epsilon\rho\rho\omega\delta\eta\mu$, $\epsilon\upsilon\epsilon\delta\eta\nu$, $\eta\epsilon\delta\eta\nu$, $\epsilon\chi\epsilon\delta\eta\mu$, $\epsilon\rho\rho\eta\delta\eta\mu$ & $\epsilon\rho\rho\eta\delta\eta\nu$.

Verba ex contractis quædam averseantia longam;
 Ut $\pi\lambda\epsilon\omega$, $\alpha\epsilon\phi\omega$: in $-\alpha\omega$ quibus anteit aut ϵ ,
 Aut ι , et λ vel ρ purum, dat lectio plura.

$\gamma\alpha\lambda\epsilon\omega$, $\delta\epsilon\phi\omega$, $\epsilon\delta\omega$, $\kappa\omicron\mu\epsilon\omega$, $\theta\lambda\epsilon\omega$, $\kappa\lambda\epsilon\omega$, $\mu\epsilon\omega$.

Formant $-\epsilon\upsilon\sigma\omega$ pauca, $\delta\epsilon\omega$ que, $\tau\epsilon\omega$ que, $\pi\lambda\epsilon\omega$ que,

Et $\pi\eta\epsilon\omega$ et $\rho\eta\epsilon\omega$ atque $\chi\epsilon\omega$. Dissyllaba verba

Præter in $\epsilon\iota$ perrarò ab $-\epsilon\omega$ contracta leguntur.

$\pi\lambda\epsilon\eta\nu$ Act. 27. 2. $\pi\lambda\epsilon\acute{\omicron}\nu\tau\omega\nu$ Luc. 8. 23. $\chi\epsilon\acute{\omicron}\nu$ Herodot. 42. 8.

Perfectum inter se variant primumque Futurum
 H et ϵ ; ut in duplici verbo $\gamma\alpha\lambda\epsilon\omega$ que, $\delta\epsilon\omega$ que;
 Passivo, brevis huic, redit illi longa, futuro.

$\gamma\epsilon\lambda\epsilon\omega$ $\gamma\epsilon\lambda\epsilon\sigma\omega$ $\kappa\epsilon\kappa\lambda\eta\nu\epsilon\alpha$, $\kappa\lambda\eta\theta\eta\sigma\mu\alpha\iota$, $\delta\epsilon\omega$ $\delta\eta\sigma\omega$ $\delta\epsilon\delta\eta\sigma\epsilon\alpha$, $\delta\epsilon\delta\eta\sigma\mu\alpha\iota$.

Verba in $-\alpha\omega$ et $-\epsilon\omega$ contracto, ω prævia si sit
 Consona, Perfectum Medium Exactumque Futurum
 Agnoscunt: si vocalis sit prævia, neutrum.

At contracta carent in $-\acute{\omicron}\omega$ verba omnia utroque.

Verbum in $-\upsilon\mu\iota$ & $-\sigma\kappa\omega$.

Duplicis Heterostoicha caracteristica verbi est;
 Usu quod crebro finis $-\upsilon\mu\iota$ postulat, aut $-\sigma\kappa\omega$.

Vertier $-\omega$ vult per $-\mu\iota$, quod ex $-\acute{\omicron}\omega$ venit; $-\omega$ sed
 Plexile conduplicat sibi ν : Thema penè vetustum est.

$\zeta\epsilon\gamma\gamma\iota\nu\iota$ $\zeta\epsilon\delta'\gamma\gamma\upsilon\mu\iota$, $\kappa\epsilon\gamma\epsilon\omega$ $\kappa\epsilon\gamma\epsilon\gamma\gamma\upsilon\mu\iota$, $\kappa\epsilon\phi\epsilon\omega$ $\kappa\epsilon\phi\epsilon\gamma\gamma\upsilon\mu\iota$.

Verbum in $-\sigma\kappa\omega$, ante $-\omega$ contractile, σ capit et κ .

$\gamma\eta\epsilon\phi\omega$ $\gamma\eta\epsilon\phi\sigma\kappa\omega$.

Producta

Producta et rarò brevis est, in i migrat ε, sic ο,

γίνω, γινώσκω.

Ευρίω ευρίσκω, αλδύω seu format αλίσκω.

Finis queis -υμι, verba modis sunt manca duobus

Possibili, & Subjunctivo: ferè cuncta sed in -σκω

Integra; sunt simile & Themati in -μι gerentia signum

Augmenti; indefinitumque imitata secundum.

γινώσκω ἔγνω ἀγνώμι.

Cetera supeditat Thema in -ω, quo manat utrumvis,

Pro -νυμι si redit ω: pereunt servilia σ, κ.

At -σκω, divisis σ, κ, sua tempora format;

Et redit in Perfecto eadem brevis, inque Futuro:

ζέγνωμι ἀζέγνω, ζείξω. αἰρίσκω ἀβρίσκω ἀβρίσσω.

Transpositis, σ, κ, nonnullis datque Futurum.

αἰλύσκω, βρώσκω, διδάσκω, θνήσκω -ξω.

Verbum in -υμι.

Vox Activa.

Paradigma Generale.

Ζέγνωμι, ζείξω, ζείδξα.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Præf.	Ζέγνω-υμι	υδι			-ύται	-ύς
Imp.	ἔζεύνυμι					
Fu. I.	ζείξω		-οίμι		-ειν	-ων
In. I.	ἔζειδξα	ζείδξον	-αίμι	-ω	-αι	-αι

Paradigma Personarum.

Indicat.	S. 1	2	3	D. 2	3	P. 1	2	3
Pr.	Ζέγνω-υμι	-υσι		-υτον	-υτων	-υμην	-υτε	-υσι
Imp.	ἔζεύνυμι	-υς	-υ	-υτον	-ύτιω			-υσιν.
Impe.								
Pr.	Ζέγνω-υδι	-ύτω		-υτον	-ύτων		-υτε	-ύτωσιν.

Vox Passiva.

Paradigma Generale.

Ζέγνυμαι, ζέχρησμαι, ἐζέγμαι.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Subj.	Inf.	Part.
Præs.	Ζέγνυ-μαι	-υσο			-υδα	-υμην
Imp.	ἐζέγνυ-μαι					
F. 1.	ζέχρησ-ομαι		-οίμην		-εδα	-ομην
In. 1.	ἐζέχρη-μι	-ντι	-είην	-ῶ	-λῶαι	-είς
Perf.	ἐζέγ-μαι	-ξο	-γμένος εἰμι	-ῶ	-ξαι	-γμένος
In. 2.	ἐζέγ-μι	-νθι	-είην	-ῶ	-λῶαι	-είς

Paradigma Personarum.

Indic.	S.	1	2	3	D. 1	2	3	P. 1	2	3
Præs.	Ζέγνυ-μαι	-ται	-σι		-μενοι	-σθαι	-σθαι	-μενοι	-σθαι	-σθαι
Imp.	ἐζέγνυ-μαι	-σθε	-σθε		-μενοι	-σθαι	-σθαι	-μενοι	-σθαι	-σθαι
Impe.										
Præs.	Ζέγνυ-σο	-σθαι			-σθαι	-σθαι		-σθαι	-σθαι	

Vox

Vox Media.

Paradigma Generale.

Ζάγνυμαι, ζάξομαι, ἐζάξάμην.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Infin.	Part.
Præf.	Ζάγν-υμαι	-υσο			-υδαι	-ύμενος
Imp.	ἐζάγνύμην					
F. I.	ζάξ-ομαι		-οίμην		-εσθαι	-όμενος
In. I.	ἐζάξ-άμην	-αι	-ζίμην	-ωμαι	-ασθαι	-άμενος

Sola Indefinita, Bisyllabi in -σμι, leguntur.

Ind. 2, "Εδω, δῶδι, δῶται, δῶς. à δῶμι obsoleta.

Verbum in -σκω.

Paradigma Generale.

Γιγνώσκω, γνώσω, ἐγνώχα.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Sub.	Inf.	Part
Præf.	Γιγνώσκ-ω	-ε	-οίμυ	-ω	-ειν	-ων
Imp.	ἐγινώσκον					
Fut I.	γνώσ-ω		-οίμυ		-ειν	-ων
Ind. I.	ἐγνώσ-α	γνώσ-ον	-αίμυ	-ω	-αι	-ας
Perf.	ἐγνώχ-α	-ε	-οίμι	-ω	-έναι	-ώς
Plusqp.	ἐγνώκειν					
Ind. 2.	ἐγνων	γνώδι	γνοίην	γνώ	γνώσαι	γνῶς

Cetera more Barytonorum.

Heterostoichia Reduplicationis in -μι.

Augmentum per ε, vel per ι cum μ, sumptile paucis.

Τέτλαδι ἑπιπλάσι: Ἔ nullum optant pauca, ut ἑφημί.

Ponit Ἔ assumit sibi κλῦμι ut; ἑκεκλυπὶ ἑκλῦδι.

Ἰλ. α. 586. Ἰλ. φ. 23. Ἰλ. β. 129. Ἰλ. θ. 5. Ἰλ. α. 37.

PARTI-

P A R T I C I P I U M.

Participium genere & quasi Nomen flexile casu est;
 Sæpe etiam augetur gradibus pro nomine sumptum,
aman-s-tior-tissimus. lect-us-issimus.

Motum habet à verbo, varii cum temporis usu.

Vocis sunt utriusque duo ; unum utrinque Futurum ;

Actio sed præsens, Perfectum Passio novit.

Participium non pauca creant Neutralia trium.

dol-co-ens iturus-endus.

Præsens Participium Thematis de fine creatur ;

-O parit -ens, sed -ao aut -eo contractè parit -ans, -ens

Format -io sibi -iens. Præsens facit indè Futurum
 Passivum in -dus, -s factò -dus ; amans ut amandus.

Perfectum verbi Activi duo cætera format ;

Scilicet in -tus Perfectum ; in -turusque Futurum.

Sunt verbi orta ab origine neutrius in -dus, & in -tus.
pigendus. Ovid. . ticubatus. Virg.

Barbara Grammaticæ vox, nullis cognita linguis,

Queis folis legitur, non intellecta Latinis ;

Excidat è manibus puerorum aliquando, supinum :

Nil aliud, quàm Verbi ortum de stemmate Nomen,

Præpositi Elleipsis, lex & Derivatorum,

Indicat ; ut spectatum eo, venatuque revertor,

Præposito orba suo phrasis utraque : *Quin, eo ludos*

Spectatum, quasi apud Plautum, spectatio ludos.

Quid istum tibi tactio est ? *Plant.*

Nec Modus est, nec Tempus in hoc, nec Copula vocum
 Contexto in sermone : Tria hæc signacula Verbi.

Formatio Participii in -tus.

-I fit -tus ; dempto u ; redit a ; geminatio nulla est ;
Ici, ictus ; scivi, scitus ; tetigi quoque tactus.

G, q, x prope -tus migrat in c ; legi uti lectus.

linquo liqui lictus, tego texi tectus.

Perditur u, x, fervilis, radix manet ; ut fit

De caveo cavi cautus ; de texoque textus.

At perit in foveo, moveo, voveo, juvo, radix.

Heterostoichia Participii.

Consona Participii interdum postrema novatur.

-Di, -li, -ri, vel -si format -sus : quinque duplant f ;
Nempe fidi, fodi, misi, sedique, scidique.

Pulsus item à pepuli, à peperit dat regula partus.

Post p, -si format -tus ; sic fit ab uro, gero -tus ;

Sic indulgeo, torqueo ; fulcio, farcio, sarcio,

Fingo, mingo, pingo, stringo rejiciunt n.

A -cto -xi fit -xus ; fluo, fluxus ; figoque fixus.

Vocalem interdum penultima Syllaba mutat ;

Ex -ui -itus venit ; ut domo, -itus : sed Regula princeps

Excludit rapio, oculo, consulo, texo ; fricoque,

Atque seco ; doceo, teneo ; amicio, salioque.

Verto vult versus ; pascus pascio, haurio & haustus,

Torreo tostus habet, colo cultus, emoque dat emptus,

Sisto status, datus & do, sepeliòque sepultus.

For-

Formatio Participii Compositi.

Sic sua Compositum, ut Simplex, perfecta reponit;
 Insuper solet inspergo, ut spargo dare sparsus;
 Inficîo infeci, simul infectus sibi format.

Heterostoichia Participii Compositi.

Diversam à propriâ, vocalem simplicis optant
 Hæc ab ago, frango, pango vel tango creata;
 A facio, nisi ubi præpositio ante-locetur.

Flecte -didi, -sevi, -stiti, -itus; nata ex do, sero, sto.
 Nosco duo pariter per i, cognitus, agnitus, edit.

Hæc vocalem i, cano, rapio, teneo per e mutant;
 At falio -sultus sibi vult; adolesco & adultus:
 Eneco & enectus; neco sed formare necatus.

Participium Græci ferè ab omni tempore formant.
Activum -ων, -ας, -ως, -ēs, -ūs: Passivum -οι: utrumque, eis.

Declinatio Participii.

-Ens se flectit; ut amens: -us se flectit; ut albus.
 S.N.V. *Legen-s. G.-tis. D.-ti. Ac.-tem* εἶ-s. *Ab.-te vel -ti.*
 P.N.A.V. *-tes -tia. G. -tium. D. Ab. -tibus.*

S. N. *Leſt -us -a -um. G. -i -æ -i, &c.*

Participium variat sibi propria flexio Græcum,
-ων, -ως, -εις, -ēs, -ūs: sed uti πᾶς vel ἡγλὸς, -αι, -οι.

Decl-

Declinationes Propriæ quinque.

NV.

G.

	λέγ	-ων	-ησα	-ον	-οντ	-έσης	-οντ	ές.
-ων	λεγ-	ών	-ῆσα	-όν	-όντ	-έσης	-όντ	ές.
	λεγ-	ῶν	-ῆσα	-ῆν	-ῆντ	-έσης	-ῆντ	ές.
	πμ	-ῶν	-ῆσα	-ῆν	-ῶντ	-έσης	-ῶντ	ές.
-ως	λελεχ	-ώς	-ῆα	-ός	-όςτ	-ῆας	-όςτ	ές.
-εις	λεχθ	-είς	-ῆσα	-έν	-έντ	-είσης	-έντ	ές.
-ης	διθ	-ής	-ῆσα	-όν	-όντ	-έσης	-όντ	ές.
-ους	ζαγγ	-ους	-ῆσα	-ύν	-ύντ	-ύσης	-ύντ	ές.

Communes duæ.

N.V.-αι-αυα-αν; ut πᾶς: N.-ο-η-ον.V.-ε-η-ον; ut γαλός.

Ut rectum, flectunt sic, præter-ο-, omnia quintum.

Syncope fæmineum solet -ως variare per -ῶσα.

ἰσηκώς -ῆα, ἰσώς -ῆσα.

Heteroclisis Verbi Latini.

1°. Verba Redundantia.

In Præsenti.

Verba eadem non fine uno; ut sunt strideo, strido.

Plura unam referunt formam, contraria sensu; ut

Fundo, lego, mando, dico aut -is conjugat aut -as.

In

In Futuro.

Verbi in-io contracti, occurrit in-ibo, Futurum. *scibo Tr.*

In Perfecto.

Plura uno visa ex verbo Perfecta creari ;
A lino, lini, livi, levi : à pango paciscor
Fit pepigi ; pro jungo, pegi ; pro cano, panxi.
Flecte sero pono serui ; sero semino sevi.

Visum etiam ex Verbo Perfectum duplici simplex :
Mulceo, mulgeo, mulsi ; fulgeo, fulcio, fulsi,
Luceo, lugeo, luxi ; pendeo, pendo, pependi.
Composita à sto sisto -stiti cubui à cubo cumbo.

Non pauca Analogam patiuntur Anomala formam ;
Nempe lavo interdum facit -avi ; fancio -civi.
Contractum potior legitur sub simplice formâ ;
Utpote Mars potitur : Nos te poteremur Achille. *Ovid.*
Compositum à pario sic contractum -perui vult
Perfecto ; sed com- re- peri quasi de pepererunt dant.
Forma vetus parsi, sed in usu est parco peperci.

Perfecto Activo Passivum affingere mos est ;
Juro ut juravi, juratus ; prandeo prandi,
Pransus sum ; sic plura hujus verbalia fortis :
Præterito sed utrique est significatio dispar.

juravi i.e. temerè. juratus sum i.e. in judicio. *Cic.* prandi, jam
nunc ; pransus sum, dudum.

At libuit, libitum à libet ; & licuit, licitumque
A licet ; & piguit pigitum ; puduit, puditumque ;
Tæduit, & pertæsum ; Uno vox utraque sensu.

In Infinitivo.

Dat morior plerumque mori ; quandoque moriri.

Comp.

Composita Redundantia.

In Præsenti.

Flexio compositi interdum cum fine novatur ;
A specio, -spicio & spicor ; à plecto, -ector & -exor.

Conspic-io -is ; -or -aris. amplect-or -eris ; amplex-or -aris.

In Perfecto.

Compositum à plico, quod neq; sub, re præit, neq; nomen,
Omne in -ui, aut -avi ; sic increpo, discrepo ; flexum est.

A salio salto veniunt -filii, -filuique.

-Velli & -vulsi à vello ; à necto -xique, -xuique.

Ex, de, præ, curro dat -curri, datque -cucurri.

Ad, re, sub, ob, per, in, ex, oleo dat -ui, simul -evi :

At parcè per, in, ex dat -ui ; parcè ob, re, sub, -evi.

Rarò abscondo -didi sibi format, -dique frequenter.

2°. Verba Defectiva.

Themata.

Fendo, gruo, nuo, stinguo, fligo ; fidero, stauro,

Et clino, futo, rito, stino, tamino, stigo ;

Fragor ; niveo ; futio : quæque ex nomine fiunt,

Retio, item pedio, rudio ; buo vel duo, Græca ;

Simplice neglecto, compositum crebrius usu est.

Compositi, à Themate insueto, formatio dispar ;

A lacio -lexi, elicio elicui ; à leo -levi ;

A specio -spexi ; à cumbo -cubui ; à pleo -plevi ;

Cello -cellui habet ; solum percello -culi dat.

Per.

Perfecta.

Perfectum fugiunt meo, tollo, furo, vergo,
 Ambigo, Neutrum sisto ; renideo, polleo, strideo ;
 Et ferio. Inceptivum in -sco ; sic glisco, fatisco :
 Et Meditativum ; nisi parturio, esurioque.
 Sic liquor, medeor, ringor, vescor, reminiscor :
 Queis putà Part'cipii Perfecti deficit usus.
 Perfecto, Thema quo mutilum est, Composita fruuntur.
 Cerno vult -crevi ; quatio sibi vult dare -cussi ;
 Tundo -tudi ; vado -vasi ; temno dare -templi :
 Sorbeo -ui format, simul unum absorbeo -sorpli.

3°. Verba Variantia.**Perfectum.**

Perfectum hæc sumunt alienâ ab origine Neutra,
 Mœreo mœstus sum, gavisus gaudeo, & ausus
 Audeo, dat fido fides, soleo solitûsque.
 Nec Vox passiva est, nec Perfectum, unde creentur,
 Activum ; neque enim fidor fidive leguntur.

Heteroclita varii generis.

Est communi usu speciale Heterocliton, unum
 Paucula habent tempus, personam paucula & unam
 Possum, malo. volo, nolo, queo, eo, fero, fio ;
 Cœpi, odi, memini ; quæso,inquam,aio ; explicit, infit ;
 Salve & ave ; faxo, atque ausim, Typus exhibet infra
 Omne suo gaudet Præsens variabile flexu :
 Finis in -o -m, i conjugat hæc, ut Analoga verba.

Possum

Possūm.

Possūm à sum cum voce potis ; cui, sine reſecto,
T cum vocali manet , in s, cum pare, tranſit :
Syncope f medium vult ſemper tollere ; bis, te.

Potui à fui, Poſſem poſſe prò pot-eſſem pot-eſſe, ab eſſem eſſe.

Paradigma Generale.

Poſſum, poteſ ; potero ; potui :

Paradigma Temporum & Modorum.

	Indic.	Pot.	Inf.	Part.
Præſ.	<i>Poſſum</i>	<i>poſſim</i>	<i>poſſe</i>	<i>potenſ.</i>
Imperf.	<i>poteram</i>	<i>poſſem</i>		
Fut. 1.	<i>potero</i>			
Perf.	<i>potui</i>	<i>potuerim</i>	<i>potuiſſe</i>	
Pluſq̃p.	<i>potuerim</i>	<i>potuiſſem</i>		
Fut. 2.		<i>potuero</i>		

Paradigma Perſonarum.

1. 2. 3. 1. 2. 3.
Pr. S. *Poſſum poteſ poteſt.* Pl. *poſſumus poteſtis poſſunt.*
Volo, Malo, Nolo.

Singula perſonas binas, pluralis & unam
Syncope diminuit Thematis ; ſimul u tribus infert
Vis vult, vultis volumus.

Antitheſis : Tria membra ſimillima flectere ceu ſum,
Nempe velim, ſim ; vellem, eſſem ; velle, eſſe videntur.
Mandat Nolo ; Volo & Malo mandare recuſant.

Paradigma Generale.

*Volo, vis; volam; volui.**Malo, mavis; malam; malui.**Nolo, nonvis; nolam; nolui.*

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præf.	<i>Volo</i>		<i>velim</i>	<i>velle</i>	<i>volens</i>
	<i>Malo</i>		<i>malim</i>	<i>malle</i>	<i>malens</i>
	<i>Nolo</i>	<i>noli</i>	<i>nolim</i>	<i>nolle</i>	<i>nolens</i>
Imperf.	<i>Volebam</i>		<i>vellem</i>		
	<i>Malebam</i>		<i>mallem</i>		
	<i>Nolebam</i>		<i>nollem</i>		
Fut. i.	<i>Volam, malam, nolam.</i>				
Perf.	<i>Volui, malui, nolui, &c.</i>				

Paradigma Personarum.

	1	2	3		1	2	3
Ind.	<i>Volo</i>	<i>vis</i>	<i>vult</i>		<i>volumus</i>	<i>vultis</i>	<i>volunt</i>
Pr. S.	<i>Malo</i>	<i>mavis</i>	<i>mauvult</i>	Pl.	<i>malumus</i>	<i>mauvultis</i>	<i>malunt</i>
	<i>Nolo</i>	<i>nonvis</i>	<i>nonvult</i>		<i>nolumus</i>	<i>nonvultis</i>	<i>nolunt</i>
Imper.	<i>Noli-ito,-ito</i>				<i>-ite-itote, unto.</i>		

*Eo, Queo.*Tot quot habent *queo, eo*, velut *audio*, tempora formant.

Paradigma Generale.

Eo, is; ibo; ivi.

Para-

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præs.	<i>Eo</i>	<i>i</i>	<i>eam</i>	<i>ire</i>	<i>iens</i>
Imperf.	<i>ibam</i>		<i>irem</i>		
Fut. I.	<i>ibo</i>				<i>iturus</i>
Perf.	<i>ivi, &c.</i>				

Paradigma Personarum.

	1	2	3		1	2	3
Ind. Præs.	<i>Eo</i>	<i>is</i>	<i>it</i>	Pl.	<i>imus</i>	<i>itis</i>	<i>eunt</i>
Imperat.	<i>i</i>	<i>ito, ito</i>			<i>ite</i>	<i>itote, eunto</i>	

Flectit -iens sibi -euntis, itus breviâtque priorem.
 Compositum sibi *Eo* passivo ex ordine format. prætereor.
 Præs. *Queo, queam*. Imp. *quibam, quirem*. Fut. I. *quibo*.
 Sing. *Queo, quit*. Pl. *queunt* Part. * *quitus*. * Ter.
 Plura his compositum nequeo dat; priscus & Author.

Fero.

A *Tulo*, Perfectum Cognataque tempora format.
 Post r, i sic e breves, m non sectante, peribunt.

Paradigma Generale.

Fero, fers; feram, tuli.*

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præs.	<i>Fero</i>	<i>fer</i>	<i>feram</i>	<i>ferre</i>	<i>ferens</i>
Imp.	<i>ferebam</i>		<i>ferrem</i>		
Fut. I.	<i>feram</i>				<i>laturus</i>

Paradigma Personarum.

	S. 1	2	3	P. 1	2	3
In. Pr.	Fero	fers	fert	ferimus	fertis	ferunt.
Imp.	fer	ferto, fertor		ferte	fertote, ferunto.	

Feror.

Paradigma Generale.

Feror, ferris; ferar; latus sum.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præs.	<i>Feror</i>	<i>ferre</i>	<i>ferar</i>	<i>ferri</i>	<i>latus</i>
Imp.	<i>Ferebar</i>		<i>ferrer</i>		
Fut. I.	<i>Ferar</i>				<i>ferendus.</i>

Paradigma Personarum.

	S. 1	2	3	P. 1	2	3
In. P.	<i>Feror</i>	<i>ferris-re, fertur</i>		<i>ferimur</i>	<i>ferimini</i>	<i>feruntur</i>
Imp.		<i>fer-re-tor, fertor</i>			<i>ferimini -or,</i>	<i>feruntor</i>

Fio.

Fio vicem facior defueti Simplicis, aut ex
Præposito non compositi, per tempora supplet;
factus sumi, -eram, -ero.

Compositum & cum præposito, omni in tempore sanum
(est.

Para-

Paradigma Generale.

Fio, fis ; fiam ; factus sum.

Paradigma Temporum & Modorum.

	Ind.	Imp.	Pot.	Inf.	Part.
Præs.	<i>Fio</i>	<i>fi</i>	<i>fiam</i>	<i>fieri</i>	<i>factus</i>
Imp.	<i>fiebam</i>		<i>fierem</i>		
F. 1.	<i>fiam</i>				<i>faciendus</i>

Paradigma Personarum.

	S. 1	2	3	P. 1	2	3
Ind. Pr.	<i>Fio</i>	<i>fis</i>	<i>fit</i>	<i>simus</i>	<i>fitis</i>	<i>fiunt</i>
Imper.		<i>fi</i>	<i>fito, fito</i>		<i>fite</i>	<i>fitote, fiunto.</i>

Cœpi, odi, memini -eram -erim -issem -isse -ero. Memento mementote, Quæso, quæsumus. † Inquo. Inqu-am -is -it ; -itis -iunt. † Inquii, inquisti. Inqui-es, -et. Inque, inquito, inquit, inquiens.

a -io, -is, it ; -iunt. aie -bam, -bas, -bat, -bamus, -batis, -bant. aisti ; aistis. ai-as-at ; -mus, -ant. -aiens. Explicit. Infit ; infiunt.

Salveo, salv-e. Av-e, -eto ; -ete, -etote, -ere. salvebis.

Auf-im. -is, -it ; -int. Fax -o ; † -unt. † Fax -im -is, -it ; -imus, -itis, -int.

† parum usitata.

Edo.

Sumit Edo analogum es sibi, & est, essem, esse vel estur. For, vel dor nisi compositum, ambo sprera silentur. Adde etiam hæc dic, duc, fac, fer, monosyllaba trunca.

Heteroclisis Verbi Græci.

Βάλλωμαι, ἀναίνομαι, ἔω, δυνάμηναι, γίνομαι, & φέρωμαι
Græca etiam sunt penè simillima verba Latinis ;

+γι in γίνομαι est longa I 3

Digna

132 Rudimentum Grammaticæ

Digna typis : Ordo hæc Ε̅ plura dat Alphabetus.

*Turba etenim est ingens Heteroclitica; multa redundant;
Pluraque deficiunt; variant Ε̅ Anomala plura;
Ut φθίω, φθίνω; εἶπα, εἶπον; Ε̅ ἔρχομαι, ἦλθον.*

*Ultra imperfectum sunt manca Poetica multa,
Queis i fit ex ε; Ε̅ tunc μ, π, τ̅ consona Verbi
Aut prima adferitur; media aut pretegitur ab σ;
Α̅ μένω Ε̅ πέτω ut ¹ μίμνω ² πίπτωque, τίκω fit
³ Τίκτω prepositâ κ; ⁴ ἴχω ⁵ ἐνίσσω Ε̅ ⁶ ἴσσω.*

*Quedam in -σχω ⁷ μίσχω; χῶ, ⁸ ἄχῶ; -ᾶωque ⁹ βιβάζω;
Plura in -έω ¹⁰ φλεγέω; in ᾶω ¹¹ μετωμαῶ; in -δω
Impurum veluti ¹² πίνδω; in -ύδω ¹³ φθινύδω; -βω
Post Liquidam aut ε ¹⁴ σέβω, ¹⁵ σίλβω: Thema deq; futuris
¹⁶ ἔω, ¹⁷ ἴω, ¹⁸ -σω, ¹⁹ -σεῖω. Sunt ²⁰ Temporis unius; Ε̅ sunt
²¹ Personæ unius; atque ²² Modi unius: Unica ceu vox.*

¹ Hom. Ιλ. β. 296. ² Marc. γ. 22. ³ Joh. 16. 21. ⁴ Hom. Ιλ. ε. v. 90. ⁵ Ιλ. β. 80. ⁶ v. 484. ⁷ Ιλ. γ. 270. ⁸ Ιλ. ν. 352. ⁹ v. 809. ¹⁰ Hes. Θέωγ. 846. ¹¹ Hom. Ιλ. σ. 532. ¹² Hes. Έργ. β. 142. ¹³ Hom. Ιλ. β. 346. ¹⁴ Aristoph. Nub. ¹⁵ Hom. Ιλ. γ. 392. ¹⁶ ἴξω Od. γ. 5. ¹⁷ ἴω Xen. Pæd. 8. ¹⁸ ὄρω Hom. Ιλ. γ. 250. ¹⁹ πολεμῶ Thuc. l. i. ἐλπίω Hom. Ιλ. ξ. 37. ἀπαλλάξω Thuc. l. i. ²⁰ νίσσομαι Hom. Ιλ. α. 32. ²¹ πῖσι Adag. ²² φερίω Hom. Ιλ. β. 107.

Participium Heteroclitum.

10. Redundans.

*Participium, prius ut Perfectum, sæpe redundat.
Explico ut explicitus conduplicat ex-que plicatus.
Sic solet & sevi satus, & serui dare fertus,
-Cello ab -ui -celsus, sed ab -i vult mittere -celsus
Compositum a sto -staturus pariterque -stiturus.*

Constaturus Mari. Obstaturus Quint.

Fit

Fit duplex etiam Perfecto à simplice, tendo
 Tentus-tensus habet ; passus, passus, sibi pando.
 Miscui item mixtus vel mistus ; alo altus -itusque ;
 Potatus poto & potus ; lautus lavo lotus.
 A -tundo -tus ; -tus -tunsusque retundo :
 Pinso triplex pistus, pinsusque & pinsitus effert.
 A cieo civi format citus, à cio citus.

2°. Deficiens.

Part'cipium de Perfectis fit pluribus unum
 De livi, pegi, punxi, vulsique profectum.

Perfecto, tot part'cipio : quot Tempore manca
 Activo : hæc Perfectum activum & habentia tempus ;
 Qualia disco, lambo, rudo, sterto, tremoque,
 Posco, volo, malo, nolo, metuo, scabo, parco,
 Et sapio, strido ; salioque, & gestio. Junge
 Verba in -eo ; ut timeo, Activo non paucula sensu :
 Omnia neutra, velut jaceo. Composita ; refello :
 Compesco, dispesco, incesso, respuo, dego,
 Et satago : duo prisca gruo, nuo : & arceo, simplex ;
 Non ita Compositum. Perfecto cassa Futurum
 Multa creant ; cado casurus, valeo valiturus.

Pro Participio, cavè ne de nomine factum
 Accipias, vel verbo omne ortum ; quale, senatus
 A sene ; vel cantus Substantivum, à cano natum.

3°. Varians.

Plus minus hæc variant sibi deponentia formam ;
 Vult labor lapsus, patior passus, gradiorque
 Vult gressus, pariterque fatiscor reddere fessus :

134 Rudimentum Grammaticæ

Metior & mensus sibi postulat, utor & usus ;
 Vultque paciscor pactus, nanciscor dare nactus,
 Obliviscor & oblitus, ulciscor & ultus :
 Junge queror questus, proficiscor junde profectus :
 A loquor adde locutus, & à sequor adde secutus,
 A reor & ratus, expergiscor & experrectus,
 Experiorque expertus, misereorque misertus,
 Et comminiscor commentus : apiscor & aptus
 Vox vetus est, compostum adipiscor adeptus in usu.
 Nitor amat nixus nifus, fruor & dare fretus :
 Pro texo orditus, proque incipio ordior orfus :
 Vult tueor tuitus, solum obtueor dare -tutus :
 Dat fateor fassus, composta per omnia -fessus :
 Mortuus & morior fertur dare, & anxius angor.

Futurum.

Dant orior, morior, fugio, pario, sibi -turus
 Arguo, nosco, luo, ruo dant, & nascor, -iturus.

Spiritus in Verbis.

*Consona si duplex verbum anteit spiritus asper
 Augmentum Thematis Perfectique afficit in -μι.
 Aspera sunt etiam pauca hæc specialia verba.*

Ἀζομαι veneror.

αἰρέω } capio.

αἰσῶ } capio.

ἄλλομαι salto.

ἄμαρταρ pecca.

ἀνδάνω } placeo.

ἄδω } placeo.

Ἐζομαι sedeo.

εἰλέω

εἰσῶ } volvo.

ἐμαρμαι decretus sum.

ἐρδω facio.

ἔλω capio.

ἐλλω traho.

ἔπομαι sequor.

ἐυδω dormio.

εὐεῖσχω invenio.

ἤγομαι duco.

ἤκω venio.

ἰζομαι sedeo.

ἰκνέομαι vado.

ὄρρω video.

Quan-

Quantitas.

Semper -o temporibus cunctis communis habetur.
Syllaba corripitur, si demitur altera binis

Literulis : *facit Ancipitem longam Auctio Græcis.*

pello pepuli, tango tetigi, pungo pupugi. Ἀτὼ αἶε Ιλ. φ. 328,
ἰχθύνω ἰχθυέ Ιλ. β. 17. ὕω ὕε. Ιλ. μ. 25.

Verbi do a brevis est contracta, sed excipe da, das.
Sum, volo finales -is -es extendere mandant ;
I sed in exacto communis ubique Futuro est.

dare darem dabo. sis velis esses velles. dixeris *ἴω*, dixeritis, trans-
-ieritis. *Ovid. fecerimus Cat.*

Prima bisyllabici Perfecti syllaba longa est ;
Deme bibique, dedique, fidique, scidique, stetique
Atque tuli : semper longa est -ebam, -ere, vel -erunt,
Fi longa in fio est, demas fierem fierique.

leg -i -ebam -erunt -ere.

Verbum in -άω post vocalem ferè tenditur, aut ρ.
Verbum in -ίω et -ύω communi acceptius usu est ;
-ίω aut -ύω producto. Tendere verbi
Crebrius ancipites, malunt suffragia Vatum.

ἰάω ἰέω, τίω κωλύω ; κείνω ἰδύνω.

Activa vocis Perfecta ; futura secunda ;
Et Cognata ; et sine liquenti prima Futura ;
Perfecta et Media ; hæc penè omnia habent breve membrum

τέτυθα ἑτέτυθεν, τυπῶ ἔτυπον, κεινῶ, τέτυπα.

Fini proximius. Longa est penultima primi

ἔχενω Ὀδ. σ. 263.

Indefiniti Activi, si non præit anceps

Correpta ex -σω ; nempe suo, quo nata, Futuro.

Ante etenim -σω sæpe brevis penultima primi ;

Ante etiam liquidam semper correpta Futuri est.

διγάτης Phocyl. μολύω.

Tertia

136 Rudimentum Grammaticæ

Tertia in -ου extenditur, & Pluralis in -ας.

δείκνυσθαι Pyth. v. 64. εἰσέλθαι Il. δ. 434.

Longæ Particulares.

A	squaleo suadeo Vado yagio vapulo	Velo venor I Dico-is Fido figo Ico Libo liquor Nitor Opinor Propino Sagino fido stipo Trucido	Vito vulpinor Q Colo-as como conor Oro Ploro pono poto Rodo Solor sopio U Adulor	Cuda Duco Glubo glutio Ludo lugeo Nubo nuto Punio prurio puteo Sudo fugo Utor
Arco				
Balo				
blatero				
Clamo	E			
Flagito				
Halo	Cedo			
Indago	celo			
Labor	credo			
Mano	Debeo			
maccero	Lego-as			
Palor	Metor			
pareo	metior			
placo	Repo			
Rado	Sedo			
Sagio	sepio			

Longa in composito Thematis mensura vetusti est.

vide p. 125.

Longæ Ancipites.

Magna tribus thematum : specimen breve charta ministrat,
Ampliet ut lectis quasi rasam Tyro tabellam.

A ἄλσος irruo ; ἀχάω invenio.

I Νίρω ningo : νικάω vinco ; σιγάω taceo ; τιμάω honoro : κινέω moveo :
σίνωμαι noceo : ἰδύμαι fano : ἐρίπω increpo.

T Φυρίδα inflo.

Accentus.

Longa tenum possunt monosyllaba circumflexum. ἦν ᾧ δῶ

Enclitica εἰμι & φημι tono clauduntur acuto :

Ἐσὶ tonum retrahit, reliquis si vocibus anteit ;

Vel si precedant ὥς, ἔκ, εἰ ; trunca vel ἀλλ', τῷτ'.

ἔστι σῶμα 1 Cor. 15. 44. ἔκ ἐστὶ Matth. 10. 24. εἰ ἐστὶ Act. 13. 15.

ἀλλ' ἐστὶ Joh. 7. 28. τῷτ' ἐστὶ Mar. 7. 2.

Post

Post liquidam-ō primi; atque secundi-ō omne Futuri;
Omne -ō passivum; omne etiam à verbo in -μι profectum
πειρῶ, λεγῶ, λεχθῶ, πιδῶ.

Vult circumflekti. Modus infinitus ubivis

Ante -σαι accentum gerit: ante et -αι, hec tria; Primæ

Indefinitum primum; Mediæque secundum;

Passivæ vocis Perfectum denique tempus.

Circumflecte -ᾶν, Indefiniti; -ῶνque Subentis.

πιδῶναι λελεχθῶναι, λεχθῆναι λεγῶναι λελεχέναι: πιμῶναι, λεγῶναι
λελεχθῶναι, λεγῶναι, λεγῶναι.

Εἰ πὲ, λαβὲ, εὐρε, ἰδὲ, et ἐλθὲ gerunt Mandantia acutum.

Dat duo ῥῆν ἐρῥῆν tono Anomala ῥῆνι vetustum.

Fixa statûs reliquis stat circumflexio primi. λεγῶ-εἰς, &c.

Dogma toni generale regit ¹ thema compositorum;

² Mandantemque modum: sed ³ cetera tempora servant

Verbi simplicis accentum. Composita reversam

Præpositi vocalem acuunt; quale hoc ⁴ ὑπερείξε.

¹ πείρημα Joh. 7. 6. ² μήνην Iloc. ad Nic. ³ παρῶν Luc. 13. 1. ⁴ Ὁδ. π'. 43.

Quedam etiam retro accentum monosyllaba mandant;

Composita à δῶ, δῶ, ῥῶ, ῶ, σπῶ, crebra poetis;

Si præpositio saltem dissyllaba præsit.

ἀπόδῶ. ἀπόδωμαι. ὑπερῶ. ἄφες. ἐπίσπιτε.
Arist. Ran. Theoc. Id. 8. v. 70. Hom. Il. δ. 249. Mat. 6. 12. Herod. 8. 36.

Tres regit una tonos pariliter fabrica vocis,

In Mandante, et Possibili Moxo, et Infinito; ut

Ποιῶναι, ποιήσαι, ποιῆσαι; τείτοναι vox.

Spiritu et Accentu vario parissyllaba quedam;

Spiritu ἴναι et ἴναι; tono εἶναι notatur et εἶναι.

Accentus Participii.

Oxytonum -ὼς, -εἰς, -ὺς, -ῶς; -ὰς verbi in -ναι; vel -ὄν ab
Indefinito: -ὄν at ab -ῶ: -μῶν à Perfecto.

λελεχῶς, πιδεῖς, ζῆγνῶς, διδῶς, ἰσαῖς, λεγῶν, λεγῶν, λελεγμῶν.

Dialectus.

Dialectus

Mutat literulas ferè Verbi, ut Nominis omnes.

Γλῶσσα ut γλῶττα dedit, πλήσω sic Attica ¹ πλήττω,

Θάρρει fit ² θάρσει, ut Ἔ' ἄρρην fecerit ἄρσιν.

³Κληῖω a κλείω, velut à κλείς κληῖς Ionis.

Versa βοῖσαι in ⁴ βῶσαι, in χλωρός ut ante χλοηρός.

Doris Ἐ' ὀρρωδεῖν ⁵ ἄρρωδεῖν, εἴησι tanquam

Εἴησι fecit, sic ὑπακίστω factum ⁶ ὑπακίσω,

Μῶσαι ut μῖσαι prius: parili verte omnia more.

¹ Matth. 13. 54. ² Matth. 9. 2. ³ Herod. p. 46. l. 4. ⁴ p. 39. l. 6. ⁵ p. 31. 19. ⁶ Theoc. Id. 11. 78.

Attica.

Attici epraponunt o vel ω, semel atque futuro,

⁷Ωσε ut ¹έωσε, ὦρων in ²έώρων, ὄργα in ³έοργα,

Itque κατὰξει, uti codex sacer, in ⁴καπάξει.

Ha b a facta ea sape, ⁵έάλων ut venit ab ἤλων,

Principio geminant ε, ο, α, literulamque sequentem

Verbi Ἐ' corripunt penultima membra trimembris.

⁶Ηγν ut ⁶ἦγαγε, ἀγείν ⁷ἀγαγεῖν dat, Ἐ' ὦλεν ⁸ὄλωλεν.

⁹Ηλυθε ⁹ἐλήλυθεν: εἰ augmentum pro λε με ponunt

Dant ¹⁰έληθα ¹¹έμεγρε infueta λέληθα μέμεγρε.

Tempus Syllabici augmenti auctum, ¹²ἦμελλε ab ἐμελλε.

Vult ab -άτω dempto σάω se vertere in ὦ ἄς.

¹³Εξελῶ ἐξελάσω, Ἐ' ¹⁴ἐλάς ἐλάσεις; per -ῶ sic

Contrahere -ίσω, -ίσου per -ῖσθαι; ceu κημίσω dat

Activum ¹⁵κημιῶ medium ¹⁶κημιῶμαι; Ἐ' ἦ fit

Ex -εαι, ex -εο Ἐ' -ε, -αο Ἐ' -ω; velut ἐρχεαι ¹⁷ἐρχη,

Ex ἔδεο Ἐ' fit ¹⁸ἔδε, atque ἦυξας migrat in ¹⁹ἦυξω.

Ex -άσαι -άται, κατακταυχάσαι velut exit

In ²⁰κατακταυχᾶσαι. -ας -αι -αιεν facit -εας

-ειε -ειαν; βλέψαις ²¹βλέψείας, datque ποιήσαι

²² Ποιήσῃς, ἔῃ πῖσαιεν ²³ πῖσαιαν. *Et in -των*

Mandans -τωσαν abit, γραφέτωσαν redde ²⁴ *γραφόντων*

-Στάωσαν et in -δων, ut δεαστάδωσαν ²⁵ *δεαστάδων.*

¹ ἰώσαντο Thuc. 281. D. ² 25. B. Joh. 6. 2. ³ Hom. Ιλ. β. 272. ⁴ Mat. 12. 20. ⁵ ἰάλασαν Jer. 8. 9. ⁶ κατῆξα Thuc. 233. C. ⁷ Luc. 10. 34. ⁸ Αἶθ. 17. 5. ἀγαγέτω Thuc. 570. A. ⁹ Soph. Aj. 920. ἀπολάλει Thuc. 342. A. ἀπολαλῶς Luc. 15. 24. ¹⁰ Marc. 9. 13. παρεληλυθώς Thuc. 40. A. 1. Pet. 4. 3. ¹¹ Apoc. 2. 27. Thuc. 474. D. ¹² Hom. Ιλ. φ 281. ¹³ Luc. 7. 2. ἠύνατο Thuc. 3. C. Marc. 5. 3. ¹⁴ Aristoph. Nub. Αἶθ. 1. Sc. 1. v. 123. ¹⁵ Eurip. Bacc. v. 1332. ἐργά Gen. 4. 12. ¹⁶ Thuc. 369. A. Eph. 6. 8. ¹⁷ Thuc. 73. C. 1 Pet. 5. 4. ¹⁸ Matth. 8. 19. ¹⁹ Schol. Aristoph. ἰγίγνυ Luc. 19. 17. ²⁰ Gen. 31. 13. ²¹ Rom. 11. 18. ²² Aristoph. p. 340. ὑποστρέψας Hom. Ιλ. γ. 407. ²³ Thuc. 562. B. ²⁴ Hom. Ιλ. α. 42. ²⁵ Lucian. ἀγγαλλόντων Hom. Ιλ. θ. 518. ²⁶ Plat. 628. κτενέδων Herod. p. 246. l. 24.

Ultima ἔῃ *η raro ei fit, ἔῃ η penultima -ον aut ei,*

Ceu βέλν ¹ *βέλει, pro πῖσομαι atque πέπνιδα*

Antiqui πῖδω, sunt ² *πῖσομαι atque* ³ *πέπνιδα.*

Aper ἔῃ *Antithesin facit η, ζῶς vertitur in* ⁴ *ζῆ.*

Propria in impropriam diphthongus it, εἶδει ut ⁵ *ἦδη.*

-Οἶμι vel -οῖμι -νν dat, τιμῶμι φιλοῖμι ⁶ *φιλοῖνν*

⁷ *Τιμῶνν; -οῖνν -ώνν, δοῖνν uti* ⁸ *δῶνν.*

Et loco e Perfectum sibi vult o, πέπεμφα ⁹ *πέπομφα.*

Ω loco e sic i in Perfectis, ut ¹⁰ *ἄωρτο ab ἄερτο*

Ex ἔῃ *ἀφῆνται* ¹¹ *ἀφῶνται; eo raro ex ei fit, ἀνείνται*

Sic ¹² *ἀνέονται effert. Legitur creberrima primis*

Syncope in Indefinitis, ἐγάμνται ut ¹³ *ἐγμντα.*

-Εἰσαν Plusperfecti -εσαν est, velut ¹⁴ *ἦδεσαν ortum ab*

ἠῖδεσαν; crebro Paragoge dat -τα secundis

Personis, ut ¹⁵ *ἔφναδα ab ἐφης, οἶδας facit* ¹⁶ *οἶδα.*

¹ Luc. 22. 42. ὄψαι Matth. 27. 4. οἶαι Job. 34. 12. παρέξει Luc. 7. 4. ² Hom. Ιλ. v. 127. ³ Luc. 13. 2. ἀλώγχα Hom. Od. λ. 303. ἀλήχω ⁴ Gal. 2. 14. ⁵ πεινῶν διψῶν Lucian. χρεῖται 1 Tim. 1. 8. ⁶ Ιλ. α. 70. ὕδεν Joh. 1. 31. ⁷ Heliod. p. 6. ἐπιχοῖνς Hom. Ιλ. ξ. 241. ⁸ Ifoc. Areop. ἡδῶν Hef. Ἔργ. β. 316. ⁹ 2 Tim. 2. 7. ¹⁰ Thuc. 496. A. ¹¹ Hom. Ιλ. γ. 272. Euf. ¹² Matth. 9. 5. ¹³ Herod. 98. 19. ¹⁴ Luc. 14. 20. ἐκχα Rom. 3. 15. Thuc. 372. B. ¹⁵ Thuc. 103. A. ἐσκήκισαν Apoc. 7. 11. ¹⁶ Demost. ¹⁷ Deut. 9. 2.

Ioni-

Ionica.

Tollit Ion Augmentum, ut ἔβησαν ¹ βῆσαν; et auget
 Indefinitum Perfecti more secundum,
 Unde ταῖαν ² πεταῖαν; Σ ex -εσσι aut -εσο demit
 Aut -ασσι; ceu φέβεσσι ³ φέβεα, sic εἶρεσο reddit
 * Εἶρεο, de φασο sic ⁴ φάο fit. Sed tertia format
 Singula pluralem per α pro ν ante -ται et -το.
 * Εἰρυσίαι velut εἰρύαται, ⁵ γευσάατο factum a
 Γεύσασιντο; ex tenui venit aspera, ⁶ πετριφαται ceu
 Tanquam a πτρίπνιται; Σ natum ex -ζω μέατ in δ,
 Σ ex -δω in δ, sibi verba ⁷ πεπέδατο πείδω,
 Σκευάζωque ⁸ ἐσκευάδατο ut pluralia formant.
 In medio verborum -αν et ηε dant εα; κείντο
 Ut ⁹ κέατο; ἴσονται simili more ¹⁰ ἰσέαται fit;
 Οἴηται atque οἰκνέται simul ¹¹ οἰκέαται dant.

¹ Hom. Il. a. 438. Νέχθε. 23. ὀίχτο Herod. p. 17. l. 36. ² Hom. Il. a. 591.
³ Herod. 10. 29. φαίναι 7. 11. ⁴ 8. 34. ⁵ Hom. Od. π. 168. ἐργάσαι Herod.
 83. 3. ⁶ Hippoc. χετακίχαιται Herod. 74. 7. ⁷ 68. 29. ⁸ 77. 37.
 χετισεδατο 7. 3. χετισερίατο 37. 27. ⁹ Hom. Od. β. 103. ¹⁰ Herod. 257. 34.
 κεχερίδαται 37. 22. κεχεδμένος Pin. Ol. Od. 1. Ep. 1. ¹¹ Il. v. 762. διακίχαιται
 Herod. 28. 33. ¹² 82. 25. ¹³ 50. 10. & 38. 9.

Tertia pluralis verbi in -μι soluta fit -ασσι,
 Unde πιδέσσι facit ¹ πιδέασι; et singula per -πι
 Subiunctivi, ἐδέλη ² ἐδέλησι. His finibus -ον -μιν
 Syllaba premissa εσκ- augmentum sapiens aufert;
 Format ἐβαλλετο ceu ³ βαλλέσκετο, et ἦρον ⁴ ἄγεσκον;
 Salvo augmen:ο ἔλαβονque ⁵ ἐλάβεσκον; in -ασκον α migrat
 Primo Indefinito, εασεσσι producit ⁶ εασκεσσι.
 -Ειν -εζ Prateritis fit, ut ἦδεν ⁷ ἦδεα; -sic -ην
 Α -μι. Et Perfectis ab -άω η reddit α demptum
 Κ, velut ⁸ ἔσπετ' ex ἐσπύτα: sed Crasis Atthis

Cum

Cum brevi Θ a profert, ⁹ ἐσῶσιν ab ἐσαδσιν fit.

Ex -ν -ναιque Infiniti saepe et -μεναι et μεν

Cum praeunte brevi, ¹⁰ δόμεναι δύναι, ἐλκόμεν ἔλκειν;

-Η'μεναι ab -εῖν -ῆναι, ut πεδεῖν ¹² πενδήμεναι effert;

Ex Θ ἀριθμηθῆναι ¹³ ἀριθμηθήμεναι ortus.

Sic ab -έναι, πιδέναι vox facta ¹⁴ πιδήμεναι, atque

-Η'μεν Θ ex -έμεν Θ producta ¹⁵ πιδήμεν Θ exstat.

Addita vocalem praecedit e circumflexam.

Eque φυγεῖν ¹⁶ φυγέειν venit, ex et ὀρέων ¹⁷ ὀρέειν fit.

Solvitur ei per εε, ut κείται ¹⁸ κέεται; redit ex u

Sic εο, facta δανῶνται uti ¹⁹ δανέονται; et -ῶνται

Quaquam ab -αω, ceu dat χρώνται resoluta ²⁰ χρέονται.

¹ Herod. p. 183. l. 12. Matt. 5. 15. ἀνίστασι 197. 25. διδάσκει 25. 35. Prov. 29. 15. σβεννύσκει Plat. de Leg. ² Hom. Il. α. 580. ³ Herod. 341. 43. ⁴ 39. 17. ⁵ 166. 40. ⁶ Hom. Il. τ. 295. ἐρηπύσκει. Il. β. 189. ⁷ Herod. 94. 22. ὑπερπύθει 138. 22. ⁸ Hom. Il. δ. 328. ⁹ Herod. 40. 26. ἐσάναι 330. 42. Act. 12. 14. ¹⁰ Il. α. 98. ¹¹ Il. β. 181. ¹² Od. τ. 120. ¹³ Il. β. 124. ¹⁴ Il. ψ. 83. ¹⁵ Il. κ. 34. ¹⁶ Hom. Il. β. 393. ἀποφυγέειν Herod. 1. 18. ἀπολέει 9. 17. ἀποδανέει 174. 16. ἀνιέει 118. 14. ¹⁷ 30. 16. χρέω 40. 28. ἐνὸρέω 323. 24. ἐπορέω 33. 43. προρέω 29. 16. καθεστέω 14. 28. διαχρέωνται 18. 26. χρεόμενος 4. 25. ¹⁸ 38. 4. ἀπολέεσθαι 216. 30. ¹⁹ ἀποδανέονται 160. 2. καρδανέομεν 304. 23. ²⁰ 9. 20. κοιμέονται 78. 12.

Dorica.

Doris -ζω per -σδω; -τω per -σῶ conjugat et -ξω.

Ut φράζει ¹ φράσδει, δώσω ² δώσῶ, ἐγέλασε

Atque ³ ἐγέλαξε facit. -ξ -ω -ψ -ω fit et -ῶ, velut ἔξω

⁴ ἔξῶ, et πέμψω ⁵ πεμψῶ. Plurale, -μεν in -με;

⁶ Πράσσομεν ut factum est ἀπράσσομεν. Et -μεδα -μεδα,

Sic ⁷ ἀρχώμεδα ex ἀρχώμεδα. Et -Εἰς Thematis fit

-Ες, ceu συρίζεις ⁸ συρίσθεις. At -ειν -ειν et -ην dat

Infinito; ut συρίζειν ⁹ συρίσθην, et ἔρπειν

¹⁰ ἔρπειν.

¹⁰ Ἐρπν. Et mutat Persona -σι singula per -τι
 Φοῖ ut ¹¹ φατι, τίθησι ¹² τίθησι, δίδωσι ¹³ δίδωσι.
 -Νπ ex part'icipio pluralis tertia sumit,
 Φασι velut ¹⁴ φαντι, et συναχῶσι facit ¹⁵ συναχῶντι
 -Ω circumflexum in -σω migrat, ¹⁶ ὁρῶ velut ὁρῶ;
 -Ν finalis dat -σαν, ut ἦλθον in ¹⁷ ἦλθουσιν exit.
 -Ησαν in εν, χρῆσινθησαν ⁸ χρῆσινθησιν, et -ασι in
 -Αν mutatur; et -αν se vertit in -ασι, ¹⁹ πέφρικαν
 Α πέφρικασι est, et contra ²⁰ εἶξασιν ab εἶξαν.
 Crebro -ας Part'icipii -αίς, ut ἀκέσας format ²¹ ἀκέσαις.
 Ποιῶν sique ²² ποιῶν, ἐλθῶν specialiter ²³ ἐνθῶν.

¹ Theoc. Id. 1. 102. ² Id. 1. 25. ³ Id. 20. 1. ⁴ Id. 11. 42. ⁵ Id. 5. 141. ⁶ Id. 14. 3. ⁷ Id. 17. 1. ⁸ Id. 1. 3. ⁹ Id. 1. 14. ¹⁰ Id. 15. 26. ¹¹ Id. 1. 51. ¹² Id. 3. 48. ¹³ Simon. Frag. ¹⁴ Theoc. Id. 2. 45. ¹⁵ Id. 6. 34. ¹⁶ Id. 16. 101. ¹⁷ Id. 3. 24. ¹⁸ Id. 3. 28. ¹⁹ Id. 15. 148. ²⁰ Id. 1. 43. ²¹ Id. 15. 82. ²² Id. 24. 82. ²³ Pſal. 79. 1. ²⁴ Lycoph. 21. ²⁵ Hom. Il. 7. 3. ²⁶ Id. 22. 76. ²⁷ Lycoph. 232. ²⁸ Joh. 17. 7. ²⁹ Aristoph. Av. sc. 3. v. 5. ³⁰ Pind. Pyth. Od. 4. Ep. 6. ³¹ Id. 5. 67. ³² Id. 16. 9. ³³ Id. 1. 24. ³⁴ Id. 5. 62. ³⁵ Id. 16. 68. ³⁶ Id. 5. 51. ³⁷ Id. 11. 64. ³⁸ Id. 15. 60. ³⁹ Id. 23. 36.

Poetica.

Explicat -ᾶ per -ᾶα simul -ῶ per -ῶα Poeta;
¹ Αγαλᾶ ἀγαλᾶα dat, ὁρῶν ² ὁρῶα. Et ab -αίη
 -Εἰν plurali n demit, φαίημεν ut effert
³ Φαίημεν, sic ⁴ διακριθεῖτε à διακριθείητε.
 Inque -είω versa -ῶ, δαῶ unde δαείω; in -ήω
 Βῶ ⁵ βήω; ab -ῶα -ῶα producta, ut ⁶ ζῶειν.
 Ἐργεῖς mirè facit ⁷ ἡμῖν; εἰλετο, ⁸ γέντο.

¹ Hom. Ιλ. β. 293. ἰλάσθην Oδ. ε. 290. ² Ιλ. α. 350. ἀνπόωσι Ιλ. φ. 151. ἀνπόωσαν Ιλ. α. 31. ἀρηκαμένους Ιλ. β. 11. ³ Ιλ. β. 81. ⁴ Ιλ. γ. 102. δια-
κωσμηθεῖμεν Ιλ. β. 126. ⁵ Ιλ. φ. 61. πεθνηώτης Ιλ. σ. 173. ⁶ ὑπερβήσῃ Ιλ.
1: 497. ⁷ Mus. Her. & Leand. v. 88. δάωσι Ιλ. α. 137. ⁸ Ιλ. ε. 287. ⁹ Ιλ. δ. 43.

Dialectus Verbi Εἰμι.

*Εἰμι novae patitur formas : facit Atthis ab ἡ ἦν.
Ἦν Ἐ Ionis ἦα ; ex ἦε Ἐ ἦσσε ; et ab εἶσιν ἦασιν ;
Ἦτε ἦατε ; ἦσαν, ἦσαν ; fit et ἦμεν ab εἶμεν ; ἦμενque
Aut ἦμεναι fit ab εἶναι ; eque initialiter anteit.*

*Doris conjugat εἰμι per ἔμμι ; ἔσσυμι per ἔσσυμαι ;
Ἐσσι vel εἶσι per ἔντι fit, ἔμμε ab εἶμεν ; et ἦμες
Sic fit ab ἦμυ ; et ἦμυ et ἦμυ et ἦμες ab εἶναι ;
Proque ἦ crebrius ἦς, proque ὄντα reponitur ἔωτα ;
Ex ἔσσε ¹⁹ ἔσαι, εἴητε ²⁰ εἴτε, εἴσαν fit et ἔειν.
Ex insueto ἦμι visum est formari ἔσο et ἔσω,
Unde vice ἔσω, σ dempto, mirum imperat ἦτω.
Ex εἶς ²³ εἶσι ; ἔω ²⁴ ἦα ; ἦ ²⁵ ἦε ; et ubique Poeta
Despicit Analogas dominata licentia leges.*

¹ Joh. 1. 1. ² Herod. 60. 37. ³ 51. 10. ⁴ 16. 33. ⁵ 164. 22. ⁶ 8. 6. ⁷ 27. 2.
⁸ Hom. Ιλ. δ. 299. ⁹ Ιλ. γ. 40. ¹⁰ ἔω Her. 281. 39. ἔον 2. 39. ἔους 8. 6.
ἔοντα 4. 28. ἔσι 8. 4. ἔοντες 3. 35. ¹¹ Theoc. Id. 20. 32. ¹² Hom. Ιλ. β. 393.
¹³ Theoc. Id. 1. 17. & 4. 52. ¹⁴ Id. 2. 5. sic ἔμμε Id. 15. 9. ¹⁵ Id. 14. 29.
¹⁶ Theog. 954. ¹⁷ Theoc. Id. 3. 8. & 7. 86. 141. ¹⁸ Id. 2. v. 90. 92. 124. &c.
¹⁹ Id. 2. 3. ²⁰ Mat. 5. 21. Hom. Ιλ. α. 136. ²¹ Oδ. φ. 195. ²² Ιλ. β. 373.
²³ Psal. 104. 31. 1 Cor. 16. 22. contra legitur Imperf. ἦσσω pro ἔσω Ιλ. θ.
10. ²⁴ Ιλ. α. 178. ²⁵ Oδ. φ. 95. ²⁶ Oδ. θ. 128.

Anomalia in Verbis.

*Verbum Perfectum est, tria cui sunt tempora prima.
Imperfectum uno vel bino Principe, mancum est.*

K

Principe

Principe siqua carent, suppleant aliena lacunas;

Fractu ab inequali dicuntur Anomala stirpis.

Quin Perfectum etiam sibi tempora Anomala adoptat.

1°. Anomalia Augmenti.

Verba Redundantia Augmento.

Si dupla vocalis verbum inchoat, Emphasis auge
Utramvis; ε ut in ει, ο et in ω mutata vicissim.

ἰορτάζω, εἰορτάζον, ἰώρταζον.

Pluraq; ¹ simplicia augmentum, ² compostaque duplant.

¹ ἔδω solitus sum ἔωδα Aët. 17. 2. διατρίβω convertere διατρίβω Thuc. & Dem. in Mid. ² περιτρέμω malè convivor περιτρέμω Lucian. ἐνοχλῶ molestinus sum ἐνόχων Isoc. ad Phil. ἀναίνομαι abnuo ἀνανέμω Ιλ. σ. 450.

Deficientia Augmento.

Verbum unum aut aliud sibi rejicit auxilium signum.

¹ ἄνω audio ἄνω Ιλ. κ. ν. 532. ἀνδύω infusus sum ἀνδύων ν. 493.

Verbum omne ex ¹ οἰωνός, et ² οἶϐ, et ³ οἶκϐ, et ⁴ οἶμϐ;

Pluraque ¹ freta interdum augmento, sæpius ⁶ orba.

¹ οἰωνίζω auguror οἰωνίζω Xen. Hell. 1. ² οἶω solus sum οἶσθω Ιλ. ζ. 1. ³ οἰκρέω domum custodio οἰκέρων Plut. in Cam. ⁴ οἶμάω impetu ruo οἶμασ Ιλ. χ. 308. ⁵ οἶνοχέω vinum fundo οἶνοχέων Ιλ. δ. 3. ⁶ οἶνίζω vinum emo οἶνίζω Ιλ. η. 471.

Variantia Augmentum ε pro η.

Quædam ab ε capta per ε malunt augescere, non η.

¹ ἔδω fino ἔων Luc. 4. 41.

² ἐδίξω assuefacio ἐδίσσμαι Luc. 2. 27.

³ ἔλκω traho ἔλκων Aët. 21. 30.

⁴ ἔλκω id. ἔλκωσ Joh. 21. 11.

⁵ ἐρύω id. ἐρύσ Ιλ. φ. 230.

¹ P post augmentum verbi initiale duplatur.

Hæc ² μ, ³ σ, sic augmento postposita leguntur.

ῥύω fluo ῥέρυσσαι Aristoph. Nub. μέω divido ἔμμορα Ιλ. α. 278.

Composita variantia Augmentum à Regulari.

Reg. φιλοσοφῶ philosophor ἐφιλοσόφην Plut. αἰσθῶ assero αἰσθέρην
Mat. 9. 2. Irreg. ἀμφισβητῶ ambigo ἡμφισβήτησ
Dem.

Dem. καθίζομαι sedeo ἐκείνου Apoc. 3. 21. ἀντιβόλῳ supplico
ἀντιβόλησιν Ὅδ. ω. 87. & ἡντιβόλην Athen. l. 12. διακονῶ ministro
διηκόνων Marc. i. 13. & ἐδιακονήσω Dem. ἐς γυῖον spondeo ἐς γυῖον κα
Demost. & ἡς γυῖον Plat. καθεύδω dormio καθεύδον Plat. 8.
ἐκασθεύδον Matth. 8. 24.

Anomalia Temporum.

*Litera, Perfecto Indefinitoque secundo,
Interdum tenuis κ, pro χ, Anomala servit.*

φείωκω πίφεικα Hom. Il. η. 62. χαζω κίκαδον Il. δ. 498.

*Verbum in -άνω vel -λω puro, sibi tempora poscens
Desueti contracti in -έω, capit -ήσομαι -ήσω.*

Αἰδάνομαι sentio -ήσομαι Isoc. ad Dem.	Μανθάνω disco μαθήσομαι Deut. 5. 1.
ἀπὸ χθάνομαι odio sum -ήσομαι Eurip.	Ὀλιθάνω labor -ήσω Nonn.
Κυθάνω invenio -ήσομαι Il. κ. 370.	ὀσφραίνομαι olfacio -ήσομαι Aristoph.
Ἐθέλω volo -ήσω Dem. Chersf.	Φθάνω prævenio φθήσομαι Thuc.
Θέλω Id. -ήσω Herod. 29. 28.	Κέλομαι jubeo -ήσομαι Ὅδ. κ. 296.
	Ὀφείλω debeo -ήσω Xen. pæd. 7.

Plura Barytona tempus adoptant Circumflexum.

Βόσκω pasco -ήσω Ὅδ. ρ. 559.	ῥόφλω mulctor -ήσω Demost. in Leptin.
Ἐρρόω pereco -ήσω Aristoph.	Τρύχω attero -ώσω Herod. l. 3.
ἔλω coquo -ήσω Aristoph.	
Καθεύδω dormio -ήσω Xen.	Οἰκτεῖω misereor οἰκτεῖω Sophoc.
Μέλλω futurus sum -ήσω Matth. 24. 6.	Philoc. & οἰκτεῖσθαι Rom. 9. 6.
Κλαίω fleo κλαύσω Luc. 6. 25. &	Παίω ferio παίσω & παίσω Arist. Nub.
κλαιήσω Dem. in Mid.	Τύπῃω verbero τύψω Il. φ. 117. &
κύρω incido κύρωσιν Il. γ. 23. & κυρήσω	τυπήσω Arist. Nub. & Plat. &
Herod. 276. 18.	Dem. τυπήσονται Aristoph.
Οἶχμαι eo -ήσομαι Plat.	

Ἀποκύνω pario, Jac. i. 15. ἀπεκύνω 18. ῥίπῃω abjicio ῥιπήντων (ἀ ῥιπήω)
Aët. 22. 23. ἐρρίπῃω Xen. Pæd. 4. σῶζω servo 3. perf. plur. σῶσι (ἀ σάω)
Herod. 52. 12.

Pauca solent breviare et -έσω, extendere et -ήσω.

ἀλφάγω invenio έσω & -ήσω Eust. αἰδομαι Ιλ. κ. 237. vel αἰνομαι Ιλ. α. 23.
veneror -ήσους 'Οδ. ξ. 388. & -έσους Ιλ. ω. 208. ἄχθομαι gravor -ήσους
& -έσους Aristoph.

*Nec Circumflexum propriâ conclusile formâ,
Barytonam vel circumflexam aliunde capeffit.*

Σπυρίων odi εὐξω 'Οδ. λ. 500. & εὐγήςω Joseph. ὠθίω pello ὠσω Joel. 2.
28. & ὠθήσω Sophoc. Ajax.

Κεῖται Theophrastus & κεντῶν Herod. 106. 20. stimulo κενζέει & κενζάει
Athen. gannio. ξυρεῖ Plut. Apopht. & ξυρεῖ Soph. Ajax rado. σαθμαῖσαι
Theophr. l. 9. & σαθμαῖσαι Herod. 106. 11. libro. συλαῖν Plat deleg. & συλῶ-
μψο Isocr. ad Nic. Spolio.

*Indefinita ex verbo in -μι vicaria, gaudent
Barytono servire etiam, vel circumflexo.*

φθάνω prævenio ἔρθω Xen. γινώσκω nosco ἔγνων Mat. 7. 23. φύω gigno.
nascor ἔρω Xen. pæd. 2.
Βιόω vivo Inf. βιῶναι 'Οδ. ξ. 359.

*Indefinitum Perfecta frequentia supplet:
Activique vicem Medium explet saepe futurum.*

Ἄλφειω invenio ἤλαρον Ιλ. φ. 79.

ἀποκείνομαι respondeo ἀπικεινάμην

Matth. 27. 12.

ἀπῶ lædo ἄσαι 'Οδ. λ. 61.

Βόσκω pascō ἐβόσκησα Alex. Aphr.

Εὐχμαι voveo εὐξάμην Mat. 26. 24.

Οἶμαι puto ὠήδην Plat.

Μανθάνω disco μαθήσονται Deut. 5. 1.
ὀνομαί vitupero ὀνόσάμην Ιλ. ρ. 173.

Πέρω vasto ἔπερσον pro ἔπαρσον
Ιλ. σ. 454.

Ἵππερχω sum ἵππερξα Demosth.

ῥω pluo ῥσαι Athen. l. 8.

φεύγω fugio φεύξμαι Plat. in Apol.

Alpha-

Alphabetismus Anomalorum.

A.

- Ἀχαμμαι *miror*. Imperf. ἡχάμην Plat. *reliqua tempora ab ἀχάζομαι minùs usitato* Fut. 1. ἀχάσομαι Oδ. δ. 181. ἔσσι.
 Ἀγνυμι *frango*. Fut. 1. ἐάξω Matth. 12. 20. Perf. M. ἔαχα Lucian. Ind. 1. ἐάξα Joh. 19. 32. Ind. 2. Pass. ἐάχην Joh. 19. 31. Atticè. χαυάξαι Hes. ἔργ. β. 311. pro χαυάξαις.
 Ἀγω *duco*. Fut. 1. ἄξω 1 Thess. 4. 14. Perf. ἦχα, *pro quo ἀγήοχα* Lev. 10. 19. Ind. 2. ἦχαρον Act. 17. 37. Ind. 2. M. ἡχαρίμην Sap. 8. 9. Atticè *per Metathesin Augmenti*.
 Αἶδω *cano*. Demost. *pro αἰδῶ* Poetico. Ιλ. α. 1. Præf. M. ἄδομαι. Fut. 1. ἄσομαι Lucian Ind. 1. ἦσαι Anth. Dist.
 Ἀδω *placeo*. Fut. 1. ἀδήσω. Herod. 190. 21. Perf. ἄδηχα ab ἀδέω 113. 43. Perf. M. ἔαδα Ιλ. ι. 173. Atticè ἔυαδα Oδ. π. 28. Poeticè et Doricè.
 Αἰρέω *capio*. Fut. 1. αἰρήσω Ιλ. ω. 206. Perf. ἦρηχα Plat. in Apol. Fut. 2. ἐλῶ Luc. 12. 18. Ind. 2. ἐίλον Luc. 1. 52. Fut. 2. M. ἐλῶμαι Epigr. Dist. Ind. 2. ἐίλόμην 2 Thess. 2. 13. *ab ἐίλω inusitato*. Plusq. Pass. ἀραιρήμην Herod. 348. 20. Part. Perf. Pass. ἀραιρημένος Herod. 346. 4. At. I. 2. M. Γέντω Ιλ. θ. 43. *pro λ: Γ pro veteri puncto aspero [F] δίχαμμαι vid.* Jo. Scal. Annot. in Euseb. p. 105.
 Ἀλέομαι *vito*. Ind. 1. ἡλδίαμην Oδ. υ. 300. et ἡλεάμην Oδ. δ. 774. *tanquam ab ἀλδύσομαι ἡλδύσάμην per Atticam Syncopen servilis ο, et σ; quemadmodum ἐχρεα.*
 Ἀλημι et ἀλάομαι *vagor*. Perf. ἀλάλημαι Atticè Oδ. ο. 10.

148 Rudimentum Grammaticæ

Inf. ἀλλῶαι Il. π. 714. *pro quo* ἀλήμμεαι Il. ε. 823. Ionicè.

Ἀλίσκω *carpo*. Fut. 1. ἀλώσω 2 Theff 2. 8. Perf. ἤλωκα Plut. Ind. 2. ἤλων Infin. ἀλῶναι Il. μ. 172. Imp. ἀνά-
λυσεν Aristoph. Perf. ἐάλωκα, Ind. 1. ἐάλωσι Xen. Ind.
2. Pot. ἀλφίω Od. ξ. 183. Atticè *omnia ab* ἀλόω *et*
ἀλωμι inusitato.

Ἀμάρτανω *pecco*. Fut. 1. ἀμαρτήσω Rom. 6. 15. Perf.
ἡμάρτηκα 1 Joh. 1. 10. Ind. 2. ἡμαρτον Luc. 15. 18.
pro quo ἡμβερτον Poeticè Il. ε. 287.

Ἀνώγω *jubeo*. Fut. 1. ἀνώξω Od. π. 404. Perf. M. ἀνωγα
405. Imperat. ἀνωχθι *pro* ἀνώχθητι Il. κ. 67. Imperf.
ἤνώγευ Il. ω. 109. *quasi ab* ἀνωγέω.

Ἀπαυεάω *eripio*. Imperf. ἀπαύεον Il. α. 430 Ind. 1. Part.
ἀπέεας Il. ι. 107. Poeticè *pro* ἀπαύεας, *idque pro* ἀπαυ-
ρήσει Atticè.

Ἀπείω *et* ἄπω *ludo* Ind. 1. Act. ἄσαι Od. λ. 61. Pass.
ἄδην Od. δ. 503. Med. ἀσάμην Il. τ. 307. Extriso
τ, *vel* *proposito* α, ἀἄται *pro* ἀτᾶται Il. τ. 91. ἄσαι Il.
δ. 237. ἀαδην Il. π. 685. ἀασάμην Il. ι. 116.
Poeticè.

Αὐξάνω *ἔ* αὐξω *augere*. Fut. 1. αὐξήσω Aristot. Rhet. 2.
ἔ αὐξήσμεν Xen. pæd. 6. *variè* αὐξανῶ Gen. 17. 6.
Perf. Pass. ἤυξημεν Isocrat. *ad* Nic.

Ἄω & ἄημι *spiro*. Imperf. ἄον Apollon. Ἀργόν. 2. *ἔ*
ἄλω Od. μ. 325. ἀήμην Apollon. Ἀργ. 2. Inf. αἰῶαι
Od. γ. 183.

B

Βαίνω *vado*. Fut. 1. Med. βήσμεν Rom. 10. 6. *pro quo*
βασεῖμεν Doricè Theoc. Id. 2. 8. Perf. βέβηκα Il. α. 37.

Plusq;

Plusq; p. ἰβεθήκειν Ιλ. γ. 21. Perf. M. βέβαα
 Ιλ. β. 134. Ind. 1. ἰβησι Ὀδ. λ. 4. ἔῖβησι
 μῶ Ιλ. γ. 262. *ascendere feci*: à βάω. Ind. 2. ἔβην
 Ιλ. α. 44. Imperat. ἀνάβα Apoc. 4. 1. Pot. βάτω Ιλ.
 ω. 246 Subj. ἀναβῶ Psalm. 139. 8. ὑψεύω Poeticè
 Ιλ. ι. 497. Infin. διαβῶ Luc. 16. 26. Part. καταβάς
 Luc. 6. 17. Perf. Pass. βέβαμαι Thuc. à βῆμι. Part.
 βιβῶν Ιλ. γ. 22. ἔῖβας Ιλ. η. 213. *quasi à βιβάω &*
βίβημι. συμβιβῶ Psalm. 32. v. 8. pro συμβιβάσω Atticè.
 Βάλλω *jacio*. Fut. 1. βαλῶ Apoc. 2. 10. ἔῖβαλλήσω
 Aristoph. Perf. βέβληκα Marc. 12. 43. à βολέω *per*
Syncopen Ind. 2. ἔβαλον Luc. 23. 34. Ind. 2. M. ἐβα-
 λόμην Ιλ. γ. 334. Præf. Pass. βάλλομαι Matth. 3. 10.
 Fut. 1. βληθήσομαι Matth. 5. 25. Perf. βέβληκα
 Matth. 8. 6. *pro βεβόλημαι* Ιλ. ι. 3. Perf. 3^{ia}. Sing.
 βλήεται Ὀδ. ρ. 472. Poeticè *pro βέβληται per Apharesin,*
 ἔῖ *Epenthesin* Ind. 1. ἐβλήην Joh. 15. 6. Part. Præf.
 συμβαλλόμενος Her. 120. 4.
 Βλαστῶ *germino*. Fut. 1. βλαστήσω Isa. 27. 6. Ind. 2.
 ἔβλαστον *unde* Part. βλαστὼν Sophoc.
 Βρώσκω *comedo*. Perf. βέβρωκα, *unde* Part. βεβρωκὼς Ιλ. γ.
 94. Ind. 1. ἔβρωξα Anthol. Tetrast. Ind. 2. ἔβρων, ἔβ-
 ρως Callim. Hymn. in Jov. Ind. 1. κατέβρωξα Lycoph.
 & Apollon. Potent. βεβρώδοιμι Ιλ. δ. 35. *quasi à*
Themate βεβρώδω.
 Βέλομαι *volo*. Act. 18. 15. *malo* Ιλ. α. 117. 2da. Perf.
 βέλει Atticè Luc. 22. 42. Fut. 1. βελήσομαι Job 39.
 9. Demost. in Leptin. Ind. 1. ἐβελήθην Matth. 1. 19.
 ἔῖ ἠβελήθην Atticè 2. Joh. v. 12. Perf. M. περβέβηκα
 Ιλ. α. 113.

Γ.

Γαμέω uxorem duco. -ήσω. Perf. γαμήμην Part. γαμήμενός
 1. Cor. 7. 10. Ind. 1. ἐγάμισα Marc. 6. 17. *pro quo*
 Atticè ἐγμή Luc. 14. 20. Subj. γήμω 1 Cor. 7. 28.
 Inf. γῆμαι ἔ Part. γήμας Eurip. *nisi fortè regulare*
dici possit ab inusitato γάμω Fut. 1. M. γαμέασομαι
uxorem dabo. Il. 1. 394.

Γίνομαι ἔ γίγνομαι sum, fio, nascor. Fut. 1. γήσσομαι
 Matth. 18. 19. Perf. γέγεννημαι Act. 7. 52. Ind. 1.
 ἐγενήθην 1 Cor. 1. 30. Perf. M. γέγονα 1 Cor. 9. 22.
 γείνω: γέγα Il. δ. 325. à γάω. Ind. 2. ἐγεύομαι Part.
 γενόμενος Act. 16. 29. Ind. 1. ἐγεινάμην Il. α. 280. ἐγεννη-
 σάμην Plat. Tim. à γινάσσομαι Matth. 2. 4. *unde*
quædam ex prioribus tempora cum duplici v leguntur;
 Perf. Pass. γέγεννημαι Act. 22. 28. Ind. 1. ἐγεννήθην
 Joh. 9. 34. &c.

Γινέσσω fenesco. -ήσω. Perf. γηγέσκα Plut. Inf. γινέσσω
 Xen. pæd. 4. à γινέω. Part. γήεας Il. ρ. 197. Hes.
 ἔργ. α. 186, *quasi à γήρημι.*

Δ.

Δαίω ἔ δαίω discō. utrumque minùs in usu. Fut. 1. δαήσομαι
 Od. γ. 187. Perf. δέδαίην Od. θ. 134. Perf. Pass. δε-
 δαίηναι *unde* δέδαημι Ὁ Apollon. Ἀργον. 1. 1. Ind. 2.
 ἐδάην Dion. Af. 1. 190. Subj. δαείω Poeticè *pro* δαῶ
 Il. φ. 61. Perf. M. δέδα Il. θ. 448. *quasi à δαήμι.*

Δάκνω mordeo Fut. 1. δήξομαι Ecclesiast. 10. 8. Perf. δέ-
 δηγμαι Part. δέδηγμένος Num. 21. 8. Ind. 2. ἐδάκην Il.
 ε. 493. Ind. 1. Pass. ἐδήχθην Xen. à δήκω *inusitato.*

Δαρδάνω dormio. Perf. δέδαρδην Plat. Symp. à δαρδένω
inusitato. Ind. 2. ἐδάρδον pro quo Poeticè per Metathesin
 ἐδάρην

ἰδραδον Ὀδ. υ. 143. Part. συγκαταδαρδών Aristoph.
 Δείδω *timeo*. Fut. 1. δέισμαι Ιλ. ο. 299. Perf. δέδρικα
 Xen. ἔδεδρικα Ιλ. α. 555. ἔδεδικα Aristoph. *sub-*
lato κ Ionicè. Ind. 1. ἔδεικα Ιλ. α. 33. Perf. M. δέδικα
 Demosth. ἔ *sequentia Poetica* δέδικα Ιλ. κ. 93. à δίκω
inusitato Imperat. δέδικα Ιλ. ε. 827. 3^{ia}. Plur. ἐδέδικε
ab ἐδέδισα Ιλ. ε. 790. *quasi* à δειδίσω, *idque* à δέδιμι
servatâ reduplicatione.

Δέω *desum vel careo*. Fut. 1. δέησω Lucian. Perf. δεδένηκα
 Plat. Ind. 1. ἐδέησα Isocrat. ἔδεδήνησα Ὀδ. ι. 483.
 Fut. 1. M. δδήσωμαι Ὀδ. ξ. 510. Ind. 1. Pass. ἐδέηθην
 Plat. Apol. *tanquam* à δέω.

Δέρκω *video*. Perf. δέδορκα Lucian. Ind. 2. ἔδρακον Ὀδ. κ.
 197. *per Metathesin*. Præf. Pass. δερκομαι Ιλ. α. 88.
 Ind. 1. ἐδέρχθην Sophoc. Ajax. Ind. 2. ἐδράκην Pind.
 Διδάσκω *doceo*. Fut. 1. διδάξω, Joh. 14. 26. Ind. 1. ἐδίδα-
 ξα Aristoph. Nub. Infin. διδασκῆσαι Hes. ἔργ. α. 64.
ab inusitato διδασκέω Fut. 1. M. διδάξομαι, *et* Ind. 1.
 ἐδίδαξάμην Aristoph.

Διδράσκω *fugio; vix usitatum nisi in Compositis*. Fut. 1.
 διαδρήσομαι Herod. 134. 1. Perf. ἀποδεδράκηκα Plut.
 Ind. 2. ἀπέδρην *pro quo* ἀπέδραν Sophoc. Ajax. Pot.
 ἀποδράω Aristoph. Atticè. *quasi* à δρῶμι.

Δοκέω *existimo, videor*. Fut 1. δέξω Ind. 1. ἔδοξα Act. 26.
 9. Perf. δέδογμα Esd. γ. c. 8. v. 12. Fut. 1. δοκήσω,
unde ἐδόκησα 1. Cor. 10. 5. Perf. δεδόκημαι Ιλ. ο. 730.
 δοάσθαι Ιλ. ψ. 339. ἔδδοσται Ιλ. ν. 458. (*tanquam*
à δοάζω) *pro quo* δόαστο Ὀδ. ζ. 242. *extrito* αι Atticè
 ἔ *Poeticè*.

Δυνάμει *possum*. Fut. 1. δυνήσομαι Luc. 16. 2. Dem. Chers.
 Ind. 1.

152 Rudimentum Grammaticæ

Ind. 1. ἰδωνήδην ἔσ Atticè ἡδυνήδην 1 Cor. 3. 1. item ἰδωάδην Gen. 30. 8. *tanquam à δυνάζω.*

E.

Ἐγείρω *suscito. V. Regularē. Perf. Pass. ἐγήγαρμαι Atticè Matth. 11. 11. Poeticè ἐγερμαι ἔξ ηγερόμην Aristoph. ἀνεγρόμην Q. Lucian. ἔγρεο Ὀδ. ο. 46. ἔξ ἔγρετο Ἰλ. β. 41.*

Ἐξηγορέω *vigilo ἔξ ηξηγορέω Matth. 24. 42. Perf. ἐξηγορήκη. Jer. 1. 12. Ind. 1 ἐξηγορήσεται Matth. 24. 43. Perf. M. ἐξηγορεῖ Aristoph. Plut. pro quo Poeticè ἐξηγορῶτα Ἰλ. x. 419. Inf. ἐξηγορῶται Ἰλ. κ. 67. pro ἐξηγορηῶται ab- jecto νο.*

Ἐδω edo. Perf. ἐδήδεκα Athen. ἔξ ἐδήδομαι Atticè Ὀδ. χ. 56. *per pleonasmum* ^π δε. *vide Eust. Præf. M. ἔδομαι quod ubique pro futuro accipitur Ὀδ. ι. 369. Perf. ἔδηδα Ἰλ. ρ. 542. Atticè Infin. ἔδμεναι Ἰλ. δ. 345. pro ἔδειν Ionicè ἔξ Poeticè.*

Ἐζομαι *sedeo. Imperf. ἐζόμην Ἰλ. β. 42. vix legitur nisi in Compositis. καθεζομαι Thuc. Fut. 2. καθεδύμαι Ezek. 26. 16. Fut. 1. Pass. καθεθήσομαι Lev. 12. 5.*

Εἶδέναι *scio. Fut. 1. εἰδήσω. Heb. 8. 11. Perf. εἶδηκα. Infin. εἶδέναι pro εἰδέναι Ionicè. Tit. 1. 16. Ind. 1. εἶδηται Xen Plusq. εἰδήκειν pro quo ἦδεν Atticè Joh 4. 10. ἔξ ἦδεα Ionicè Ἰλ. ξ. 71. 3^{ia}. Sing. ἦδη Atticè Ἰλ. α. 70. Ind. 2. εἶδον *vidi Joh. 8. 56. et rejecto ε, ἴδον Eust. 181. 30. ἴδεν Phil. 1. 30. Fut. 1. M. εἶσομαι Ὀδ. ω. 505. Perf. οἶδα 2 Cor. 19. 2. & εἶδα Orph, Argon. 2. Perf. οἶδα Atticè pro οἶδαα Ἰλ. α. 85. Ind. 1. εἰσάμην Ἰλ. ι. 45. Potent. εἰδεῖν Xenoph. quasi ab εἶδην.**

Εἶχω *similis sum. Fut. 1. εἶξω Aristoph. Perf. M. εἶοικα Jac. 1. 6. pro οἶκα Herod. 205. 34. ἔξ Plusq. ἐφύκειν Ὀδ.*

Οδ. δ. 654. Atticè. Plusq. Pass. ἤγμην *pro quo* ἤγμην
Poeticè Οδ. δ. 796. Ὡς *sequentia Syncopen passa* εἶκτο
Ιλ. ψ. 107. εἶκτον Οδ. δ. 27. εἶκτῳ Ιλ. α. 104. *pro*
εἶκετο, εἶκετον, εἶκέτῳ.

Ἐλαύνω *abigo*. Fut. 1. ἐλάσω Exod. 25. 12. Perf. ἐλήλασα
Atticè Joh. 6. 19. Ind. 1. ἤλασα Aët. 18. 16. Infin.
ἔλσαι Ιλ. α. 409. Ὡς ἐέλσαι Ιλ. φ. 295. Poeticè *pro* ἐλάσαι.
Præf. Pass. ἐλαύνομαι 2 Pet. 2. 17. Perf. ἐλήλαμαι At-
ticè Herod. 326. 4. Ὡς ἐέλμαι *pro* ἤλαμαι Poeticè Ιλ.
ω. 662. Part. Ind. 1. ὤσειλασθής Polyb. l. 5. Plusq.
ἠληλάμην Atticè Ιλ. δ. 135. Ind. 1. Med. ἐλασάμην
Plut. F. 1. ἐλῶ-ᾶς p. 138.

Ἐλπομαι *spero*. Perf. ἔολπα Οδ. φ. 317. Plusq. ἐώλπειν
Ιλ. τ. 328. Atticè.

Ἐπω *dico*. *Thema usitatum in Compositis*. Ind. 1. ἔπα
per modos, excepto Infinitivo. Joh. 4. 17. Imperat.
εἰπάτω Apoc. 22. 17. Potent. εἴπω Num. 23. 19.
Part. ἀπείπας Herod. 138. 3. Ind. 1. M. ἀπειπάμην 2
Cor. 4. 2. Inf. ἀπείπαδαι Aristot. Part. ἀπειπάμεθα
Herod. 194. 13. Ind. 2. Aët. εἶπον Joh. 3. 12. & Med.
εἰπόμεν. Ind. 1. Ὡς 2. *augmentur per modos. vide pag.*
114. Potent. εἴποιε *pro* εἴποιεν Doricè Psal. 35.
25. *Poetica sunt*, ἐνέπω Dion. Af. 111. Οδ. ρ. 549.
ἐννεπε Οδ. α. 1. ἐνέποιμι Dion. Af. l. 62. ἐνίπῳ Ιλ. ω.
768. Fut. 1. ἐνίψω Οδ. λ. 147. Perf. M. ἠνίπαπε *per*
Paragogen Ιλ. β. 245. ἐνίσπω Ιλ. β. 80. Fut. 1. ἐνι-
σπήσω Οδ. ε. 98. ἐνίσπω Ιλ. ω. 238. infinit. ἐνισσάμεν
Ιλ. ο. 198. Ionicè ἐνένισπεν Ιλ. ο. 552. *reduplicatio*
præpositionis, pro augmento.

Ἐργάζομαι *operor*. V. Rēg. Fut. 1. ἐργάσομαι ἐργαδίσομαι
Ezek.

- Ezek. 36. 34. Perf. ἐργασμῶν Deut. 21. 3. Imp. ἐργά-
 ζεσθιν Aët. 18. 3. Ind. 1. M. ἐργασάμην Marc. 14. 6.
Attica crasis contrahit has tres personas; 2^{dam}. Sing.
 ἐργᾶ Exod. 20. 9. 3^{iam}. Sing. ἐργᾷται Jer. 34. 14. 3^{iam}.
 Plur. ἐργῶνται Jer. 30. 8. *pro ἐργάσει, ἐργάσεται, ἐργάσονται*
 Ἐῶ interrogo, item dico. Ὅδ. λ. 236. ὦ ἐρέω ἐῶ
Thema parum usitatum, nisi in sensu Futuri;
 ἐρέω Il. β. 257. ὦ ἐῶ 2 Cor. 12. 6. *dicam.* Perf.
 εἶρηκα Gal. 1. 9. 3^{ia}. Plur. εἶρηκαν Doricè. Apoc. 19.
 3. Perf. Pass. εἶρημαι Rom. 4. 18. Fut. 1. ῥηθήσομαι
 Thuc. Ind. 1. ἐρρέσω, Matth. 5. 21. ὦ ἐρρήθω, Part.
 ῥηθείς Matth. 1. 22. ἀ ῥῆμι *in usitato* Pr. M. εἶρομαι in-
 terrogo Il. α. 553. Imper. ἡέμην Xen. Fut. 1. ἐρήσο-
 μαι Aristoph. ὦ εἰρήσομαι Ὅδ. τ. 509. *quasi ab εἶρεω.*
 Ἐρχομαι venio. Fut. 1. ἐλεύσομαι 1 Cor. 16. 5. Perf. ἐλή-
 λυθα Atticè Luc. 5. 32. εἰλήλυθα Il. α. 202. ὦ 1ma
 Perf. Pl. εἰλήλυθμεν Il. ι. 49. Poeticè. Plusq. ἐληλύθειν
 Joh. 8. 20. Ind. 2. ἦλθον *per Syncopen* Matth. 5.
 17. *pro ἦλυθον* Poeticè. Il. γ. 205. 3^{tia}. Perf. Plu.
 Doricè ἦλθσαν *pro ἦλθον* Psal. 79. 1. Imper. ἐλθε
 Joh. 4. 16. Subj. ἐλθω 2 Cor. 13. 2. Infin. ἐλθεῖν
 Joh. 5. 40. Part. ἐλθών Luc. 5. 17. Ind. 1. ἦλθον
 Æsch. Πέρσ. Ind. 1. M. ἦλθσάμην. unde Subj.
 ἐλεύσομαι Psal. 132. 7. *ab ἐλδύω in usitato.*
 Εὗρισκω invenio. Fut. 1. εὕρῃσω Matth. 17. 27. Perf. εὕρηκα
 Apoc. 3. 2. Ind. 2. εὔρον Matth. 2. 11. 3^{ia}. Pl. εὔροσαν
 Jer. 14. 3. Doricè *pro εὔρον*, Ind. 1. εὔρησαι. unde Subj.
 εὕρησης Apoc. 18. 13. Perf. Pass. εὔρημαι Hof. 14. 8.
 Ind. 1. εὕρέσθην Matth. 1. 18. Ind. 1. M. εὐράμην At-
 ticè *pro εὕρησάμην. unde* Part. εὐράμην ὦ Heb. 9. 12.
 Ἐχέω

ἔχω *babeo*. Fut. 1. ἔξω Matth. 19. 21. & ἔξω αὐτὸν ὁ δὲ ἔξω
obsoleto Ὅδ. χ. 70. Perf. ἔχοντα 2 Cor. 2. 12. Imperf.
 ἔχον 3. Joh. υ. 13. Ind. 2. ἔχον Joh. 4. 18. Imperat. ἔχε
 Psal. 17. 1. Potent. ἔχῃμι, & Atticè ἔχῃν Ιλ. ξ. 241.
 Subj. ἔω Matth. 21. 38. Inf. ἔειν Ιλ. π. 520. Part.
 ἔων Ιλ. ι. 485. Præf. ἔχοντα Ιλ. σ. 130. Fut. 1. ἔξομαι
 Aristoph. & ἔχσομαι Ιλ. ν. 630. Perf. ἔχοντα Lucian.
 Ind. 2. M. ἔχόμενος Plut. ἔχω interdum *possum* Athen.
 ἔχοντα *adhæreo* Ιλ. α. 513. ἀνέχοντα Imp. ἡνέχοντα 2
 Cor. 11. 4. Ind. 2. Part. ἀναχόμενος. Anthol. Hexast.
 Εἶμι *eo*. Fut. 1. εἶσομαι Ιλ. φ. 335. Ind. 1. εἰσάμην Ιλ. ε.
 538. Imperf. εἶν *unde cum brevi* [ι] Du. σωίπην Ιλ.
 π. 476. Pl. ἔει Ιλ. γ. 8. Imperat. εἶδι ἔειπε Exod. 32. 26.
 ἀπιδι Adag. ἔειπε Ὅδ. β. 139. Εἶω & εἶω Poetica. Imperf.
 ἔειν αὐτοῦ ὅθεν ὅθεν Ὅδ. κ. 570. Ind. 1. ἔειπε Ιλ. κ. 197. Perf.
 M. εἶα. *unde* ἔειπε Poeticè Ιλ. α. 47. Plusq. εἰσῆεν Act.
 21. 18. verbale gerundivum ἔπειον & ἔπειον Atticè
 Xenoph.

ἔω & ἐννυμι *induo*. ἔσω, ἔειπε *Themate vix in usu*, Fut. 1.
 ἔσω Ὅδ. ο. 337. Ind. 1. ἔσω Ὅδ. π. 457. Part. ἔσας
 Ὅδ. ξ. 396. Ind. 1. M. ἔσάμην Ιλ. ξ. 350. ἔσάμην
 Ὅδ. ξ. 529. Imperat. ἔσαι 154. Part. ἔσάμεν & Hes.
 ἔργ. α. 124. Poeticè. Imperf. Pass. ἐννύμην Theoc. 11.
 24. 138. Perf. ἔειπε Ὅδ. τ. 72. Part. ἔειπε Ιλ. ο.
 308. Plusq. ἔειπε, ἔσω Ιλ. γ. 57. ἔσω Ὅδ. τ. 218.
tanquam ab ἔσω. Præf. ἀμφιεννύω Plut. Pericl. Fut.
 1. ἀμφιέσω Aristoph. Pl. Ind. 1. ἡμφιέσαι Xen. Præf. Pass.
 ἀμφιέννυμαι Xen. pæd. 8. Perf. Part. ἡμφιεσμένος Luc. 7.
 25. & ἀμφιειμένον Bud. p. 78. Fut. 1. M. μετ᾽ ἀμφι-
 εσμαι Lucian.

Z.

Záō vivo. Fut. 1. M. ζήσομαι Luc. 10. 28. Ind. 2. ^ἐζήσω
 2da. Perf. Præs. ζῆς Gal. 2. 14. Inf. ζῆν Heb. 2. 15.
 Atticè. Imperat. ζῆδι Dan. 3. 9. ζήτω 2 Chron. 23.
 11. quasi à ζῆμι. *Activè sæpiùs significant* Fut. 1.
 ζήσω Psal. 138. 7. Ind. 1. ^ἐζῆσαι, & Ind. 1. M. ἐζήσο-
 μιν. unde Imperat. ζῆσαι Psal. 41. 2.

H.

Ἡμι sedeo. ab ἔημι inusitato per Crasin. Fut. 1. ἥσομαι
 Lev. 13. 46. Perf. ἥμι unde εἶται Il. γ. 134. Ionicè
 & εἶα Il. β. 137. Ionicè & Poeticè pro ἥν Il. γ. ἥσμαι
 unde ἥσαι Il. τ. 345. Plusq. ἥμην. unde εἶατο Ionicè &
 Poeticè Il. υ. 153. pro ἥντο. et ἥσμεν, unde ἥσο Il. α.
 512. N. B. *Augmentum afficit penultimam Perfecti*
compositi καθῆσο Il. α. 569. et non præponitur præpo-
 sitioni, sicuti in Imperfecto ἐκάθητο Hom. Hym. in
 Bacc. 14. Imperat. καθῆσαι Il. β. 191. καθεῖς Atticè
 Marc. 12. 36. Ind. 1. ἐκάθησαι 2 Sam. 23. 10.
 Plusq. ἐκαθήμην Matt. 26. 58.

Θ.)

Θνήσκω morior. Fut. 2. M. θανάσμαι Joh. 8. 21. Perf.
 τίθνημι Matth. 9. 20. Part. πθνηκώς Joh. 11. 39.
 πθνηκός Il. ρ. 402. & πθνεώς Plat. Ionicè πθνεϊώς Il.
 ρ. 161. Poet. à θνάω. Ind. 2. ἐθανον 1 Cor. 15. 3. à
 θείνω percutio. Imperat. τίθναδι Il. χ. 365. Potent.
 πθναίω Il. γ. 102. Infia. πθνάσαι Dem. Phil. 2. Act.
 14. 19. & Ionicè πθνάμεν Od. φ. 155. *tanquam à*
πθνημι. Rariùs occurrit Fut. 1. πθνήξω Aristoph.
 Nub. M. πθνήξομαι Anthol. Tetrast. *præposita redupli-*
catione;

catione. vide suprapag. 106. 117.

I.

ἵημι et ἵεμαι eo. Ind. 2. ἵον, quasi ab ἵω Infin. ἵέναι 'Οδ. α. 225. pro quo ἵμεν 'Οδ. κ. 431. et ἵμεναι 'Οδ. β. 394. Ionicè. Frequentius Compositum. Εἰσῆμι, 3^{ia}. Plur. εἰσάα Heb. 9. 6. εἰσέναι Act. 3. 3. Ind. 2. ἐποίοιμι Herodian. ὅπως Thuc. lib. 4. pag. 149. ἀπώων Demosth. Imperat. ἔξει Aristoph. ab ἔξιον ἔξει transpositis et contractis vocalibus.

ἵημι mitto. V. Regularē ut πίθημι; ἥσω, εἴχα. usitatus in Compositis. 3^{ia}. Perf. Plur. εἴσι Il. γ. 152. ἀνιᾶσι Xenoph. Fur. 1. ἀφῆσθαι Matth. 18. 21. Perf. ἀφείχα, pro quo Atticè ἀφείνω Herodian. Part. ἀνείκως Plut. Public. Imperf. ἵλω, ὡρίλω 'Οδ. α. 88. Ind. 1. ἦχα Il. ε. 125. ὡρένηχα Poeticè Il. ρ. 545. ἦπα, παρήσσωσι Herod. 296. 21. εἴσι Il. α. 311. ἀνείχθαι Thucid. Imperat. Præf. ἴεσθαι. συνιέναι Marc. 7. 14. Potent. εἴλω, ἀνείλω 'Οδ. β. 185. Subj. ἴω, χαλυσφιῶ Demosth. Infin. ἵέναι, ἀφιέναι Mat. 9. 6. Part. εἰς Thuc. 1. 3. Ind. 2. ἦν, ἀφίλω, Imper. ἔς, ἀφες. Matth. 3. 15. Pot. εἴλω Il. ω. 227. Subj. ὦ, ἀφῶ Marc. 12. 19. Inf. εἶναι, ἀφεῖναι Plut. μεδέμεν Ionicè Il. α. 283. ὡρέμεν 'Οδ. κ. 155. Part. εἶς, ἀφείς Matth. 26. 44. Ind. 2. ἵον, ἥφιον Marc. 11. 16. ζυῶιον Il. α. 273. tanquam ab ἵω. Præf. Pass. ἵεμαι, ἀνιέμαι. Inf. ἵέναι, ἀνιέναι Aristot. Polit. Part. ἵέμεναι, χαλιδέμεναι Act. 10. 11. Imperf. ἵέμεναι, ὡρεσέμεναι Herod. 12. 1. Fut. 1. ἐδήσουμαι, ἀφεδήσουμαι Mat. 12. 31. Perf. εἶμαι, ἀφείμαι, ἀφείναι pro quo Atticè ἀφείωνται Matth. 9. 5. ἀνείμαι Isa. 3. 8. Imperat. εἴσο, εἴδω, ἀφείδω Aristot. Eth. 1. 9. c. 4. Infin. εἴδαι, ἀνείδαι Aristot. Part. εἶμεναι, ἀνεί-

ἀνειμῶ Θ Malach. 4. 2. Ind. 1. εἶδω Θ εἶδω, ἀφείδω
 Rom. 4. 7. Θ ἀφείδω Arrian. Subj. εἶθῶ, ἀφείθῶ Marc.
 13. 2. Infin. εἶδῶαι, ἀνεἶδῶαι Athen. l. 12. Fut. 1. M.
 ἴσομαι, μεθήσομαι Eurip. Phoeniss. Ind. 1. ἡγάμην,
 ὑφῆγάμην Plut. Ind. 2. ἴμην Il. α. 469. Potent. εἴμην
 ὑφέμην Xenoph. περὶοίμην Atticè Dem. Subj. ὦμαι,
 περὶῶμαι Thuc. Inf. εἶδαι, περὶέδαι Dem. in Mid. Part.
 εἶμυ Θ , ἀφείμυ Θ Lucian. Præf. σῶμιεν Sap. 9. 11.
 σωμιῶσι 2. Cor. 10. 12. Part. σωμιῶν Rom. 3. 11. Im-
 perf. ἴεν Aristoph. Vesp. Imperat. ἴει Il. φ. 338. *quasi*
ab ἴω.

ἰκνέομαι *vado*. Fut. 1. ἴξομαι Il. α. 240. Infin. ἴξεσθαι Il.
 ζ. 502. Perf. ἴγμαι. Thuc. l. 4. Ind. 2. ἰχόμεν Il. λ.
 227. Infin. ἰκέσθαι Il. α. 19.

ἰλάσκομαι, -άσκει, -ασμαι: Θ ἰλάομαι Il. β. χατάλογ. 57.
placo. Fut. 1. ἰλάσσομαι Il. α. 147. Θ ἰλάξομαι Apollon.
 Ἀργον. l. 2. Perf. Pass. ἴλασμαι. Ind. 1. ἰλάσθην. Impe-
 rat. ἰλάσθητι Luc. 18. 13. Ind. 1. M. ἰλασόμεν Lucian.
Reliqua; Imperat. ἴλασθι Theoc. Id. 15. 143. Θ Ionicè.
 ἰληθι Ὀδ. γ. 380. Perf. ἴληθῃ, *unde* Potent. ἰλήχουμι
 Anthol. Subj. ἰλήκω Ὀδ. φ. 365. Præf. M. ἴλαμαι.
 Imperat. ἴλασο Plut. *tanquam ab ἴλημι, idque ab ἰλάω.*

ἰπτάμαι *volo*, -ας. *ab ἰπτήμι idq; à πτάω inusit.* F. 1. πτήσομαι
 Anthol. Perf. Pass. πέπταμαι Il. ε. 195. Ind. 2. ἐπῆλν
 Βατρικ. 207. Pot. διαπταίην Lucian. Ind. 2. ἐπτάμεν
 Il. ι. 592. Part. πτάμεν Θ Il. ε. 282. Ind. 2. ἐπτόμεν
 Sophoc. Ajax. Part. ἀναπτόμεν Θ Aristoph. Av. Imperf.
 ἀνεπτόμεν Lucian. Πέτομαι *idem*. Il. β. 89. Infin. πί-
 πται Il. ι. 62. & ποτάομαι Il. β. 462. Perf. Pass. πεπό-
 τηται v. 90. *item* πεπτόμεν Aristot. Part. πεπτόμεν Θ
 Apoc.

'Apoc. 4. 7. Ὁ πῆμα Anthol. Tetrast. *Verba Depo-*
nentia.

Ἰσμι scio, valde defectivum est : format vero 3^{iam}. Perf.
Plur. ἴσασι Ιλ. υ. 214. sæpe abjicit α per Syncopen ; ut
ἴσμεν Ion. p. 67. pro ἴσμεν, idque pro ἴσμεν
Ιλ. α. 124. ἴσῃ Hebr. 12. 17. Imperat ἴδι
Anthol. Dist. ἴσω Ιλ. η. 411. pro ἴσῃ ; ἴσῃ, ἴσῃτω.
Compositum ὀπίσμαι scio, habet τ insertum. Marc. 14.
68. Part. ἐπισάμεν Anthol. Tetrast. Fut. 1. ἐπισήσο-
μαι Isoc. ad Dem. Imperf. ἠπισάμην Deut. 28. 64.
Perf. ἐπέσημαι. unde ὀπσημν Aristot. tanquam ab ἰσῃω,
pro ἰσῃω.

K.

Καίω voco. Fut. 1. καύσω Matth. 3. 12. Ind. 1. ἐκαύσαι Plut.
ἐκαυ Ιλ. α. 40. scilicet abjecto υσ, Ὁ α verso in η. Ioni-
cum Thema Κῆω Ιλ. η. 396. Inf. κατακήμεν Ιλ. η. 408.
Imperf. ἐκχον Ὀδ. ι. 553. Ind. 1. ἐκκα Ιλ. θ. 240. Infin.
κατακῆαι Ὀδ. κ. 533. hæc omnia quasi ab α Thematis,
non ab αυ futuri. Præs. Pass. καίομαι Part. καόμεν Anthol.
τ. 376. Fut. 1. καυθήσομαι Apoc. 18. 8. Ὁ in Sub.
καυθήσωμαι 1 Cor. 13. 3. Perf. κέκαυμαι Heb. 12. 18.
Ind. 1. ἐκαύθην Plat. Fut. 2. καήσομαι 2 Pet. 3. 10.
Ind. 2. ἐκθίω Ιλ. α. 464. κατεκθην Apoc. 8. 7. Fut. 1.
Μ. καύσομαι Herod. 52. 22. Part. καυσόμεν Anthol. 2 Pet.
3. 10. pro καυσόμεν Anthol. Ind. 1. ἐκαυσμένην Herod. 297.
5. Ὁ ἐκαύμην Ιλ. ι. 234. Ind. 1. Αἶ. ἐκα Soph. &
Med. ἐκαύμην Ὀδ. π. 2. tanquam à καίω detricto σ.

Καλέω voco. Fut. 1. καλέσω Rom. 9. 25. Perf. κέκληται
1 Cor. 7. 15. Ind. 1. ἐκάλεσαι Matth. 2. 15. Ind. 1.
Μ. ἐκαλέσμεν Ιλ. γ. 161. Præs. Pass. καλέομαι Luc. ι.
61. Perf. κέκληται Matth. 22. 4. Fut. 1. κληθήσομαι
Matth. 5. 9. Ὁ Ind. 1. ἐκλήθην 1 Cor. 7. 20. per Syn-
copen τῆ σ, Ὁ Metathesin τῆ λ, Ὁ crasin τῆς α Ὁ ε in
η ; vel ab ἐκάλεσαι inusitato. Poeticum κηλήσκω Ιλ. β.

404. *tanquam ab Analogo κέκληκα cum anomalo σ.*
Κεῖμαι jaceo. Fut. 1. κείσομαι Ὀδ. χ. 319. Imperf. ἐκείμην
 Ὀδ. ι. 284. κείσεσθαι Doricè Theoc. Id. 3. 53. Imperf.
 κείσο Hecrat. κέα Ὡ Ιλ. τ. 203. κέατο Herod. 124. 27.
 Ὡ κέατο Ιλ. λ. 162. pro κείνται, ἔκαιντο Ionicè. κέεται
 Herod. 45. 37. κέον Ὡ Ιλ. χ. 510. κείμην Herod. 17. 7. *tan-*
quam à κέομαι Impf. κέσκετο Ὀδ. φ. 41. *à κέσκω obsoleto.*
Κλάζω clamo. Fut. 1. κλάγξω. Ind. 1. ἐκλαγξα Ιλ. α. 46.
 Part. κλάξαι Anthol. Perf. κέκληγα, Part. κελήγας
 Ιλ. β. 222. Ind. 2. ἐκλαγον. Anthol. Tetraft. κελήγων
 Ὀδ. ξ. 30. *à κελήγω vide p. 106. Legitur κελάγω*
 Aristoph. Vesp.
Κεράζω idem. F. 1. -ξω. Ind. 1. ἔκραξα Mat. 8. 29. Perf. M.
 κέκραγα Psal. 4. 3. Plusqp. ἐκεκράγειν Xen. Ind. 2.
 ἔκραγον Aristoph. Plut. Imperat. κεράγτω Jos. 6. 5.
 Part. κεράων Thuc. 1. 8. Hæc Fut. 1. κεράξω unde Ind.
 1. ἐκέκραξα Psal. 22. 5. Fut. 1. M. κεκράξομαι Luc 19. 40.
 Imperat. κέκρασθι pro κεκράσθητι, *tanquam à κεκράγω*
Κεραίω perficio. Imperf. ἐκεραίον Ιλ. β. 419. Perf.
 Pass. κεκράαμην Ὀδ. ο. 116. α pro α Poeticè Imperat.
 Ind. 1. κρήνον Ιλ. α. 41.
Κτείνω occido. Fut. 1. κτεῖω Ιλ. ο. 65. Perf. ἐκταχα
 Aristot. Ὡ ἐκταχα 2 Sam. 4. 11. Præf. Pass.
 κτείνομαι Ιλ. ε. 465. Ind. 1. ἐκταίνδω Apoc. 2. 13.
 Perf. M. ἐκτονα Plut. Ind. 2. ἐκτίω. Subjunct. κτῶ.
 unde 1ma Plur. κτῶμεν Ὀδ. χ. 216. Ionicè pro κτῶ-
 μεν. Part. κτακτής Ὀδ. ο. 224. Ind. 2. M. ἐκτίμεν.
 Part. κταμην Ὡ Ιλ. ε. 21. 3^{ia}. Perf. Sing. Ind. 2. ἐκτα
 Ιλ. ζ. 205. Ὡ Plur. ἐκταν Ιλ. λ. 526. Doricè pro ἐκτι,
 ἐκτιη quasi à κτῆμι. Sunt qui malunt ea per Apocopen
 fieri pro ἐκτατε, ἐκτανον: quia nonnullibi a corripitur
 Ὀδ. λ. 409.
Κπίζω condo. Fut. 1. κπίσω. Ind. 1. ἐκπι 1 Tim. 4. 3.
 Præf. Pass. κπίζομαι Thuc. 1. 1 p. 3. Perf. ἐκπαμαι
 Col.

Col. 1. 16. ἔκπτεσι, unde ἐκπίπτει. Ιλ. β. κατὰ λογ.
8. Ind. 1. ἐκπίπτει Col. 1. 16.

Λ.

Λαζαίνω *sortior*. Fut. 1. M. λήζομαι *rarò*. Ind. 2. ἔλαχεν
Aët. 1. 17. Perf. λέλογχα Oδ. λ. 303. ἔβληχα Sophoc.
Pluſq̃. ἐλελόγχειν. Theoc. Id. 4. 40. Atticè à λήχω
obsoleto.

Λαμβάνω *capio*. Fut. 1. λήψομαι Mat. 10. 41. Perf. ἔληφα
Atticè Apoc. 2. 27. Ind. 2. ἔλαβον 2 Cor. 12. 16.
λαμβάνομαι Heb. 5. 1. Fut. 1. Pass. ληφθήσομαι Luc.
17. 34. Perf. ἔλημμαι Joh. 8. 3. ἔ Pluſq̃. εἰλήμην
Lucian. Atticè. *Augmento regulari utitur Herodotus,*
λελαμμένῳ 129. 12. Ionicè. Ind. 1. ἐλήφθην Marc.
16. 19. ἐλήφθην *cum irregulari augmento Perfecti*
Joh. 8. 4. Ind. 2. M. ἐλαβόμην Luc. 1. 54. à λήβω
inasitato. Apud Herodotum λαμβανῶ ἔ composita
conjugant Futurum ἔ Indefinitum primum tanquam à
λαμβάνω; nempe λήψομαι 52. 6. διπλήψομαι 333. 37.
ἔλαμψομαι 218. 25. ὤλαμψομαι 275. 40. ἐλάμψ-
θην 352. 1. κατέλαμψθην 186. 13. ἀπέλαμψθην 206.
19. ἀπέλαμψάμην 136. 17. *Affertur etiam* 113. 27.
Perfectum κατελάβηκα tanquam à λαβέω.

Λανθάνω *lateo*. Fut. 1. λήσω Ιλ. ψ. 326. Ind. 2. ἔλαδον
Heb. 13. 2. Imp. ἔληθον Oδ. τ. 151. Præf. Pass. λανθάνο-
μαι Heb. 13. 2. Imp. ἐλανθάνομην Oδ. μ. 227. Perf.
λέλησμαι Heb. 12. 5. ἔ Ion. λέλασμαι Ιλ. ε. 834.
Ind 1. ἐλήθην Psal. 31. 12. ἔ ἐλήθην Psal. 137. 5.
Pr. M. λήσομαι Ιλ. 1. 259. Fut. 1. λήσομαι Theog.
v. 2. Perf. λέληθα Xenoph. Ind. 2. ἐλαδόμην ἔ Ionicè
λελαδόμην Ιλ. δ. 127. *omnia à λήθω* Ιλ. ψ. 323

Λείχω ἔ λιχυσώ *lambo*. Part. irregulare Perf. M. λελειχ-
μῶς Hes. Θεογ. 826. *pro λελιχμῶς cum primitivo ει.*

Λίσσομαι *precor. mutuatur Tempora à Themate λίστομαι*
rarissimo apud Oratores. Ind. 2. ἐλίστομην. unde Potent.

162 Rudimentum Grammaticæ

λιτοῖμιν Ὀδ. ξ. 406. Infinit. λιπῆσαι Ἰλ. π. 47. Ind. 1. ἐλισσάμην. unde λίσσας Ἰλ. α. 394. ἐμισσάμην Ὀδ. λ. 35. Poeticè.

Λύω lavo -σω -χα. Ind. 2. ἔλουν Ὀδ. κ. 361. V. Regulare nisi quod Poetae resolvant u in oe, ἔ duplicent consonam; ut λοίσσεται Ὀδ. ζ. 221. ἐλοεσσάμην Ὀδ. ζ. 227. Sæpe abjicitur vocalis post u; ἐλύμην, λέλυθ' Aristoph. M.

Μαῶ vehementer cupio. V. Poeticum. Perf. μέμαα Ἰλ. κ. 208. μέματον Ἰλ. θ. 413. μέμαμεν Ἰλ. ι. 637. Part. μεμαώς Ἰλ. δ. 40. μεμαύπης Ἰλ. β. κατὰ λογ. 325. ἔ μεμαῶπης Poet. Ἰλ. β. 473. Plusq. μέμαχ' Ἰλ. β. κατὰ λογ. 370. pro μεμαέχ' Imperat. μέματω Ἰλ. υ. 355. pro μεμαέτω. Legitur Infinit. μεμαίμην.

Μάχομαι pugno. accipit Tempora ab exoleto μάχομαι Fut. 1. μαχήσομαι Ἰλ. ψ. 621. ἔ μαχέσσομαι Ἰλ. β. 366. Ind. 1. ἐμαχισάμην Hec. Helen. ἔ ἐμαχεσάμην Herod. 210. 7. Part. Poet. μαχεσάμην Anthol. Hexast. Fut. 2. μαχῆμαι Aristoph. Plut. Part. μαχεόμην Anthol. Herod. 264. 1. et Poeticè μαχεόμην Ὀδ. ρ. 471. verbale Gerundivum μαχετίον Plat.

Μίεσθαι divido. Perf. εἰμῶμαι Plur. Plusq. εἰμάρμην Ἰλ. φ. 281. Att. Perf. M. ἐμύρεα Ἰλ. α. 278. Pot. Ind. 1. μίεσθαι Æschyl.

Μέλω, μελήτω, μέμνηται curo. verbum Poeticum rariùs in formâ Personali occurrit, viz. μέλω Ὀδ. ι. 20. Fut. 1. μελήσω. unde μελήσων Ἰλ. ε. 228. Perf. M. μέμνηται Ἰλ. β. 25. Part. μέμνηται Ἰλ. ε. 708. Impf. ἔμελε Joh. 12. 6. Præf. Pass. μέλομαι Apollon. Ἀργον. 1. Perf. 2da. Plur. μέλεσθε Anthol. l. 4. Perf. μέμνηται Ἰλ. τ. 343. pro μεμνήται, μέμλεσθε Apollon. pro μεμνήσθε. Plusq. μέμλετο Ὀδ. χ. 12. pro μεμνήτο. N. B. Litera β præponitur liquida propter euphoniā; uti ἔ in voce ἔμμεσθον pag. 142. Et ε pro η Poet. Part. μεμνημένοι Anthol.

Anthol. l. 3. Ind. 1. μεληθεῖς Sophoc. πασιμέλῃσαι Od. μ. 70. ἐπίθετον τ' Ἀργεῖς Eustath.

Μένω *maneo*. Fut. 1. μενῶ Phil. 1. 25. Ind. 1. ἔμεινα Mat. 11. 23. Perf. M. μέμνηνα Od. υ. 15. Perf. Act. μεμνήνηκα Luc. 22. 28. *quasi à Themate μέμνω quod accipitur significatione Futuri*, Ιλ. τ. 308.

Μιμνήσκω *recordari facio*. Fut. 1. μνήσκω Od. μ. 38. Ind. 1. ἔμνησαι Anthol. Tetrast. Præf. μιμνήσκειν *recordor*. Dem. Phil. 1 Fut. 1. μνησθήσομαι Thuc. 1. 3. Ind. 1. ἔμνηθην Act. 11. 16. Perf. μέμνημαι 2 Tim. 1. 4. 2da. Perf. μέμνη Ιλ. ο. 18. Poten. μεμνήμεν, 3ia. Sing. μεμνήτω Aristoph. μεμναιάτο Ionicè Pind. M. Fut. 1. μνήσσομαι Dion. Af. υ. 3. *omnia à μνάω Impf. ἐμνωόμην Ιλ. π. 771. Pot. Perf. μεμνῶτο. Xen. μεμνέωτο Ιλ. ψ. 361. Ionicè à μνώομαι & μνόομαι inusitatis.*

N.

Ναίω *habito. format tempora à νάω Poetico Themate*. Imperf. ἐναίον Mus. Hero & Leand. υ. 21. Fut. 1. M. νάσομαι Apollon. Ἀργον 2. Ind. 1. ἐνασάμεν Hes. ἔργ. β. 257. Præf. Pass. ναιόμαι Ιλ. ν. 815. Ind. 1. ἐνάσθην Ιλ. ξ. 119. Ind. 1. Act. ἐνάστα *ædificavi* Od. δ. 174.

O.

Ὄζω, ὀζήσω, ὀδῶδα *oleo* Doricè ὄσδω Theoc. Id. 1. 149. Fut. ὀζήσω Aristoph. Vesp. & ὀζέσω Exod. 7. 18. Ind. 1. ὠζεσαι *ibid.* υ. 21. Perf. M. ὀδῶδα Plut. Symp. & ὠδοδα Anthol. *transposito augmento, ut in voce ἡγαγον. Plusq. ὠδεν* Athen. 1. 2. & ὀδῶδεν Od. ε. 60. Att.

Οἶγω - ξω - γα *aperio*. Ind. 1. οἶξα Ιλ. ζ. 298. Impf. Pass. οἶγνύμεν Ιλ. θ. 58. *quasi ab οἶγνυμι. Tempora reperiuntur potissimum in Composito ἀνοίγω quod utitur augmento triplici.* Fut. 1. ἀνοίξω Matth. 13. 35. Ind. 1. ἤνοιξα Joh. 9. υ. 17. ἀνέωξα υ. 14. Impf. ἤνοιγον Xen. Præf. Pass. ἀνοίγομαι Anthol. 1. 1. Impf. ἀνεφρόμεν Thuc. Perf. ἀνέωγμαι Act. 9. 8. ἠνέωγμαι Apoc. 4. 1. Ind. 1. ἠνοίχθην Act. 12. 10. ἀνέφραθην Matt. 3. 16. ἠνεφράθην

- Apoc. 20. 12. Fut. 2. ἀνοιγήσονται Luc. 11. 9. Ind. 2. ἡνοίγω Apoc. 11. 19 Perf. M. ἀνέφαγα 1 Cor. 16. 9.
- Οἶσμαι *vel* οἶμαι *puto*. Fut. 1. οἴσσομαι Aristot. Ind. 2. οἶσθαι Isocr. Archid. Imperf. οἶσκην Herod. l. 6. ὥμην Lucian. 2da. Perf. Præs. οἶα Atticè Plat. *vide pag.* 140. *Reliqua Poetis peculiaria per resolutam diphthongam.* οἶω Il. ε. 252. οἶω Il. α. 59. Præs. M. οἶομαι Il. α. 78. Impf. οἶόμην Od. κ. 248. Ind. 1. Pass. οἶσθαι Od. δ. 453. Med. οἶσσίμην Od. ι. 213.
- Οἶχμαι *eo. tempora accipit ab οἶχω & οἶχώ*, Fut. 1. οἶχσομαι Plat. Phæd. Perf. Pass. ὥχηναι Act. 14. 16. Perf. ὥχηναι Il. κ. 252. οἶχωναι Sophoc. Ajax. Plusq. οἶχόκειν : 3^{ia}. Perf. οἶχόκει Ionicè Herod. 166. 19.
- Ὀμνυμperdo. Fut. 1. ὀλέσω Marc. 12. 9. Perf. ὤλεξα & Att. ὀλώλεξα Deut. 32. 28. Ind. 1. ὤλεσαι Joh. 18. 9. Fut 2. ὀλώ 1 Cor. 1. 19. Infin. Ind. 1. ὀλλύσθαι Il. ε. 449. Pass. Præs. ὀλλυμαι Luc. 15. 17. Perf. ὥλλυμαι Aristoph. Perf. M. ὤλα & Att. ὀλώλα Luc. 15. 4. Fut. 2. ὀλέσθαι 1 Cor. 8. 11. Ind. 2. ὀλλόμεναι Joh. 17. 12. Po. ὀλοίμην, ὀλοιο *forma imprecandi* Lucian.
- Ὀμνυμ & ὀμνύω *juro*. -δω, -ονα, ο *pro* ω Att. ὀμνόμενα Eurip. Hippol. Ind. 1. ὤμνουν Luc. 1. 73. Fut. 2. M. ὀμνέσθαι Isai. 45. 23. Ind. 1. ὤμνέσθαι Plut. in Cic. *ab ὀμνῶ inusitato* Imperf. ὤμνουν Od. β. 377. Imperat. ὀμνυδι Il. ψ. 585. Inf. ὀμνύειν Bud. Part. ὀμνύς Plat. Symp. *Rarius* Perf. Pass. ὤμνυναι Herod. 224. 17. *vide pag.* 117. Imperf. ὤμνουν Il. ξ. 278. Imperat. ὀμνυε Jac. 5. 12. Subj. ὀμνύναι Plut. Pericl. Inf. ὀμνύειν Marc. 14. 71. Part. ὀμνύων Xen.
- Ὀννιμ *juro*. Fut. 1. ὀνήσω Od. ψ. 24. Ind. 1. ὀνήσθαι Il. α. 395. *ab ὀνάω inusitato*. Præs. Med. ὄναμαι Fut. 1. ὀνήσομαι Hom. Il. π. 31. Imperf. ὀνάμην Il. ρ. 25. Potent. ὀνάίμην Philem. 20. Infin. ὄνασθαι Apollon. l. 2. Perf. Pass. ὄνημαι, unde Plusq. ὀνήμην Il. ρ. 25. Part. Præs. ὀνήμενος Od.

Οδ. β. 33. *pro*. ὀνάμην. ὁ *pro* α Ion. Item ὀνίνην *juvo*
 Ιλ. ω. 45. *cum irregulari reduplicatione Atticā* The-
 matis, & *Heterostoicho* ὀνίναμην *pro* ο Præf. Med. ὀνίναμην,
 & Part. ὀνινάμην. Plat.

Ὀρᾶω *video*. Fut. 1. M. ὄψωμαι Matt. 26. 64. Perf. Act.
 ὤρακα Col. 2. 1. Plusq. ὤρακαεν Act. 7. 44. 2da.
 Perf. Fut. 1. ὄψαι Matth. 7. 4. pag. 139. Perf. pass.
 ὤραμαι Demost. Att. ὤμμαι Æschy. & Plato. Fut 1.
 ὀφθήσομαι Act. 26. 16. Ind. 1. ὀφθῶ Matt. 17. 3. Perf.
 M. ὅπωπα Att. Ιλ. ζ. 124. *ab* ὀπῶ, ὀπῶμαι *vix usitatis*.
 Ὄρω *concito*. Fut. 1. ὀρεῶ, ὄρω Ιλ. δ. 16. Perf. M. ὄρωρα
 Ιλ. β. 146. Plusq. ὄρωρειν Ιλ. δ. 436. ὠρώρειν Ιλ. σ. 498. Att. Ind. 1. ὠρω Ιλ. α.
 10. Præf. Pass. ὄρωμαι Imperf. ὠρόμην Ιλ. μ. 279. Perf.
 ὠρωμαι Ιλ. θ. 474. Plusq. ὠρόμην Ιλ. ε. 590. Imperf.
 3^{ia} Plur ὀρέοντο Ιλ. β. 398. *tanquam ab* ὀρέομαι. Præf.
 Poeticum ὄρομαι. *unde* Imperat. ὄρο Ιλ. γ. 250. &
 ὄρο Ιλ. ω. 88. Part. ὀρόμεν. Ιλ. λ. 326. *pro* ὀρόμεν.
 Οὐτάω & ἔπαζω *vulnere*. Fut. 1. ἔπισω & ἔπαισω Ind. 1.
 ἔπισα Ιλ. δ. 469. & ἔψα Ιλ. ν. 438. οὐτάσκε Ιλ. ο. 745.
 3^{ia} Perf. ἔψα Ιλ. δ. 525. *per specialem Apocopen pro* ἔπασε
 Eustath. *sicuti prius in* ἡνίπαπε pag. 153. *per specialem*
Paragogen Int. ἔπαινα *pro quo* ἔψαμε Ion. Ιλ. ε. 132.
 Part. ἔψαμε. Ιλ. λ. 658. *quasi ab* ἔπιμι.

Π.

Πάχω *patior*, πείσομαι, ἔπαδον Fut. 1. M. πίσσομαι Plut.
unde Att. *πείσομαι Ιλ. υ. 127. Ind. 2. ἔπαδον Mat. 27.
 19. Perf. *πέπονθα Luc. 13. 2. Att. vide *pag. 139. 2da.
 πεπόνθαπε, *pro quo* πέποατε Ιλ. γ. 99. *in σ verso*:
facile enim semivocales inter se commutatur; & α τ
per Syncopen rejedis metri causâ: ἀπιδω *obsoleto*.
 Ind. 1. σινεπάδησεν Hebr. 10. 34. Part. Fut. 1. συμπα-
 δήσων Isocrat. *quasi* ἀπαδέω.

Πέσσω *coquo*, Ind. 1. ἔπεψα Ιλ. α. 81. Perf. Pass. πέπεμμεν
 Arist. *ab inusitato* πέπω. Πε-

Πεζ'ννυμ *expando*. Fut. 1. πετάσω. Ind. 1. ἐπέξου Ιλ. α. 480. Præs. Pass. πεζ'ννυμι Xen. Perf. πέπταμι. Part. πεπταμῆς Ιλ. φ. 531. Ind. 1. ἐπέξδω Psal. 18. 10. *expansus sum* i. e. *volavi*.

Πίμπλημι *impleo*, & πίπλημι Anthol. *valde Defectivum*. à πλάω *inufitato*. Imperat. ἐμπίπληθι Ιλ. φ. 311. & ἐμπίπλη Aristoph. in Av. p. 602. *pro Attico* ἐμπίπλα. Præs. Pass. πίμπλαμι & πιμπλάνομαι Ιλ. ι. 675. Impf. ὀπιμπλάμην Ιλ. α. 104. Plusq. πλῆτο Ὀδ. ξ. 267. Ion. *pro* ἐπέπλητο Ind. 1. ἐπλήδην Ιλ. υ. 156. à πλῆδω Hes. ἐργ. α. 305.

Πιμπρημι & πιπρημι *incendo*. Fut. 1. πρήσω Ιλ. ι. 242. Ind. 1. ἐπρησι Ιλ. β. 415. à πρῶω *inufitato*. ἐπιμπρῶσαι Plut. Camill. Infin. πιμπρῶναι Aristoph. Præs. Pass. πίμπρῶμι Lucian. Infin. πίμπρῶσαι Pind. Perf. πέπρησμι Aristoph. Vesp. *quasi* à πρήδω.

Πίω *bibo*. πίωμι, πέπωκα. πίω & πίοω *idem*, *inufitata* *themata*. Præs. M. πίωμι *sensu futuri* Luc. 17. 8. Perf. πέπωκα Apoc. 18. 3. Ind. 2. ἔπιον Marc. 14. 23. Perf. Pass. πέπωμαι. *unde* πώμα Eurip. & πέπομαι Ὀδ. χ. 56. à *quo* πόμα Athen. l. 1. Fut. 1. κατὰ πόδισσμαι Aristoph. Ind. 1. καππόδην Heb. 11. 29. Ind. 2. M. ἐπόβην Ὀδ. α. 160. *Rarius* Fut. 2. πῶμαι Aristoph. Fut. 1. Ἀέτ. πίοω Pind & Med. πίσσμαι Antiph. *vide minores Poet.* Ind. 1. ἔπιον Pind. *potius* *præbeo*. Imperat. πίθι Adag. *quasi* à πίμ.

Πίπλω *cado*. *vide pag. 132*. πεσῶμαι, ἔπεσον. Fut. 2. M. πῶμαι Matt. 10. 29. à πέσω *quod*, *ut* πέτω, πῶω & ὥλω, *thema inufitatum est*. Perf. πέπτωκα Apoc. 9. 1. Part. πεπτώκως Ἀέτ. 15. 16. πεπῆως Ὀδ. ξ. 354 πεπῆως Ιλ. φ. 503. & πεπῶς Sophoc. Ion. Ind. 2. ἔπεσον Mat. 13. 4. Ind. 1. Ἀέτ. ἔπεσα Apoc. 1. 17. Med. ἐπεσάμην Luc. 17. 7. Πλώω *navigo*; *potius Poeticum*, Ὀδ. τ. 122. Impf. ἐπλωον Herod. 297. 39. à *regulari* πλέω. Part. ἐπιπλώς Ιλ. ζ. 291.

291. *pro ἐπιπλώσους* Ιλ. γ. 47. Eustath. *vel pro ἐπιπεπλωκώς* Didym. *per Syncopen utrobivis inusitatam.*

Πείαμαι *emo*. Impf. ἐπειάμην Οδ. ξ. 115. Imperat. πείω Aristoph. Ran. Act. 5. Sc. 1. v. 109. *pro πείασσ & ἐκπέειν* Prov. 24. 11. *quasi à πείουμαι.*

Πτάρνυμαι *sternuto, prorsus Defectivum*. Ind. 2. πτάρνω Οδ. ρ. 541. Subj. πτάρνω Anthol. Tetrast. *tanquam à πταίρω*. Potent. πτάρνοιντο Aristot. à πτάρνομαι *exoleto*.
P.

Πέζω *facio*. πέζω, ἔοργα. Fut. 1. πέζω Ιλ. ξ. 62. Ἔ' ἔρξω Ιλ. β. 364. *per Metathesin: vel ab inusitato ἔργω* Ind. 1. ἔρρεξα Plato Ἐ' ἔρεξα Ιλ. ι. 453. Ind. 1. Pass. ἔρρεσθην Ιλ. ι. 250. Perf. M. ἔοργα Ιλ. β. 272. Plusqp. ἔωργειν Οδ. δ. 693. Att.

Πέω *fluo*. Fut. 1. πέσω *vide pag. 116*. Anthol. lib. 7. Perf. ἔρρυνχα Isocrat. *vide pag. 144*. Plusqp. ἔρρυνχειν Pausan. Fut. 2. Pass. ῥυήσομαι Anthol. lib. 5. Ind. 2. ἔρρυνω Xenoph. à ρυέω *obsoleto*.

Πήγνυμι *frango*. Fut. 1. πήξω Ιλ. ψ. 673. Perf. M. ἔρρωγα 1 Sam. 4. 12. *ω vocalis Attica. vide pag. 66. uti et ἀπορρώξ fractus* Οδ. ν. 98. *derivatum ab eodem Themate*. Ind. 1. ἔρρηξα Ιλ. ι. 124 Ind. 2. Pass. ἔρράγην Xen. pæd. 6.
Σ.

Σεύω *moveo*. V. Poet. Ind. 1. ἔσσεια Ιλ. ε. 208. *sublato σ per Ionismum*. Perf. Pass. ἔσπυμαι Ιλ. ν. 79 *vide pag. 144*. Plusqp. ἔσπυμην Ιλ. θ. 58. 2da. Perf. ἔσσο. Ιλ. π. 585. Ind. 1. Pass. ἐσώδην Sophoc. M. ἐσδάμην Ιλ. ζ. 505.

Σπένδω *libo, tempora sua accipit à Themate inusitato σπείδω*. Fut. 1. σπείω Οδ. η. 163. Ind. 1. ἔσπειτα Ιλ. ζ. 259.

T.

Τίχτω *pario*. Fut. 1. M. τέξομαι Matth. 1. v. 21. Ind. 2. ἔτεχεν v. 25. Ind. 1. Pass. ἐτέχθην Matth. 2. 2. Perf. M.

Μ. τέποχα Xenoph. Ind. 2. ἐπιτόμῳ Ἰλ. β. κατὰ λογ. 248. ἀ τέπω *inusitato*. *vide pag.* 132.

Τρέχω *curro*. Fut. 2. Μ. δραμεῖμαι Dem. Ind. 2. Μ. ἐδραμεν Phil. 2. 16. Perf. Μ. δέδραμα Ὀδ. ζ. 45. ἀ δρέμω *inusitato*. Perf. Act. δέδραμκα Ὁ Pass. δέδραμμαι Xenoph. *quasi* ἀ δραμείω. *Rarius* Fut. 1. θρέξω Aristoph. Ind. 1. ἐθρέξα *pro qua* θρέξασκον Ionice Ἰλ. σ. 599. *vide p.* 140.

Τρώω *comedo*. φάγομαι, ἐφαγον. Præf. Μ. *cum* *significatione Futuri* φάγομαι φάγεσθαι Luc. 17. 8. *rarius* φαγῶμαι φάγῃ 2 Sam 9. 7. Ind. 2. ἐφαγον Luc. 4. 2. ἀ φάω *vel* φήω *exoletis*. *Regularia sunt* Ind. 2. ἐφαγον Lucian. Fut. 1. Μ. τρώομαι Aristoph.

Τυγχάνω *sum, fio, adipiscor*. F. 1. Μ. τούξομαι Xen. Ind. 1. Pass. ἐτύχθην Ἰλ. β. 155. Perf. τέτυγμαι Ἰλ. ζ. 245. *vide p.* 115. Ὁ τήδωγμαι Lucian. Plusq. ἐπετύγμην Ἰλ. ζ. 7. Paulō post. F. τετιούξομαι Ἰλ. μ. 358. Ind. 2. Act. ἐτυχον Ἰλ. ε. 287. Perf. τέτωχα Heb. 8. 6. Part. πτόχως Plato Tim. ἀ τούχῳ *minus usitato*. Ὁ τετύχηκα. Dem. τετυχηκώς Ἰλ. ς. 748. Ind. 1. ἐτύχηκα Ἰλ. ο. 581. *quasi* ἀ τυχέω.

Υ.

Υπαχνεῖμαι *promitto. mutuatur tempora* ἀ χέω. Fut. 1. ὑποχρήσομαι. Perf. ὑπέχρημαι Dem. Ὁ ὑπέχεμαι, *unde* ὑπόχρεσις Ἰλ. β. 286. Ind. 2. ὑπεχόμενῳ Ἰλ. β. 112.

Φ.

Φέρω *fero*. οἶσω, ἤνεγκα. Fut 1. οἶσω Joh. 21. 18. Ind. 1. Inf. ἀνῶσαι. Herod. 41. 8. *pro* ἀνοῖσαι; *servato augmento per modos*. *vide pag.* 114. Fut. 1. Pass. οἰδιόσομαι Aristot. Polit. Perf. οἶσμαι *unde* οἶσεν Demosth. *ab* οἶω *parum usitato* Ind. 1. * ἤνεγκα Marc. 9 17. Ind. 2. ἤνεχον Rom. 9. 22. *sequentia potius in compositis*. Ind. 1. Μ. ἀπνευχάμην Isocrat. *quasi* ἀ ἐνέγκω *pro* ἐνέχω: γ *nota aspirationis* Ὁ κ *pro* χ. *vide pag.*

pag. 145. Perf. Pass. μετενήνεσμαι Dem. Perf. M. ποροσ-
 νήνοχα Heb. 11. 17. *reduplicatâ præpositione, sicuti*
 pag. 53. & *auctâ præpositione ante verbum* p.
 145. *ab ἐνέχω* Luc. 11. 53. *Ionibus usitatiores sunt,*
 Ind. 1. Act. ἡνεκα Ὀδ. δ. 784. Herod. 5. 19. & Med.
 ἡνεκάμω Ἰλ. 1. 127. Herod. 44. 34. *pro ἡνεξ, ἡνεξά-*
μω: resolutâ ξ in x & σ literam aspirationis, ut-
pote quam Latini adhibent loco spiritus asperi. vid.
p. 6. quæ usitatissimè unâ cum præeunte spiritu
aufertur per Ionismum. Imperat. φέρετε Ἰλ. 1. 171. *per*
Syncopen pro φέρετε.

* N. B. Hæc Indefinita prima ἦτα pag. 153. lin. 8. & ἦτα servat cha-
 racteristicam Thematis.

φημι dico. Fut. 1. φήσω Ἰλ. θ. 148. *Verbum Regulare,*
nisi quod careat Perfecto Activo. Imperf. ἐπλω Joh. 1.
 23. ἐφης ἐφν. & per Aphæresin ὡς ἦς ἦ Ἰλ. α. 219. Ind.
 2. Med. ἐφάμω Ἰλ. α. 188. Inf. φάσθαι *ibid.* v.
 187. Part. φάμεν Mus. Her. & Lean. v. 190.
 N. B. Perf. 2da. Præs. Indic. φῆς *acuitur cum i sub-*
scripto Ὀδ. n. 239. *vide* Eustath. φῆς Subj. *regulariter*
 Soph. Perf. 2da. Imperf. ἐφνδα Ἰλ. α. 397. & φῆδα
 Ἰλ. φ. 186. *per Paragogen Atticam. vide p. 139.*
 φθάνω *prævenio.* φθίσκομαι, φθίω. Fut. 1. M. φθήσκει Thuc.
 Ind. 1. ἐφθασα Xenoph. *tanquam à φθαίνω.* Ind. 2. ἐφθω
 Xen. Ind. 2. M. ἐφθαίμω Ὀδ. δ. 547. *à φθίμι inusitato.*

X.

Χέωμαι *recedo, teneo, item capio.* Fut. 1. χέομαι Ἰλ. v.
 153. Ind. 2. ἐχάδον Ἰλ. δ. 24. Ἰλ. ξ. 34. & Ion. κέχα-
 δον Ἰλ. λ. 334. *vide p. 139.* Perf. M. κέχανδα Ἰλ. ψ. 268.
per Epenthesein pro κέχαδα. Plusq. ἐκεχάνειν Ἰλ. ω.
 192. N. B. *ν Atticum familiarius inseritur Themati*
vel Perfecto; ut χαμβάνω *à λήβω, χαλχάνω* λέλοχα
à λήχω, πέπονδα à πίδω *vide p. 139.* Rariùs
 Fut. 2. κέκχθησιν Ὀδ. φ. 153. & κέκχθημαι Ἰλ. θ.
 353. *Ionice.*

Χαίρει

Χαίρω gaudeo. χαρήσομαι ἐχάρην. Fut. 2. Aēt. χαεῶ Apoc. 11. 10. & Pass. χαρήσομαι Phil. 1. 18. Ind. 2. ἐχάρην 3. Joh. 3. Perf. κέχαρμαι Eurip. Ind. 2. M. ἐχαρόμην, unde Pot. 3^{ia}. Perf. Pl. κέχαροίετο Ἰλ. α. 256. Ionicè. pag. 139. Fut. 1. χαιρήσω Aristoph. Perf. Part. κέχαρως Ἰλ. η. 312. Ionicè pro κέχαρως Perf. Pass. κέχαρημαι Hom. Hymn. in Bacch. 10. Paulò post Fut. κέχαρήσομαι Ἰλ. ο. 98. *quasi à χαρίζω.* *Formæ salutandi & valedicendi* χαίρει Luc. 1. 28. & χαίρειν 2 Joh. 10. *quam Græci literis præmittere solebant; ut* Φήλικι χαίρειν Aēt. 23. 26.

Χέω fundo. χεῶ, ἔχεα. F. 1. χέσω Ὀδ. β. 222. p. 116. F. 2. χεῶ Aēt. 2. 17. pag. 116. Ind. 1. ἔχουσα Ὀδ. α. 291. ἔχουσα Ἰλ. ξ. 436. ἔχεα Rom. 3. 15. Atticè vide p. 139. Ind. 1. M. ἐχούαμην Ἰλ. σ. 24. ἐχεάμην Aristoph. Vesp. Atticè Ind. 2. ἔχον Aēt. 21. 27. M. ἐχούομην Apollon. Ἀγρον. l. 2. *eu pro e juxta formationem* ἔχευα. Ind. 1. Aēt. ἔχουσα Aristoph. Fut. 1. Pass. χέδησομαι Luc. 5. 37. Perf. κέχυμαι Aēt. 10. 45. Ind. 1. ἐχύνω Aēt. 2. 6. Imperf. σκέχυνες Aēt. 9. 22. Part. ἐκχυρόμενος Matt. 26. 28. *hac omnia videntur à χύω vel χυῖω parum usitatis posse derivari.*

Anomalum; defectivum in Personis.

Imperfonale.

† Purum; Personâ tantum variatur ab unâ

† oportet -ebat -uit. &c.

Verbum unum aut aliud; ferè cuius Singula quævis Verbo Imperfonalem inducit Tertia formam;

Casum habet & neutrum, explicitum implicitève notandum.

Participium pariter servit sine nomine neutrum, In casu recto, casu interdumque secundo.

ἄξιον visum est.

ἵστασθαι.

Oportet -ebat.

Χρῆν, χρεών, ἐχρῶν. Δεῖ, εἶδεν, δεόν. Confert

<i>Confert, conducit, expedit.</i>	Συμφέρει.
<i>Convenit.</i>	Συνήκδ-ῆκον, ὁροσήκδ-ῆκον, καθήκδ
<i>Est.</i>	Ἔστι. (-ῆκον.
<i>Interest, refert.</i>	Μέτεσι, μετόν.
<i>Licet.</i>	Ἔνεσι, -όν; ἔξεσι, -όν; πάρεσι, -όν.
<i>Prodest.</i>	Λυσιτελεῖ.
<i>Poteſt eſſe</i>	Ἐνδεχῆς, ἐνδεχόμενον.
<i>Decretum eſt.</i>	Εἰμῶς; πέπωρωται.

Verbale Nomen.

Signa licet rerum sint Nomina, prima loquelæ Symbola; progenies tamen orta est postera verbis; Officii nota, vel facti, vel symbolon artis: A scribo ut scriba, atque à læsi læsio manat; A subſto Subſtantivum: hujus mille farinae.

Part'cipium ſibi gignit ab -us cognomine nomen, Multiplici fine; ut -tus -tor -trix -men -tio -bundus. Inter & hæc duo in -um -u planè diptota Supina.

Part'cipium in -dus, ab Activo ceu ſtemmate creta, Fine in di, do, dum, tria dicta Gerundia, fundit Nomina; quæ caſum admittunt, Modi ut Infiniti; Actio queis innexa; Rei tria ſigna Gerendæ.

Tempore penè omni numerosa familia Græco eſt Edita; Perfecto potiùs, cui paſſio inheret:

Singula enim perſona triplex ſua nomina gignit; Res, primæ vox perſonæ; Actio, voxque ſecunda;

ἄρχημα πρῶξις
Actor tertiæ erit. Medio nec pauca creantur

ὑποκείμενον
Nomina Perfecto; Indefinitoque ſecundo:

λόγος παγών
Nec ſua Perfecto Activo, aut Themati ſua deſunt.

βλέπων κλέπτεις
Litera detracta eſt; mutata; vel inſita multis.

πίσις, φίλτρον; ἀγωγός, δωτῆς; τέκνον, ἐφελμύ.

Quan-

Quantitas.

Anceps vocalis ferè tenditur ante -μα neutrum;

Sic vocalis υ in ¹-υτῆρ, ²-υτῆς, ³-υτὸς, et ⁴ύτωρ.

¹ὑτῆρ Od. ε. 187. ²μη'υτῆς Mosch. ι. 3. ³κωκυτὸς, ⁴ῥύτωρ Anthol.

Accentus.

Oxytona.

Perfecto à Medio, Indefinitoque secundo

¹-Is per idos flexum, rei in ²ων vox, Nomen in ³ος si

Activum. Ex Passivo Perfecto edita ⁴-μὸς, ⁵μὸν,

⁶-Τὸς, ⁷τῶν, ⁸-εμφὼν; sic -ῆ si litera temporis anteit,

Et nisi præcedant ¹⁰α et ¹¹ε ¹²της est finis acuti.

¹κοπὸς, ²παγὼν, ³σκοπὸς, ⁴λαλμὸς, ⁵ἐρεμὸν, ⁶κωκυτὸς, ⁷ἰατρὸς,

⁸ἡγεμὼν, ⁹γραμμὴ γραφῆ, ¹⁰εργατὸς, ¹¹οικίτης, ¹²ποιητής.

Compositum cum Verbalis monosyllabo; ut ακμῆς.

Paroxytona.

Nata è Perfecto Medio, cum nomine, si vox

Activè accipitur, ¹præacuto finis notatur.

Pauca & Particulis juncta ut ²πλεσχύπος adde.

Sunt ³sensu Passivo, ⁴aliòque a tempore quadam.

¹βουλευόμενος dans consilium.

²Ενίμνος aspiciens. at πλεσχύπος eminè apparens.

³πατρὸνόμος a patre pastus. ⁴λογωμάχος qui verbis pugnat.

Sic neutrale -πιον, passivà ab origine ductum.

Participio tonus interdum imprimitur novus; ut κλώων.

Irregularia.

Penacuit nonnulla tonus revocatus in -η, -της.

Sylloga Particularium.

In -η.

¹Ἀπὲς fraud. ἀεπύγη rapina. βλάβη noxa. Γνώμη sententia. Δαπάνη sumptus. Ἐπιλήσμη oblivio. Θήκη theca. Κόμη coma. Λύπη tristitia, λώγη injuria. Μάχη pugna. μελέτη meditatio, μνήμη memoria. Νίκη victoria. Πλάγη error. Ρώμη robur. Τεύχη vindemia, τύχη fors. Φήμη fama. Χάρις gaudium.

In -της.

¹Ἀήτης procella. ἀετής arator. Δεσμώτης vincetus. Ἰδιώτης privatus. Κομήτης cometa, κυβερνήτης gubernator. Πλανήτης planeta.

Dialectus.

Verbales pariunt Dialectica Tempora formas;

¹Πομφός, ²α γρός, ³ἐδητύς, ⁴ἐδαδῆ, ⁵ὄρρυς, ⁶ᾠδῆ.

¹Hip. ²Il. δ. 235. ³Il. α. 469. ⁴Od. ξ. 193. ⁵Il. α. 435. ⁶Hom. hym. in Apol. v. 10

ADVERBIUM.

Nominis & Verbi genuinum Adverbia sensum
Perficiunt, vel pulchrè ornant; vel largiùs augment.
Rarius est primogenium; ut, sic, non, ità, jam, cras.
In duplex Genus, aut Quale, aut Quantum, omnia cedunt.
Finem ambo, capiunt à Nomine in -e, -ter, -us, -o, -tim,
longè, feliciter, cœlitus, serò, viritim.

Neutrum in -us -um Adjectivum amat adverbiascere,
sic -e.

plùs multùm facilè

Græca -ον, -εις, -εν, vel -ι, υ, sic et -α Neutra Adverbia fiunt.
πολλόν, σαρκής, μισθόν, τι, ὅζον, πᾶσα.

Femineæ, obliquo, vox; omni mascula casu.

ἄπολλος, σαρξ, δωρεάν. εὐδύν, πολλῶ, κίχλιν, ἑλεόν, &c.

Casus in -ων Genitivus, in -ως Adverbia gignit. ἀληθῶς

Hæc sunt sine novo; -ει, -σι, -τι, -ι -δην, -δόν, -υ, -την, -α, -τες, -οι, -ξ.

πανδημοί, ἀνδρισί, ἀκροποδιῇ, ἀσπί, πλατύνδω, ὁμοθυμαδόν, πένυ,
ἰδιοντίω, ἡρέμα, τῆτες, ἀρμόϊ, ἰδιδξ.

Nomina: In -ας, -δα, -δρα, -α, -δην, -δα, -δης, -ω, -ξ edita verbo.

ἡρώμας ἀναφανδὰ ὑπὸ δξα, κρύφα κρύβδην, μέγιστα, ἀμοιβὰς ἀφρω, ἀναμίσξ

Quale; rei accedit perfectile complementum;

Ut bene, virtutis; vitii sic symbola, pravè.

Causæ etiam, propter; vel similitudinis, ut, sic: (Tempus;

Quantum aut Magnum, ut abunde, parùm: cui subijce

Temporis, -u nota, noctu: -per, tantisper: -e, sæpe:

Iluci:-dem, pridem:-um nondum:-quam, velut unquam

Huc spectat locus; ut prope: sub quo etiam ordo deinceps

Congregat & locus, unà: & separat, absque, seorsim.

Signa loci hæc; -ac, -ic, -uc, -inc, -o, -a, -tus, -bi, -de, vel -sum.

In loco; ut -ic, hîc: -ra, supra: -bique nullibi format.

A loco; ut -inc, illinc: -tus, cœlitus: & -de, dat unde.

Ad locam; ut -uc, illuc: -ò, quoquò: -sumque, deorsum.

Per locum; ut -ac, illac: -à, quâ. In; Per; Ad; A loco; uti-vis.

ubivis; quivis; quovis; undevis.

Græca

Græca etiam; -σι, -τα, -τι, -οι, -δον, et -ῶ, et -η; in: -τε, -τεν; à, de.

Ad; -ζε, -σε; de accentum transponit, Quarto et adheret.
 ἄδην, ἔδω, οἶκος, οἶκος, ἐνδον, αὐτῷ, πάντῃ: ὅπως -δε, -διν.
 δύεζε, ἐκῆσι, οἶκαδε οἰκόνδε.

Per locum in -η: In et Ad locum; in -ω, -οι, -α desita, sic -ῶ
 ὅπῃ, ταύτῃ. ἄνω, ὅποι, ἐν ταύτῃ, ἀλλὰ χῶ.

Aut multum, ut Numerale in -ies, & -plo, -pliciterq;
 quinquies, du-plo, -pliciter

Græca hæc sunt in -αῖς, -ῶν, -ῶς, -α, -χα, -πλή, -πλασίως, -πλῶς,
 τε, -αῖς, -ῶν, -ῶς, -α, -χα, -πλή, -πλασίως, -πλῶς.

Cardinalia.

Semel ἅπαξ. bis δις. ter τρίς. quater τετρακίς.
 quinquies πεντάκις. sexies ἑξάκις. septies ἐπτάκις. octies ὀκτάκις.
 novies ἐννάκις. decies δεκάκις. undecies ἑνδεκάκις. (κίς,
 duodecies δωδεκάκις. tredecies τρισεκαδέκακις.
 quaterdecies τεσσαρεσκαδέκακις, etc. Vicies εἰκοσάκις.
 tricis τριακοντάκις. quadragies τεσσακοντάκις.
 quinquagies πεντακοντάκις, etc. Centies ἑκατοντάκις.
 ducenties διακοσάκις. trecenties τριακοσάκις, etc.
 Millies χιλιάκις. bis millies διχίλις, etc.
 decies millies μυριάκις. vicies millies δισημυριάκις, etc.

Ordinalia.

Primò vel primum πρῶτον: secundò vel secundum δεύτερον:
 tertio vel tertium τρίτον: quarto vel quartum τέταρτον, etc.

Sermocinale: ut Dictio; nā, non: Passio; prohi, vā,
 Cur rogat; ὅ vocat; en demonstrat; mehercule jurat;
 Duntaxat secludit; agē hortatur; putā clarat;
 O si optat; prohibet ne; dat licet; ambigit an, ne?

Posse dat ἄν, νερ, verbo; Nomen et Infinitat.

Infinita est, quæ nec Quæstio, nec nota Partis.

Vox sensu incerto, propria uni, sed vaga cuivis:

Qualem, -cunque, vel ipsa duplex, magis infinitat.

Ubi, quo quæstionales, sensu sunt definito; citra quæstionem, sunt
 indeterminato: quæ si ingeminantur, significationis incertitudinem
 amplius dilatant; ubi ubi, quocquod Ter.

Vult

Vult di, dis, am, co, re, se, tantum componere vocem :
 Con vel com pro cum, sequitur si consona, præfit.
 Dis sibi r, pro s nonnunquam mutuatur aut f. dirimo, differo.
 Am fit an in tribus his ; anceps, anfractus, anhelus.
 Accipit am sibi b, vocalis siqua sequatur,
 Ambigo ; sic com-b-uro. d sic pro, re capeffit. redeo, prodens.
 Vocali co brevis ; g, m co syllaba longa ;
 Græca, ut cognosco ; contracta, ut cogito ; præfit :
 Cominus ; ac si co, pro com, n clausit in se :
 Com pro co brevis est, vocali prævia raro. cōmedo, cōmes.
 At duo ve-, ne- negant ; juncto cum nomine tantum.
 vefanus, nefas.

Comparatio Adverbiorum.

Omnis in -e gradus ultimus exit, in -usque secundus.
 doct-sap-è-ius-issimè.

Principio auget ἀει-, αὐτ-, βε-, ζα-, λα-. Nη, ιεq; privat :
ἀειχλη, ἐρικυδης, βεβαια, ζαδεις, λαβρος ηκερδης, νηφ.

Amplificat raro. Εὖ facile & benè ; δὺς malè & ægrè.
ευχρη, ευφραν, δυσκολ.

Alpha in Composito privat, ligat, auget, abundat :
ἀκακ, ἀκοιτις, ἀτενης, ἀσαχως.

Sapè α, v adsciscit ; vel pro v, γ capit, aut μ.
ἀνάξι, ἀγνοειν, ἀμφορι.

Rarius n̄ sensum Verbi, vel Nominis auget.
ἡιδει Ὀδ. ι. 206. ἡβαιος Ἰλ. ζ. 141.

Consona si sequitur ; v, σ de fine moventur

Crebrò à particulis ; veluti πέα, μέχει, μεσηγύ ;

Sic κε simul δε, ζι : sic, dempto, κ redditur ἐκ, ἐ.

SPIRITUS.

Hæ spirant voces, ἄλις, ἥνικα, ἄπαξ, ἄμα, & ἥνα ;

Quæis ἐγὼς, εἰνεα, ἐως, & οὐκ licet addere, & ἐξῆς.

Ως, ἰνα, particula generis non unius ambæ.

Asperè in initio vox infinita notatur.

M

Quan-

QUANTITAS.

Longæ ultimæ.

-A, nisi sit neutrum; -c, è, ò, quod ab-us venit, aut-er, frustra. illuc, doctè, rarò, pulchrè, crebrò.

Longæ anteuultimæ.

Coram, demum, donec, dudum, nuper, & olim,
Omnino: sic manè, & penè, & ponè, vel in -tim : domatim:
Semi-in compositis tantum; se-, so- simul, & ve-
 semivir. separo, focors, vecors.

Communes.

Ultimæ in his : o ; citò, modò, porrò, quando, vel ergo,
Illico, ferò, imò ; unum in -è ; ceu ferè : terna in -i ; nempe
Hæc ibi, ubi vel uti : Cæsura hæc omnia tendit.

O se corripit aut tendit penultima in ohe.

Corripè particulas in à, è, verbi ab origine longas ;
Quale, putà & cavè, item vidè : sic de fine prioris
Literulam componentis ; sìquidem crucifigo.

Bis di- brevis: re- tantum à nomine syllaba longa est.
 difertus. dirimo. res. refert

ACCENTUS.

Oxytonum; -εί, -vel -ί, -τήν, -ίς, -άς, -ή, -ύς, -έ, -τός, -δά, -δόν, -ύ, -ξ
οιονί, άκονιτί. έθελοντή, χαρίς, ικάς, μη, έγγύς, όψι, έντός, άωφανί
ιλαδόν, μεταξύ, οδάξ.

Omne Paroxytonum est in -άκις vel -ίκα, -όρα, vel in -δι
μοιάκις, αὐτίκα, ὑπόδα, κραιπί

Aut -τι: *nisi ex* πῦρ, οἶκος, ὁ ἄλλος, ὁ ἑκτός, ὁ ἑνός
ἀνάθε: πᾶντο, οἶκο-, ἄλλο-, ἑτο-, ἑδο, τι, -τιν.

Accentum in membro servant composita supremo, τοῦτέστι
Ἀνῆ, ἐγγυς, πάλιν, εἶτα, πάλαι, πρόθενque remanendo
ἵκνται πᾶρεγγυς, αἰσπάλιν, εἴταια, πρόπαιαι, εἰμπροθεν.

Paucula in -οῖ, -ῆ, -ῃ, χῶς circumflexa notantur.

ἄρμοι, αἰχῆ, παλαιχῆ, παλαιχῶς.

Vox ἔκ, ὤς, atona est: utraque, si puncta præibit, ὤς etiam pro sic posita, aut post nomen, acuta est.

Pauca retro, porróve, tonos aliquando retrudunt.

σφόδρα, ἀληθες:

ἔλεον, ἐκοντί, ἥσυχῃ.

Omne, à plurali si Syncope demit ε, neutrum. τάχα

Rara Polytona; ut ἡνιδε ἔνιδε; ἔνιδι ἔνιδι.

Multæ Particulæ, Indefinito prope sensu

Encliticæ sunt; ut πο.δὶ, πῶς, ποτὲ, πῶς, γέ, τέ, πέ, τοί. Vide p. 59.

Plures si coeant, accentum prima reposcit.

δὴ πε τοί ἴλ. v. 813. ποτὲ τοί τι Ὀδ. δ. 328.

Vix sunt Encliticæ, præter quæ, ve, vel ne, Latinæ,

Attica litera -ι, fini adjecta, notatur acutè.

νὴ Thuc. 379. B. ἔτωσι Aristoph. Plut. 5. 1. 5.

Particularium Heterotonia.

Oxytona. δηθὰ diu. ἐμποδὸν eminus. ἐμποδὸν cominus. ἐπιχειρὼ deinceps. θαυαῖ crebrò. ἰδὲ ecce. ἰὼ io. οἶ heu. πο.δὶ, ποτὲ aliquando. χαυαῖ humi.

Paroxytona. ἀβᾶς utinam. ἀγχι prope. ἄλις satis. ἀπαξ semel. ἄρτι nuper. ἀτρίμας placidè. ἄχρις, μέχρις usque. ἔτι adhuc. ἐνθάδε hic. μόγις, μόλις vix. νόσφι seorsim. πάσχι omnino. πάνυ valde. πρόχην geniculatim. περίξ circumcirca. ὑψι altè.

Proparoxytona. ἀντικρυς coram. ἔκῃ causa. πέρυσι anno superiore.

Circumflexa. αἶ rursus. εἰκῇ frustra. ἐκῇ ibi. ἐξῆς deinceps. εὖ bene. ἦ certè. μῶν nonne? νῦν nunc. πῇ qua. ποῖ ubi. πῶς quomodo. φῶ heu. ᾧ o.

Antecircumflexa. ἐνταῦθα hic. ἐνταῦθεν hinc. ἴφι fortiter. θῦσσον, οcyus. μάλλον magis. σῶγα tacitè.

Particulæ Dialecticæ.

Atticæ.

οὐρι huc Nub. pro οὐρο
 τῆς hoc anno Nub.
 τήμερον hodie Plut. pro
 σήμερον.
 ὧς ibi Plut.

Aristoph.

Ionicæ.

ἀτρεκέως verè Hom. Ἰλ. 6. 10. pro ἀτρεκῶ
 ἐν τῷ τῆς hinc 1. 26. pro ἐν τῷ τῆς
 καὶ quo 9. 8. pro καὶ.
 μέγας valde 67. 20. pro μέγιστος.
 οὐκ postquā 266. 25. pro οὐκ

Her.

Doricæ.

αἰμα simul Id. 11. 39. pro αἰμα.
 αἰμα quando Id. 13. 25. pro
 αἰμα.
 αἰμα quando Id. 23. 30. pro
 αἰμα.
 αὐτόγα hic profectò Id. 11.
 16. pro αὐτόγα.
 ἐνδοῖ intus Id. 15. 1. pro ἐνδοῖ.
 ἐπεία postquam Id. 18. 56. } Theoc.
 pro ἐπεία.
 μάιν quidem Id. 1. 71. pro
 μάιν.
 ὅκα quando Id. 1. 66. } pro ὅτε
 ὅκα idem Id. 1. 87. }
 ὅπα ubi Id. 4. 24. pro ὅπα.
 ὅπακα quando Id. 23. 33.
 pro ὅπακα.

ὅπα unde Id. 22. 11. pro
 ὅπα.
 ὅπακα quando Id. 5. 98. pro
 ὅπακα.
 καὶ quò Id. 4. 3. pro καὶ.
 πάντα penitus Id. 8. 41. pro
 πάντα.
 τὰν præterquam Id. 14. 53.
 pro τὰν.
 τόκα unquam Id. 8. 15. pro
 τόκα.
 ποταγὲ agè Id. 1. 62. pro
 ποταγὲ.
 πρὸν nuper Id. 2. 115. pro
 πρὸν.
 τὰμ tunc Id. 13. 27. pro
 τὰμ.
 τὰνκα tunc Id. 1. 17. pro
 τὰνκα.

Theoc.

τῷδὲ hòc anno Schol. in Aristoph.
 Acharn. 1. 1. 15.
 τῷδὲ Illic Id. 1. 106. pro τῷδὲ }
 τῷδὲ idem Id. 8. 44. } Theoc.
 τόκα tunc Id. 7. 154. pro τῷδὲ

Poeticæ.

ἀλλυδὲς alibi Ἰλ. λ. 486. pro ἀλλοῖς.
 ἀμυδὲς simul Ἰλ. ι. 6. pro ἀμυ.
 ἐμπροσθεν coram Theoc. Id. 9. 6. pro
 ἐμπροσθεν.

De suâ in Adverbii formam vox septupla transit.

hic, quòd; partim, multum; illic; agè; repentè, pòst; ut, τῷ sic
 ἔ ubi; μέγας valde, ἐνδοῖ statim; ὧς ibi, ἄγε age; τυχὸν for
 sitan; μέλα postea; ἐπεί postquam.

PRÆPOSITIO.

Appositæ Præpositio est anteaambulo vocis ;

Componitque omnes voces, casumque gubernat.

Octupla bis monosyllaba ; ab, abs, a, ad, præ, per, ob, ex, c,

Cum, de, pro, sub, post, in, trans. Dissyllaba sena est ;

Ante, inter, contra, circum, præterque, superque.

Litera compositæ mutata, inserta, minuta est ;

Consona, n, b, d, r, x, se crebra secutis

Assimilat : n fit l, m, r, si sequitur par.

illudo, immergo, irrogo.

Ante etiam b, p, rursus n vertitur in m.

imbibo, impono.

B fit c, f, g, p ; ex his siqua sequatur.

occurro, succurro. offero, suffero.

oggannio, suggero. opprimo, supprimo.

B fit in his, asporto, ostendo, sustineo, f.

D fit c, f, g, l, n, p, r, s, item t.

accipio, afficio, aggero, alligo, annuo,

appono, arrogo, assero, attollo.

Per-rarò r mutat & inter rariùs, in l.

pellicio,

intelligo.

X fit f, si f sequitur, velut cfferò : binis

Aufugio, aufero, verti ab in au vult Antisthoichos.

Paucis ultima post, per, ad, ob, trans, consona dempta est.

pomcerium, peçero. asfo, operio, trado.

Literulas Apposta sibi & Composita præoptat.

Apposita ab, vocalem, aut h ; r prævenit, aut d.

ab ovo, Hor. ab homine, Tull. ab re, Plaut. ab dextra, Ter.

Q, r, t post abs : ferè quævis consona post à :

abs quivis homine Ter. non abs re ; abs te Ter.

à Jove Virg. à puero Ter. &c.

Consona sic post è venit : omnis litera post ex,

è flamma cibum, ex animo, ex sententia. Ter.

180 Rudimentum Grammaticæ.

Composita ab propriè vocalem prævenit, aut h;
abutor. abhorreo.

Nec renuit liquidam; aut mutam si grata sit auri;
abluo, abnuo, abripio, absolvo; abdico, abfore; abmitto Plaut.

Abs neque, si c, t subit; à, si m subit, aut v.
abscedo, abstineo, amoveo, avello.

Trina bis est Græcis Monosyllaba, ἄν, ἐκ, ωρ, εἰς, σω.
Sena bis Dissyllaba, metri transfuga; nullo
Vult nisi Pyrrichio Dithyrambo, plus cita, stringi.

Ἄμφι, ἀντί, ἀνά, ἀπό, Ἀφ, ἐπί, ἕ,
Μέλα, ὦρα, ὦει, ὑπό, ὑπέρ.

Ἐν, σωὺν crebro variant; velut in prius, & con-
Si γ, κ, vel χ sequitur, ν vertitur in γ;

Salvo utcunque sono: β, π, μ, ψ, φ; it in μ:

ἐγγράφω, συγγράφω. ἐγκαλέω, συγκαλέω. ἐγχειρώ, συγχαίρω. ἐμ-
βάλλω, συμβάλλω. ἐμμιτρέω, σύμμιτρέω. ἐμπήττω, συμπήττω.
ἐμψυχόω, σύμψυχόω, ἐμφύλλω, σύμφύλλω.

Ante sed has λ, ρ, σ; ν pariliter confit,

ἐλλειψις, σύλλειψις. ἐρρίγαν, συρρέπτω. εὐώσι.

Vocalis, sociam ἔξ; sociam ἐκ, sibi consona mavult.

ἐξ ἀρχῆς. ἐκ πυρός.

Σὺν si subsequitur vel ζ, vel consona post σ,
Perdit ν; sed, vocali veniente, resumit.

συζήσις, συζητήσαν. συνεῖλλαν, συνέειλλον.

Contrahitur ωρ, bis; ut ωρ-ὄ, πρὸς, sic περ-ὄ, φρεσὶν

Thuc. 93.

2 Cor. 11. 32.

Compositis Præpositio varium unica sensum.

Fert, incrementi decrementique character.

Ab: abavus, abnepos. *De:* demiror, demens.

E: egregius, elinguis. *Ex:* exubero, exanguis.

In: incurvus, innocens, invocatus, i. e. imploratus, invocatus i. e. non vocatus.

Per: perfideliis, perfidus.

Πρὸς : πρέπεις magnos habens pedes, προβάλλομαι accuso.

Πρὸς : πρόσφατος recens, προσφύρομαι vescor.

Ἄνα : ἀναβαίνω ascendo, ἀναγινώσκω lego.

Ἀντί : ἀντίθετος divinus, ἀντίχριστος antichristus.

Ἀπὸ : ἀπογίνομαι morior, ἀποτείνω extendo.

Διὰ : διάφραγμα pausa inter cantandum, διάβολος accusator.

Ἐπὶ : ἐπιτιμάω reprehendo, ἐπιόγδοος sesquioctavus.

Κατὰ : κατέφημι affirmo, καίειπιν contradicere.

Μετὰ : μετаноία resipisco, μετέρχομαι ulciscor.

Παρά : παρακαλέω consolator, παρώνος iniquus.

Περί : περιεργάζομαι contemno, περιεμύ excello.

Υπὲρ : ὑπερβίβω extermino, ὑπερφιάλλω perfidus.

Ὑπὸ : ὑποπίνω largius bibo, ὑποδίδω subvereor, ὑπόχρυσος aurum adulterinum.

Se geminat Præpositio, aut aliam sibi necit :

Nominis & gradibus se comparat Adjectivi.

Ininde Liv. proinde Ter.

προπροκυλίνδομαι Ἰλ. χ. 221. προσπαραγράφω Dem.

In ante Tull. ἀμφὶ περί κρήνη Ἰλ. β. 305.

Præ, prior, primus post posterior postremus, ante anterior.

Πρὸ πρότερος πρότατος πρόωτος πρώτος, ὑπὸ ὑστέρως ὑστέρωτος, ὑπὲρ ὑπέρτερος ὑπέρτατος & ὑπάλωτος.

QUANTITAS.

De, præ, pro brevis est, si vocalem anteit, aut h.

Deerro, dehisco, præeo, præhibeo, proavus prohibeo.

Pro brevis interdum est, sequitur si consona; verum his

Profugio, procreo, communis, & adde propago.

procella, profugus, pronepos, protervus, profundus;

profiteor, proficiscor, profari, propero.

ACCENTUS.

Præposita oxytona est; atonas tres præter ἐν, ἐξ, ἐς.

Pro verbo accentum retrahit, casumve secuta.

ἐν ἐν Ἰσδαίω Gal. 3. 28. ἱερῆης πύρι Herod.

Vix ἀνά vel διά, * nomina ne pariliter a fiant. * Ἄνα, διά.

DIALECTUS.

His crebrò Atticis ἐνι, ἐξω, ἐς; his, πρὸτι vel πρὸτι Doris:

Εἰν & ὑπὲρ, ἀπαι, & ὠδαί, usa poesis ὠπαιque.

Dorica præpositi μὲ per πρὸ versio mira est.

¹ Ἰλ. α. 30. ² Thuc. 109. B. ³ 5. B. ⁴ Ἰλ. γ. 116. ⁵ Theoc. Id. 1. 24. ⁶ Ἰλ. ε. 160.

⁷ Ἰλ. ψ. 227. ⁸ Ἰλ. λ. 663. ⁹ Ὀδ. α. 306. ¹⁰ Ἰλ. β. 44. ¹¹ πρὸδύχομαι. Theoc.

Id. 29. 25. Pind. Nem. Ὀδ. 7. Ant. 1. πρὸδύχομαι Ol. Ὀδ. 12. Ant.

CONJUNCTIO.

Vocibus innectit medium Conjunctio vinclum ;
Altera conjungit, disjungit & altera voces.

Nempe notæ primæ sunt &, nec ; vel, ve secundæ.

Sub conjunctivâ, species comprehensa quaterna est :
Ur, quodd, enim, quia, nam, Causæ: si, Conditionis;
Ergo Concludit: quamvis, tamen, adversantur.

Sub Disjunctivâ, vox Discretiva; sed, autem.
Conjungit voces, disjungit copula sensum :
Disjungit voces, jungit Disjunctio sensum :

Sunt quæ^a præponi ; sunt quæ^b succedere malunt
Particulæ, interdum in^c Composito anteire volentes.

^a Præpositæ: at, aut, &, nam, nec, sed, si, vel, ἀλλὰ, εἰ, ἢ, ἵνα, καί, ὅμως, ὅπως, ὅτι, πλὴν, ὡς Poet. ὅφρα,

^b Postpositæ: autem, enim, ne, que, quidem, quoque, ve, verò. αὐτάρ, γάρ, γέ, δέ, δὴ, καί, κεν, μὲν, μὴ, ἔν, πέρ, τέ, τοί.

^c Enim vero; enim rariùs præponitur; quater apud Plautum.
τοιγάρ, μὲντοι.

Sunt, quas vel præponere vel postponere fas est.
ergo, itaque.

Paucæ explent, non absque ornatu aut arte locatæ :

Complementa. -ce, cine, -met, -plē, pte, -te.

Explementa: ἄρ, θην, νύ, νῦν, πᾶν, ῥα, τοί.

ACCENTUS.

Ἐῖ atona ; ἀλλὰ, & ἐπεὶ, εἰάν, ἢ, ἀτάρ, αὐτάρ, acuta.
Circumflectitur ὅν simplex vel compositivum.

ἔν, γάρ, τοιγαράν, μὲντοι. Ionicum ἄν Herod.

Ἦγυν, ἔκυν, ἔμδν- & εν tonus his præacutus.

Præpositum & casus, variarum & Sylloga vocum,
Contextu scito formam adverbiascit in unam.

διακρινῶς Polyb. frustra. καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν 2 Cor. 4. 17. excellenter.

Vox eadem in Qualis vel Quanti classe locatur.

ἀπορῶν aperte, Lucian, è regione Thucid.

Quinetiam una eadem Locī erit vel Temporis index.

ubi ἔτε.

Synopsis

Synopsis Particularum.

ADVERBIUM.

PRIMITIVUM. ἄγαν Xenoph. λίαν Luc. 23. 8. valde ἄχρις Act. 11. 5. μέχρις Matth. 11. 23. usque εἰς Matth. 5. 22. μάλιστα Ibid. 15. 9. frustra. ὅπου ubi Aristoph. Nub. 1. 4. 6. ut Joh. 16. 1. πάλιν rursus Joh. 16. 19. πρὶν prius Marc. 14. 72.

POETICUM. αὖ rursus Il. α. 459. μάλ᾽. frustra Il. β. 120. ὅφρα donec Il. β. 769. ut Il. α. 147.

DERIVATUM. ἀνδρακας viritim. Ὀδ. γ. 14. πάνυ omnino Aristoph. Plut. 1. 1. 57. μάλα valde quasi à μαλός. ἀμέλει pax Nub. 1. 6. 39. τίν᾽ ἄλλως frustra Demosth. ἐμπάλιν Herod. 338. 1. τῷ μάλιν Anthol. Tetrast. versa vice. ἐν μέρει partim 1 Cor. 13. 10. καθόλου universim Act. 4. 18. καθ' ἑκάστα singulatim. Aristot.

Qualitatis.

PRIMITIVUM. εὖ bene Eph. 6. 3. ἐπὶ temere Aristoph. Plut. 23. 80. ἴσχυι fortiter Il. α. 38.

DERIVATUM. κρύοδιν clam Demosth. σῆγα tacitè Apollon. ἀραρότως firmiter Plut. ἀκονιτὶ facilè Thuc. ἀναμνωτὶ incruentè Apollon. Argon. 1. 2. Πρῆγῃς è re Aristoph. Plut. 2. 6. 5. ἐπαυτοφάρῃ in ipso facto ibid. 2. 4. 41. ἐπιτίτῃς dedita opera Ibid. 4. 3. 57. Poet. ἔχχα Il. α. 69. ἔχοχα Il. ε. 61, eximie. ἀκλυ tacitè Il. γ. 95. προχυν geniculatim Il. ι. 566. Ἀπὸ θυμῷ invitò Il. α. 562. ἀπὸ τρόπῃ indecenter Plato. ἀπὸ σκόπῃ abs re Dion. Hal. ἀπὸ ἐκότη non verisimile Paus. Phoc. ἐξ ἀπροσδοκήτῃ Plato. ἐν τῷ αὐτομάτῃ inopinatò. Plut. ἐν τῷ εὐθείῃ temere Thuc. lib. 1. ἐν τῷ τεταρρήκῃ confidenter Plato. δι' ἀκριβείας accuratè Aristot. ἐν τῷ φανερῷ palam. ἐν τῷ κρυπτῷ clam. Matth. 6. 4. παρ' ἀξίαν indignè Bud. πρὸς ὀργὴν iracundè Demosth. ἐν προαιρέσει Demosth. κατὰ προαίρεσιν Aristot. consulto. ἀνὰ λόγον, κατὰ λόγον Aristot. περὶ πόδα Lucian. congruenter πρὸ ὁδῶ, πρὸς ἀγαθῶ Aristot. πρὸς τρόπῃ Plato. εἰς καλὸν Xenoph. commodè ὁδῶ πάρεργον à proposito Plut. Thess. Νεανικῶς Aristoph. κατὰ τὸ ἐνδιχόμενον Bud. εἰς τὸ δυνατὸν Xenoph. ὅσαχῇ περ' ἂν ἦ δυνατόν ἀφορμῶν. Plato. ὡς ἐν μάλιστα Lucian. ὡς ἐν τῶν ἐγγχωρεῖων, ἐν τῶν ἀφορμῶν. Poet. καθδύναμιν Hesiod. ἔργ. α. 334. pro virili.

Ὅπως ἔτυχε temerè Demosth. ὅπως Lucian. ὅπη Thuc. ἀμῆγῃ ἀμνηστῶς Hesych. ἀμωσγέπως Plut. Peric. quodammodo. Ἀμωιγέποι Hesych. ἐφ' ἑν Aristot. uno modo. Ὅπη ἂν Plato 3. Rep. ὅπη ἔν Ibid. 2. Rep. ὀπηδήποτε Bud. ὅπως ἂν Aristoph. Nub. ὅπως ἔν Aristot. ὅπως ποτὲ, ὅπως ἔν, ὅπως ὀδηποτε Demosth. ὅπως ὀδηποῖν Bud. quomodocunque.

CAUSÆ. ὥκεν Matth. 19. 5. χάριν Luc. 7. 47. Poet. ἐκλήι Hes. ἔργ. α. 4. gratia.

SIMILITUDINIS. PRIMITIVUM. ὡς ut Matth. 6. 10. ὡς sic Il. α. 33. DERIVATUM. ἔτως sic Luc. 22. 26. ὡσαύτως Xen. καὶ ταῦτα Thuc. Poet. ὁμῶς Il. ε. 535. τῶς Il. ο. 71. similiter. Οἷον Aristoph. οἷα Anthol. Tetrast. καθῶς 1 Thess. 4. 6. καθὸ, καθάπερ, καθάπερ ἀνὶ Aristoph. καθότι Thuc. καθὰ περ' ἔν Bud. ἢ περ' Aristoph. Acharn. 2. 2. ὡς ἂν Xenoph. ὡς ἢ Hesiod. ὡς περ' ἂν 1 Isocrat. ὡς περ' ἔν; ὡς περ' ἔν δὲ Bud. ὡς περ' ἀμέλει Plut. quemadmodum.

Quant.

Quantitatis.

PRIMITIVUM. ἄλις fatis 'Ιλ. β. 90. ἄδωabunde 'Ιλ. ι. 203.

DERIVATUM. πολλόν 'Ιλ. α. 91. πολλῶ Aristoph. Plut. 1. 2. καίη Herod. 306. 32. multum ἴσον 'Ιλ. α. 63. ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ. Thuc. ἐπὶ ἴσοις καὶ ὁμοίοις Xen. ἐξ ἰσότητος 2 Cor. 8. 13. æqualiter.

Amplificationis.

Μέγα Herod. 3. 14. valde. μεγαλῶς latè 'Ιλ. σ. 26. Ὑπερφυῶς Herodian. ὑπερλίαν 2 Cor. 12. 11. nimis. Poet. διαμπερές 'Ιλ. ι. 112. διαπρὸ 'Ιλ. δ. 138. περιπρὸ Dion. Af. penitus. Ἐκ προσαγωγῆς multò magis Aristot. Pol. 5. ἐκ περισσῆ Plato. ἐκ περισσῆ μᾶλλον Marc. 14. 31. ὑπερ ἐκ περισσῆ Ephes. 3. 20. λίαν ἐκ περισσῆ Marc. 6. 51. πρὸς ἀφθονίαν Isocrat. excellentissimè. εἰς τὸ ἐχθαίον Lucian. εἰς τὰ ἐχθαίᾳ Demosth. summè περὶ παλῶς Thuc. lib. 2. περὶ πολλῶς, ἐπιπρὸς Plato. Plurimi. Πάσις Plato. πασιλῶς Xen. præd. τὸ παράπαν Aristoph. Plut. 1. 1. 17. πάνη παλῶς Aristot. ἀντὶ παντὸς Bud. ἐπὶ τὸ πᾶν, εἰς πᾶσι, πασιάπανι Plato. πασσυδὴ Thuc. lib. 8. Poet. πανσυδὴ 'Ιλ. β. 12. πάμπαν 'Ιλ. α. 422. omnino. Καὶ πολὺν Plato de Leg. ἐπιπολὺ Thuc. ὡς ἐπιπολὺ Isocrat. παμπολὺ, ὡς τὰ πολλὰ Plato. περιπολὺν Apollon. Arg. εἰς μέγιστα Plato. τὰ μέγιστα, μέγιστα πάντως, ἐν τοῖς μέγιστα Arist. παλῶς μᾶλλον Plato de Leg. ὁμοίως τοῖς μέγιστα. Demosth. μέγιστα ἐκ πᾶσι καὶ ἥτιον, ἐχθίσι. Thuc. ut plurimum.

Hæ particulæ ὡς, ἐπὶ, ἐπιδὴ, ὅτι, ὡς ὅτι, ὡς οἶσιν, ὅσον ἢ δυναίον, ὡς δυναίον, ὅπως cum sequentibus, nempe μέγιστα, τάχιστα, &c. V. G. ὅτι μέγιστα Aristoph. Plut. ὡς ὅτι μέγιστα Plato lib. 6. de Leg. ὡς οἶσιν μέγιστα Demosth. ὡς τάχιστα Eurip. Hec. ἐπὶ τάχιστα Xen. ἐπιδὴ τάχιστα Demosth. ἢ δυναίον τάχιστα Xenoph. Hellen. 6. ὅπως τάχιστα Sophoc. ὅσον πλείστον Xenoph. ὡς δυναίον πλείστον Isocrat. quàm vel perquàm maximè, celerrime. Utriusque fortis formulæ cum nomine junguntur; V. G. ὡς λαμπρότατος splendidissimus Xen. ὡς δυσπρόσιτος κάκιστος pessimus Isoc. ὡς μέγιστα σοφὸς sapientissimus, &c.

Hæ verò ὡς, ὅσον ἥλικον, ἥλικον, ὡς σφόδρα sequuntur vocem sensu fere positivo; i. e. θαυμαστόν, θαυμαστοί, ἀμήχανον, &c. vix. θαυμαστόν ὅσον Aristot. θαυμαστοί ἥλικον Bud. θαυμαστῶς ὡς σφόδρα Plato lib. 1. Rep. θαυμαστῶς ὡς Plato in Phæd. ἀμήχανον ὅσον Plato quàm mirabiliter, immane quantum.

Ὅτι, ὅσον quàm, cum sequente neutro; ut ὅτι τάχιστα Plato. ὅσον τάχιστα Bud. quàm celerrime.

Diminutionis.

PRIMITIVUM. ἥκα. sensim 'Ιλ. γ. 155. χεῖρον fere Aët. 13. 44. μόλις vix. 14. 18.

DERIVATUM. μόλις Luc. 9. 39. χολῇ Xenoph. vix. λιγδῶ 'Οδ. χ. 278. ἐπιλίγδῶ Lucian. ἐπιψυδῶν, ἀπρεθινῶς Bud. strictim. ἐλαττόνως minùs Plato. γεδὴ faltem Demosth. Poet. μίνυδα paululum 'Ιλ. α. 416. Παρ' ἑνα Lucian. ὡδὲ μίαν 2 Cor. 11. 24. uno. unâ minus. περὶ ὀλίγου, ὡδὲ μικρόν, Isocrat. ὡδὲ φαῦλον Bud. εἰς ὅδιν Matth. 5. 13. parvi, minimi. Ἐν ὀλίγῳ Aët. 26. 28. ὡδὲ χεῖρον Apollon. Argon. fere. Ὅσον βραχύ Anth. l. 2. ὅσον βαίον Anthol. ὀλίγον ὅσον Lucian. κατὰ μικρόν Isocrat. εἰς ἐλάχιστον 1 Cor. 4. 3. ἐ πάντων Xenoph. ὡς χολῇ Bud. quàm minime. Οὐδ' ἀρχὴν Pausan. ἐδὲ γρὺ Aristoph. Plut. 1. 1. 7. ne tantillum. Μονὸν Aristoph. Vesp. ὅσον ἐ Thuc. ὅσον ὕψω Plut. Romul. ὅσον ὀδῶ Thuc. ὅσον ἐκ ἡδὴ Xenoph. Hellen. 6. tantum non ὅτι 11. α. 153. ὅτοις Aristot. μήτι δὲ, μήτις δὲ, μήτοις, μὴ ὅτι δὲ Plato. μήτοις δὲ μὴ ὅτι γὰρ Bud. μὴ οἶον Polyb. lib. 5. nedum.

Temporis.

PRIMITIVUM. αἰεὶ semper Hebr. 3. 10. νῦν nunc Joh. 2. 8. ἤδη jam Matth. 3. 10. αὔριον cras Matth. 6. 34. χθές heri Act. 7. 28. ἄρτι nuper Matth. 9. 18. ἔτι adhuc Matth. 12. 46. θάματα crebrò 'Ιλ. ο. 470. ὅτε Luc. 4. 25. εὔτε 'Ιλ. α. 242. ἡνίκα 'Οδ. χ. 198. quando. ὅψις serò Marc. 11. 19. πάλαι olim Matth. 11. 21. πέρυσιν anno superiore Demost. πρόκα subito Herod. 305. 12. Poet. αἶψα statim 'Ιλ. α. 303. ὅν diu 'Ιλ. α. 416. εἴθαρ statim 'Ιλ. ε. 337. ἤμῃ quando 'Ιλ. α. 475. μίσησθαι donec 'Ιλ. θ. 509.

DERIVATUM. αὐτίκα statim 'Ιλ. α. 386. αὐθις rursus 'Ιλ. α. 425. αὐτόθι ex tempore 'Ιλ. τ. 77. ἀνρία intempestive Aristoph. Acharn. 1. 1. 22. ἐκάστοτε 2 Pet. 1. 15. πάντοτε Matth. 26. 11. semper ἕως 'ἄν Herodot. ἕως Xenoph. donec. εὐθὺς statim Matth. 3. 16. ἕως quamdiu Joh. 12. 35. πηνίκα, ὀπηνίκα Aristoph. Av. πότε Matth. 25. 39. ὅταν Xen. ὅπότε Lucian. ἐπὶ Phocyl. ἐπιδα Lucian. quando. τότε tunc Matth. 16. 20. πολλά sæpe Aristoph. Plut. 2. 2. 1. πρῶν 'Ιλ. ε. 832. πρῶι Matth. 16. 3. mane. σήμερον hodie Matth. 6. 11. σ pro spiritu aspero. Poet. δηθ' 'Ιλ. ε. δηρὸν 'Ιλ. β. 435. diu εἰσότι donec 'Οδ. τ. 144. ἐπει postquam 'Ιλ. α. 156. ἡμῶς interdiu Hesiod. cum compositis. αὐτῆμαρ eodem die 'Ιλ. α. 81. ἐνῆμαρ spatium novem dierum 53. παντῆμαρ toto die Apollon. Argon. νύκτωρ noctu Hesiod. πᾶρ prius 'Ιλ. α. 453. πρῶ mane Aristoph. concion. πρῶ ante Aristoph. Av. πρῶιζα nudius tertius 'Ιλ. β. 303. ῥίμφα raptim 'Ιλ. ζ. 511. τῆμῃ tunc 'Ιλ. η. 434. τόφρα tamdiu ὅφρα quamdiu 'Ιλ. α. 509. χθιζα heri 'Ιλ. β. 303. Ἐναγχιῶ nuper Aristoph. πρόπαλαι olim Bud. Ἐξαυτίς 'Ιλ. α. 223. εἰς τὰ ἑπείλα Thuc. postea. Διαπαντός Marc. 5. 5. ἀδιαλείπτως 1 Thess. 5. 17. διηνεκές Hom. Hymn. in Apol. v. 255. διηνεκίως 'Οδ. δ. 836. εἰς τό διηνεκές Hebr. 7. 3. εἰς τὸ παντελές Heb. 7. 25. εἰς αἰεὶ Lucian. semper. Ἐν ὁσὶ Bud. εἰς δέον Demosth. tempestive. Ἐπὶ μικρὸν Aristot. ἔτι μικρὸν ὅσον ὅσον Hebr. 10. 37. tantillo tempore. Ἐκ ποδὸς Dion. Hal. ἐξ ὑπογυῖς Aristot. ἐκ τῆ καιρῆ Polyb. τὴν ταχίστην Demosth. ὠδὴ χρῆμα Matth. 21. 19. ἐκ τῆ ὠδὴ χρῆμα Demosth. εἰς τὸ ὠδὴ χρῆμα Plato ἐν βραχεῖ, ἐν ἀκαρεῖ Lucian. δι' ὀλίγου Thuc. ἐξαίφνης Luc. 9. 39. Poet. ἐξαπύσης Aristoph. Plut. 2. 3. 2. cito momento. Ἐκ πολλῆ Thuc. μέχρι πόρρω Aristot. ἐπὶ δηρὸν Apollon. Argon. diu. Ἐν τῷ παρόντι Thuc. ἐν τῷ παραυτίκα Bud. τὰ νῦν Plaut. νυνῆμι Arist. Av. νῦν ἄρτι Plato καὶ νῦν ἔτι Thuc. l. 2. ἔτι τοῦν Dem. nunc, illico. Ἀπὸ τῆ νῦν 2 Cor. 5. 16. ἀπ' ἄρτι Matth. 26. 29. ab hinc. Ὅσημέραι quotidie Aristoph. Plut. προλεραίαι pridie. ὑστεραίαι Demosth. τῇ ἐχομένη ἡμέρᾳ Act. 21. 26. ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ Luc. 9. 37. τῇ ἐπαύριον Matth. 27. 62. ἐπὶ τὴν αὔριον Luc. 10. 35. postridie εἰς ἡμέραν αἰῶν in æternum 2 Pet. 3. 18. Ἀχρι τῆς ἄρτι ὥρας 1 Cor. 4. 11. ad hanc horam, ἕως ἄρτι 1 Cor. 15. 6. in hunc diem. Δείλης ὀψίας vesperi Bud. δεύλης ἑώας Bud. ἄμα τῇ ἡμέρᾳ Xen. pæd. 2. ὑπὸ τὴν ἑωθινὴν Polyb. lib. 3. πρῶι πάνυ Aristoph. Vesp. 1. 1. 104. ὁρθεῖ βαθίῳ Luc. 24. 1. ὑπὸ τῷ ὁρθεῖον Act. 5. 21. diluculo. Ἦδη ποτὶ aliquando 'Ιλ. α. 260. Τότ' ἤδη Demosth. δέποτε Xenoph. tandem. Μέχρι πρὸς ἂν ἕως quousque Aristot. Πώποτε unquam 'Ιλ. α. 106. ἔποτε 'Ιλ. α. 234. ἐδὲ πώποτε Aristoph. Plut. nunquam Οὐτίπω Xenoph. ἐτίπω Sophoc. ἐτίτω 'Ιλ. α. 108. ἐδύνω Apollon. Argon. μέπωγε Aristoph. Nub. nondum.

Locj.

Loci.

PRIMITIVUM. οἷ, ὅ ubi Aristoph. ἐγὼς Joh. 6. 19. ἐλπίρ Plato πέλας Prov. 27. 2. prope. πέραν ultro Marc. 5. 1. χαρμαὶ humi Xenoph. δεῦρο huc Luc. 18. 22. Poet. ἄψ retro Ἰλ. α. 60. ἀγγι prope Ἰλ. ε. 185. τῆλε procul Ἰλ. β. καὶ ἄλ 370.

DERIVATUM. δημοσία publicitus Demosth. ἰδία privatim 1 Cor. 12. 11. χάμας in humum Ἰλ. γ. 29. θύραζε foras Aristoph. Plut. 1. 2. κυκλάειν Apoc. 4. 3. ἀμφίς Ἰλ. β. 13. περίη Herod. 46. 8. περίης Herodian. lib. 2. circum. ἐπέκυνα ultra ibid. lib. 6. ἐπὶ τὰς cis Aristot. μίαιζον Luc. 16. 26. Poet. μισσηγὺς Ἰλ. ε. 41. inter. Ἀλλοί Diog. Laert. ἀλλὰχῃ, ἀλλὰχῃ Xenoph. alibi. ἀλλαχόθεν aliunde Joh. 10. 1. ἀλλοσε in alium locum Thuc. ὁμοσε in eundem. locum Ἰλ. ν. 337. Ἀντιπέραν Aristot. ἀπαυλικῶν Pausan. καυλικῶν Aristot. e regione. Ἀνωθεν Joh. 3. 31. ἀνωκας Aristoph. Vesp. 1. 1. 18. superne. Πλησίον Joh. 4. 5. ἐγγύθεν Ἰλ. ε. 72. ὁμόθεν Sophoc. πάργυς Aristot. Pol. 3. ἐμπεδὼν Eth. 5. Poet. ἄσπον (ab ἐγῶν) Ἰλ. α. 335. ἐμπλύν Ἰλ. β. 526. prope. Ἐκποδὼν Aristoph. Ran. πόρρω Matth. 15. 8. πόρρωθεν Luc. 17. 12. μακρὰν Marc. 12. 34. μακρόθεν Luc. 18. 13. ἀπὸ μακρόθεν Luc. 16. 23. Poet. ἀπὸπρο Ἰλ. η. 334. ἀπὸπροδὶ Ἰλ. ψ. 832. ἀπὸπροθεν Ἰλ. κ. 209. procul. Προποδὼν Hefych. ἐναντί Luc. 1. 8. ἀπεναντί Matth. 21. 2. ἐνάντιον Luc. 1. 15. κατενώπιον 2 Cor. 2. 17. ἐμπροσθεν 1 Theff. 1. 3. Poet. ἄντα Ἰλ. ν. 184. ἄντλιν Ἰλ. α. 187. coram. Ὁπίσω post. Matth. 4. 19. εἰς τὰ ὀπίσω Joh. 6. 66. ὀπίθεν Luc. 8. 44. εἰς τὰπιδεν Aristot. ἀνὸπιν, μετόπιν Hefych. κατόπιν Aristoph. Plut. 1. 1. retrò. Διαμφίς Dion. Af. ἐκατέρωθεν Herodot. ἀμφοτέρωθεν Ἰλ. ε. 726. ἐκ τῷ ἐπὶ θάλαρα Thuc. παρ' ἐκατέρα Philo utrinque. Ὅπως Matth. 6. 20. ὅποι Aristoph. Nub. πῶ δῆτα, ποῖ δῆτα Bud. ἔπειρ Aristoph. ubi ὀπήσας Plut. Pericl. ὀπῶσας, ὀπῶσας Bud. ὅπως Xenoph. ὅπως ἂν τύχη Aristot. ὀπυγεθὶ Suid. ubicunque. παυλαχῇ Dem. παυλαχῇ Plato. ἀμνηγέτω Arist. Acharn. 2. 6. 38. ubique. ταύτη πη, πη ταύτη alicubi Plato. ἐντα Ἰλ. α. 536. ἐντάδε Luc. 24. 41. ἐνταῦθα Plut. Public. ἐνταυτοῖ Aristoph. Nub. ἐκεῖ Matth. 2. 13. ἐκεῖσε Act. 21. 3. ibi. ὅθεν δὴ unde-cunque Sap. 15. 12. ἐνθεν Dem. ἐντεῦθεν Joh. 19. 18. ἀλλῶν καὶ ἀλλῶν hinc illinc Plato. ὅπως Aristoph. ὅπη ἂν Plato Apol. quocunque. ἐντα καὶ ἐντα Ἰλ. β. 462. διῦρο καίει Plut. Galb. καίεισε καὶ τὸ διῦρο Eurip. Phoen. huc illuc. ἀλλο-δὲς ἄλλῃ aliò atque aliò Ὀδ. ξ. 35. Τῇ καὶ τῇ Anthol. Hexast. ταύτη καὶ ἐκεῖν Herodot. hac & illac,

Ordinis.

PRIMITIVUM. εἴτα deinde Marc. 4. 28.

DERIVATUM. πρῶτα πρώτιστα Aristoph. τὴν πρώτῳ Bud. ἀρχὴν Herod. 3. 21. ἀρχῶν 297. 30. ἐξαρχῆς Aristoph. καταρχῆς Plut. in Solon. primùm. δεύτερα Herod. 11. 28. ἐκ διπλῆς Marc. 14. 72. secundum. ἐκ τρίτης tertium Matth. 26. 44. Τέλει Sophoc. τέλει δὲ Plato. εἰς τέλει Luc. 18. 5. τελευταῖον Æschin. τόδε ὅλον Xen. τὸ συνόλον Plato. denique. Μετασειχῇ ordinatim Ἰλ. ψ. 358. Ἐξῆς Luc. 7. 11. ἐφεξῆς Aristot. καθεξῆς Act. 3. 24. deinceps. Ἐπιεία 1 Cor. 12. 28. μετέπειτα Hebr. 12. 17. ἐπέπειτα Sophoc. Ajax deinde. Ταῦτα μὲν δὲ ταῦτα Aristoph. Plut. 1. 18. καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ταῦτα Aristot. τῶτο μὲν δὲ τοῖςτο Bud. hactenus.

Con-

Congregandi.

PRIMITIVUM. ἔμα Matth. 13. 29. ὅμῃ Joh. 4. 36. unā.

DERIVATUM. ἀγγελῶν gregatim 'Ιλ. π. 160. συλλέγειν summatim Aristot. παρὶς cum familiā Act. 16. 34. αὐτανδρὶ cum viris Polyb. Ἐπὶ τὸ αὐτὸ Act. 2. 1. σὺν καὶ Nicand. Ther. v. 8. Poet. ἀμμιγα Apollon. Argon. lib. 1. simul.

Separandi.

PRIMITIVUM. ἄνυσ Matth. 10. 29. ἄτερ Luc. 22. 6. sine. νόσφι Anthol. Diff. χωρὶς Joh. 15. 5. seorsim.

DERIVATUM. καλῶνους Marc. 4. 10. Poet. ἀνευθεῖ 'Ιλ. ψ. 378. ἀπάνευθε 'Ιλ. α. 48. ἄτερθε Soph. Ajax. ἀπάτερθε 'Ιλ. β. 587. ἀνδιχα 'Ιλ. π. 412. διάνδιχα 'Ιλ. α. 189 seorsim.

Particulæ Sermocinales.

DERIVATÆ. ῥωμαῖς Latine, βαρβαρὶς Barbare Plut. ῥήτως disertis verbis 1 Tim. 4. 1. παρρησία libere Joh. 7. 26. διαρρηδὴν Demosth. ἐπαρρηδὴν Apollon. Ἀργον l. 2. clare συνόμμως concise Act. 24. 4. αὐτολεξεί ad verbum Cic. 3. Tusc. Διὰ βραχέον Heb. 13. 22. δι' ὀλίγων 1 Pet. 5. 12. paucis. Ὡς ὅλον Plato de Leg. ὡς ἡ τὸ σύνολον, ἐπίπων Theoph. ἐπὶ κεφαλαίων, συνελόντες Demosth. summatim.

Affirmandi.

PRIMITIVÆ. ναὶ Luc. 12. 5. certe.

DERIVATÆ. ἦ 'Ιλ. α. 77. à verbo φῆ. ἀμὴν certe Joh. 10. 1. ὅτως Luc. 23. 47. τῶ ὅτι Plato de Rep. αὐτόχρημα Aristoph. revῆρὰ πάντοις Bud. πάντως Xen. πάνυ μῶν Plato omnino. Γεμν Xen. γέεν Bud. γέν Plato. γέτοι Xen. γέτοις Plato. μῶν Dem. μῶτοι Jacob. 2. 8. μῶτοις Lucian. μῶτοις Dem. μῶν Luc 11. 28. μῶν Herod. καὶ μάλα Xen. τοῖν Demosth. καὶ τοι Hebr. 4. 3. καὶ μὴν, καὶ δὲ Demosth. ἦ καὶ 'Ιλ. α. 63. ἦ μὲν 'Ιλ. α. 77. ἦ μὴ Aristoph. Nub. ἦ μῶν Plato ἦπς 'Ιλ. γ. 43. ἦτοι 'Ιλ. α. 68. ἦτοι μὲν 'Ιλ. α. 140. sanequidem.

Negandi.

PRIMITIVÆ. οὐ, οὐκ, οὐχί. μὴ non.

DERIVATÆ. ἔτοι Plato. ἔτοις Aristot. μήτοι Bud. μήτοις Hen. non. Ὁυδῆς Aristoph. οὐ μὴν Demosth. οὐ μὲν δὲ Xenoph. οὐ μέτοι Plato. ἔταιν Demosth. non sane. ἔκιν neutiquam Plato. ἔδαμῃ Plato, ἔδαμῶς Matt. 2. 6. ἔμιν Marc. 14. 25. ἔδῃ γδ ἔδῃ 'Ιλ. ε. 22. ἔδῃπῃ Ὀδ. μ. 433. ἔδῃπῃ, ἔτίπῃ, οὐ γδ ἔπῃ Plato. ἔχ' ὅπως Aristot. πῶμαλα Aristoph. Plut. 1. 1. Poet. ἔδῃ 'Ιλ. β. 276. μή νυ οὐ 'Ιλ. α. 28. nequaquam.

Prohibendi.

PRIMITIVÆ. μὴ ne Matth. 6. 7. εἰ si Psalm. 95. 11. per Elleipsin nequaquam.

DERIVATÆ. μὴ γδ, μὴ γάρ γε Demosth. μὴ δῆτα Demosth. μὴ γδ δὲ Bud. οὐ γδ δὲ Xenoph. μὴ γένοιτο Rom. 3. 4. absit.

Hortandi.

188 Rudimentum Grammaticæ.

Hortandi.

DERIVATÆ. εὗγε euge Lucian. εἰα eia. Ἰλ. η. 427. εἶεν, εἶεν δὲ Plato: δεῦρ' ἵθι, adeisdum. Ἰλ. γ. 130. δεῦτε adeste Matth. 4. 19. ἄγε Plut. ἄγε δὲ Xen. ἵθι δὲ Plato φέρε δὲ Dem. φέρε γὰρ Plato. φέρε τοῖσιν Lucian. Poet. βάσκι' ἵθι Ἰλ. β. 8. age, vade age ἀπαγε apage Philo. ὑπαγε abi Matth. 4. 10. ἄγε Jac. 4. 13. ἀγείτε Xenoph. ἴτε Ἰλ. γ. 390. agite.

Optandi.

PRIMITIVÆ. εἰ ὅ si Plut.

DERIVATÆ. εἴθι Ἰλ. δ. 313. αἴθι Ἰλ. χ. 41. ὄφελον Gal. 5. 12. ὡς ὄφελον Ὀδ. ξ. 274. εἰ γὰρ ὄφελον Plato ὄφελόν γε 1 Cor. 4. 8. εἴθ' ὡς Ὀδ. ξ. 468. καὶ εἴθι γε Lucian. ἀβάλλε Anthol. utinam.

Demonstrandi.

DERIVATÆ. εἶδε Joh. 11. 3. εἶδε Aristoph. ἦν Plut. 1. 2. ἦνδ' Anthol. ἦνδ' Callim. ecce.

Explanandi.

DERIVATÆ. δῆτα Xen. αἶτε Plato. δῆπρ, δῆπρδεν Demosth. δῆπρ Bud. δηλονότι Plato. δηλαδὲ Aristoph. videlicet. τετέστι Aët. 1. 19. τῆτ' ἴς Rom. 9. 8. ἴς Heb. 7. id est. Φέρε εἰπεῖν Porphy. εἶον δὲ λέγω Plato. exempli gratia.

Dubitandi.

DERIVATÆ. τυχόν 1 Cor. 16. 6. τάχα πε, ἴσως πε Bud. τάχ' ἂν Ἰλ. α. 205. forsitā. Poet. αἶκε Ἰλ. α. 207. αἶκεν Ἰλ. δ. 98. αἶκέν πως Ἰλ. α. 66. αἶκ' ἐπερὶ Ἰλ. α. 128. si forte.

Interrogandi.

PRIMITIVÆ. ἄρα Aristoph. μᾶν Ibid. an, num?

DERIVATÆ. ποτέρων utrum Joh. 7. 13. Poet. τίπῃ quare Ἰλ. α. 202. ποτέρωτι.

Jurandi.

PRIMITIVÆ. ἢ Aristoph. Plut. 1. 2. 17. μὰ Ἰλ. α. 234. per. μὰ non per Aristoph. Plut. 1. 1. 22. ἤμην cum verbo ὀμνῶν vehementiam addit apud Demosthenem; ὠμνεις ἤμην.

Particulæ Naturales, sive Passionum Eruptiones.

ὦ ὅ Aristoph. ὦ oh Ἰλ. α. 475. αἰ heu. εἰ hau Aristoph. αἰ, αἰ, αἰ, ha, ha, ha Euripid. εἰ, εἰ heu Æschyl. παπαι papæ Plato. ὦ πόποι prohi Dii! Ἰλ. α. 254. οἰ heu Anthol. Diff. εἰ væ Matth. 11. 21. εὖοι evohe Demosth. pro coron. εὖοι evan. Pausan. πάππα compellatio patris Ὀδ. ζ. 57. μαμμήν matris Aristoph. Nub. αἰτία Anthol. τίτῃ Ἰλ. δ. 412. seniorum.

CONJUNCTIO.

COPULATIVA. καὶ & τὴ que. Poet. καὶ & Ἰλ. α. 334. καὶ δὲ Demosth. καὶ δὲ Plato. καὶ τοὶ καὶ Plut. καὶ τοὶ γὰρ Act. 14. 17. καὶ μὲν δὲ καὶ Isocrat. καὶ μὲν τοὶ καὶ Demosth. ἀλλὰ δὲ καὶ Liban. Poet. καὶ νη Hefiod. atque etiam. μὴ δὲ Lucian. μήτε Luc. 9. 3. οὐδὲ Matth. 9. 17: ἢ τὴ Act. 25. 8. nec, neque.

CONTINUATIVA. καὶ πρὸς Plato πρὸς ὃ Demosth. προσγε Plato προσίτι Herod. ἐπὶ ὃ Apollon. ἐπὶ τε Thuc. ἐπὶ ὃ Plato ἔτι τούτων Demosth. καὶ ἔτι πρὸς τέτοις Demosth. ἐπὶ πᾶσι τέτοις Luc. 16. 26. καίτοι καὶ τῷτο Demosth. πράττειν.

DISJUNCTIVA. ἡ Marc. 7. 11. Poet. ἡ Ἰλ. α. 146. vel.

DISCRETIVA. πλὴν Aristoph. ἀλλὰ Rom. 5. 14. Poet. ἀτὰρ Ἰλ. α. 166. αὐτὰρ Ἰλ. α. 333. sed, ἀλλ' ἔν Demosth. ἀλλ' ἔν γε Aristot. ἀλλάμην Lucian. ἀλλὰγε Bud. ἀλλὰ καὶ Xenoph. ἀλλά τοι, ἀλλὰ μύθοι Plato. ἔ μιν ἀλλὰγε Isocrat. ἔ μίντοι ἀλλὰ, ἔ μίντοι ἀλλὰγε Plato. πλὴν ἀλλὰ Lucian. πλὴν καὶ Aristot. veruntamen. Poet. ἥπερ quàm Ἰλ. α. 260.

CAUSALIS. ὡς 1 Pet. 1. 19. ἵνα Joh. 16. 1. ὥς Aristoph. Poet. ὅφρα Ἰλ. α. 147. ut. γάρην, γάρηντοι, γάρτε Hefiod. γάρτοι, γάρτε Xenoph. ᾗ αὖ Demosth. μὲν γὰρ Thuc. γὰρ δὲ, γὰρ δὲ Plato. etenim. ἐπεὶ Luc. 1. 34. ὅτι Joh. 8. 44. ὅτι τοι Plato. διὸ 2 Pet. 1. 10. διότι Luc. 1. 13. διότι 1 Cor. 8. 13. διὸ καὶ Plato. ἀντ' αὐτὸ Luc. 1. 20. ἀντ' ὅτε Demoufth. ἐφ' ὅτῃ Lucian. Poet. ἐπειὴ Ἰλ. α. 156. ὅτιν, ὅτιντι Aristoph. quoniam.

CONDITIONALIS. εἰ Matth. 4. 3. ἂν Joh. 20. 23. ἔαν 1 Tim. 3. 15. ἢ
'Ιλ. α. 90. εἴγε 'Οδ. ε. 206. εἴπερ 2 Theff. 1. 6. εἰ δὴ Ἰλ. α. 294. ἤπειγε Xe-
noph. ἔαν περ Heb. 6. 3. fi. ἐπειδὴ Luc. 11. 6. ἐπειτερ Rom. 3. 30. ἐπειδὴ περ
Luc. 1. 1. ἐπείτοι Demosth. Poet. εἴκε Ἰλ. ε. 131. εἴδωκε 'Οδ. ξ. 398. ἐπει-
κε 'Οδ. λ. 220. quandoquidem ἔαν ᾧ δὴ Aristoph. Nub. καὶ εἰ Aristoph. quod
fi. εἰ μὴ Rom. 9. 29. εἰ ᾧ μὴ Joh. 14. 2. εἰ ᾧ μόνγε Matth. 6. 1. εἰ μὴ περ γε
Aristoph. Nub. ἢ μὴ Thuc. εἰς δὲ μὴ Aristoph. Nub. ὅτι μὴ Plato. ἀλλ' εἰ
μὴ Plut. πλὴν εἰ Plato. πλὴν ἔαν Isocrat. πλὴν ὅτι Aristoph. πλὴν ἂν Plato. πλὴν
ἀλλ' ἢ Aristot. πλὴν ἀλλ' εἰ Lucian. nifi. πλὴν εἰ μὴ Theophr. πλὴν ἂν μὴ Plut.
πλὴν ἔαν μὴ Theophr. οὐτὸς εἰ μὴ Lucian. fin. minus.

ILLATIVA. ἄρα Matth. 12. 28. ἔν 1 Cor. 6. 15. ἄρα ἔν, ἀρ' ἔν Plato.
 ἔν ἄρα Philo. ἄραγρ Matth. 7. 20. τούτων Luc. 20. 25. τοιγάρο 1 Theff.
 4. 8. τοιγάροτο Isocrat. διὰ τούτο Matth. 12. 31. Poet. τὰ Ἰλ. δ. 410. igitur

ADVER-

ADVERSATIVÆ. καὶ Joh. 8. 14. καὶ Anthol. Dist. καίπερ Phil. 3. 4. καίτοι Plato. εἰ καὶ Aristot. ἢ καὶ Anthol. Poet. περὶ Ἰλ. α. 131. quamvis ὅμως 1 Cor. 14. 7. μὴν Plato. ὅμως ὃ Demosth. ὅμως μὴν Bud. ὅμως μὴν τοι Joh. 12. 42. ἀλλ' ὅμως Demosth. Poet. ἔμπης Ἰλ. α. 562. ἔμπης Sophoc. tamen.

CORRESPONDENTES. μὲν, δὲ quidem, verò Matth. 9. 37. post omnes dictiones. μὲν priori loco semel, δὲ posteriori sæpius adhæret; Aristoph. Plut. Act. 1. sc. 2. v. 106. μὲν; 107. ὃ, 108, 109, 110, 111. τὲ, τὲ que, que Ἰλ. α. 544. τὲ, καὶ &, & Hebr. 2. 11. τὲ semel, καὶ sæpius ponitur. ὁ μὲν, ὁ δὲ Matth. 9. 38. τὸ μὲν, τὸ ὃ; τὰ μὲν, τὰ ὃ Bud. τῇ μὲν, τῇ δὲ Aristot. τὸ μὲν, τὸ ὃ Demosth. ποτὲ μὲν, ποτὲ δὲ Bud. partim partim. ἐκ μὲν τῆ ἐπὶ θάτερα ἐκ ὃ τῆ ἐπὶ θάτερα ἐπὶ τὰ ὃ μὲν, ἐκ ἐκείνου ὃ, ἐπὶ θάτερα μὲν, ἐπὶ θάτερα ὃ Bud. ultra, citra. μᾶλλον, ἢ potius, quàm Isocrat. πρὶν, ἢ Act. 7. 2. prius, quàm. μὴ μόνον, ἀλλὰ, καὶ non solum, sed etiam Xenoph.

Vox quævis solet in formam transire rogandi,
Cum variante tono tamen, & cum dispare puncto.
Vestri. Cujus vestri? Pamphili. Pamphili? Ter. Andr.

*Est etiam, triplici à sensu, vox digna notatu,
Infinito, Inter-que-roganti, Reddi-que-tivo;
Π, τ producunt geminas præposita sequentes.*

ὅτε quando Luc. 4. 25. πότε quando? Matth. 25. 39. τότε tunc Act. 1. 12.
ὅθεν unde Matth. 12. 44. πόθεν unde? Matth. 13. 27. τόθεν inde Apol. Arg. 2.
ὅθι ubi Od. ξ. 73. πόθι ubi? Ἰλ. ν. 630. τόθι ibi Od. ο. 239.
ὅσάκις quoties 1 Cor. 11. 25. ποσάκις quoties? Matth. 23. 37. τοσάκις toties
Anthol.
ἥνίκα quando 2 Cor. 3. 15. πηνίκα quando? Aristoph. τῆνίκα tunc.

Forma Adjectivi tripla vult pari in ordine poni.
ὅσος quantus Apoc. 21. 16. πόσος quantus? Luc. 15. 17 τόσος tantus Ἰλ. β. 120.
οἷος qualis Matth. 24. 21. ποῖος qualis? Luc. 5. 19. τοῖος talis Ἰλ. γ. 46.

SYN.

GRÆCO-LATINÆ. 191

SYNTAXIS.

Regulat appositæ Syntaxis congrua voces:
 Pars est Concordantia; parsq; Regentia vocum.
 Dicta triplex; cum sit tantum Concordia duplex:
 Et Verbum Substantivo unit, & Adjectivum.
 Sic Regimen pariter duplex; Casusque, Modique est.
 Nec solæ Partes, sed Particulæ quoque præstant
 Officium Concordandi, officiumque Regendi.

CONCORDANTIA.

Reg. 1^a.

¹ Verbum, Personâ & Numero, cum nomine recto
 Concordat: ² Genere, & numero, casuque cohæret
 Cum Substantivo Adjectivum; uti mobile fixo:
³ Nec vinculum concors Vocum interruptio solvit.
⁴ Prima solet Persona, secundaque sæpe sileri; &
 Tertia, si repetenda sit, ⁵ Articulusve sequatur;
⁶ Aut si vox faciliè in verbi sit cognita sensu:
 Nempe homines, vel homo; vel ⁷ verbum Substantivum;
¹ Mons parturit, nascitur mus Adag. ² Mala mens, malus animus Ter. ³ Ne-
 mo saltat sobrius Cic. Retulit Ajax esse Jovis pronepos Ovid. ⁴ Si dixeris,
 æstuo, sudat Juven. ⁵ Bene vixit, qui bene latuit Adag. i. e. ille. En dextra
 quem aiunt portare penates Virg. i. e. illius. ⁶ Ii aiunt, ita prædicant Ter.
⁷ Homo bulla Adag. quot homines, tot sententiæ, Ter.

Reg. 2^a.

*1. Singula Græcismus Neutris pluralibus addit
 Verba; 2. Duali itidem duo Singula Nomina verbo.
 3. Unus, & eis cum Plurali numero; 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. Primo.
 Attica Syntaxis jungit 4. plurale duali,
 Mascula fæmineis; 6. recto cum nomine casum
 Quintum. Adjectivi de more & substantivum
 1. Substantivo addunt Græci, 8. raroque Latini.*

192 Rudimentum Grammaticæ

¹ ἐκ ἀριτῆ κακὰ Ὀδ. θ. 329. ² διαστήτω ἰερίαντε Ἀτρείδης τε καὶ Ἀχιλλεύς Ἰλ. α. 6. ³ viginti unus. ἑκοσι καὶ ἑνὸς ἑαυτῶν 2 Reg. 24. 18. ἑκοσι καὶ μίαν ἡμέραν Dan. 10. 13. ⁴ ὁφθαλμῶν δύο Aristot. νῶ δὲ ἔξιμην Sophoc. ⁵ αὐμφω τῆτω ἡμέρᾳ Xenoph. φίλε τέκνον Ἰλ. χ. 84. ⁶ ἱππότε Νέστωρ Ἰλ. β. 336. ⁷ ὕψην ἀνέρε τιμήσας Hefiod. ⁸ ficus anus. Plin. i. c. annofa.

Reg. 3^a.

• Personâ & genere Articulus numeroque Relatus
Cum substantivo concordat, Clausula quod dat
Anteiens : ² quo sit casu at sua Clausula monstrat.
Interdum ³ ligat articulus sibi substantivum.

• Hic propius notat è binis, distantius Ille.

• *Græca sui casum Syntaxis Substantivi,
Quod præit, Articulo apponit ; neque rarior usu.*

Præpositivus ὁ voci, cui præfigitur, affert

• *Emphasin ; & ponit ¹ discrimen ; obitque ² relati
Nominis officium ; & ³ textum Syntaxeos ornat.*

• *Subnuat & ¹⁰ rem, & ¹¹ personam, sine nomine creber.*

• *Quin cum præposito & casu, pro ¹² nomine servit.*

• *Respondet ¹³ voci hic ὁ μὲν, ille ὁ δὲ ; Græca Latine.*

• *Casus si recti duo verbo utrinque coherent*

• *Præditus articulo præit, & postponitur orbus.*

¹ Jovis stella, quæ dicitur Phaëton Cic. ² nymphæ, cum quibus illa choros agitabat Virg. ³ populo ut placerent, quas fecisset fabulas. Eunuchum quem dedisti nobis, quantas turbas dedit Ter. ⁴ Agricola contrarium est pastoris propositum ; ille fructum è terrâ sperat, hic è pecore Columel. ⁵ μνημονεύετε τῷ λόγῳ ὃς ἐπὶ Joh. 15. 20. ⁶ ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος Joh. 1. 1. ⁷ ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς Joh. 10. 11. ⁸ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς Matt. 3. 1. ⁹ Ἰακωβὺς ὁ τῷ Ἀλφαιῷ Matth. 10. 3. ¹⁰ διεσώσας ἐν ῥησμοῖν τὰς τι τῶν σπυδαίων γράμματα, καὶ τὰς τῶν φαύλων διανοίας Isocrat. ¹¹ τὰ τῷ Θεῷ, καὶ τὰ τῷ Καίσαρι Matth. 22. 21. ¹² τὰδε λέγει ὁ Ἄμην Apoc. 3. 14. ¹³ πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρίας Joh. 11. 19. ¹⁴ οἱ μὲν τὴν φίλῃς παρόντας μὴ τιμῶσιν, οἱ δὲ καὶ μακρὰν ἀπέντας ἀγαπῶσιν Isocrat. ¹⁵ εἰς ἣν ὁ λόγος Joh. 1. 1.

Reg. 4^a.

¹ Neutrum Adjectivum; ² sermonis clausula; vel vox
³ Technica; ⁴ flecti & nescia; vel modus ⁵ Infinitus;
 Vim Substantivi similem consciscit & usum:

⁶ *Queis Græci Articulum soliti præponere neutrum.*

Immo omnis generis legitur sine Substantivo
 Sæpe Adjectivum, supplente vocabula sensu.

Si verbum excipias titulo sub nominis uno
 Syntaxis censet, quicquid variabile casu est.

¹ Omnia Cæsar erat Lucan. quantum nummorum, tantum fidei Juv. ² cœlo descendit Γαῖδι σπαιτων Jov. ³ Arma, Virum, nonne hoc spumatum? Pers. ⁴ clarum mane fenestras intrat. Euge excute totum Pers. ⁵ scire tuum nihil est Pers. ⁶ τὸ κενὸν καὶ κενὸν. 1 Cor. 14. 15. τὸ ὑμῶν ὅταν ἴπῳ Demosth. ⁷ Amicus alter idem Adag. rari quippe boni Juv. jam defecisset calda ministros Mart. ψυχὴ πῶτος. Matth. 10. 42.

Reg. 5^a.

¹ Substantiva rei ejusdem; &, vox quæ rogat, & quæ
 Respondet; pariter casu nectuntur in uno:

² Mutat responsi interdum altera regula casum.

³ Quæstio per cuium, Genitivo solvitur; ⁴ at si
 Facta per obliquum cuius; meus, & tuus, & quot
 Talia, redduntur vocis, cui propria, casu.

⁵ Verbum aliquod quoties, ⁶ Adjectivumve locatur
 Inter Substantiva, quibus numerusve, genusve
 Diversum est; rectè utrumvis concordat utrivis.

⁷ In Possessivis sua Primitiva lateſcunt
 Sæpius; adjectiva quibus collata ligantur.

⁸ Passio, vel Substantivi Pronominis usus,
 Usq; mei, &c. tantum; ⁹ possessio sed meus, &c. optat.

¹⁰ Iste frequens vituperii nota, laudis & ille est.

¹¹ Post idem veniunt ac qui, atque Latinius; haud cum.

¹² *Vult communi usu Pronomen Possessivum*

In Primitivi Genitivum vertere Græci.

Possessivo usus, vice Principis, optimus Author.

¹ Marcus Tullius Cicero Consul. Cic. Facio te Deum. Ter. Quem Regem
 constituerat. Cæf. Victorem appellat Acestem. Virg. ² quid meritis es? cru-

cem annon dixi? dixisti Ter. ³ quanti stetit? multis minis Plaut. ⁴ cum pecus? *Ægonis* Virg. ⁵ cuius codex? meus, noster, &c. ⁶ quid nisi vota supersunt? Ovid. ⁷ animal plenum rationis, quem dixere hominem Cic. paupertas onus visum est, Ter. ⁸ nostros vidisti flentis ocellos Ovid. laudabant meas fortunas qui haberem, Ter. vestra, qui dixistis, hoc maxime interest Cic. mea unius opera. meum solius peccatum. voluntati vestrae omnium pareo Cic. ⁹ cæcus amor sui Hor. ¹⁰ quisque suæ faber fortunæ Hor. ¹¹ istum æmulum pellito Ter. Tu Maximus ille es Virg. ¹² animus te erga idem est ac fuit Ter. idem est qui fuit, Cic. idem animus nunc atque olim Plaut. ¹³ Πάτερ ἡμῶν Matth. 6. 9. ¹⁴ Arma Dei Vulcania i. e. Vulcani Virg. ut faciliè scires desiderio id fieri tuo, i. e. tui Ter.

R E G I M E N.

Reg. 1^a. Nominativi.

¹ Verba regunt Rectum Passivo prædita sensu.

² Ira est furor Hor. ³ cur ego salutor Poeta Hor. ego incedo Regina Virg.

Reg. 2^a. Accusativi.

Proprius Activis ¹ Accusativus adhæret.

Nonnullis quartum Persona reduplicat, & res :

Qualia verba ² rogo, ³ doceo, ⁴ induo, & ⁵ exuo, ⁶ celo.

⁷ Ex duplici activo adsciscunt Passiva remotum.

⁸ Hoc, quod, id, unum & plura solent neutralia verbis,
Cum quovis socio, superaddi hærentia, casu.

⁹ Cognato accipiunt quartum Neutralia sensu.

¹⁰ Juro sibi quartum, per quem juratur, adoptat.

Omnia casu effert quarto ferè verba Vetustas;

Ut ¹¹ potior, ¹² vescor, ¹³ fungor, sic ¹⁴ utor, ¹⁵ adolor,

Et ¹⁶ parco & ¹⁷ noceo: Comœdi his plura ministrant.

¹⁸ Dico, vel ¹⁹ facio quartum, cum voce notanti
Vel benè vel malè, seu res seu Persona sit, optat.

² Veritas odium parit Ter. ³ posce Deos veniam Virg. ⁴ cur te literas doceo?
Cic. ⁵ induit se calceos, ⁶ quos priùs exuerat Ter. ⁷ celo te hanc rem
Ter. ⁸ rogatur sententiam Cic. doceri motus Ionicos Hor. ⁹ hoc unum
vos

vos oro. quod te obtestor. id operam de Ter. ⁹ Bacchanalia vivunt i. e. vitam Bacchantium Juv. ¹⁰ olet lucernam i. e. odorem lucernæ Adag. ¹¹ juro Deos Mart. *ὀρκίζω ὑμᾶς κύριον* 1 Theff. 5. 27. ¹² potiri commoda Ter. ¹³ vesci lauros Prop. ¹⁴ fungi officium. ¹⁵ abuti operam Ter. ¹⁶ adulari furem Col. ¹⁷ parcere pecuniam; ¹⁸ nocere hominem Plaut. ¹⁹ *ἀπόντα κακῶς λέγειν, παρόντα καλῶς* Epig. ²⁰ *τὰς μισῶντας καλῶς ποιεῖν* Matth. 5. 44.

Reg. 3^a. Genitivi.

Memb. 1. post Substantivum.

¹ Nomina si duo concurrant in dispare sensu, Posterius solet in casu servire secundo.

Subsequitur ² duplex Genitivus duplici sensu.

Quin & sum, si subnuitur ³ possessio, vel si ⁴ Officium, sibi vult casum sociare secundum.

⁵ Hesperidum mala Adag. ⁶ quæ sit querela hominum frontis tuæ Cic. ⁷ me Pompeii esse scis, Cic. ⁸ Adolescentis est, Cic.

Memb. 2. post Adjectivum.

¹ Adjectiva suum Pluralia Substantivum In casu quandoque volunt variare secundo.

Gignendi inducunt casum Adjectiva ² timoris, ³ Notitiæ, & ⁴ desiderii, & queis ⁵ cura notatur, ⁶ In-que-nocentia, ⁷ parsi-que-monia, queisve ⁸ potestas, Queisve ⁹ memoria: quæque his sunt contraria dictis.

¹⁰ Part'cipium, si sumatur pro nomine, casum Ignotum verbo, Genitivum rite gubernat: Part'cipium Actûs sensu; habitûs, constructile nomen. Adjectivum & in ¹¹-ax; ¹² partitivæque recepta Nomina, uti ¹³ numerale, ¹⁴ gradus duo com-que-parandi: Vox etenim partis, Genitivum totius effert.

Græca pares casus; item ¹⁵ -ιχὸς *vel* ¹⁶ -τήρ. *Optant.*

‡ Nigræ lanarum Plin. σπυδαῖσι ᾧ γένειον. Isoc. * Timidus Deorum Ovid. impavidus sui Claud. ‡ gnarus rei-publicæ. ignarus officii Cic. * cupidus pacis Hor. fastidiosus literarum Cic. ‡ studiosus eloquentiæ Quin. negligens amicorum Tac. * integer vitæ Hor. avaritiæ reus Cic. 7 æris sui parcus, alieni prodigus Sall. ‡ sui potens, iræ impotens Liv. ‡ memor sui, meriti non immemor Virg. 10 fugitans lites i. e. nunc fugit; litium Ter. i. e. semper, patiens inediae Sall. 11 tempus edax rerum Ovid. 12 quisquis Deorum Ovid. 13 sapientum octavus Hor. 14 major juvenum Hor. placidissime somne Deorum Ovid. 15 φρεσὶν ποιητῶν Anthol. 16 εὐχαὶ αὐτῶν διμύτων Aristot.

Memb. 3. post Verbum.

1 Junge rei monitæ Genitivo verba monendi;
Verba etiam, quibus est vehemens affectio mentis;
Ut 2 vereor, 3 fastidio, 4 misereor, 5 miseresco;
Plura, quibus ratio rectrix inclusa filetur:
6 Sensus verba ligat Syntaxis Græca secundo;
7 Impropiè quarto, 8 propriè sed verba videndi.
Hæc; 9 parco, 10 excello, 11 incipio, 12 appeto, 13 desino,
14 sedo,
15 Impero, 16 differo, 17 disto, 18 deerro; pluraque casu
Græcè freta secundo: 19 Participoque Latine.

‡ Adversæ res admonent religionum Liv. ‡ neque hujus non sis veritus fœminæ Ter. ‡ fastidit mei Plaut. ‡ miserere laborum. ‡ miserescite regis Virg. 6 αἰδάνομαι ψέφῃ Aristoph. ἤκουσα φωνῆς Act. 22. 7. ὁσφραίνῃ οὖν Anth. ἰχθύων μὴ γυνίῳ Pythag. γυναικὸς μὴ ἀπτιῳ 1 Cor. 7. 1. ἰδίῳ πᾶποτε Σωκράτης ἔδεν ἀστέῖς πράττοντο εἶδεν Xenoph. 7 ἰδοῖτο τὸ πρῶγμα Demosth. ἤκουσα φωνῆς Act. 26. 14. ὁσφραίνῃ κρείας Aristoph. ἐγένεσθε τὸ ὕδωρ Joh. 2. 9. καὶ ἀπτιτο θῆρον Ἄρνα Ἰλ. ο. 127. 8 ἰδίῳ τῷ θανάτῳ Luc. 2. 26. 9 φηδίο σίτῃ Hesiod. 10 Παλαμῆδης ἐπαρέχετο τῷ ἐφ' ἑαυτῷ σοφίᾳ Xenoph. 11 ἀρχομαι λόγῳ Demosth. 12 εἰς ἐπισκοπῆς ἀρέχεται 1 Tim. 3. 1. 13 πικάν) αὐαρτίας 1 Pet. 4. 1. ἀπ' ἐρίδος Ἰλ. α. 210. 14 παύω σε τῷ ὕπνῳ Isocrat. 15 ἀρχῶν τῷ ἐθῶν Marc. 10. 42. 16 ἀσπρ ἀσπρ) ἀλαφῆρ 1 Cor. 15. 41. 17 δέχῃ τῷ ἡπείρ Thuc. 18 ἀλαμπτῶν τῷ ὁδῷ Thuc. 19 servum sui participat consilii Plaut.

Reg. 4^a. Dativi.

Nomen amat cui nexa Relatio sæpe 1 Dativum,
Multaque verba; quibus 2 collatum aliquid vel ademp-
tum.

Voces

Voces nempe, subest queis significata ³ voluptas,

⁴ Utilitas, ⁵ bonitas, ⁶ favor, ⁷ auxilium, ⁸ unio; queis ⁹ fiducia, ¹⁰ com-que-paratio, & ¹¹ iracundia, ¹² pugna, ¹³ Imperium, ¹⁴ vicinia, & ¹⁵ æquiparatio, & ¹⁶ aptitudo, & ¹⁷ declaratio: vel contraria sensu.

Quartum pauca; ¹⁸ rego, ¹⁹ juvo, ²⁰ lædo, offendo, ²¹ gubernano.

Verba Dativo hærent sensum referencia ²² dandi; ut ²³ Debeo, ²⁴ solvo: vel ²⁵ dicendi; ²⁶ blandior, ²⁷ opto: ²⁸ Plura notæ alterius, ratio quæ monstrat & usus.

¹ Urbi pater Lucan. ² Mihi nec feritur nec metitur Plaut. uxori nubere nolo Mart. mihi & tibi & aliis dempsêris molestiam Ter. ³ non displicuisse meretur, festinat, Cæsar, qui placuisse tibi Mart. ⁴ cibus utilis ægro. Neve mihi noceat, quod vobis semp̄r, Achivi, profuit ingenium Ovid. ⁵ sis bonus tuis Virg. ingenio fama maligna Ovid. ⁶ æqua Venus Teucris, Pallas iniqua fuit Ovid. ⁷ opitulari rei-publicæ Cic. damnosus pecori Ovid. ⁸ humano capiti cervicem jungere equinam Hor. ne vita orationi dissentiat Cic. ⁹ fidere nocti Virg. prudentiæ diffidere Cic. ¹⁰ parem verbis vitam agere Cic. fortuna impar animo Ovid. ¹¹ hominibus irasci Cic. peccanti mitis Stat. ¹² pugnare amori Virg. num tali viro pacatus? Cic. ¹³ egomet mihi imperavi Ter. cupiditatibus servire Cic. ¹⁴ falsa veris finitima Cic. ministerio sceleris me removi Ovid. ¹⁵ æqualis dactylo spondaus Cic. paulum sepultæ distat inertiae celata virtus Hor. ¹⁶ ô hominem mihi semper aptum! Cic. ¹⁷ aperi nobis ænigma Plaut. nolo vobis claudi commodum Ter. ¹⁸ regere populos. ¹⁹ audentes fortuna juvat Virg. ²⁰ numina læsit Ovid. offendunt Jovem Mart. ²¹ gubernare orbem Cic. ²² do tibi Naumachiam Mart. tibi mitto salutem Ovid. ²³ vitam tibi debeo Ovid. ²⁴ funeri paterno justa solvere Cic. ²⁵ dic mihi, Musa, virum Hor. ²⁶ tibi blandior uni Ovid. ²⁷ vovere Deo Liv. ²⁸ id quod antea petenti denegaverat, ultro pollicebatur Cic. fortunæ laqueum mandare Juven. fructus non respondet labori Ovid. literas tibi fero Plaut. rus tibi vendo tuum Mart. parcere subjectis Virg.

Vocibus annectit ¹ ratio Passiva Dativum;
Sic quæ proveniunt à verbis, in ²-bilis & ³-dus:
Græcorum pariter finales in ⁴-τες & ⁵-τις.

⁶ Verbum sum, sensu quoties effertur habendi,
Junge Dativo; & si ⁷ laudi ⁸ probróve ligetur,
⁹ Lucro vel ¹⁰ damno, gaudet geminare Dativum.

198 Rudimentum Grammaticæ

Sic ¹¹ habeo, ¹² duco, ¹³ do, ¹⁴ verto : Plura leguntur.
¹⁵ Pronomen casu inferitur sine lege, Dativo.

¹ Honeſta bonis petuntur Cic. ² flebilis omnibus, nulli flebilior quàm tibi Hor. ³ ſpectandæ vobis an exigendæ fabulæ Ter. ⁴ βαδίζον μοι Plut. ⁵ ζήτητον ἀνδράποδος Sophocl. ⁶ eſt mihi domi pater. cui nunc cognomen Iūlo Virg. ⁷ id ſibi an laudi putat fore ? ⁸ ea res mihi infamiæ eſt Ter. ⁹ ſapienti lucro eſt ſumptus Plaut. ¹⁰ exitio eſt mare nautis Hor. ¹¹ me tibi habes deſpicatui Plaut. ¹² laudine an vitio duci factum oporteat Ter. ¹³ veritus ne ſibi crimini daretur Cic. ¹⁴ timuit ne ſibi quis vitio verteret Hor. ¹⁵ ſuo ſibi hunc jugulo gladio Ter.

Reg. 5^a. Ablativi.

¹ Inſtrumentum optat ſibi ſextum, & ² cauſa, ³ modusque,
⁴ Quali-que-tas, ⁵ pretiumque, ⁶ exceſſus, & indita ⁷ forma,
 Circumſtantia item ⁸ perſonam quæ notat, aut ⁹ rem.

¹⁰ A nullâ Subſtantivum ſi voce regatur,
 Cum participio ſe ponit in Ablativo.

¹¹ Part'icipio interdum excluſo, ¹² vel Subſtantivo :

¹³ Congruit & verbo perſona, reſpoſtaque ſexto eſt.

¹⁴ Poſcit, dempto quàm, gradus is, qui comparat ; & vox
¹⁵ Nascendi, ſexrum vocis quæ proxima caſum

Vox ¹⁶ tripla ſe graduum in Syntaxi mutua ponit.

Regula, pro caſu ¹⁷ abſo-que-luto, ¹⁸ com-que parato.

Caſu & ¹⁹ nascendi, genitivum Græca gubernat.

²⁰ Uſus, ²¹ opus, ²² fungor, ²³ fruor, ²⁴ utor, ²⁵ gaudeo, ²⁶ lator,
²⁷ Nitor, ²⁸ glorior ; hæc & ²⁹ plura regentia ſextum.

¹ Digito compeſce labellum Juv. ² trepidare metu Virg. ³ celeritate geſtum eſt Cic. ⁴ homo ornatiffimus loco, ordine, virtute, ingenio, nomine Cic. ⁵ ſtetit multo ſanguine. centum talentis Liv. ⁶ quanto doctior, tanto ſubmiſſior Cic. ⁷ bonâ formâ Ter. ⁸ major natu Ter. ⁹ conſilia primâ ſpecie læta, tractatu dura, eventu triſtia Liv. ¹⁰ ſæpe premente Deo fert Deus alter opem Ovid. ¹¹ nil deſperandum eſt Teucro duce & auſpice Teucro Hor. ¹² ἀποθανόντων Sophoc. ¹³ ἀποθανόντων Rom. 7. 6. ὄντων Aristot. ¹⁴ te volente miſiſſi Quint. te vidente, vides Plaut. ¹⁵ tunicâ pallio propior Ter. ¹⁶ patre certo natei Cic. ¹⁷ καλὸν τὸ μὴ ζῆν ἢ ζῆν ἀδελφῆς Menand. ¹⁸ πρώτης μοῦσῃ Joh. 1. 15. ¹⁹ μικρότερον αὐτῇ βασιλείᾳ Luc. 7. 28. ²⁰ μεγάλη ἐπτολή Matth. 22. 38. ²¹ ἐκκλησίαν & δαίμονος ἐλάλησεν ὁ καὶ φῶς Matth.

Matth. 9. 33. ¹⁸ κρίσων ἀνὴρ μακρόθυμος & ἰχυρὸς Prov. 16. 32. ¹⁹ Τελευτῶν ἐγενήθη ὁ Αἰῶς Isoc. ²⁰ nunc viribus usus. ²¹ nunc animis opus Virg. ²² fungor munere Cæf. ²³ fruor ingenio Ter. ²⁴ uti foro Ter. ²⁵ fan. guine gaudere Ovid. ²⁶ lætari sec'lo Virg. ²⁷ spe nitor Cic. ²⁸ gloriari nominibus veterum Cic. ²⁹ non me dignor honore Virg. viri apud majores nostros ob virtutem honore dignati sunt. Cic.

Regimen casuum variorum.

Reg. 6^a. Accusativi vel Genitivi.

¹ Verba obliviscor, ² memini, ³ similique notatu
Cætera quartum aliquando regunt, aliquando secundum.

¹ Oblitus sum mei Ter. obliviscere Graios Virg. ² dulce est meminisse laborum Virg. numeros memini Virg. ³ recordor meriti; triumphos Cic.

¹ Sortior, ² accuso, ³ damno, ⁴ absolvo, ⁵ impleo, ⁶ privo,
⁷ Consequor & ⁸ fruor, & ⁹ contemno, ¹⁰ negligo, ¹¹ curo,
Sæpius usa secundo, aliquando regentia quartum.

¹ Ἐλαχε ἡμικλῆρ Dem. ἔδραν Aristot. ² κατηγορεῖ πεπραγμένων Xen. ψεύδο- Dem. ³ καταγινώσκειν φόνε Lyf. θάνατον Isocr. ⁴ Συγχωρεῖ ἀμαρτημάτων Lucian. ἀμαρτήματα Dem. ⁵ πλῆθω καρπῶν Phocyl. ἡδογῆν Soph. ⁶ ἀποστρεφῶ ἀγαθῶν Xen. χρέματα Isocr. ⁷ τυχεῖν ζωτηρίας 2 Tim. 2. 10. τάδε Eurip. ⁸ ἀπολαύειν παρθένων Isocr. προσαύξῃσιν Theophr. ⁹ ὀλιγαρχεῖν παιδείας Heb. 12. 5. ἔχθραν Aristot. ¹⁰ ἀμειλῶ αὐτῶν Heb. 8. 9. ὑμᾶς 2 Pet. 1. 13. ¹¹ ἐπιμειλῶ αὐτῆ Luc. 10. 34. τοιαῦτα Xenoph.

Dativi vel Genitivi.

His ¹ similis, ² proprius, ³ communis, ⁴ dissimilisque,
Et ⁵ contrarius adde Dativum, aliquando secundum.

¹ Non lac lacti similis, quam hic tui, tuque hujus Plaut. ² tempus mihi proprium. libertas propria humani generis Cic. ³ mare commune omnibus Plaut. commune est omnium artium Cic. ⁴ suo generi dissimilis Sen. dissimilis sui Cic. ⁵ voluptas honestati contraria. vitia virtutum contraria Cic.

Ablativi vel Genitivi.

¹ Laus vult & ² vituperium se jungere sexto.

Communi tamen ambo solent gaudere ³ secundo.

¹ Homo antiquâ virtute Ter. ² es nullâ fide Cic. ³ Lentulum eximiâ spe, summæ virtutis adolescentem Cic.

Hoc genus ¹ accuso, ² absolvo, ³ damnove, secundum.
Admittunt culpæ aut pœnæ; ⁴ generalius & cùm
Sit nomen sceleris, sexto conceditur uti.

⁵ Copia

⁵ Copia quæ inierit, contrà vel ⁶ inopia, casum Sextum sæpius illa præoptant, illa secundum :
Quin ambos in utrisque regendos suggerit usus.

⁷ Passio si verbo suberit casum addere sextum Præpositi solet Elleipsis, causæque secundum.

⁸ Æstimo, ⁹ vendo, emo, ¹⁰ consto, ¹¹ habeo, ¹² similisq; farina Plura, solent casum sibi conciliare secundum Sæpius Adjectivi, sextum Substantivi.

¹³ Dignus & ¹⁴ indignus, ¹⁵ potiorque adsciscere sextum Præcipue cupiunt, non aversata secundum.

¹ Accusare conjurationis; criminibus Cic. insimulo avaritiæ Ter. criminibus Ovid. ² absolvere injuriarum Cic. suspicione Liv. ³ condemnat sceleris generum suum. condemnabo eodem te crimine Cic. damnatus laboris Hor. mortalitate Senec. capite Cic. ⁴ Milo scelere solutus est Cic. ⁵ divitiis abundat Ter. lactis abundo Virg. plenus honoribus Plin. plenus rimarum Ter. ⁶ eget auxilio Ovid. indigeo patris Ter. curis vacuus Cic. tempus vacuum laboris Ter. ⁷ animo angor, animis pendemus Cic. animi se angebat Ter. animi pendeo Cic. lætor malorum, miror justitiæ. ⁸ æstimo magui Cic. flocci Plaut. unius assis Catul. tribus denariis Cic. ⁹ vendere pluris Hor. auro Virg. emo pluris Juv. denario Cic. vili Plaut. ¹⁰ constat minoris Cic. auro Plaut. ¹¹ habere pensi Tacit. odio Plaut. ¹² licet pluris Hor. parvo pretio. Mart. facio maximi; flocci Ter. duco parvi, puto magni Cic. parvi curo. æqui consulo Ter. ¹³ dignum laude virum Musa vetat mori Hor. suscipe curam dignissimam tuæ virtutis Cic. ¹⁴ indignus genere Ter. avorum Virg. ¹⁵ potiri sceptris Virg. rerum Cic.

Dativi vel Accusativi.

¹ Quartum pauca regunt, usu meliore Dativum :

² Præque Dativo etiam quartum sibi plura requirunt :

³ Multa suos casus variant, variantia sensum.

⁴ Nonnunquam alterno ludit constructio casu :

Sumit cum quarto personæ res sibi sextum ;

Cumque rei quarto recipit persona Dativum.

Ecce breves tabulas, facile est augere repertis.

¹ Indulgeo peccatis Cic. me Ter. Mederi vulneribus Cic. res adversas Ter. medicari senibus. ictum Virg. Suadet mihi. me Cic. Deficiunt nobis tela Cæs. me solatia Cic.

² Curare aliena Ter. alienis Plaut. Habitare sylvas. vallibus Virg. donec te jussero Plaut. jubet Hispanis Claud. Deus maria moderatur. moderari animo Cic. Plaudo victorem Stat. mihi Hor. Precari Deos Cic. pessimo Plaut. Sequi gratiam Cæs. mœror voluptati sequitur Plaut. Temperare iras Virg. linguæ Plaut.

³ Æmulari

¶ *Æmulari* diligentiam Ter. i. e. imitari. *æmulari* veteribus Quint. i. e. invidere. *auscultare* populum Catul. i. e. audire. *auscultare* seni Ter. i. e. obedire. *Consulere* oracula Ovid. i. e. scitari. *consulere* pudori Cic. i. e. consilium adhibere. *Manet* omnes una nox Hor. i. e. expectat. *promissis* manere Virg. i. e. constare. *Solvere* nodum Hor. i. e. dissolvere. *solvere* iusta funeri i. e. persolvere, *studere* literas Cic. i. e. addiscere. *studere* Catilinæ Cic. vel novis rebus Cæs. i. e. favere. *Timeo* minas Ter. i. e. ne lædant, *timeo* vitæ Ter. i. e. ne lædatur. *Veretur* patrem ut Deum Cic. i. e. veneratur. *mihi* verebimini Cic. i. e. ne quid mihi sit mali. *ne* hostes quidem sepulturam invident Tac. i. e. negant. *honori* alicujus invidere Cic. i. e. malè velle. *Convenire* Pamphilum Ter. i. e. adire. *posterius* priori non convenit Cic. i. e. non congruit. *Præstare* officium Cic. i. e. facere. *homo homini* quid præstat? Ter. i. e. præcellit. *prospicere* futura i. e. prævidere. *prospicere* patriæ Cic. i. e. curam adhibere. *Sufficit* humorem tellus Virg. i. e. suppeditat. *animus* sufficit malis i. e. par est. *Vacare* Philosophiæ Cic. i. e. dare operam. *vacare* culpâ Cic. i. e. carere.

¶ *Parmenonem* salute impertit Gnatho. Ter. impertit tibi salutem Cic. *Donat* Gallos civitate Cic. *prædam* militibus Cæs. *Levo* me ægritudine Cic. *paupertatem* matri Plaut. *Abjudicare* se vitâ Plaut. *libertatem* sibi Cic. *intercludere* inimicos com meatibus Cæs. *com meatum* inimicis Plaut. *Induere* se veste Ter. *sibi* vestem Plaut. *interdico* tibi aquâ Liv. *fæminis* usum purpuræ Liv.

Non omnes voces data per præcepta reguntur:

Copia sed linguæ vario contextilis usu est.

Exuere se animâ Sen. *parcus* comitatu Plin. *compos* animo Sallust. *nostram* vicem ne irascere Liv. *fidere* terrâ Virg.

Contra regulas suprâ datas. pag. 194. 195. &c.

Tres casus regere ¹ *Imperium*, *tres* ² *Copia*, *tresque*

³ *Causa*, ⁴ *Instrumentum*, ⁵ *Pretiumq;* ⁶ *Modusq;* *jubentur.*

Tres ⁷ *alia adsciscunt saltem haud ignota Poetis.*

¶ Καθάρσιον ἦν αὖτις Ὀδ. λ. 275. Μυρμιδόνιοι Ἰλ. α. 180. Ζεὺς πάντ' ἀνάσσει Eurip. ² πληρῆμαι χαρᾶς 2 Tim. 1. 4. τῇ παρακλήσει 2 Cor. 7. 4. τῶ ἐπίγνωσι Coloss. 1. 9. ³ Ἐλλάδος εἶναι Euripid. τέθνηκεν ἀποπληξία Herodian. Ὅς γὰρ αἰχμὴν μὲ καὶ τὰς λόγους ἐμὲς Luc. 9. 26. ⁴ Λόγος δὲς τότεν μὲ ἐνέφισας Euripid. Ἀργυρίαις λόγχοισι μάχε- &c. Oraculi responsum. Καθάρσιον ἢ χρῖστον τὴν ὀφθαλμὸν Apocal. 3. 18. ⁵ Ἀγοράστωρ δὲ ἀποκρίσιν διωκίαν ἀρ- τας Marc. 6. 37. ἢ φαρτοῖς, ἀργυρίῳ, ἢ χρυσίῳ ἰλυτράδῃτε 1 Pet. 1. 18. Τά- λαντον δὲνα) μῶδες ἔ Suidas. ⁶ Πρωτεύειν τὴν ἀρετὴν Xenoph. Ἦνυσσι πολλὰ τὴν ὁδοπορίαν ταχὺ Herodian. Βίαν ἢ δρᾶσθαι μῶδον Euripid. ⁷ Ἐβάσκειν αὐτὴν Lucian. τοῖς σοφισαῖς Philostrat. τὴν προσήκοντα Liban. Μίμφομαι ὁμῶς Thucyd. κασιγνήτοις Ὀδ. π. 115. τινὰ Xenoph. Μισύχω ἐξουσίας 1 Cor. 9. 12. τῇ οἰκῇ Thucyd. τὰς πληγὰς Aristoph.

Alienus salutis Lucret. *arti* oratoriae Quint. *majestatem* Cic. *Erubescere* fortunæ Curt. *malis* Ovid. *preces* Claud.

Regimen

Regimen Nominum Specialium.

Reg. 7^a.

Temporis; & Partis; Spatiique; Urbisque character
Diverſo exprimitur caſu; nec ſimplice ſenſu.

Conſtruitur ſexto, ¹ pars temporis; & ² mora, quarto.
Quando id? ſexto: quam-que-diu? caſu aſſere quarto.

³ Alterutro in ſenſu legitur ſed caſus utervis.

⁴ *Temporis adſciſcit caſum pars Græca ſecundum.*

^{*} Nocte latent mendæ Ovid. ^{*} tercentum totos regnabitur annos Virg.
^{*} quem ego toto non vidi die Ter. noctes atque dies patet atri janua Ditis
Virg. abhinc annis quindecim Cic. abhinc annos quindecim Ter. ^{*} ἄλδῃ
νυκτὸς Joh. 3. 2. προſμίνῃ νυκτὸς καὶ ἡμέρας 1 Tim. 5. 5.

Nomen partis amat ¹ ſextum, agnoſcitque ² ſecundum,
Paſſivâ cum voce frequenter ³ quartus adhæret,
Si ſaltem eſt affectio, vel ſi læſio partis.

⁴ Quartum, uti pars, etiam ſubjecto adjuncta capeſſunt.

^{*} Crine ruber, niger ore, brevis pede, lumine læſus Mart. ^{*} diſcrucior
animi Ter. ^{*} laniata comas. nuda pedem Ovid. ^{*} flores inſcripti nomina Re-
gum. piſti ſcuta Labici Virg.

¹ Quinetiam meſura rei, ² ſpatiumve cohæret
In quarto, aut ſexto caſu, interdumque ſecundo.

^{*} A rectâ conſcientiâ tranſverſum unguem non oportet diſcedere Cic. aſſe-
res ſeptem pedibus elati. area lata pedum denum Columel. ^{*} abeſſe iter
unius diei Cic. viginti dierum itinere Plin.

Urbis vox, ubi fixa Quies eſt, Propria, formæ
Si fuerit nomen ¹ primæ, formæve ² ſecundæ,
Pone ſecundo in caſu; ſin ³ plurale, dativo:
Nomen ⁴ tertiæ & in ſexto, pariterque dativo.

⁵ Unde venit, ſexto; ⁶ quo tendit motio, quarto.

⁷ *Ad locum;* ⁸ *In,* ⁹ *Aque loco, ſi ſit motuſve quieſve;*
Græcè, Præpoſito uſus, Particulæve locali eſt.

^{*} Quid Romæ faciam? Juv. ^{*} habitabat Rhodi Ter. ^{*} regnavit Amyclis
Virg. ^{*} eſſe Babylone, Tiburi Cic. ^{*} Larino ^{*} Romam advolavi Cic.
⁷ ἦλθεν εἰς Πύργον Act. 13. 13. Ἀθήναζε Plat. ἑλυμπόνδε Ἰλ. α. 221.
^{*} ἦλθεν ἐν Καπριναῖμ Joh. 4. 46. κατέκτισεν εἰς Καπριναῖμ Mat. 4. 13.
Ἀθήνῃσι Athen. ⁹ κατέλθεν ἀπὸ Ἱεροſολυμῶν Act. 11. 27. Οἰκαλίψεν Ἰλ.
β. κατάλογ. 103.

¹ Rus,

¹ Rus, ² ruri, vel ³ rure, ⁴ domi; ceu Propria, casu
Ponuntur simili; queis passim ⁵ plura ministrat
Præpositi Elleipsis; vel verbi motio reſtrix.

⁶ Rus ibo Ter. ⁷ ruri eſſe Cic. ⁸ rure far modicum Perf. venire rure Ter.
⁹ ego domi ero Ter. ite domum Virg. ¹⁰ cedere loco Hor. terræ procum-
bere. Ovid. ſpeluncam deveniunt Virg.

Nomen temporis aut loci amat coaleſcere ſenſu
Particulis ſimili, in caſu ſociale ſecundo:
Ut tunc temporis, huc viciniæ, ubique locorum.

Justin.

Ter.

Cic.

Pri-que-die, poſtri-que-die, numeruſque diurnus
Caſu præcedit ſexto ſtata tempora Romæ.
Nempe diem; & Nonas, Iduſque omneſque Calendas
Caſu poſtpoſitas quarto, caſuve ſecundo.
Quarto ut * Nonarum, aut quarto fas dicere * Nonas

* Cicero.

Pridie ejus diei. poſtridie ejus diei. pridie nonas Cic. poſtridie.
Idus Liv.

Regimen Modi Infiniti.

Reg. 8^a.

Subſequitur poſt ¹ Verbum aliud Modus Infinitus;
Vel ² Paſſivum Adjectivum, ³ à verbiſve proſectum.
Cum ⁴ Quarto præcunte: regit ſed quando Dativum
Anteiens verbum, haud ſimilem Modus ⁵ [eſſe] reſuſat.

Vult Modus Infinitus in ⁶ ut cauſale reſolvi
Inque ⁷ quòd oſtenſivum, fit Modus & Finitus.

⁸ Crebrò mandantis vice fungitur Infinitus:

⁹ Crebrò Nominis; Articuluſque præit, nota caſus.

¹⁰ Præpoſito omni inſervit, ¹¹ Sin tria juncta coibunt,
Præpoſitum, caſus Quartus, modus Infinitus;
Redditur Adverbium, Rectus, modus & Finitus.

In Participium tranſit poſt verba ¹² recorder,

¹³ Sentio, ¹⁴ perſiſto, ¹⁵ incipio, ¹⁶ ſcio, ¹⁷ deſino, ¹⁸ monſtro.

¹⁹ Mentiri neſcio Jov. ²⁰ dignus amari Virg. ²¹ audax perpeti Hor. ²² jubéo te
ſalvere Ter. ²³ nobis non licet eſſe tam diſertis Mart. vobis expedit eſſe
bonas

204 Rudimentum Grammaticæ

bonas Ter. ⁶ causa me monet ut faciam Ter. vel facere. ⁷ scio quod filius amet Plaut. vel filium amare. ⁸ ψεύδεται μὴ βάζειν &c. Phocyl. ⁹ τὸ ἔρως γί-
¹⁰ νει ¹¹ ἐν ὅρῳ Adag. ¹² ἐν τῷ ἔλθειν αὐτὸν Luc. 14. 1. i. e. ὅταν αὐτὸς ἔλ-
¹³ θῇ. ¹⁴ μέμνητο ἄνθρωπος ὡς Plut. ¹⁵ αἰδάνομαι νοσῶν Xenoph. ¹⁶ ἀγέτω
¹⁷ ἐννοίαν Demosth. ¹⁸ ἀρχὴ λήγουσθαι κίων Ἰλ. γ. 447. ¹⁹ οἶδα ἰδὼν Lucian.
²⁰ ἐπαύσατο λαλῶν Luc. 5. 4. ²¹ δίδωμι vel φαίνομαι πεποιηκώς Demosth.

Regimen Gerundii.

Reg. 9^a.

Post nomen rectè in ¹-di pone Gerundia ; sed post
 Præpositum, in ²-do vel ³-dum. Quòd si ⁴ causa, ⁵ modusve
 Voci in -do suberit, præposto non erit usus.

⁶ Significat Quoties res exponenda necessum,
 Per verbale in -dum brevior Syntaxis initur.

⁷ Casum aliquando regunt præmissa Gerundia, ceu Ver-
 -baliâ, cum casu at melius postposita ligantur.

⁸ Quartum etiam casum raro Adjectiva gubernant,
 Atque Gerundia habent, quasi Substantiva ⁹ secundum.

¹ Illecebra peccandi, impunitas Cic. ² ignavi à discendo citò deterrentur Cic.
³ locus ad agendum amplissimus Cic. ⁴ defessus ambulando Ter. ⁵ alitur vi-
 tium crescitque togendo Virg. huc refer, tu solvendo non eras Cic. ⁶ u-
 tendum est ætate Ovid. ⁷ ingrediendum viam Cic. cognoscendi & ignos-
 cendi peccati dabitur locus Ter. ⁸ vitabundus castra hostium Liv. ⁹ illarum
 videndi gratiâ i.e. visionis, novarum spectandi copia i. e. spectationis Ter.

Regimen Impersonalium.

Reg. 10^a.

Adciscunt Impersonalia verba ¹ Dativum :

Poscunt hæc tamen, ² inter-&-est ³ refertque secundum

⁴ Famineos Possessivo ex Pronomine sextos

Rite meâ, nostrâque, tuâ, vestrâque, suâque

Et cuiâ, sine Substantivis ; hosce secundos

⁵ Magni, parvi, & tanti, quanti jungere fas est.

⁶ Pauca rei Genitivo, personæque Dativo :

⁷ Vel quarto personæ, juncta reive secundo.

⁸ Pœnitet & ⁹ tædet, ¹⁰ piget, ¹¹ & pudet, & ¹² miserescit.

Et ¹³ miseret ; personæ hæc amplectentia casum

Quartum, una cum personæ reive secundo.

Visa quidem casum nonnulla regentia quartum;
Qualia ¹⁴ oportet, item ¹⁵ decet; in quibus Infiniti
Clara Modi ratio est; ¹⁶ sine quo ferè juncta Dativo.

¹ Non vacat Jovi Ovid. quid refert viventi Hor. ² reipublicæ interest Cic.
³ refert compositionis, quæ quibus anteponas Quint. ⁴ & tuæ & meæ inter-
est te valere Cic. tuâ refert Plaut. ⁵ magni interest, quos quisque audiat.
magni refert, quid hic velit. magni meâ interest Cic. ⁶ μή τ' βῶν μάλα
τῷ Θεῷ; 1 Cor. 9. 9. δ' εἰ μοι πόλεμος Lucian. χρὴ σοὶ φίλον Euripid. ἐμὸν
τῷ μέτεσι τ' Ἀγκονίας Demosth. ⁷ εἰ πολλὰ πόνος με δὲ Euripid. ⁸ nostri
nosmet pœnitet. suæ quemque fortunæ pœnitet Cic. ⁹ tædet vos Patricio-
rum, nos plebeiorum magistratuum Liv. tædet vitæ Cic. [legitur, pertæ-
det ignaviā Suet.] ¹⁰ fratris me piget ¹¹ pudetque Ter. turpitudinis tuæ
nonnullos pigeret Cic. quos infamiæ suæ non pudet Cic. ¹² te miserescit
mei Ter. ¹³ me miseret tui Ter. homines miserebat non magis pœnæ
quàm sceleris Liv. ¹⁴ communicatum oportuit Ter. homini servos suos
domitos habere oportet oculos Plaut. ¹⁵ oratorem irasci minimè decet.
simulare non dedecet Cic. ¹⁶ decet nobis Ter. victoribus decebat Sall. decet
principi Liv. ita tibi juvat Plaut.

Regimen Participii.

Reg. 11^a.

¹ *Articulus cum Part'icipio Demonstrativus*
Vertitur in Subjunctivum cum tempore verbi.
² *Articulus vice Part'icipii: 3 contra vice verbi*
Servit Part'icipium; 4 bis saepe locabile, terque:
⁵ *Exprimit & Pathos emphaticum, vice Substantivi.*
Cum Participio 6 λέγον 7 & φθάνον 8 τύχον aequè
Ac Adverbia cum verbis Syntaxin inibunt.

¹ Πᾶς ὁ αὐτῶν λαμβάνει Matth. 7. 8. i. e. ὅς αὐτοῖς, ὁ δὲ τοῖς ἑταίροις Matth. 6.
⁹ scil. ὁ ἄν i. e. ὅς εἴ. ³ τις ἐμὲ πατάσας Sophoc. ⁴ ἀνασας, ἄρας, ἀπῆλθε δὲ
ἔαζον Luc. 5. 25. ⁵ μετὸς ἢ θυμῷ Sophoc. i. e. θυμῷ. ⁶ ἐλαβὼν τοὺς
ἐπιστάντας ἀγγέλους Heb. 13. 2. i. e. imprudenter exceperunt. ⁷ ἐπαύσας ἑξέ-
ως ἂν φθάνη τις φίλος ἐνεργῶν Xen. i. e. prius benefecerit. ⁸ θηράσας ἐν-
χρῆστας βαλὼν Il. 6. 581. i. e. fortè percussit.

Regimen Derivativorum.

Reg. 12^a.

¹ Derivata regunt quos Primitiva regebant
Casus, qualicunque profecta ab origine vocum.
² Periphrasis regit & casum, quem dictio simplex.
³ Sic nomen verbale, modo junctum Infinito

Ire,

Ire, iri, casum regit ut verbum, undè profectum est.

+ **Activi par Finiti constructio crebra est.**

¹ Navis, tibi creditum debes Virgilium Hor. non ego credulus illis Virg. Graiis servitum matribus ibo. pacem à Rege petendum Virg. omni spe reditionis domum sublata. Cæs. quid tibi hunc hominem tactio est? Plaut. ² tuarum virtutum tibi veniat in mentem Cic. i. e. memento. ³ ire dejectum monumenta Hor. audivit uxorem non datum iri filio Ter. ⁴ vide ne puerum perditum eas Cic.

Regimen Particularum.

Cum Nominibus vel Verbis. i. e.

Cum Casibus vel Modis.

1°. Regimen Casuum.

Reg. 1^a. **A D V E R B I U M.**

Cum Genitivo.

Quantum ut ¹ abunde, ² parum genitivum adsciscit; ³ eoque.

¹ Abunde fraudis Virg. ² parum splendoris Hor. ³ eò insolentiae processit Plin.

Accusativo.

¹ Adversus, citra, cis, circa, circiter, erga,

Extra, intra, juxta, supra, propter, ² secus, ultra,

³ Clanculum, apud, ⁴ penes, ⁵ usq; infra, prope, ponè, secundum

Versus; quantum undena bis exposcentia casum.

¹ Adversus Solem ne loquitor Adag. ara ex adversus locum consecrata Cic.

² secus viam stare Quint. ³ clanculum patres Ter. ⁴ fides fit penes auctorem Sallust. ⁵ à Romulo usque Augustum Flor.

Ablativo.

Sextum quinq; regunt; ¹ procul, absq; ² palam, sinè, coram.

¹ Procul patria Cic. ² palam populo Hor.

Ablativo vel Accusativo.

Clam poscit sextum, quantum nec habere recusat.

Clam viro. clam uxorem. Plaut.

Ablativo vel Genitivo.

Vult tenuis & sextos, vult pluralemque secundum.

Stant tenuis & versus proprii post nomina casus.

Umbilico tenuis Liv. pectoribus tenuis Ovid. aurium tenuis Quint. Brundisium versus Cic.

Variis

Variis Casibus.

¹Heus, ²ohe, ³O vocat in quinto: ⁴O sed in ordine recto
Aut quarto exclamat; quibus ⁵ecce vel ⁶en demonstrat:
Quantum duntaxat poscunt ⁷apage & ⁸cedò: quantum
Vel quintum hæc⁹ah, ¹⁰vah, ¹¹hem, ¹²proh: ¹³hei, ¹⁴væq; Dativum.
¹⁵Heu rectum regit & quartum pariterque Dativum.

Exerit his plures abruptos Passio casus.

¹Heus Syre Ter. ²ohe libelle Hor. ³o bone Jupiter Pers. ⁴o vir fortis atque amicus Ter. o præclarum custodem ovium, lupum Cic. ⁵ecce autem Antonius Cic. ecce alterum Ter. ⁶en Priamus. en quatuor aras Virg. ⁷apage te. ⁸cedo quemvis arbitrum Ter. ⁹ah me miserum Ter. ah virgo infelix Virg. ¹⁰vah consilium callidum. vah mea Antiphila Ter. ¹¹hem mea lux. hem astutias Ter. ¹²proh Sancte Jupiter. proh Deum atque hominum fidem. Cic. ¹³hei mihi. ¹⁴væ mihi Ter. ¹⁵heu pietas Virg. heu misero mihi Plaut. heu stirpem invisam Virg.

Genitivo.

*Multa regunt Genitivum Adverbia, qualia causæ,
Temporis, & numeri & loci; in ordine LITERA
monstrat.*

¹Ἀμφίς, ²ἀνδύ, ³ἀπερ, ⁴ἀσπον, ⁵ἀπαξ, ⁶ἀλῖς, ⁷ἀπίνχ
⁸ἀνωθεν.

⁹Δίς, ¹⁰δίχα. ¹¹Ἔσω, ¹²ἐξω, ¹³ἐπέκεινα, ¹⁴ἐπέρωθεν, ¹⁵ἐκκητι,
¹⁶Ἐνθεν, ¹⁷ἔως, ¹⁸ἐκτός, ¹⁹ἐκτός, ²⁰ἐναγχορ, ²¹ἐνώπιον, ²²ἐνδον,
²³Ἐντός, ²⁴ἐκείσε, ²⁵ἐνταῦθα, ²⁶ἐμπλήν, ²⁷ἐνεκα, ²⁸ἐνθὺς, ²⁹ἐναντί.

³⁰Ἰκταρ, ³¹ἰθύς. ³²Κεῦρα, ³³κερύδρα, ³⁴κάτω. ³⁵Λάθεα. ³⁶Μετ-
σόδι, ³⁷μακράν,

³⁸Μεσσηγύςque, ³⁹μεταξύque. ⁴⁰Νέρθεν, ⁴¹νερόδι, ⁴²νέσφιν.

⁴³Οἵπερ, ⁴⁴ὅπερ, ⁴⁵ὅποι, ⁴⁶οἱ, ⁴⁷ὅ, ⁴⁸ὅψε, ⁴⁹ὅπισθεν, ⁵⁰ὅποθεν.

⁵¹Περόδε, ⁵²πέλας, ⁵³περτέω, ⁵⁴περτέωσε, ⁵⁵πέραν, ⁵⁶πόδε,
⁵⁷πῶ, ⁵⁸πλήν,

⁵⁹Πηνίχ, ⁶⁰πρωί, ⁶¹πᾶς, ⁶²ποτέ, ⁶³πόρρω, ⁶⁴πολλάκι,
⁶⁵περόσω,

⁶⁶Πάντη, ⁶⁷Τηλόδι. ⁶⁸Υπερθεν, ⁶⁹υπόδι, ⁷⁰Χωρεῖς, ⁷¹Ωδέ.

208 Rudimentum Grammaticæ

Pauca reperta alio cum casu ; ut 72 πρῶτον & 73 εἶπω.
Maecte, puer ; facilis labor ampliat Alphabetum.

ἄρματ' ἀμφὶς ἰλ. β. 384. ἄνδ' τῷ πατρὸς Matth. 10. 29. ἄτις ἀγχι-
 ερς Anth. 4 τήχ' ἄσπον ἰλ. χ. 4. ἄπαξ ἐν αὐτῷ Heb. 9. 7. ἄλις δρυὶς
 Adag. 7 αὐτίκα νυκτὸς Steph. 8 ἀνθεν τῷ στρατοπέδῳ Herod. 9 δις τῷ σα-
 βάτῳ Luc. 18. 12. 10 δίχα ἐκείνων Soph. 11 ἴσω τ' αὐλῆς Marc. 15. 16.
 12 ἔξω βέλους Lucian. 13 ἐπέκεινα Βαβυλῶν Act. 7. 43. 14 ἐτίραθεν ἱταίρα
 Ὀδ. λ. 83. 15 Ἐρμῖας ἐκτεῖ Ὀδ. ο. 315. 16 ἦθεν τ' ἀκρότης Aristot. 17 εἰς
 τ' τελευτῆς Matth. 2. 15. 18 ἱκάς Ἀργεῖοι ἰλ. ι. 246. 19 ἐκτός τῷ ζώματι
 1 Cor. 6. 18. 20 ἱαγγ' τῷ χρόνῳ Dion. Hal. 21 ἐνώπιον τῷ θεῷ Act. 10. 4.
 22 ἰσοδὸν εἰσῆς Soph. 23 ἐντός τῷ ποτηρίῳ Matt. 23. 26. 24 ἐκίσει τῷ λόγῳ
 Herod. 25 ἐπαύθα τ' ἡλικίας Plat. 26 Βοιωτῶν ἱμῶν ἰλ. β. καταλ. 34.
 27 ἐνικά σκ Rom. 8. 36. 28 ἐνθὺς τῷ δράματι Aristoph. 29 ἐναντὶ τῷ θεῷ
 Luc. 1. 8. 30 ἱκταρ Διὸς Æschyl. 31 ἴθ' ἡ μητὸς Ὀδ. ο. 510. 32 κρύφα τ'
 δραπαίνοντων Parthen. 33 κρύεδα Διὸς ἰλ. σ. 168. 34 ἱσκατῶ τ' συκῆς Joh.
 1. 51. 35 λάβη ἱμῶν Ὀδ. ε. 43. 36 μισοῖσι νῆος Apollon. 37 μακρὰν ἀνθρώ-
 πων Lucian. 38 ὦμων μισογγυς ἰλ. ε. 41. 39 μεταξὺ τῷ νυκτὶ Matth. 23. 35.
 40 ἡρθε γῆς Ὀδ. λ. 301. 41 νυκτὶ λίμνης ἰλ. φ. 317. 42 νόσφι ποδῶν Anthol.
 43 εἴπερ ὁδ' Soph. 44 ὅπως γῆς Synes. 45 ὅποι γῆς Suid. 46 οἱ ἀστεργίαις Dem.
 47 ὅ γ' Eurip. 48 ὅψι σαββάτων Matth. 28. 1. 49 ὅπισθ' μὲν Luc. 4. 8.
 50 ὅπως τῷ Ἰησῷ Luc. 23. 26. 51 πρόδε γέροντο ἰλ. η. 224. 52 Τηλεμάχῳ
 πύλας Ὀδ. ο. 257. 53 προτέρω καιρῷ Steph. 54 προτέρωσι κελύβας Apollon.
 55 πύραν τῷ Ἰορδάνῳ Matth. 4. 15. 56 πόθεν εἰς ἀνδρῶν Ὀδ. ο. 264. 57 πῶ τῷ
 χῆς Sop. 58 πλὴν τῷ Ἀποστόλῳ Act. 8. 1. 59 πῶκα τ' ἡμέρας Arist. 60 πρὸ
 τῷ μίᾳ σαββάτων Marc. 16. 2. 61 δωμάτων πύρ' Soph. 62 ὅποτε τῷ ἱερεῖ
 Lucian. 63 πόρῳ τῷ παρόντι Dem. 64 πολλὰς τῷ μένῳ 65 πρόσω τ' νυ-
 κτός Xen. 66 πάντῃ τῷ σώματι Galen. 67 τηλόθι πάτρης ἰλ. α. 30. 68 ὑπὲρ
 αὐτῆς Aristot. 69 ὑπὸ θάκῃ Nonn. 70 χωρὶς γυναικῶν Matth. 14. 21.
 71 ὅδε τῷ λόγῳ Sym. Paraphr. 72 πρόδε ὅ οἱ δόρυ ἔχε ἰλ. ε. 7. 73 Ἴλιον α-
 σπ' ἰλ. α. 71.

Dativo.

Poscunt hæc, ἄμα, ὁμῶς, μίγδα, ἐμπελαδόνq; Dativum.

ἄμα τῇ ἡμέρᾳ Demosth. 2 θεοῖς ὁμῶς Sophocl. 3 μίγδα θυγατέρεσσι Orph.
 4 ἐσὶν ἐμπελαδόν Hesiod.

Accusativo.

1 Ὡς ad ; 2 μὰ, 3 ναὶ 4 νῆ jurandi vocola, quartum.

Ὡς τῷ θεῷ Plut. 1. 1. 2 μὰ Δία Lucian. 3 ναὶ τῷ Δία Xenoph. 4 νῆ τῷ Πλά-
 τωνα Lucian.

Variis Casibus.

Plura regunt varios casus ; 1 χεδόν, 2 ἔμπαλιν, 3 ἐξῆς,

4 Ἐγὺς, 5 πλυσίον, 6 ἄγχι Dativum, aliquando Secundum.

Οἱ χεδόν ἦλθεν Hesiod. χεδόν ἦλθεν Ἰδομένηοι ἰλ. ν. 402. 2 ἔμπαλιν τοῖς ἄλ-
 λους Herodot. ἔμπαλιν ἑαυτῷ Herodian. 3 ἐξῆς τῷ Κασίᾳ Βορέας Philo. 4 ἔξ
 τῷ

τῷ Πλάτωνῳ Aristoph. ἡ γὰρ τῇ ἰσότητι Act. 9. 38. ἡ γὰρ τῇ πόλει Joh. 19. 20. τῷ τεκόντι πλησίον Euripid. πλησίον τῷ χωρίῳ Joh. 4. 5. σφίσιν ἀγχι Ἰλ. ψ. 447. Ἐκτορῷ ἀγχι Ἰλ. θ. 117.

Omnes ὧ, αἰ, ἰω; *tres* φεῦ, οἰ, μέχεις, & εὖγε;
**Ω dolet oxytonum, vocat ὦ sed circumflexum.*

¹ Ω μοι ἐγὼ! ² ὦ Ζεῦ, ἔχ' ἄλλες! ³ ὦ ἐμὲ δειλὸν!

⁴ Οἱ μοι ἀγεῶν! ⁵ οἱ μοι πάτερ! ⁶ οἱ μοι *item* κακοδαίμων.

² Ὀδ. 2. 299. ³ Lucian. ³ Callim. ⁴ 5. ⁶ Lucian.

Nomina uti fiunt Adverbia; sic vice versâ,
 Nominis, unde profecta, regunt Adverbia casum.

Vivere naturæ convenienter oportet Hor.

Plus, minus, innuitur si quàm, variabile casu est.

plus justo Mart. plus quingentos colaphos infregit mihi Ter. Romano-
 rum minus quadringenti Liv. vulnerantur amplius sexcenti. Cæsar.

PRÆPOSITIO.

Reg. 2^a.

Cum Accusativo.

Præposita hæc quartum casum bis quinque gubernant,
 Præter, trans, circum, contra, inter, ad, ante, per, ob, post.

Ablativo.

Abs, ab, a, & ex, e, de, præ, pro, cum; ter tria, sextum.

Cum subit Articulum & Pronomen Substantivum.

Dignus est quicum in tenebris mices Adag. mecum contendit Ulysses Ovid.

Accusativo vel Ablativo.

¹ Sub, ² subter, ³ super, ⁴ in, regit ambos dispare sensu.

² Juvat ire sub umbras Virg. sub hastâ venire Liv. ² subter humum. sub-
 ter densâ testitudine Virg. ³ super æthera. arbore Virg. ⁴ in laqueos lupus
 Adag. omnia res est jam in valo Ter.

Postulat ἀντι, ἀπὸ, & ἐκ, πρὸ Secundum: Tertium & ἐν, σύν:
Εἰς Quartum; Ἀφ', ὅπῃ Quartum regit atque Secundum.
Quartum ἀνὰ casum vult adsciscere, vultque Dativum.

210 Rudimentum Grammaticæ

*Tres Præpositio casus octona gubernat ;
Non uno sensu. Varium intermixta nitorem
Sermoni inducit præ septem hæc vocibus una.*

- Ἀντί** pro ; ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὁφθαλμοῦ Matth. 5. 38. contra ; ἀντ' ἀνδρός ἴτω Ἰλ. η. 20. ἀπὸ α ; Θεὸς ἀπὸ μηχανῆς. ex ; ἐκ πυρός εἰς φλόγα Adag. πρὸ præ ; πρὸ θυρῶν Act. 5. 23. ante ; πρὸ νεκρῶν ἐγκάμειν cū in ; ἐν λιμένι πλεῖν. cum ; οὕτω θῶ Adag. εἰς ad ; ἕς εἰς κύλισμα 2 Pet. 2. 22.
- Διὰ** G. per ; διὰ ἀμελείας οὐ δύναντο Rom. 5. 12. in jurando ; διὰ πυρός ὁμνῶν Demosth. pro ; δι' ἑδνός ποιῶν Sophoc. Ac. propter ; τὸ σάο-
βαιναι διὰ τ' ἀνθρώπων. Marc. 2. 27.
- ὑπὲρ** G. pro ; εἰ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν Rom. 8. 31. de ; ὑπὲρ οὐν σκιάς Demosth. per in obtestando ; ἐρωτᾶμεν ὑμᾶς ὑπὲρ τ' παρούσας ἔχουσιν 2 Thess. 2. 1. G. Ac. super ; ὑπὲρ κεφαλῆς. τὰ ὑπὲρ ἡμῶς ἑδνὸν πρὸς ἡμᾶς Adag.
- Ἀνὰ** D. cum ; χρυσὴν ἀνὰ στέπτρα Ἰλ. α. 15. Ac. per ; ἀνὰ στρατὸν Ἰλ. α. 10. circiter ; ἀνὰ μετρήτας δύο Joh. 2. 6. sigillatim ; ἀνὰ δηνάρειο Matth. 20. 9.
- Ἀμφί** G. de ; ἀμφὶ ἀστὲρα γραφὴ Lucian. D. pro ; ἀμφ' Ἑλένη μάχεσθαι Ἰλ. γ. 70. Ac. circa ; ἱεροῦ ἀμφὶ ρέεθρα Ἰλ. η. 135.
- Ἐπὶ** G. in ; βῆς ἐπὶ γλώττης Adag. D. propter ; κτιδόμενος ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς Ephes. 2. 10. contra ; τρεῖς ἐπὶ δυοῖ, καὶ δύο ἐπὶ τρισὶ Luc. 12. 52. Ac. ad ; ἐπὶ ἰδίῳ ἔξομα οὐκ ἔστιν 2 Pet. 2. 22. G. D. Ac. super ; ὁ ἐπὶ πάντων Θεὸς Rom. 9. 5. ἀφ' ὧς ἐπὶ χιλίους Plut. ἐπὶ τ' ὄνεν Matth. 21. 5.
- Κατὰ** G. contra ; συνήχθησαν κατὰ χριστὸν Pfal. 2. 2. de ; ἐμπαυμένον κατὰ τὸ Θεὸν 1 Cor. 15. 15. per in jurando ; κατ' ἑαυτὸν ὁμοσε Heb. 6. 12. D. intra ; κατὰ συνφορὰν ἔργον Ὀδ. α. 238. Ac secundum ; κατὰ Μα-
θαίου. sigillatim ; κατὰ μίαν σαββάτων 1 Cor. 16. 2. adverbialiter deim-
de ; εἰς κατ' εἰς Marc. 14. 19.
- Μετὰ** G. cum ; μετ' ἡμῶν ὁ Θεὸς Matth. 1. 23. in, super ; ἔρχεται μετ' ἡ-
φίλων Ap. 1. 7. inter ; τί ζητεῖτε ζῶντα μετ' νεκρῶν ; Luc. 24. 5. D. in ; μετ' χερσὶν ἔχον τὴν λυρὰν Lucian. inter ; μετ' πρώτοις μάχεσθαι Ἰλ. ε. 536. Ac. post ; μετ' τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι Matth. 27. 63.
- Παρά** G. à, ab ; ἐξῆλθεν παρὰ τὸ Πατρός. Joh. 16. 28. D. apud παρὰ τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ Pfal. 130. 7. prope ; παρὰ κατ' ἰδίον Ὀδ. α. 487. Ac. con-
tra ; παρὰ τὸ νόμον Act. 18. 13. supra ; ἀπὸ παρὰ τὸς ὕψος τ' ἀνθρώπων Pfal. 45. 3. juxta ; κολοῖς παρὰ κολοῖον Ἰζανί Arist. post, infra ; ὑλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλου Pfal. 8. 5. à, ab, nota derivationis apud Grammaticos ὁ χόλῳ παρὰ τῷ χόλῳ Eu-
stath.
- Περὶ** G. de ; περὶ κατὰ ἐνολεχῆν Adag. propter ; περὶ κατὰ ἔργον εὐλοῦ-
μεν αἰ Joh. 10. 33. præ περὶ πάντων ἡμῶν Ἰλ. α. 287. D. propter, κατὰ περὶ βουί Hymn. Merc. 236. ex ; περὶ κυρίῳ φίλῳ Ὀδ. α. 245. G. D. Ac. circa, circum ; τεταμένο περὶ σπίνης Ὀδ. ε. 68. περὶ βώμοις χορεύων Herodian. lib. 5. περὶ τὰ φοβερά ἢ ἀνδρεία Ari-
stot. περὶ μισσημῶν Act. 22. 6. cum i. e. societatem οἱ περὶ τ' Παῦλον. Act. 21. 8. vide pag. 192.

Πρὸς. G. ab; πρὸς Διὸς εἶναι ἀπαντες Ὀδ. ζ. 57. per in obtestando; πρὸς ὁ Διὸς ἱεστύνει υἱοὺς Demosth. pro, in, commodum vel incommodum; πρὸς τὴν σατυρίαν Act. 27. 34. πρὸς κοινὴν γινῆ Aristot. officium; & πρὸς ῥήτορα Lucian. D. ad; πρὸς κεφαλὴν Joh. 20. 12. Ac. ad; ἐν πρὸς λύρας Adag. penes; πρὸς ἡμᾶς ἐστὶ τὸ καλῶς καὶ τὸ κακῶς ἀκύν Plut. contra; πρὸς κέντρα μὴ λακτιζῆ Eurip. Act. 9. 5. apud; ὁ λόγος ἢ πρὸς τὸ Θεῶν Joh. 1. 1. per in jurando; πολλοὶ πρὸς λαχναὶ οἰκιστοὶ Suid.

Υπὸ. G. à, ab; μὴ καὶ ὑπὸ τῆς κακῆς Róm. 12. 21. D. à, ab; ὑπὸ Τρώεσσι ἀποκνῆσαι Ἰλ. β. 668. Ac. ad; ὑπὸ Ἰλίου ἦλθε Ἰλ. β. 216. G. D. Ac. sub; ὑπὸ χερσὶν Helioid. Theogon. ὑπὸ τῇ λιοντῇ πύθηντο; Lucian. ὑπὸ μύθῳ Matth. 5. 15.

Sensum Præpositi ferè, in ἐν, complectitur omnis.

Εἰς & ἐν alternis sua significatio servit.

Videt me esse in tantum honorem Ter. utinam oculos in pectore possis inferre Ovid.

Εἰς ad; εἰς κύλισμα 2 Pet. 2. 22. in; ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν αἰγυιαν Joh. 21. 4.

Εν in; ἐν λυγρῇ πλειῶν Adag. ad; κατέβαινον ἐν τῇ κολυμβήτρει Joh. 5. 4. κάππεσαν ἐν Λήμνῳ Ἰλ. α. 593.

Εἰς & ἐν; per in jurando; μὴ ὁμῶσαι ὅσας. μᾶντε ἐν τῷ θεῶν, μᾶντε εἰς ἱεροσύνην Matth. 5. 35.

Compositi Præpositio scit munere Verbi fungier; ut vult Paulus ἐνι, & Maro vult super uti.

ἐνι ἐν Ἰσδαῖος Gal. 3. 28. O mihi sola mei super Astryanactis imago Virg.

Præposita interdum in Genitivo clausa lateſcunt.

Patris pudor i. e. in patrem Ter. πίστις Ἰησοῦ i. e. εἰς Ἰησοῦν Gal. 3. 22. σίματα Ἰησοῦ i. e. ὑπὲρ Ἰησοῦ Gal. 6. 17.

Inter Rectricem vocem casumque regendum,

Sæpe venit Præpositio, regimenque recudit.

Vide Reg. 2. pag. 194. Intueri in summos homines Cic. ἀποβλέπειν εἰς ὑλίων Plut. Ab amico argentum rogo Plaut. αἰτιάσθαι ἀργαρία ὅσα τῷ φίλῳ Xenoph. de rebus Cæliarem docent Cæf. παιδεύειν πρὸς ἀρετὴν Ἰσοκράτη de infideli celare se voluit Cic. λόγους ἐκρύβην ἀπ' αὐτοῦ 1 Reg. 3. 18.

Reg. 3. pag. 195. Avidior ad rem Ter. φιλότιμον ἐπ' ἀρετῇ. Plato. me in se negligentem putat Cic. ἀρετῆς ἀπὸ αὐτοῦ Ἰσοκ. pater in victu Plin. φιδαῖος ἐν διαπαισί. Plut. ad opem impotens Cic. ἀκρατής ἀπὸ τῆς ὑδαίνης Aristot. Primus ante omnes Virg. μὲν πάντων ἀτίμωτος Ἰλ. β. 516. Pauci ex multis Cic. ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν Thuc. ex amicis certissimus Plaut. ὑπὲρ τῶν οὐκ ὀνομαζόμενοι Luc. 16. 8. pag. 196. Ἐπιποθεῖ ἐπὶ τῶν πηγῶν Plal. 42. 1. παύσαι ἀπὸ ἀργῆς Plal. 37. 8.

Reg. 4. p. 197. Scit me erga se benevolam Plaut. χρηδὸς ἐστὶ τὸς πατρὸς ὁ Θεός Luc. 6. 35. in liberos lenis Ter. πρὸς πρὸς τῶν οἰκείας Plato. homo ad

nullam rem utilis Cic. χρήσιμὸς πρὸς τιῶν ἐργασίαν Aristot. Epicurus in Democritum fuit ingratus Cic. ἀχάριστος πρὸς τὴν γένεσιν Xen. maledictus in omnes Quint. κακὸς εἰς πάντας Æschin. eventus ad spem non respondet Liv. πρὸς ἐκείνους ἀποκρίσας Heliod.

Reg. 5. p. 198. Laborat è dolore Ter. ἐκ πονηρίας ἔχουσιν Φίλιππος Demosth. cum curâ legere Plaut. κατὰ ζῆλον διακονεῖ Phil. 3. 6.

Reg. 6. pag. 199. Communia cum supradictis Plin. κοινὸν μὲν πάντων ζῶντων Aristot. de beneficiis accusare Cic. τίς ἐλέγχει μὲν πᾶσι ἀμαρτίας; Joh. 8. 46. de vi, de majestate damnari Cic. πᾶσι ἀμαρτίας κατέκρινε Rom. 8. 3. de prævaricatione absolvi Cic. ἀπαλλάττω σὲ πᾶσι τῶν Ἰσοκрат. Inops à verbis. ab amicis Cic. ἀπορὸς ἐπὶ τὸ φρόνημα Euripid. ἀγνή δὲ ἀνδρὸς Demosth. pag. 200. de nugis refertus liber. locus à frumento copiosus Cic. πλάσιος ἐν ἐλῆϊ Ephes. 2. 4. implere loculos de moneta Mart. γυμνασθῆναι τιῶν κοιλίαν δὲ τὴν κεφαλὴν Luc. 15. 16. precari ad Deos Liv. εὐχόμεναι πρὸς Θεοὺς 2 Cor. 13. 7. in opus mens vacavit Ovid. χολάζω πρὸς σὲ Phalar.

Reg. 7. pag. 202. Totidem durare per annos Virg. ἐξ ἐτῶν ὅκτω κατακείω Aët. 9. 33. Laborat ex pedibus Cic. Ἐπὶ σάδινος δώδεκα χιλιάδων ἐμέτρησε τιῶν πόλιν Apoc. 14. 20. Navis in Cajeta est parata & Brundusii, ab Epheso in Syriam profectus Cic.

Ad vel in adsciscit, ¹ pronus, ² proclivis, & ³ aptus,

⁴ Spectat, ⁵ pertinet, ⁶ attinet; & ⁷ quot porro moventur.

⁸ Motio sed Verbi interdum est constructa dativo.

¹ Pronus ad omne Nefas Lucan. in bellum Idem. ² ingenium à labore proclive ad libidinem Ter. ³ aptus ad amicitiam Cic. in pugnam Liv. τίς πρὸς ταῦτα ἱκανός; 2 Cor. 2. 16. ἐπιτάδωμι εἰς μάχην Herodian. ⁴ res ad seditionem spectat. Liv. in unum exitum spectant Cic. ⁵ illa res ad meum officium pertinet. non cognitis rebus, quæ in prudentiam pertinent Cic. ⁶ nihil ad me attinet Ter. ⁷ festinare ad eventum Hor. in provinciam Cic. vox venit ad aures Virg. hera in crimen veniet, ego in magnum malum Ter. ⁸ it cœlo clamor. Virg.

¹ Exulo, ² vapulo, ³ vœneo, ⁴ fio; ⁵ passio sic cui Includa est; junctam cum casu ab poscit Agentis. Termini item ⁶ à quo, par regimen post verba Movendi.

¹ A patriâ exulat Ter. ² ab reo vapulare Quint. ³ ab hoste vœnire Id. ⁴ abs te factum est turpiter Ter. ⁵ non sum superatus ab illo Ovid, ⁶ venire à Roscio Cic.

Juncta regit Præpositio, quem sola regebat;
Crebrò vox, cui juncta, suum; proprium utraque casum.

Italâ regem avertere Virg.

¹ Neutra regunt cum præpositis composita Dativum;
Ad, præ, post, contra, super, ante, sub, inter, in, ob; con:

² Cum

- ² Cum proprio Activum casu, quandoque Dativum,
³ Quem nec Præpositum, nec vult admittere Verbum:
⁴ Imò etiam varios sensu nec dispare casus.

¹ Spei acquiescere Sen. imperio præsidet Cic. prælio supersedere Cæs. antecellere bestiis Cic. succurrere miseris Virg. homo homini quid interest? Ter. innascitur homini probitas Cic. obniti adversis Tac. concurrere Teu-
 cris Virg. ² manus operi admove Ovid. ultima primis præponere Hor.
 posthabui seria ludo Virg. amicitiam rebus omnibus antepono Cic. mi-
 hi res, non me rebus submittere conor Hor. suum consilium meo inter-
 ponit Cic. fastigium operi imponere Cic. nubem objecit oculis Ov. fulcis
 committere semina Virg. ³ excludito mihi oculum Plaut.

⁴ Præstolor tibi Cic. te Ter. præcurrit votis. rationem Cic. anteire cæteris
 virtute Cic. nives candore Virg. natura hominis antecedit bestiis Cic.
 scientiâ cæteras antecedere Cæs. illabitur urbi Virg. animos Cic. malum
 impendet nobis Cic. te Ter. insistere viis Cic. viam Virg. instant operi
 Virg. me Plaut. obequitare stationibus Liv. agmen Curt. occumbere
 morti Virg. mortem Liv. ingredi Consulatum Quint. patris vestigiis Cie.
 invado urbem Virg. improbis Cic. metus patres incesserat. cura patribus
 inceslit Liv. subire limina. tectis Virg.

Græca in Compositis regimen Præposita novabunt ;

Ab, de, præ si significant, ¹ Genitivus in usu est.

Cum, vel ad, in si significant, appone ² Dativo.

Præter, per, quæ significant, pone omnia ³ Quarto.

¹ Ἀπολέυσαι τὴν ἀθηνίαν Luc. 13. 12. καταδύσσομαι δίφῳ Aristoph. προτρέχει
 γλῶσσαν Ἀγνοίας Isocr. ² συζήσομεν αὐτῷ Rom. 6. 18. προσκυλίζειν λίθον τῇ
 θύρᾳ Matth. 27. 60. ἐμμένειν τῇ πίστι Act. 14. 21. ³ παραβαίνετε τὴν ἐντο-
 λην Matth. 15. 3. Ἀπαγορεύομαι τὴν πόλιν Plut.

Compositum sibi Præpositum conforme reduplat.

*Aberrare à proposito Cic. adesse ad exercitum Plaut. congregi cum hoste
 Plaut. decedere de suo jure Cic. in te onus impone Plaut.*

CONJUNCTIO.

Reg. 3^a.

Jungere vult similes vel vult disjungere Casus;
 Sæpe Modos similes, eadem nec Tempora raro;

¹ Et, ² Nec, ³ vel, ⁴ nisi, ⁵ ceu, ⁶ quàm, ⁷ an. ⁸ Plura si;
 millima sensu.

² Pulvis & umbra fumus. multa tulit fecitque puer, sudavit & alsit Hor.
³ nec melior vir Africano fuit, nec clarius Cic. ⁴ vel duo vel nemo Pers.
⁵ hanc nisi mors mihi adimet nemo Ter. ⁶ animalia quæ semper defossa
vivunt, ceu talpæ Plin. ⁷ tam ingenii sterilis fuit, quam animi Sen. ⁸ vi-
de, utrum vis argentum accipere, an causam meditari tuam Ter. ⁹ aut
Cæsar aut nullus Adag. in pejus ruere atque retro referri Virg.

2°. Regimen Modorum.

Vox ¹ Indefinita modum optat Subjunctivum :

Vox omnis ² Dubitandi : vox omnis ³ Simulandi.

Causalis vox ; ⁴ ut, ⁵ quod, ⁶ qui, ⁷ quin, ⁸ ne : Adversalis

Vox ⁹ licet & ¹⁰ quamvis : Optandi vox : ¹¹ utinam, ¹² ô si.

¹³ At sua cuique Modi Monstrantis libera lex est.

Haud paucis ; quales sunt, ¹⁴ si, ¹⁵ siquidem, ¹⁶ nisi, ¹⁷ donec,

¹⁸ Sin, ¹⁹ simulatq; ²⁰ utcunq; & vox quæ desinit in ²¹ -quam;

Jungitur Indi-ve-cativus vel Subjunctivus.

²² Ne, si prohibeat, vel Mandat vel Subjungit.

² Quemcumque forte videris, miserum neges Sen. nescio neque unde eam,
neque quorsum eam Ter. ³ multum interest utrum laus imminuatur, an
salus deferatur Cic. ⁴ quasi hoc à me impetrare oporteat Ter. ⁵ cura ut
valeas Cic. ⁶ mihi, quod defendissem, leviter succensuit Cic. ⁷ uno ore
omnes laudare fortunas meas, qui haberem filium. ⁸ nunquam tam ma-
nè egredior, quin te in fundo conspicer Ter. ⁹ dico tibi, ne facias temerè
idem. ¹⁰ janitor licet terreat umbras. ¹¹ quamvis increpitent socii Virg.
¹² utinam Dii ita faxint! Ter. ¹³ ô si sub rastro crepet argentum! Pers.
¹⁴ quisquis fuit ille Deorum Ovid. ¹⁵ si me obsecret, si Diis placet Ter.
¹⁶ siquidem hoc sit Ter. siquidem Homerus fuit, & Hesiodus ante Ro-
mam conditam Cic. ¹⁷ nisi apertum pectus videas Cic. nisi caves, aliquid
conficies mali. ¹⁸ haud definam donec perfecero hoc Ter. donec eris fe-
lix, multos numerabis amicos Ovid. ¹⁹ sin tale aliquid evenierit Cic. sin
aliter animus vester est Ter. ²⁰ omne animal, simulatque natum sit, ap-
petit voluptatem, simul ac primum ei occasio visa est Cic. ²¹ utcunque
opus sit Ter. utcunque animo collubatum est meo Plaut. ²² quanquam
ita rem se habere arbitrentur Cic. quanquam animus meminisse horret
Virg. priusquam incipias, consulto opus est Salust. priusquam perco Ter.
²³ tu ne cede malis Virg. ne conferas culpam in me Ter.

*Græcæ Possibilem Subjunctivumve gubernant
(Quæ sensus par convenientia penè Latinis)*

Particulæ,

Particule, ¹ ἄν, ² κέν, ³ ἵνα, ⁴ ὥς, ⁵ ὅτε, ⁶ ὅπως, ⁷ ὅταν, ⁸ εἰσὺ-
 κεν, ⁹ ὅφρα,

¹⁰ Μέχρ'εἰς, ¹¹ ἕως, ¹² πλὴν, ¹³ πρὶν, ¹⁴ ὡς; ¹⁵ εἰ *cum compositivis*,
¹⁶ Εἰθε, ¹⁷ ἐπεὶ, ¹⁸ ἐπεικέ, ¹⁹ ἐπείπερ, ²⁰ ἐπειδὴν, ²¹ ἐπειδὴ:

Pauca quibus licet addere, ²² ἂν, ²³ καὶ, ²⁴ εὐτεque; ²⁵ Μὴνε;

²⁶ Οἷ vel ²⁷ ὅποι quod. ²⁸ *Nec pauca ex his Infinito*
juncta modo, ferè semper ²⁹ ὅσον, ³⁰ πᾶρ, ³¹ ὥρελον, ³² ὥσε.

³³ *Major in his legitur libertas Græca Modorum.*

¹ Ἐλοίμην ἂν μᾶλλον ἀδικῶν ἢ ἀδικεῖν Plaut. ἂν θεὸς θελή Dem. ² καὶ κε τὸ
 βελοίμην Ἰλ. γ. 41. ὅς κε θεοῖς ἐπιτεθῇ Ἰλ. α. 218. ³ ἵνα μοι δοθῇ Eph.
 6. 19. ἵνα πείσωσι Rom. 11. 11. ⁴ ὥς συγγράψαι Lucian. ὥς μὴ ἐκπίσῃ
 Idem. ⁵ ὅτε ὑπὸ ἱκανοῖ Ἰλ. α. 610. ὅτε ἐπῆτε Luc. 13. 35. ⁶ ὅπως μὴ δὲ-
 λος μέλλοι γενέσθαι Xen. ὅπως πληρωθῇ Matth. 2. 23. ⁷ ὅταν βέλαιο Xen.
 ὅταν οὐκιδῶσι Matth. 5. 11. ⁸ εἰσὺ κεν ἀνθρώποις μιν γένησιν Ὀδ. ε. 378. εἰσὺ-
 κεν ἰσθμῶν Ἰλ. ε. 48. ⁹ ὅφρα εἴη Ἰλ. π. 568. ὅφρα τίσῃσι Ἰλ. α. 510.
¹⁰ μὲν κατὰ τῶν Eph. 4. 13. ¹¹ ἕως ἀφίκοιτο Dem. ἕως προσεύχουμαι
 Marc. 14. 32. ¹² πλὴν ὅτι διότερ' εἴη Plut. πλὴν εἰ τῷτο τις εἴη Dem.
¹³ πρὶν ἐαυτὴ ἐπιμελεσθῇ Plaut. πρὶν ἀπαντὰ εἴπω Dem. ¹⁴ ἢ γνοίης Lu-
 cian. ἢ ἐμὲ ἀποκτείνῃτε Id. ¹⁵ εἰ δύναιτο Aët. 27. 39. εἰ καταλάσῃ
 Phil. 3. 12. εἰ καὶ μηδὲν τις εἰδὼς εἴη. εἰ καὶ τυγχάνῃτε Dem. εἴτε σκέψαι
 Lucian. εἴτε καθευδῶν 1 Theff. 5. 10. ¹⁶ εἴτε γαμήσιαις αὐτὸν Lucian.
¹⁷ ἐπὶ σφῶς ἴδωσιν Xen. ¹⁸ ἐπεικέ λίτη λευκ' ὅς ἐστι θυμὸς Ὀδ. λ. 110. ¹⁹ ἐπειδὴ
 ἡγήσαντο Xen. ²⁰ ἐπειδὴν δεδογμένον ἢ Dem. ²¹ ἐπειδὴ προσέειπεν Thuc.
²² τῷτο ἂν γίνοιτο Dem. ἂν εἴη ὁ δὲ Luc. 12. 45. ²³ καὶ μὴδ' ἐπ'
 αὐτὴ ἀγαθὸν πεπνῶσιν Plaut. καὶ ὑμεῖς μὴ πεισθῇτε Dem. ²⁴ ὥτε θεοὶ Hom.
 Hymn. in Ven. v. 38. εὐθ' ἔρδωμ' Ὀδ. η. 202. ²⁵ μὴ γίνοιτο Rom. 6. 15.
²⁶ σίωπα μὴ κακὸν ἀπολαύσῃς Lucian. ²⁷ ὅφρα ἀνιμ' οἱ ἐθέλοι κυβερνήτης Lu-
 cian. ²⁸ ὅποι πιμφθεῖν Dem. ²⁹ ὥς ἔτε καλὸν εἶθ' ὅσιον εἶναι Plut. πρὶν
 ἀλέκτορα φωνῆσαι Marc. 14. 72. ³⁰ ὅσον ἐπισπῆσαι Epigr. ³¹ πᾶρ γαίαν
 ἱκέσθαι Apollon. ³² ὥρελον μοι ὀλέσθαι Id. ³³ ὥτε τὸς ὄχλους θανατώσῃ Matth.
 15. 31. ³⁴ πάλαι ἂν μητενέσθαι Matth. 11. 21. ἵνα εἰδῶν ἀμφοῖν Ἰλ. α.
 363. &c.

¹ Una negat, ² dupla plus, ³ tripla plusq; negatio crescit;
 At Subjunctivo quævis repetita cohæret.

¹ εἰ κλέψῃς Matth. 19. 18. ² ἐπιθυμίαν σαρκὸς εἰ μὴ τελίσῃτε Gal. 5. 16. ³ ἐκ-
 ἔτι εἰ μὴ πῶ Marc. 14. 25. sed dico tibi ne temerè facias, neque tu haud
 dicas tibi non prædictum. Ter.

Diverso duo visa capi monosyllaba sensu;

Ne magis affirmat, negat ut, post verba timendi.

Idd. paves, ne ducas tu illam; i.e. quòd duceres. tu autem, ut ducas i.e.
 quòd non duceres Ter.

Methodus,

Methodus exponendæ Sententiæ.

Construit in primis casum sententia Rectum,
 Quicquid & hinc pendet, dein Verbum, quæque sequuntur.
 Proximus Activo ferè Verbo quartus adhæret,
 Passivo rectus; suo in ordine cætera perstant.
 Pertinet ad rectum sæpe altera & altera casum
 Clausula, & ad quartum donec sententia plena est,
 Non sibi præstituunt Impersonalia Rectum:
 Pro recto casu sed adhærens clausula servit
 Nempe Modus reliquis cum vocibus Infinitus
 Hæ voces, qui, quis, qualis, quantus, quotus, omnes
 Quamvis obliquæ rectum præcedere gaudent
 Quæ rogat & vocat & vetat & demonstrat, & optat,
 Subjunctivæ, hanc exponat sententia primam.

SCHEMATOLOGIUM.**Figura.**

Vocum Schema novum & speciale Idioma, Figura est;
 Communi variegatum sermonis ab usu.

Grammaticusque Poetaque habet Rhetorque figuras.

Prima nova est in vocum elementis forma, secunda
 Forma nova in pedibus; nova sensu Tertia forma est.

GRAMMATICA.

Grammaticæ triplex tantum est genus omne figuræ;
 Deficit Elleipsis, contrâ Pleonasmus abundat
 Literulis vel vocibus; has & Enallage mutat
 Elleipsis Pleonasmus.

Demit ¹ Aphæresis initio, quod ² Prothesis addit.
³ Syncope de medio tollit, quod ⁴ Epenthesis infert.
 Detrahit ⁵ Apocope fini, quod dat ⁶ Paragoge.
 Copulam ⁷ Asyndeton aufert, quam ⁸ Polysyndeton auget.
 Sæpius & ⁹ Defectus & ¹⁰ Excrescentia dicti est.
¹¹ Nominis in Genitivo Elleipsis crebra relati est.
¹² Unius est vocis per plura Periphrasis index.
¹³ Præpositi Elleipsis, novus ut Syntaxeos ordo,
 Conturbat canones; bilem & Tyronibus exciit.

¹ 'st Plaut. ² tetuli Ter. ³ dixti produxe Ter. divisse Hor. ⁴ Induperator Juv.
 alituum Virg. ⁵ men' Pers. ⁶ claudies Ter. ⁷ Grammaticus, Rhetor, Geo-
 metres, Pictor, Aliptes Juv. ⁸ Alcandrumque Haliumque Noemonaque
 Prytanimque Ovid. neque privati quicquam, neque publici, neque profa-
 ni, neque sacri reliquisse Cic. ⁹ paucis te volo Ter. ¹⁰ hisce oculis egomet
 vidi Virg. ¹¹ Hectoris Andromache Virg. ubi ad Dianæ veneris Ter. ¹² vis
 Priami Virg. res voluptatum Plaut. ¹³ cætera lætus Hor. quid me sit Ter.
 nefas visu Virg.

Enallage.

Vocem ad conceptam, Adjectivum ¹ Synthesis aptat,
 Aut verbum; & species generis sub nomine multas.

Singula Snbstantiva ligat si copula; verbum
 Ad plurale refert ² Syllepsis, & Adjectivum;
 Cum genere, & personâ quæ sit dignior usu:
 Dignior est persona, genusve quod ordine primum est.
 Sensu si careant, neutrum genus aptius usu est.

Sed numerum atque genus cum proximioze remotum,
³ Zeugma, quod est difformius, ad conforme reducit.

Literulam ⁴ Antithesis mutare, ⁵ Metathesis optat
 Transferre, & ⁶ Tmesis vocem in duo scindere membra.
 Alternos in se submutat ⁷ Hypallage casus,
 Transformat ⁸ Metaplasmus, abutitur ⁹ Antiptosis,

Præponis

218 Rudimentum Grammaticæ

Præponit postponendam ¹⁰ Hyßerologia vocem.

Priscâ ¹¹ Archaismus, Græcâ utitur ¹² Hellenismus

Syntaxi. Malè turbatur per ¹³ Synchyfin ordo.

Dein Vocemque, Modumque & Tempus Enallage mutat;

¹⁴ Passivum Activo innuitur, sinè voce reflexâ :

¹⁵ Nec, quod præcedit, conservat copula tempus:

¹⁶ Sæpe Modus vice finiti venit infinitus.

² Tardi subeunt Tegeæa juventus Stat. i. e. juvenes. uterque luduntur dolis Plaut. i. e. ambo. quisque capere sese extollere Sal. i. e. singuli. viz. hic & ille. aperite aliquis ostium Ter. i. e. tu vel ille. alter in alterius jactantes lumina, vultus quærebant taciti Ovid. i. e. alter & alter. Turba ruunt Ovid. i. e. turba hominum, sive homines. absente nobis Ter. i. e. me. ³ non bene conveniunt majestas & amor Ovid. Grammaticæ quondam ac Musicæ junctæ fuerunt Quint. pater & mater mortui Ter. si Tu & Tullia valetis, ego & Cicero valemus Cic. Remus cum fratre Quirino jura dabant Ovid. labor & voluptas dissimilia Liv. ⁴ utinam aut hic furdus, aut hæc muta facta sit Ter. hic illius arma, hic currus fuit Virg. ⁵ olli Virg. volt Ter. ⁶ Evandre Virg. ⁷ cum quibus erat cunque unâ Ter. per mihi gratum feceris Cic. ⁸ in nova fert animus mutatas dicere formas corpora Ovid. ⁹ cum servili schemâ Plaut. pro schemate. cum Calchâ Id. pro Calchante. ¹⁰ ipsum ut vivat, optant Ter. ¹¹ moriamur & in media arma ruamus Virg. ¹² vivimus ævum vitalem Plaut. ¹³ abstinet irarum Hor. ¹⁴ pilâ lippis inimicum & ludere crudis Id. ¹⁵ prora avertit Virg. ¹⁶ animus meminisse horret luctuque refugit Id. ¹⁷ omnes fortunas meas laudare Ter.

P O E T I C A.

Porro Poesis habet proprio de jure Figuras.

Tempus ¹ Systole corripit, & ² Diastole tendit.

Mensuras æqui variat pedis ³ Antipodia.

Vocalem ⁴ Synalœpha solet truncare, sequatur

Si sociâ, aut h. Vult E&hlipsis demere m, si

Non correpta manet : pariter s sustulit olim.

⁵ Vocalis neque longa, brevis nec proxima puncto,

Usque elisa perit; nunquam heu monosyllabon, aut O.

Voce ⁶ Synizesis media collidere binas

Vocales solet, & neutram depellere sede.

Producit ⁷ Cæsura brevem; si Syllaba vocis,

Quæ præit, extrema est, pedis initiumque sequentis.

Sæpe brevem liquida insequitur, vel spiritus asper,

Vel monosyllabon; hæc Cæsura vim tria præbent.

⁸ Quod Crasis extendit, breviat quoq; Syncope membrum;

⁹ Syllaba si fuerit decisa vel addita voci

Per Dialectum, perque Figuram, à fine retrorsum

Fert tonum : abit cum fine tonus, si vox sine flexu est.

Ante- $\mu\phi$ infiniti accentum ponit Ionis,

¹⁰ Subjunctivam adhibere Licentia Præpositivæ,

Et contr'à solet; ¹¹ Hæc, ϕ , ϕ pro se mutua, transfert;

¹² Duplat vel tollit medias pro carminis usu;

Tollendam servat vocalem vocis hiulcæ.

¹³ P medium vult vocalem alternare propinquam.

Sæpe B antè locat melior sonus ordine quovis.

¹⁴ Consona Præpositi vocali orbata sequenti

Fit similis. ¹⁵ ω trunca tonum de fine retorquet.

Initio ante ¹⁶ ι vel ¹⁷ α servile frequenter ι præsit.

Addita- $\phi\omega\phi$ novat finem : Neutrum- ϕ facit ¹⁸ $\iota\sigma\phi$;

ϕ sed $\iota\phi$ obliquis; ¹⁹ σ ²⁰ α sic versum; $\alpha\upsilon\varsigma$ fit ϕ $\alpha\upsilon\phi$.

† Stererunt comæ Virg. * exercet Diana choros Id. † Fluviorum rex Eridanus Id. semper ego auditor Juv. monstrum horrendum informe Virg. cocto num adest honor idem Hor. lustratu' nitore Cic. † Actæo Aracyntho. Virg. Et bis io Arethusa io Arethusa Ovid. Stant & juniperi & castaneæ hirsutæ. Et vera incëssu patuit dea. ille ubi matrem. Heu ubi pacta fides. Virg. O utinam Ovid. † alvearia vimine texta Virg. 7 pectoribus inhians Virg. cantare credas Pegaseium melos Persf. molli fultus hyacintho Virg. ἀμφιφύα τε φάτρην 'Ιλ. α. 45. * manibus, arcibus, γίγαι * μυσσάν 'Ιλ. α. 604. φθίμην 'Ιλ. θ. 359. αἰλ' ὅκ 'Ιλ. α. 24. ἐλ-κερην 'Ιλ. β. 181. ¹⁰ εὐχέλεια 'Ιλ. α. 202. ¹¹ ἀλφ' μαρτοσύνην τὴν εἰ πόρε Φοῖβ' 'Ιλ. α. 72. ὅς μ' πεισῶ, ὅς ἢ μεθύῃ I Cor. 11. 21. ¹² ἔδδισε 'Ιλ. α. 33. ἔριψ' Hym. Merc. 79. ἀπόειπε 'Ιλ. α. 515. ¹³ ἔτραπον 'Ιλ. α. 125. 'Ιλ. σ. 454. Βρότ' 'Ιλ. σ. 86. μέμολακε 'Ιλ. δ. 11. μέμολεται 'Ιλ. τ. 343. ¹⁴ ὀδοῶμεν 'Ιλ. τ. 80. ἐκείμυσαν Act. 28. 27. ¹⁵ παρ Ζηνι 'Ιλ. δ. 1. ¹⁶ ἐλδωρ 'Ιλ. α. 41. εἰκοσι 'Ιλ. α. 309. εἶπε 'Ιλ. β. 194. ¹⁷ στρατόφιν 'Ιλ. κ. 347. σῆβοφιν 'Ιλ. λ. 347. μελεδάνοφιν. ¹⁸ ἐχαρόφιν 'Οδ. ε. 59. ὀσεόφιν 'Οδ. μ. 45. ¹⁹ αὔφιν 'Ιλ. θ. 474.

Confundit miro pro jure Poeta Figuras.

Cuculus Hor. Smaragdus. ὀῆ, ὀῆ Mart. Δία μ' ἄρ' ἑωσῆρ' 'Ιλ. δ. 135. ἀλλὰ βέλους 'Οδ. π. 387. Ἄρες, Ἄρες 'Ιλ. ε. 31.

R H E.

Vel

R H E T O R I C A.

Rhetoricæ leviter perstringere membra Figuræ
Expedi, ut facilis scitu sit Classicus Author.

Vocis forma Tropus nova; sermonisque Figura est.
A proprio in sensum improprium conversio vocis
Est Tropus; inde capit nomen: sed in omnia membra
Sermonis species nova fusa nitore Figura est.

Tropus 4^{ex}.

Apponit simili pro voce ¹ Metaphora vocem.

Affini variat Metonymia nomine nomen;

² Pro causâ, effectum; ³ pro subjecto, quod adhæret;
Vel contrâ. ⁴ tempus pro re gestâ; ⁵ locus & pro
Contentâ; & pro signatâ venit utile ⁶ signum;

⁷ Abstractum vice concreti: & ⁸ pretium vice mercis.

Pro specie ⁹ genus; & pro parte Synecdoche ¹⁰ totum; &

¹¹ Pluralem ob numerum primum: contrâque reponit.

Ironia tegit sensum sub voce jocantem,

Ut ¹² Charientissimus; sensum & ¹³ Sarcasmus amarum.

¹ Ridet ager. ætas aurea Ovid. ² Pœnas dedit illud opus Id. Bacchus in auro ponitur Virg. ³ ternos, Amarylli, colores nocte Id. hircus habet cor Mart. ⁴ secula mitescent Virg. expectate cicadas Id. ⁵ effudistis in me carcerem Cic. vina coronare Virg. ⁶ cedant arma togæ Cic. crepat ingens Sejanus Juven. ⁷ ubi illic scelus est? Ter. ⁸ hic sunt tres minæ Id. ⁹ perniciosum animal, hominem perdidimus Cic. sint Mecænates, non deerunt Flacce, Marones Mart. ¹⁰ fontem ferebant Virg. O lepidum caput! Ter. ¹¹ obtulimus quia nos ad prima pericula, otia miles agit Ovid. ¹² salve bone vir, curâsti probè Ter. ¹³ Hesperiam metire jacens Virg.

Confectaria.

Quadrupla sæpe Tropo comes est affectio cuivis.

Plus minus ausa supra fidem ¹ Hyperbole cudere voces.

Depravat vocem ² Catachresis. Claudere multos

Unâ in voce Tropos ³ Metalepsis;nectere in uno

Multos ritè Tropos vult ⁴ Allegoria dicto.

¹ Ruta facit nemus Dianæ. magna nimis loquimur, cochleam cum mittere possis, denique cum possis mittere, Paule, nihil Mart. ² vir gregis Virg. ³ post aliquot aristas Id. ⁴ O navis, referent in mare te novi fluctus, &c. Hor. Od. 14. lib. 1.

Figura 2^{ex}.

Aut repetit vocem, aut dictum confirmat Elencho.

1°. Repetitionis.

Principium & finis dicto ¹ Epanalepsis in uno est. Ingeminat sibi vocem ² Epizeuxis. ³ Anaphora vocem Principio bis ponit; ⁴ Epistrophe fine bis addit. ⁵ Symploce & incipit & finit, sed clausula bina est. Finit & incipit ⁶ Anadiplosis: & hæc dupla; prorsum; ⁷ Climax dicitur; inversim, ⁸ Epanodosque vocatur.

¹ Multa super Priamo rogitans, super Hectore multa Virg. ² O Corydon, Corydon Virg. ³ pascere crudelis nostro, Latona, cruore; pascere, ait Ovid. ⁴ quis legem tulit? Rullus. quis populum suffragiis privavit? Rullus. quis tribus, quas voluit, vocavit? Rullus. quis decemviros, quos voluit, nunciavit? Rullus. Cic. ⁵ quàm bene, Caune, tuo poteram nurus esse parenti! quàm bene Caune, meo poteras gener esse parenti! Ovid. ⁶ hic tamen vivit. vivit? imo in senatum venit Cic. ⁷ si illis, quod libet, licet; & quod licet, possunt; & quod possunt, audent; & quod audent, faciunt; & quod faciunt, nobis non molestum est Cic. ⁸ Demophoon, ventis & verba & vela dedisti; vela queror reditu, verba carere fide Ovid.

20°. Confirmationis.

Schemata vim verbis addunt. ¹ Vocat Ecphonema; ² Pusma rogat; simili illustratque ³ Parabola sensum; Rem positam ante oculos digito notat ⁴ Hypotyposis; Quæque ⁵ Prosopopœia personam efficit ex Re; ⁶ Apopsiopefis silet; hæret ⁷ Diaporesis; ⁸ Epimone ingeminans auget; ⁹ Paralipsis omittit; Arguit anticipans ¹⁰ Prolepsis, ¹¹ Epitrope cedit. Scitè ¹² Oxymoron secum pugnantia dicit.

¹ O terra, O Maria Neptuni! Ter. ² quousque tandem, Catilina, abutere patientiâ nostrâ? & quæ sequuntur Cic. ³ Ego, apud Matinæ more modoque grata carpentis thyma per laborem plurimum, circa nemus uvidique Tiburis ripas operosa parvus carmina fingo Hor. ⁴ Hic Dolopum manus, hic

hic sævus tendebat Achilles; classibus hic locus, hic acies certare solebant
 Virg. ⁵ Tecum Catilina, Patria sic agit, & quodammodo tacita loquitur;
 Nullum jam tot annos facinus extitit; nisi per te, &c. Cic. ⁶ Quos ego
 Virg. ⁷ equidem quo me vertam, nescio. negem fuisse illam infamiam
 judicii corrupti? negem, &c. non est nostri ingenii; vestri auxilii est,
 Judices, hujus innocentiae subvenire; Cic. ⁸ Facinus est vincire civem
 Romanum; scelus, verberare; parricidium, necare; quid dicam, in cru-
 cem tollere? Cic. ⁹ non queror diminutionem vestigalium, flagitium hu-
 jus damni; prætermitto illa, prætermitto omnem orationem, &c. Cic.
¹⁰ an hoc dicent mihi? invitus fecit, lex coegit; audio, fateor: verum
 scientem, tacitum causam tradere adversariis, etiamne id lex coegit? Ter.
¹¹ habes, Tubero, quod est accusatori maxime optandum, contentem
 reum; sed tamen hoc ita contentem, se in ea parte fuisse, quâ Te, Tu-
 bero; quâ virum omni laude dignum, patrem tuum: Itaque prius de
 vestro delicto consteantini necesse est, quam Ligarii ullam culpam repre-
 hendatis Cic. ¹² Tu pol si sapias, quod scis nescis Ter. Vis dicam, male
 cur sit tibi, Tucca, bene est Mart.

Tolle, puer Generose, duo Breviaria Musæ
 Ludicra Grammaticæ, tetricas fallentia curas.
 Non opus ad vigilem studio pallere lucernam,
 Nec linguæ pretio patier dispendia mentis;
 Siste domi, à sumptu tutus damnoque viarum:
 Ad te Roma venit nutrix & Græcia; & ambæ
 Præceptum primæ lallant cunale loquelæ.

F I N I S.

